

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA Today Bestselling Author
**TRILINA
PUCCI**

Illustration by David Aronson

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ABD Tndn/ En Çok Satan Yazar

TRILINA
PUCCI

İçindekiler

[Sinopsis](#)
[Çalma Listesi](#)

[Yazarın Notu](#)

[Önsöz Bölüm](#)

[1 Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Temmuz 6.](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Temmuz 9.](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Temmuz 10.](#)

[Bölüm 17](#)

[Temmuz 12.](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Temmuz 16.](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Temmuz 21.](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[31 Temmuz](#)
[29. Bölüm 1](#)
[Ağustos 30.](#)
[Bölüm](#)
[İki Hafta Sonra](#)
[31. Bölüm Eylül](#)
[32. Bölüm 33.](#)
[Bölüm Sonsöz](#)
[Cicili Bicili](#)
[Yapışkan Kanat Tarifi](#)

[Ayrıca Trilina Pucci](#)
[Teşekkür Yazar](#)
[Hakkında](#)

sinopsis

Bana Vegas'ta ne olduğunu sor.

Vegas'ta ne olur?

Ben: Sana söyleyeyim.

OLAN ŞEY ŞU KI

"YABANCILARLA ÖPÜŞMEK VE O T O P A R K A İŞEMEK" SARHOŞ. YENİ TANIŞTIĞIN BİR ADAMLA DÜĞÜM AT.

DAHA SONRA BEŞ YILDIZLI BİR OTELİN BALAYI SÜİTİNDE ONUNLA VE ARKADAŞLARIYLA BİRLİKTE AHLAKSIZ GRUP AKTİVİTELERİNE KATILIR. AMA BU EN KÖTÜ KISMI BİLE DEĞİL.

ÇÜNKÜ EPIK BİR UTANÇ YÜRÜYÜŞÜNDEN SONRA, ONUN DAVRANIŞLARINI TEMİZLEMENİN ORTASINDA OLAN ÇILGINCA ÜNLÜ BİR KÖTÜ ÇOCUK OYUN KURUCU OLDUĞUNU ÖĞRENİRSİNİZ.

YANI ŞİMDİ, ONDAN HOŞLANIYORMUŞ GİBİ YAPMALISIN... AYIKKEN... BİR FESİH VE "*BEN OLSAM VURURDUM*" YAZAN BİR TİŞÖRTLE *ŞEHİRDEN* KAÇANA KADAR. BAM-KÜÇÜK HIÇKIRIK HARIÇ. ONUN KİŞİLİĞİ SICAK AF YÜZÜ.

VE ARKADAŞLARIYLA NASIL *KESİNLİKLE* POUND KASABASINA BİR GEZİ YAPTIĞINIZDAN BAHSETMEYELİM.

YANI, EVET. VEGAS'TA BÖYLE OLUR.

BÜYÜK İKRAMIYEYİ VURDUĞUNUZU DÜŞÜNDÜĞÜNÜZDE BİLE *ÇOK ŞANSLI* OLURSUNUZ.

çalma listesi

1. Dün Gece (Bira Korkusu)-Lucy Spraggan
2. Kadehini Kaldır-P!nk
3. Brightside-The Killers
4. Beni İstemeni İstiyorum-Ucuz Numara
5. Cool For The Summer (Sped up) Nightcore)-Demi Lovato, Speed Radio
6. Sefalet İşi-Paramore
7. Kağıt Yüzükler-Taylor Swift
8. Kimyasal-Post Malone
9. Vegas'ta Uyanmak-Katy Perry
10. SunKissing-Hailee Steinfeld
11. 1-800-Bad-Bxtch-Saucy Santana
12. Pieces Of Me-Ashlee Simpson
13. Oh My Gawd-Diplo (feat. Nicki Minaj & K4mo)
14. Karma-Taylor Swift
15. Nonsense (Remix)-Sabrina Carpenter, Coi Leray
16. Get Low-Lil Jon

Adanmışlık

Yaşamaya, gülmeye, kötü bir yazdan geçmeye.

Sevgili okuyucu,

Bu kitabı "her kadına" bir deneyim yaşatmak niyetiyle yazdım. Bu da kadın kahramanın tarif edilmediği anlamına geliyor. Bunu bilerek yaptım. Okuyan herkesin kendisini ya da kendisine benzeyen birini hayal etmesine olanak sağlamak için. Onu mümkün olduğunca belirsiz tutmaya çalıştım. Keyfini çıkarın, çünkü bu kitap sizin için, sizin için, sizin için ve sizin için!

Xoxoxo, Trilina

önsöz

. . .

"Dün gece hakkında."

eleanor

Samantha: ELLE!!!! NEREDESİN? DÜN GECE
INSTA'NDAKİ ŞEY NEYDİ?

Eleanor. Ben ciddiym. Vegas'ta bir şapeldeymişsin gibi
görünüyordu.

Yanıldığımı söyle.

Aman Tanrım. Eğer bana cevap vermezsen seni
gördüğümde boğacağım.

Ben: ...

Ben: ...

Eleanor Margaret Thomas. Baloncukları görebiliyorum.

Cidden mi? Başım ağrıyor ve sen bağılıyor musun?
Akşamdan kalmaya biraz saygı göster.

Ben: Sen bir tehditsin. Neden tek çocuk olamadım ki?

Kes sesini. Mesajlaşıyoruz. Akşamdan kalma olduğunu
nereden bileyim?

Çünkü Vegas'tayım. Vay be.

Bilerek aptalca davranmayı bırak. Ayrıca, bana tam adıyla
hitap etmeye nasıl cüret edersin?

Baş harflerimde travma var. Bir monogramlı el havlusu ve
aniden yardım çağırıyorum.

Sorularıma cevap vermezsen acil yardım ekibine ihtiyacın
olacak.

İyi... Tanrım Nagatha Christie... Siktir. Evet, dün gece
hakkında.

bir

...

"Siktiğın bir serseriyle evlenmek Vegas'ta bir geçiş töreni gibidir."

eleanor

S Bağılıyor. Ablam, Samantha, aslında bana bağılıyor.
Çocukluğumuzdan beri bunu yaptığını sanmıyorum.
İtiraf etmeliyim ki, ona Las Vegas'ta sarhoş olduğumu ve
tamamen yabancı biriyle evlendi. Yani, evet, bu ani arama ve onun kafa
karıştırıcı ses tonu tam olarak şok edici değil. Ama yine de *bu kadar*
kızacağını tahmin etmemiştim. Çünkü çok gürültülü ve kızgın. Sesi beynimi
kesip açıyor. Zar zor t u t u n d u ğ u m hassas denge için çok gürültülü.
Bağırsaklarımı kusmak istemekle pes edip bir bank bulmak arasındaki
denge.

Bu akşamdan kalmalığın uyumak için, hobo tarzı.

Bel çantalı ve ucuz tropik tişörtlü insanların arasından geçerken
telefonumu kulağımdan çekiyorum. Hepsi de kalabalık kumarhane katının
ortasında unutulmuş Sims oyuncuları gibi dolanıyordu.

"Affedersiniz," diye nefes alıyorum elinde bir metre boyunda bir içki
tutan rastgele bir adama- *Oh. Aman Tanrım. Tanrım.*

Gözlerim hızla kırpışıyor, ağzım açık kalıyor ve az önce slot
makinesinin yansıtıcı tarafında gördüğüm bakışları görmezden gelmeye
çalışıyorum.

"Neyin özrü?" diye söyleniyor kız kardeşim, onunla konuştuğumu
sanarak. "Hayatının en aptalca kararını verdiğin için mi?"

"Beni rahat bırak. Daha yeni düzüştüğün biriyle evlenmek Vegas'ta bir
geçiş töreni gibidir. Bu konuda filmler bile yapıldı. Ben ilk değilim, son da
olmayacağım. Ama kahretsin... Sami. Şu anda gördüklerimi sen de
görebilseydin-"

Cümlemi bile bitiremiyorum çünkü kıkırdıyorum. Aman Tanrım. Pazar
gününden beri üç şekilde sikilmiş bir palyaçoya benziyorum. Omzum
kulağımla buluşuyor, telefonumu sıkıştırıyor ve aynı zamanda elimi serbest
bırakıyor, böylece parmağımın pedini yalayabiliyorum ve gözlerimin
altındaki siyah maskara yayılımını ovmaya çalışıyorum.

"Beni dinleyin. Berbat durumdayım, bütün bu kumarhanede ciğerimi
gösterecek kadar kısa, önü düğmeli beyaz bir bodycon elbiseyle
dolaşıyorum. Ve ortadaki düğmelerin çoğu kayıp. *Hiç sorma.* Kapalı
tutmak zorundayım, yoksa tüm karnım görünecek - Katy Perry'nin 'Waking
Up in Vegas' şarkısının poster çocuğuyum."

Bitirmeme izin vermiyor, sözümü kesiyor.

"Ciddi ol Eleanor. Tanrı aşkına, neden şaka yapıyorsun?"

Dün gecedен kalma sahte kırmızı tabanlı topuklu ayakkabılarım parlak zeminde biraz daha hızlı tıkırdarken gözlerimi deviriyorum.

"Sami, aşırı tepki vermeyi bırak. O kadar da ciddi değil çünkü-" Hâlâ çenesini kapatmıyor.

"Bu nasıl oldu? Lütfen bana bunun senin fikrin olmadığını söyle." Sesi paniğe dönüşür. "Bekle, sana ilaç mı verildi? Aman Tanrım."

"Deli misin sen?" Gülüyorum.

"Öyle *misin*?" diye homurdanıyor. "Las Vegas'ta yeni tanıştığın bir adamla evlendin. Ne düşünmemi bekliyorsun?"

"Kızları evliliğe ikna etmek için gizli bir planın içinde olduğumdan değil. Çünkü hepimiz erkeklerin mihraba gitmek için yanıp tutuştuğunu biliyoruz. Şu suç programlarını izlemeyi bırak, ucube."

Gülmekten kendimi alamıyorum çünkü dilimin ucunda duran şeyi söylediğimde yaklaşık iki saniye içinde nasihatten kutsal boka, abladan suç ortağına geçmek üzereydi.

"Her neyse," diye nefes alıyor. Ben de ona gerçek çayla vurdum.

"Ayrıca, her şey yoluna girecek çünkü o sıradan *bir adam* değil Sami... O Crew Matthews, Las Vegas Raiders'ın oyun kurucusu."

Bu bomba Özellikle iki nedenden dolayı çok komik: birincisi, babamız sıkı bir 49ers taraftarı, bu yüzden amım dün gece ihanet etti ve ikincisi, kız kardeşimin çoklu bir ilişkisi var ve erkek arkadaşlarından biri Hall of Fame oyun kurucusu.

"Yani, şansımız nedir ki? Bu çılgınlık, değil mi?" Tüm bu durumun gülünçlüğüne kulaktan kulağa sırtarak ekliyorum.

Nefesimi tutup patlamasını bekliyorum. Yüzünü şimdiden hayal edebiliyorum. Şok ve dehşet her tarafını kaplamıştı.

Sessizlik sonsuza dek sürecekmış gibi geliyor.

Ama sonra sesi, etrafımdaki tüm kumar makinelerinden daha yüksek bir şekilde hatta gürlüyor.

"Kapa çenenin. Yalan. Lanet olsun. Babam seni öldürecek. Adını Julia Roberts olarak değiştirmen gerekecek çünkü düşmanla yatıyorsun."

"Biliyorum," diye ciyaklıyorum, bir ayna duvarının önünden geçip görünüşümün tam bir resmini çekerken daha çok gülüyorum.

Tanrım. Başımın arkası keçeleşmiş ve kabarık saçın kırık bir versiyonu gibi dikilmiş. Kıyafetime bile bakamıyorum çünkü hissettiğimden daha kötü. Kötü olması gerektiğini biliyordum ama deli gibi görünüyorum.

Ve ağzım... *Tanrım, neden kırmızı ruj sürdüm ki?* Yüzümü boyayan kalıntıların adı *yıldız adayı* yerine *sakso* olarak değiştirilmeli. Ağzımın her yerine bulaşmış.

Kaşlarım kalktı çünkü eğer bu gerçek hayat olmasaydı, çok komik bir filmin açılışı olurdu.

Başparmağımı ağzımda gezdiriyorum, pes edip yürümeye devam etmeden önce sadece bulaşan kırmızının bir kısmını temizleyebiliyorum.

"Aman Tanrım. Saçlarımın arkası, beni o tuhaf keçi yogası dersine götürdüğün ve saban denilen o pozu yaptığımız zamanki gibi görünüyor. Ben oyum, saman hariç." Sesim alçak bir fısıltıya dönüşüyor. "Ve o küçük tüylü pisliklerden birinin kıcıma nasıl vurduğunu hatırlıyor musun? Bunun dün gece de tekrarlandığına eminim... hem de defalarca."

Gözlerimi kısarak dün gecenin bulanık kısımlarını hatırlamaya çalışıyorum. Lanet olsun. Çok fazla alkol vardı.

"*Sanırım* arkadaşlarıyla yatmış olabilirim. Hafızam şu anda benim arkadaşım değil. Kirli bir rüya mıydı yoksa gerçek miydi bilemiyorum. Kahveye ve biraz kestirmeye ihtiyacım var. Ve belki de cinsel yolla bulaşan hastalık taramasına."

Parmaklarımı saç dediğim keçeleşmiş dağınıklıkta gezdirirken bir kıkırdama daha geliyor. Ama kız kardeşim gülmüyor. Sözleri bir kırbaç gibi şakladığında kaşlarım birbirine çarpıyor.

"Bangs."

Nefesim kesildi, kumarhanedeki yürüyüşümü hemen durdurdum. Sadece hakaretine cevap vermek için durdum. Çünkü o kelime tam olarak buydu.

"Kaltak," diye tısladım. "Bu *kâkül* değil. Ne cüretle bana taklitçi dersin? Ben kakül aldığımda senin kakül aldığını bile bilmiyordum."

Neredeyse kelimeleri boğazında düğümleniyor.

"Yapmadın lan. Sana bir fotoğrafımı gönderdim ve sen de gidip bunu yaptın."

"Her neyse. Belki bu doğrudur," diye homurdanıyorum, gerçek bir küçük kız kardeş gibi bunların hiçbirini kabul etmek istemiyorum. "Ama sıkler kâkül değildir. Seni taklit etmedim çünkü sadece üç erkekle yattım... *sözde*. Ben de nefes alıyorum, yoksa bunu da mı markalaştırdın?"

Sanki on üç yaşında bir çocuk gibi konuşuyormuşum gibi alaycı bir şekilde sözlerimi tekrarlıyor ve daha çok sırtımama neden oluyor. Ama ben devam ediyorum.

"Toplama yapamadığın için surat asma. Aynı anda dört adamla yatıyorsun. *İddiaya* göre üçüyle yattım. Ve biriyle evlendim. Aynı şey değil. Kardeşlik için iyi bir yol, ho... Erkek arkadaşların tarafından düzenli olarak iki kez batırılmanın daha gevşek bir deliğe yol açacağını düşünürdüm... ama hala çok sıkısin."

"Sen küçük bir dangalaksın." Gülüyor.

Orta yaşlı, formalı bir grup adamın yanından geçiyorum, hepsi de bifeğe bakan çizgi film kurtları gibi bana bakıyor. *İğrenç*. Onları görmezden gelip kız kardeşimle devam ettim.

"Çılgınca bir genetik eğilimimiz olduğunu düşünmeye başlıyorum. Sapkınlıkların kalıtsal olduğunu söylüyorlar. Bu da demek oluyor ki annem muhtemelen tüm bu çıkmaz sokağı yapıyor. Bu bir salgın. Kendini toparlamalısın narsist, çünkü her şey seninle ilgili değil. Benimle ilgili."

O uluyor ve ben de onu takip ediyorum, "Sen bir aptalsın. Ve iğrençsin. Ve anneme bunu söylediğini söyleyeceğim."

"Seni *Temel İçgüdü*'deki sahne gibi suyun altında tutacağım. "Şşt, uyu." diyeceğim."

"Psikopat," diye şaka yapıyor.

Yön tabelalarına bakıyorum, arkamı dönüyorum, karşıdan karşıya geçerken nereye gittiğimi anlamaya çalışıyorum.

"Hayır, sosyopat... Pişmanlık duymayacağım," diye dalgınca nefes alıyorum, etrafıma bakıyorum ve ekliyorum, "Kahretsin, bu kumarhaneler labirent gibi. Buradan nasıl çıkacağım?"

Sami konuşuyor ama makinelerin ve kutlama yapan bazı insanların sesinden onu duyamıyorum. *Ne oluyor lan? Çıkış nerede?* Yüz seksen derece daha dönüyorum, ilahi bir müdahale arıyorum ama yok.

"Harika," diye hayıflandım. "Sonsuza dek ağzımın etrafında beni dokuz yaşındayken yaptığım gibi gösteren ve etrafındaki bir daireyi yalamaktan vazgeçmeyen bu rujla burada sıkışıp kalacağım. Hatırladınız mı? Derim büyük kırmızı bir halka şeklinde çatlamıştı. Her büzüştüğümde yüzümde bir göt deliği varmış gibi görünürdüm... Yine Eleanor Assmouth olacağım."

Kendi kendime kıkırdıyorum, Sami şakacı bir şekilde "Eğlenmene çok sevindim. Tanrım, bu bok sadece senin başına geliyor."

Beni göremese de başımı sallıyorum.

"Ben utanç yürüyüşünün timsaliyim. Bir ödül bekliyorum. Kuyruklanmak ve seks kokmak olimpiik bir spor olsaydı, altın alırdım. Çünkü

Bu kumarhanedeki hiçbir sigara dumanı beni fahiş ve istenmeyen gebelik kokusundan kurtaramaz."

"Korunmadın mı?" diye çığlık atıyor.

Metal bir kovaya dökülen bozuk paraların sahte sesi çınıyor. Kombinasyon başımın tekrar çarpmasına neden oluyor.

"Sami," diye inleyerek nefes alıyorum. "Bu ses tonu yüzünden nefret etmeme neden oluyor. Sesini kes. Bu bir şakaydı, aptal. Tabii ki korundum... Sanırım." O bir şey söyleyemeden ben ekliyorum: "Hayır, korunduk. Poker fişine benzeyen prezervatifler aldığımı çok net hatırlıyorum. Çünkü onları taktıklarında büyük *ikramiye* diye bağırmıştım."

"Yalancı. İnat ettiğine inanamıyorum."

Gülüyorum. "Kapa çeneni, deli. Biz 21st yüzyılda normal insanlar gibi telefonlarımızda kayıt alışverişi yaptık. Ama poker fişleri kulağa harika geliyor, bunu markalaştırmalıyım."

Önümdeki kalabalığın dağılmasıyla birlikte gözlerim açılıyor ve nihayet çıkış işaretini görüyorum. Yemin ederim meleklerin şarkı söylediğini duyuyorum çünkü kapılar. Büyük, güzel cam kapılar. Rahatlamış bir nefes alıyorum.

Samantha yine devreye giriyor.

"B.T. Dubs. Millie hangi cehennemde? Oraya birlikte gittiğinizi sanıyordum?"

"Ah evet, kanka. En iyi tahminim? Bir DJ'in pikabına gömülmüş durumda... ne demek istediğimi anladıysanız. Adam dangalağın teki ama kız ondan hoşlanıyor. Artı, odamız Hepatit B koruma merkezi."

Birkaç hızlı adım atıp devasa kapıların arasından sıyrılmaya çalışıyorum ama kel, göbekli bir adam yoluma çıkıyor ve yeterince hızlı hareket edemediğim için kapılar kapanıyor.

Kendime bakıyorum. *Kahretsin*.

Bir elimle elbisemi tutmak ve telefonumu yüzümle omzum arasına sıkıştırmak arasında doğaçlama yapmak gerekiyor. Kafamdaki tartışma, arkamı dönüp kapıyı açmak için kışımı kullanmadan önce sadece birkaç saniye sürüyor. Topuklarım betona saplanıyor ve içeri girerken korkunç bir sürtünme sesi çıkarıyor. Camdan fırlıyorum, kendimi düzeltmeden önce birkaç adım tökezliyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye soran kız kardeşime nefes nefese, "Azmediyorum," diye cevap veriyorum.

"Vay anasını," diye soluk soluğa söylendim, gözler bana doğru çevrildi ama kapı arkamdan kapanıp muhteşem klimayı da beraberinde götürürken onları görmezden geldim. "Sabahın altısında hava neden bu kadar sıcak? Lanet olsun.

derimi kavuruyor ve ben porte cochere'in altındayım." Durduğum yerde kıpırdanıyorum, şimdiden terlediğimi hissediyorum. "Burası cehennem gibi. Muhtemelen bu yüzden bu kadar eğlenceli."

"Alışmaya çalışmak isteyebilirsin," diye tersliyor Samantha. "İkimiz de senin hep oraya doğru gittiğini biliyoruz."

Uber'in gelmesi için vale alanında bir aşağı bir yukarı bakıyorum, gözümü kısarak "Çok aydınlık. Gözlük lazım. Tanrım, bu saldırı. Güneş birinci dereceden darpla suçlanmalı."

Başımı eğiyorum, gözlerim elbisemin kumaşına dolanmış yumruğuma kilitleniyor.

Siktir et. Özgür ol.

Çantamı karıştırıp güneş gözlüğümü bulup yüzüme takmadan önce bıraktığımda tüm karnım ortaya çıkıyor.

"Eee," diye nefes alıyor Sam. "Planın nedir? Yani... bu saçmalığı iptal ettireceksin, değil mi? O Crew Matthews olsa bile."

"Duh? Sanki kim olduğu umurumda da," diyorum kuşkuyla. "Futbol hakkında hiçbir şey bilmiyorum bile. Bunu sen de biliyorsun. Tüm bilgilerimi ona bıraktım. Uyandığında icabına bakarız. Vegas'ın en güzel yanı aynı gün içinde evlenip boşanabiliyor olman. Bunu herkes bilir."

Önemli kısmı görmezden gelip, "Dur bakalım. Gizlice mi kaçtın? Neden?"

"Kapa çeneni."

Hayatta olmaz. Bu konuda konuşmayacağım. Uyandığımda üzerimde buna çarptığımı söyleyen bir tişört olduğunu itiraf edene kadar benden bilgi almaya çalışacak. Kedimin iç çamaşırının yanı sıra buz torbasına da ihtiyacı olduğunu.

-Ve yanaklarımda hâlâ kızardığımı itiraf etmeye zorlayacak kadar kırmızı var.

Saçlarımı ensemden kaldırırken burnum kıvrılıyor.

"Sami, her konuştuğumda boğazımın arkasındaki sıcak havayı hissedebiliyorum. Sanki güneşi yutuyor gibiyim." Ciddi görünmeye çalışıyorum ama başarısız oluyorum ve ekliyorum: "Şu anda daha fazla soruya cevap veremem."

Yüksek sesle ve gereğinden fazla hevesli bir "Eleanor" omuzlarımı zıplatıyor.

Kemiği olan bir köpek gibi. Kahretsin.

"Eleanor! Böyle küçük bombalar atamazsın. Her şeyi bilmek istiyorum. Gerçekten, en başından beri. *Uzaktan bile* utangaç olmayan kız kardeşim neden birden utangaç oldu? Bulaşık. Müstakbel eski kocana aşık mısın?

Ve eğer bana söylemezsen, eski sevgilini arar ve ona ikiziyle yattığını söylerim... siz ayrılmadan önce... ve bilerek."

Bütün sıcak havayı içime çekiyorum, yine nefes nefese kalıyorum. Çünkü Sami boşa kürek çekerken, farkında olmadan tam hedefindeydi. *Bazen küçük bir ürün karşılaştırması yapmanız gerekir.*

Ve bu ikizler kesinlikle tek yumurta ikizi değillerdi. Tabii klitorisimi bulma becerisiyle ölçülmüyorsa, çünkü o zaman körler sağırlar birbirini ağırlar.

"Sen bir iblis yumurtasısın," diye tükürdüm. "Ve bir gün gerçek aileni bulup seni geri getireceğim."

Bir cadı gibi kıkırdıyor. Ama ikimiz de biliyoruz ki eninde sonunda ona her şeyi anlatacaktım. Çünkü biz buyuz. Tüm kız kardeşler bu kadar havalı olamaz ama birinin standardı belirlemesi gerekir.

"Peki," diye tıslıyorum, valeye bakıp *Uber'in almasını* söylerken teslim oluyorum.

Kırmızı kadife iplerle ayrılmış boş bir sırayı işaret ediyor. Ben de konuşurken oraya doğru ilerledim ve aracımın geldiğini gördüm.

"Baştan başlamak zorundayım. O yüzden araya girme. Sikin boğazında kalıyormuş gibi yap... İkimiz de bu konuda uzman olduğumu biliyoruz."

iki

...

"Hadi srtkleşelim, dostum."

eleanor, dün

"Açık," diye bağıryorum omzumun üzerinden, son eşyayı da bavuluma sıkıştırırken.

Millie daireme dalınca kapı açıldı. O Feral, bir elinde pembe bir şampanya şişesi, diğer elinde de bir deste şampanya tutuyor.

"Vegas, bebeğim," diye bağıryor, kalçalarını sallayarak.

"Whooooo," diye bağıryorum, kollarımı havaya kaldırıp küçük bir dans yapıyorum.

Bunu hak ettik. İkimiz de çalıştığımız salonda kışımızı yırtıyoruz, her birimiz ekstra müşteriler alıyoruz, gelecekteki salonumuz ve spa'mız için para biriktirmek için sıfır gün izinle çalışıyoruz. Ama patron sürtüklerin bile hafta sonu iznine ihtiyacı vardır. Ve Günah Şehri'ne gitmekten daha iyi bir şey yoktur.

Bana doğru yürüyüp şişeyi uzatırken ikimizden de kahkahalar yükseliyor.

"Ön parti şimdi başlıyor, sürtük. Bardakları getir."

Bana iki kez sormasına gerek yok. Zaten hızlı hareket ediyorum, iki bardak almadan önce dairemin mutfağına giriyorum ve sözlerimi omzumun üzerinden atıyorum.

"Uber on beş dakika içinde burada olacak, bu yüzden şampiyonları çekiyoruz ve sonra uçaktan inene kadar devam ediyoruz. Çünkü kiralık araba kullanamayacak kadar sarhoş olduğumuz için geçireceğimiz en güzel hafta sonunu kaçırmayacağım."

"Anlaştık." Gülüyor.

Uyumsuz bardakları önümdeki tezgâha koyuyorum. O gülümsüyor, ben yüzümü buruşturup beni çılgılık attıracak şeyi beklerken mantarla uğraşıyor.

Patlama sesi duyuluyor, omuzlarım zıplıyor ve baloncuklar ağzın üzerinden akarken Millie gülüyor.

"Kahretsin," diye nefes veriyorum, ona bir mutfak havlusu fırlatıyorum.

"Senin için..." diye sessizce şarkı söylüyor, fincanımı dolduruyor, dağınıklığı umursamadan ekliyor, "Ve benim için."

Moët şişesini tezgâhın üzerine koyup kadeh kaldırmak için bardağını kaldırırken göz göze geliyoruz. Ama önce ben.

"Sizi lüks 4 Temmuz hafta sonları için uçuran ve yanınızda bir artı bir getirmenize izin veren ünlü DJ'lerle tanışmaya."

Eküriler vardır, bir de benim sevgiyle çağırdığım Millie Boobie Brown'ım vardır. Şanslı olmamı sağlamaya çalıştığı her seferinde gökkuşağının sonundaki altın küpüne -yani seksi bir erkeğe- rastlıyor gibi görünüyor.

Millie göz kırpmıyor ve kadehini daha da kaldırarak kendi kadehini kaldırıyor. "Hayatımızın en güzel hafta sonuna, Eleanor Roosevelt. Çünkü Vegas'ta olan Vegas'ta kalır. Hadi sürtükleşelim, dostum."

STRIP VE STAD ARASINDAKİ ÇATLAK KALDIRIMDA DURUYORUZ.

şehir merkezinde, neon palmiye ağaçlı, yarı aydınlık boş yer yok tabelalı boktan pembe bir motelin önünde. Ve görünüşe göre, en büyük esnekliği ellili yıllardan bir ünlünün bir zamanlar orada uyumuş olması.

Kiralık arabaya bindiğimiz anda ikimiz de bunun bir hata olduğunu anlamıştık. Klostrofobiye neden olan lobide kendini beğenmiş check-in müdürüyle tanıştıktan sonra, daha da doğrulandık.

Başımı çevirmeden önce iki kez daha göz kırpıp yarı dolu yeşil bir havuza bakıyorum. Gözlerim Millie'nin profiline kilitlendi.

"Bu resimlere benzemiyor."

Dudağını ısıırıyor, kaşları neredeyse alnına değiyor. "Bu yetersiz bir ifade."

"Millie Rock... burası-" Kolumu sallarken çantam havaya kalkıyor ve lanet olası Bates Motel'i işaret ediyorum. "Burası bir otel değil. H. Burası cinayetin M'sinin olduğu bir motel. Kokuya bakılırsa bu odalardan birinde bir ceset olduğuna eminim."

"Evet," diye nefes alıyor bana dönüp bakarken, yanağının içini çiğniyor. "Rezervasyon yaptırdığım kıza mesaj atmalıyım. Bu doğru olamaz. -"

Sözünü keserken gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Seyahat acentesi aracılığıyla mı rezervasyon yaptırdın? İnanılmaz. Ara onları. Bunu düzeltebilirler."

Bir arabanın kornası dikkatimi sokağa çekiyor; dün gecedен kalma şişeler ve eski sigaralarla dolu kaldırımın tam yanında duruyoruz.

Adamın biri arabasının camından eğilip "On dolar" diye bağıyor ve diliyle müstehcen hareketler yapıyor.

"Tamam," diye bastırıyorum, ona dönüp bakıyorum ve alaycı bir tavırla ekliyorum, "Hemen ara. Her ne kadar dişleri olmayan bir adam tarafından yenmek kulağa mükemmel bir Vegas macerası gibi gelse de... Kuru çürümeye yakalanmayı pas geçeceğim. Ayrıca, örnek beceri seti için bir onluk pahalı görünüyor." Başparmağımı omzumun üzerinden geçiriyorum. "Buradan siktir olup gidebilir miyiz lütfen?"

Yüzünü buruşturuyor, sonra başını sallıyor.

"Neden böyle yapıyorsun? *Millie*, yüzün neden böyle yapıyor?"

Sözcüklerini uzun, başıboş bir bilinç akışı içinde aceleyle söylemeden Önce bir nefes veriyor.

"4 Temmuz hafta sonu. Hiç oda bulamıyoruz. Haftalar önce aradığımda her yer doluydu... burası bile. Bu odayı bulduğumuzda çok sevinmişim. Ve onu arayamıyorum çünkü o bir temsilci değil. Onunla TikTok'ta tanıştım. Daha çok seyahat blogger'ı gibi bir şey. Temel olarak, astrolojik burcunuza göre kalabileceğiniz oteller gibi bir video yaptı... Biliyorsunuz ben bir Yay burcuyum ve macerayı seviyoruz, bu yüzden Strip'in dışında eğlenceli olacağını düşündüm. İnternette gördüğüm resimler nostaljik görünüyordu, tehlikeli değil.

."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

"En son ne zaman tetanos aşısı oldun?" diye sorarken ben telefonumdan müsait otel odalarına bakmaya başlamıştım bile.

Gözlerim ekranı tarıyor, sağdan, soldan ve ortadan boş çıkıyor. Hay sikeyim. Ama yine de başımı kaldırıyorum, yüzümde bir sırıtış.

"Hey Bay DJ'in onunla ve diğer grup kızlarıyla kalma teklifini kabul etmek istemediğine emin misin?" Nefes veriyorum, ona bakıyorum, telefonumun ekranında bir dizi kırmızı *tükenmiş* etiket var.

"Umm, pas. Ayrıca, nereye gideceksin ki? Oral seks becerilerim o kadar da etkileyici değil. İkimizin de yükünü taşımamın imkânı yok. Ben daha çok, sana mastürbasyon yaparken sakso çekiyormuş gibi yapan bir kıyım."

Gülüyorum. Haklısın.

"Peki o zaman." Omuz silkiyorum. "Umalım da burayı işleten adam bizi duşta bıçaklayan ürkütücü bir adam olmasın. Çünkü bu gece biz, olası bir cinayet ve hamamböcekleri var. Hangi işaretimiz bunun için en uygun?"

Otelin anahtar kartını parmaklarının arasında oynatırken kıkırdıyor ve göz kırpmıyor.

"Seninki. İkizler temelde sosyopattır."

Kapı açılmadan hemen Önce kilit tıkırdadı ve Millie ile ben aynı anda nefes nefese kaldık.

Gözlerimiz buluşuyor ve ben "Tekrar içmeye başlamalıyız" derken aynı anda başımızı sallıyoruz.

BAS. DERİN TITREŞİMLİ BAS, KAFAM KIRBAÇLANIRKEN LANET RUHUMU SALLIYOR bir o yana bir bu yana. Çakırkeyif ve terliyim, Vegas'ın ılık yaz havasında bir hoparlörün üstünde dans ediyorum.

Tam da bu hafta sonunu hayal ettiğim gibi, ki bu da günün mükemmel bir yükseltmesi.

İnsanlar avazları çıktığı kadar şarkı söylüyor, vücutları ritmik bir şekilde hareket ediyor, bazıları yer olmadığı için çok yakın, diğerleri ise gece onlar için daha da iyi bir hal aldığı için.

"Elle," diye bağıyor Millie bana, barı işaret ederek.

Bir koltuğa çömelip hoparlörden kayarken gülümsüyor ve başımı sallıyorum. "Çekim mi?" diye tekrar bağıyor.

Ben de "Siktir et, evet." diye bağırdım.

Kol kola, gülerek ve yüksek sesle konuşarak açık alanın en ucundaki bara doğru ilerliyoruz. Vücutlarımız en son burada içki içtiğimizden beri hâlâ sıcak. Ama Vegas'ın eğlencesi de bu. Sarhoş olmak ve başımızı en iyi şekilde belaya sokmak.

Millie tahtanın üstüne çıkıp yarıya kadar eğilerek barmenin dikkatini çekerken ben de kendimi yelpazeliyorum. Müzik burada daha alçak, böylece onu daha iyi duyabiliyorum.

"Tito'yla mı yoksa arkadaşı Jacky D. ile mi takılacağız?" diye soruyor, bana bakıp gülümseyerek.

Kıkırdıyorum. "Tito's. Jack beni sinirli yapıyor. Bunu biliyorsun."

Millie omuz silkiyor ama omuzları gevşerken gözlerinin açıldığını görüyorum. Kaşlarım birbirine yaklaşıyor, dudaklarım aralanıyor ve ona sorunun ne olduğunu sormak üzereyken kelimelerim boğazımda düğümleniyor çünkü kulağıma sessizce gelen erkeksi bir ses boynumdaki tüyleri diken diken ediyor.

"Ben Jack'e oy veriyorum. Eminim alınganlık sana yakışıyordur."

Ateşli bir adamın kokusu burnuma doluyor. Arkamdaki her kimse, yüzü kokuyla uyuşmadığında insanı sinirlendiren türden bir kolonya sürüyor.

Lütfen güzel ol, lütfen güzel ol diye düşünürken dudağımı ısırarak arkamı dönmeye başlıyorum. Ama dudakları yanağımla buluşup beni küçük bir gagalamadan önce yüzümü zar zor yana çeviriyorum.

Oh, merhaba.

Alınmalıyım. Ama belki de tam tersi olduğum için likördür. Sırıtiyorum, özellikle de sevimli bir şey söylediği için.

"Affedersiniz," diye fısıldıyor, başını geri çekmeden önce dehşete düşmüş gibi. "Seni öpmemi istiyorsan, sormak zorundasın. Beni ne tür bir adam sanıyorsun? Ben iyi bir çocuğum."

Cazibeli oyunu elit seviyede yarışıyor.

Bay Sevimli'ye iyice bakmak için arkamı dönmek üzereydim ki, diğer tarafımda birinin kocaman elini benimkinin içine soktuğunu hissettim.

Ne oluyor lan?

Başım hemen o yöne kayıyor ama yüzümdeki sırıtış gülümsemeye dönüşüyor. Çünkü bana bakan seksi kahverengi gözler, sadece bir gülümseme ve bir öneriyle kesinlikle külotu çıkarmaya ikna eden bir yüze bağlı.

Şu anda sadece sırıtıyor ama önerinin havada asılı kaldığını görebiliyorum.

Uzun boylu, esmer ve yakışıklı göz kırptıyor ve olduğu her halinden belli olan cüretkâr bir koca sik gibi elimi kaldırıp parmak eklemimi usulca ısırtıyor ve "Dudakların çok güzel" diyor.

Millie küçük bir ıslık çalıyor ve beni kıkırdatıyor. Çünkü evet.

LANET OLSUN. Yabancı tehlikeye bakmadan önce elime bakıyorum. "Ellerini kendine saklamayı hiç öğrenmedin mi?"

Alay ediyorum.

Parmaklarını benimkilerden çözüyor, ben dönüp Cuma gecesi taliplerimin ikisine de bakarken o sırıtışıyla hâlâ bana sahip.

"Bu üçlü de ne-" diye fısıldıyorum kendime ve Millie'ye, omzumun üzerinden bana shot'ımı uzattığını hissediyorum. Elim kaldırıp iki yakışıklı devin arasına bakarken kabul ediyorum.

"Bu, hanginizin tek gecelik ilişkinin en sevdiğim versiyonu olduğunu seçtiğim kısım mı?"

Bana dönüp başlarını sallamadan önce birbirlerine bakıp gülümsüyorlar. Bay Sevimli göz kırparak farklı bir seçenek sunuyor.

"Seçmek zorunda olduğunu kim söyledi?"

Millie kadehini benimkine tokuşturuyor ve fısıldayarak "Bingo" diyor, biz kadehleri indirmeden önce ve gece biraz daha ilginç bir hal alıyor.

üç

...

"Siz ikiniz banyoda bir kaplan olacakmış gibi
görünüyorsunuz."

Müre ttebat

"Kalk ayağa, sik kafalı."

"W Gözlerim açılmak için mücadele ediyor. Hayır, siktir et. Kaba eller omzumu ileri geri sallarken hemen reddediyorlar,

beni uykudan uyandırmaya çalışıyor. Ama homurdanıyorum çünkü başım çatlıyor. "Tanrım, komadaymış gibi uyuyor."

En iyi arkadaşım TJ olduğunu anlamak için gözlerimi açmama gerek yoktu. Güneyli gibi konuşması onu ele veriyordu.

Diğer tarafımdan gelen boğuk bir ses, "O zaman daha sert salla onu. Gerekirse suratına yumruk at. Umutsuz zamanlar, orospu çocuğu."

Nate-aka tüm kötü fikirlere sahip olan. Ekip dediğimiz aptallar üçlüsünü tamamlıyor.

"Siktir git," diye homurdanıyorum, TJ'in elini üstümden itip battaniyeyi başımın üstüne çekmeye çalışıyorum ama o battaniyeyi geri çekiyor, ben de homurdanıyorum, "Çok erkenmiş gibi hissediyorum. Ben de kendimi çok sarhoş hissediyorum. O yüzden bir sik ye. Bırak da uyuyayım."

"Onu duşa sokalım. Siktir et," diye inliyor Nate.

Başımı sallıyorum. "Beni bu yataktan çıkarmaya çalışırsan çeneni kırarım" diye bağırarak onu terslerken gözlerim hâlâ kapalı.

Elimi yüzüme götürmeden önce yanımdaki yastığa vuruyorum.

"Hayır," diye tükürür TJ. "Hayır. Uyanmalısın."

Yastığı çekip yanağıma vurmaya başladı. Sertçe. Tanrı aşkına.

"Uyandım," diye bağırıyorum, gözlerim nihayet açılırken eline vuruyorum. "Lanet olsun. Pekâlâ, kalktım. Uyandım." Bir elimi çenemdeki kirli sakala sertçe sürterek, "Burada senden nefret etmemi sağlayacak kadar önemli olan şey ne?" diye soruyorum.

Onlara göz kırpıyorum, aniden sırtıyorum çünkü bana bakıyorlar, *The Hangover*'dan fırlamış bir sahnedeki gibi bitkin görünüyorlar.

"Siz ikiniz banyoda bir kaplan olacaktı gibi görünüyorsunuz."

Nate tüm düğmeleri eksik olmasına rağmen boxer külotunu ve dün geceki gömleğini giyiyor. Ama TJ pastayı kapıyor çünkü Elvis tulumu giyiyor.

Sadece yarısı üzerinde, belinden sarkıyor ve bacaklarında lekeler var... pizza olabilir mi?

"Dün gece ne oldu?" Esneyerek söylüyorum, kıkırdamalarını duyuyorum. Hâlâ yarı uykuluyum, sulanmış gözlerimi siliyorum ama gözlerim yaşarmış olsa da bir şey yakalıyorum.

Sol elimde bir şey var.

Bekle.

Binlerce voltla sarsılmış gibi oturmaya başlıyorum. Ama bunu yaparken, en önemli kısma gelene kadar tüm sefahat dolu çılgın gece zihnimde hiper hızda oynuyor.

"Vay anasını. Evlendim..." Gözlerim onlarınkine kilitlendi. "Ve siz ikiniz karımı siktiniz."

"Evet, işte orada," diye atıldı TJ, el çırparak ve Nate'e bakarak. "Artık bizimle birlikte. Tekrar hoş geldin, dostum. Ve kaplan banyoda değil. Lanet olası oturma odasında. Kalkman gerek. Claire burada."

Kahretsin. Claire. NFL'de yetişkin erkekleri ağlatmakla övünen, 1.80 boyunda, cehennemden gelen sert bir antrenör.

Saati öğrenmek için telefonuma dokunurken başım komodine doğru kayıyor. Saat sabahın 7'si. Geç kaldım... ama dikkatimi çeken bu değil. Lekeli, üzeri karalanmış bar peçetesi.

Okurken sırtıtmamı gizleyemeyerek kaydırıyorum, tanıdığım en çılgın kızın numarasını ve otel bilgilerini bıraktığını görüyorum.

Sevgili kocacığım,

Boşanmak istiyorum. Zengin ve ünlü olduğun için avukat parasını sen ödüyorsun.

Ve altın arayıcısı olmadığım için, anılar için ücret ödemeyeceğim.

Sevgiler, müstakbel eski eşin

Kalkıp parladığında bana haber ver, uyuyan güzel.

Palm Tree Motel'deyim, rm #17

408-242-8381

"Dostum. Asıl meseleye odaklan," diye ağzından kaçırıyor Nate, ben notu geri atarken elini indirip aletini avuçluyor. "Claire çok kızgın ve nişan alma konusunda en az seninki kadar iyi. Bana bir kağıt ağırlığı fırlattı ve vurmadan önce sikimi hedeflediğini söyledi."

TJ travma geçirmiş gibi başının arkasına dokunuyor, araya girip Nate'in yerine konuşuyor. "Beni uyandırmak için kafamın arkasına yumruk attığına eminim... çok kaba biri. Muhtemelen şimdi beyin sarsıntısı protokolü uygulamam gerekecek. Bu da televizyon yok demek. *Love Is Blind*'ın sezon finali bu hafta. Ve ortalık karışacak."

Nate, TJ'i işaret ediyor ve sanki bu şimdiye kadar söylenmiş en mantıklı şeymiş gibi bana başını sallıyor.

Bu ikisi. Ama sonunda TJ'in sesinin kırılma şekli, sanki lanet olası şovunu izlememek bir trajediymiş gibi, altı iki ve yüz doksan kilo olduğu gerçeğiyle birleştiğinde... sakallı... neredeyse beni güldürüyor.

Neredeyse. Çünkü bu aslında bir kriz. Claire bugün defalarca kusana kadar antrenman yaptıracak bana. *Hay sikeyim.* Bu düşünceyle midem altüst oluyor ve bacaklarımı yatağın kenarına doğru sallayıp kucağımı battaniyeyle örttükten sonra elimi kaldırırken başım zonkluyor.

"Tamam. Biriniz ona hemen çıkacağımı söylesin. Avukatımı ve lanet olası ajansımı aramalıyım."

"Kahretsin," diyorlar birlikte ama Nate ekliyor, "Ne kadar kötü batırdık?"

Avukatım Josh'ı aramak bir şey. Menajerim olan kız kardeşi Barrett'i aramak başka. Dün gece yaptığım şeyin şimdi zamanı değil. Ama sorun olana kadar sorun olmadığını öğrendim. Bu yüzden aşırı tepki vermeyeceğim... henüz. Ama cevap veremediğim yatak odamın kapısı uçarak açıldı ve saatin zorbası içeri daldı.

"Kahretsin," diye bağıyor TJ, Nate aletini kapatırken elini kaldırıyor ve "İşte başlıyoruz," diye fısıldıyor.

Claire telefonunu kaldırıp yatağıma doğru ilerliyor.

"Saat kaç Crew? Çünkü son kontrol ettiğimde benim zamanımdı... ve bu önemli."

Elimi başıma götürerek biraz daha ses yalıtımı sağlamaya çalışıyorum. Ama o devam ediyor.

"Koçlarınız mutlu olmayacak. Bu çaylak davranışı. Kibirli, sorumsuz saçmalıklar. Bu tür şeyleri aştığını sanıyordum. Sabah antrenmanını kaçırmayı gerektirecek kadar önemli olan neydi?"

Sırıyorum. Elimde değil. Çünkü cevabım bu olsa da "amcık" demek bir seçenek değil. Kahretsin, o kız başka bir şeydi. Ve ağzının yaptığı bok. Hay sikeyim. Daha iyisini görmemiştim. Bu düşünce kanımın yanlış yöne akmasına neden oluyor, bu yüzden boğazımı temizleyerek yukarı bakıyorum.

Ve şükürler olsun ki bunu yapıyorum çünkü adamlar sikimin uslu durması için mükemmel bir eğlence sunuyorlar.

TJ konuşmak için izin istiyormuş gibi elini yarım kaldırır. Ama Nate omzuna bir şaplak atarak, "Benim hatam. Doğru ya. Bu retorikti. Anladım... Bana bir daha vurma, anne."

Claire telefonunu cebine geri sokup, "Kapa çeneni, TJ" diye bağıyor.

Tanrım. Kızgın olduğumu biliyorum ama bir gün dünyanın sonu değil. Şöhretimin farkındayım. Kahretsin, bazıları hak edilmiş. Ama sezon boyunca tek bir gün bile kaçırmadım. Claire'in rahatlaması gerek.

Onunla göz göze geldiğimde elimi saçlarımda gezdiriyorum.

"Birkaç telefon görüşmesi yapmam gerekiyor. Öğleden sonraki seansa devam edebiliriz. İşkenceyi dört gözle bekliyorum."

Ofluyor. Haddini aşıyor.

"Öyle mi? Harika. Sadece her hareketini izleyen bir sürü insan olduğunu unutma. Ben de onlardan biriyim. Ve bundan hiç etkilenmedim. İnsanlar beni kendi yeteneğini sabote etmek için elinden geleni yapacağın konusunda uyardı. Dediler ki, 'O senin en büyük hayal kırıklığın olacak. Asla potansiyeline ulaşamayacak. Böyle şeyler beni onların haklı olduğuna inandırıyor.'"

Ayağa fırlarken çenemdeki kaslar geriliyor. TJ aceleyle,

"Dur, dur," dedi ve ekledi, "Nate, bloğu çalıştır."

Nate bir yastık kapıp sikimi örtmek için önüme itiyor çünkü birden çıplak olduğumu hatırlayamayacak ya da umursamayacak kadar deliriyorum.

"Bir seansı kaçırdım," diye bağıyorum, kan basıncım yükselirken yastığı sıkıca kavriyorum. "Devam et ve lanet olası koçlara ne istersen söyle. Yine de her kazandığımda sana bir şişe göndereceğim tatlım. Hiçbir şeyi sabote etmedim ama basına sızdırdıkları saçmalıkları dinlediğini bilmek güzel."

Banyoya girerken yastığı odanın öbür ucuna fırlatıyorum, elimi karın kaslarıma sürüyorum ve TJ'in Claire'den özür dilediğini duyuyorum.

Ama omzumun üzerinden, "Aletimden rahatsız olmuyor.

Eğer öyle olsaydı, şu anda kendininkini benimkiyle karşılaştırmaya

çalışmazdı." Claire bana aynı sertlikte karşılık vermeden önce

duraksamıyor bile. "Matthews, ikimiz de biliyoruz ki eğer bir aletim

olsaydı, benimki kesinlikle

daha büyük."

Kapıyı arkasından çarparak çıktı. Ama umurumda değil. Çocuklar gülmeye başlamadan önce sadece bir sessizlik oldu.

"Tanrım, Crew. Gerçekten oraya gitmek zorundaydın. O alingan küçük şey bu öğleden sonra sana bunun bedelini ödetecek. Geçen hafta yediğin her şey ortaya çıkacak," diye sesleniyor TJ ben işerken odadan.

Aletimi silkeleyip sifonu çektikten sonra lavaboya doğru dönüyorum ve tezgahın üzerinde bir çift siyah basketbol şortu görüyorum. Ellerimi yıkamadan önce onları giydim.

"Hey," diye bağıryorum. "Biri bana telefonumu getirsin ve kahve sipariş etsin." Nate kapıyı açıyor ve telefonumu bana fırlatıyor.

"Gidip biraz yiyecek alacağız. Kahve de getiririz-"

Avukatıma "Elvis'e söyle, isterse birkaç kıyafet alsın" diye mesaj atarken başımı ekrandan kaldırmadan dolabıma doğru sallıyorum.

"Ben iyiyim," diye bağıryor TJ ve ben kıkırdıyorum.

Parmaklarım tuşların üzerinde gezinirken yatak odamın kapısının kapandığını duyuyorum.

Günaydın. Umarım bugün ücretinizi almaya hazırsınızdır.

Ben de tam sıkılmaya başlıyordum. Siz çocuklar çok sessizsiniz. Neyle uğraşıyorum ben?

Ben: Dün gece sarhoşken evlendim. Evlilik sözleşmesi yok. Çabucak ve sessizce halledilmesini istiyorum. Ticareti engelleyecek bir şey istemiyorum.

Tanrım, gerçekten ücretimi hak etmem gerektiğini söyledin. Kız gemide mi?

Ben: Evet

Josh: Endişelenmemiz gereken herhangi bir viral varlık var mı?

Hay sikeyim. Kendim için endişelenmiyorum. Her şeyim başkaları tarafından yönetiliyor ama onu bilmiyorum.

Ben: Emin değilim. Ama adı Eleanor Thomas... eğer hafızam beni yanıltmıyorsa. Nerede kaldığını ve numarasını gönderirim.

Sende kalsın. Bu öğleden sonra sizinle temasa geçeceğim. Farkındaysan bugün cumartesi, yani birine iyilik yapacağız. Mahkemeler tam olarak açık değil.

Ben: Bunun gerçekleşmesi için ne gerekiyorsa.

Josh: ...Barrett biliyor mu?

Düşüncesi bile bana hazımsızlık veriyor.

Bir sonraki arayacağım kişi o.

İyi şanslar, dostum.

Bir nefes üflüyorum çünkü alabileceğim tüm şansa ihtiyacım olacak. Barrett lanet bir köpekbalığı ve benim kesin bir başarısızlık sonucu olduğuma inanmayan tek insan. Ve bu şekilde kalmasını istiyorum.

Dün gece ne düşünüyordum ben?

Aklım geceyi düşünüyor, bana mesaj atan adamları, lanet olası içkileri... o elbisenin içinde nasıl görüldüğünü hatırlıyorum. Kahretsin, onu yakaladığımda bana baktığı anda bitmişim. Sikimin tam bir kölesiydi.

Lanet olsun, birbirimizin içindeki şeytanı ortaya çıkardık. Bu joker hayatımın en baştan çıkarıcı deneyimiydi. Doğrudan tekila yoluna ve onun amına çekildim.

Kahretsin, içinde boğulsaydım mutlu bir adam olarak ölürdüm.

Barrett'ın numarası çalışıyor olsa da yüzümde bir sırtma oluşuyor çünkü gözlerim sikime kaymış durumda.

"Bu senin hatan dostum," diye fısıldıyorum tam temsilcim cevap verirken. "Josh mesaj attı. Sen ne halt ettin? En baştan başla." *Hay sikeyim. Benim. Hayatım. İşte başlıyoruz.*

Dökmek

. . .

"Sence giyebileceğim bir Elvis kıyafeti var mıdır?"

mürettebat, dün

Hey, sikik, kıcını buraya getir. XS'deyiz. Kutlama zamanı.

İçkimiz, kızlarımız ve daha çok kızımız var. Özellikle şu piliç. Vahşi biri.

Evet, bu gece havai fişekler birden fazla şekilde patlayacak.

Menajerimle konuşurken bu şerefsizlerin bitmek bilmeyen tacizleriyle dolu grup sohbetine bakarak inliyorum.

"Takas iyi görünüyor mu?"

"Evet," diye coşkuyla cevaplıyor Barrett. "Niners seni çaldığı için çok heyecanlı. Bana nereden geldiğini anladıkları ve sana yeni bir sayfa açmaktan mutlu olacakları konusunda güvence verdiler. Ancak bu, sözleşmeler hazırlanıp imzalanmadan önce başını belaya sokabilecek herkesten ve her şeyden uzak durman gerektiği anlamına geliyor. Şu anda sadece sözlü bir anlaşmamız var."

Başımı sallıyorum ama hala sırtıyorum.

"Bu gece kulüp yok mu demek oluyor bu? Çünkü çocuklar beni havaya uçuruyor."

Gülüyor.

"Kulüp hayatı iyidir. Takım sahibine sikini yalamasını söyleyen kamuoyu açıklamalarından kaçınmaya ne dersiniz?"

"Adil." Kıkırdıyorum.

Sanki o ikisi onay aldığımı biliyormuş gibi bir mesaj daha çıkıyor.

Dört Temmuz'u atlayamazsın. Barbekü ve amcık yeme zamanı. Kimsin sen? BURAYA GEL!

Hadi, sik kafalı. Ne yapacaksın... saçını mı yıkayacaksın? Siktiğimin aynasında olumlama mı yapacaksın? Kaldır kıcını da buraya gel.

Ben yeterim. Kendimi

seviyorum. Beş inç ortalama.

Nate: Kimse boğulmuyor ama hoşlarına gidiyor.

Numara yapmıyorlar. Kadınlar geldiklerinde sadece sessizdirler.

Bunu bütün gece yapacağız.

Güçlerimizi kötülük için kullandırtma bize.

Eğil. Aşağı. Buraya.

Gülmekten kendimi alamıyorum. Barrett devreye giriyor.

"Tweedle- Dumbass ve Tweedle-Dipshit'ten gelen mesajlara güldüğünüzü varsayıyorum. Yaptığın şey için sana borçlu olduklarını biliyorsun."

Başımı sallıyorum.

"Bana hiçbir şey borçlu değiller. Eğer birimiz başarılı olursa, hepimiz başarılı oluruz. Ayrıca, bu ligde daha iyi bir savunma oyuncusu ya da geniş alıcı yok."

"Evet, ama onlar *sen değilsin* Crew. Bunu sen de biliyorsun." İltifatını omuz silkerek geçiştirdim.

"Sözleşmeler hazır olduğunda bana haber verin. Ve belki bu hafta sonu biraz eğlenmeye çalışırız?"

"Sözleşmeler ve para benim iyi zamanlarım, aptal. Sen eğlen... Sadece çok fazla değil."

TJ ve Nate'e cevap vermeden önce telefonu kapatırken gülüyorum.

On beş dakika içinde orada ol. Ve şu bahsettiğin vahşi kız... Benimdir.

Bir dizi "*siktir* git" ve "*sikini ye*" mesajı gönderdiklerini anlamak için bakmama bile gerek yok.

İşleri ilginç hale getirmek için küçük bir rekabetten daha iyi bir şey yoktur.

LOŞ IŞIKTA BİLE ONLARI GÖREBİLİYORUM - ARKADAŞLARIMI VE KALABALIĞI Masanın etrafını saran bir sürü kadın. İsa.

Siktir et.

Genciz ve ligdeki en büyük takas anlaşmasını yapmak üzereyiz. Üçümüz bir Super Bowl kazanma yolundayız. Hayat bundan daha iyi olamaz.

TJ bana el sallayıp Nate'in omzuna vururken müziğin üstünden "Crew" diye bağırlıyor, o da sırtarak bana bakıyor.

Beklendiği gibi, ikisi de çoktan sıvanmış.

Başlarını sallayan fedailerin ve beni fark etmemiş gibi bakıp duran daha da fazla insanın yanından geçerken gülümsüyorum. Ta ki bir kız kalabalığın arasından sıyrılıp kolumu tutana kadar. Kıkırdıyor ve sarhoş, sanki hayatını değiştirecekmişim gibi bana bakıyor.

Zor pas, tatlım.

"Aman Tanrım. Sen Crew Matthews'sun," diye mırıldandı bana doğru. "Arkadaşlarıma seni burada görürsem bu gece kesinlikle seninle gideceğimi söyledim."

Dudağını ısıırıyor, seksi olmaya çalışıyor. Ama ben ilgilenmiyorum. Elini kolumdan nazikçe çekiyorum ve konuşmadan önce çenemi esnetiyorum.

"Teklifin için teşekkürler ama daha yeni geldim. Başka zaman."

Dudaklarını yalayıp göz kırplıyor ama neyse ki güvenlik araya girip onu uzaklaştırıyor. Başımı tekrar Nate ve TJ'e çeviriyorum, alkışlıyorlar ve içki şişelerini havaya kaldırarak beni tekrar güldürüyorlar.

Ahmaklar.

Masayı dörde bölen kırmızı kadife iplere uzandığım anda elime bir içki tutuşturuluyor.

"Yeterince uzun sürdü," diye bağırlıyor TJ.

Müzik gümbürdüyor, konuşmak için eğilmemiz gerekiyor. Ama Nate omzuma bir tokat atarak kabinin arka tarafındaki yarım duvarı işaret ediyor.

"Abi..."

Baktığımda, trafiği durdurabilecek bir gülümsemeye sahip bir kız güvenlik tarafından arkadan kaldırılıyor, ayakları kabinin parlak siyah koltuğuna iniyor. Gözleri parlak ve saçları biraz dağınık. Bütün gece dans etmiş gibi görünüyor. Elinde, içine maytap doldurulmuş bir şişe var, havaya parlak çıtırtılar saçarak bir ışık huzmesi yaratıyor. spot ışığı onun üzerinde.

"Mutlu Dört Temmuzlar, sürtükler!" diye bağırlarak etrafındaki herkesi çılgına çeviriyor.

TJ bağırlarken Nate ona doğru koşuyor ve DJ herkesin gözlerini gökyüzüne çevirerek daha fazla bas çalmaya başlıyor.

TJ eğilip duymadığım bir şeyler söylüyor ama ben yine de başımı sallıyorum çünkü gözlerimi *ondan* alamıyorum. Kalçalarını kıvrıyor, arkasından kıvılcımlar gökyüzüne fırlayıp havada patlarken başı ileri geri sallanıyor.

Sikeyim.

"Kim o?" TJ'e gök gürültüsü yaptım.

Parlak pembe yağmur yağıyor, gökyüzünü süslerken çatırdıyor ama bu civciv kafasını kaldırıp bakmıyor bile. Neden baksın ki? Ana cazibe merkezi o. Ama o her kimse, daha fazla insan kutlama tezahüratı yaparken şişeyi havada tutarak avazı çıktığı kadar şarkı söylüyor.

Kendi dünyasında. Ama ben büyülendim.

Onu yiyip bitireceğim.

TJ koluma dokunuyor ve ben de başka tarafa bakmak için düşünceli bir çaba sarf ediyorum. Ama o bir şey beceriyor. Sonunda baktığımda, doğrudan TJ'in sırttan yüzüne bakıyorum.

"Bu senin hakkın... Onun adı-"

"Benimki." Sırıttıyorum. "Onun adı benim."

TJ gülüyor, sonra başını sallıyor. "Aynı zamanda Eleanor."

Eleanor'un Nate'in omuzlarına, kalabalığın üzerine tırmanışını izliyorum. Haklı olarak, çünkü bu kız çok seksi.

Daha fazla havai fişek patlarken ve kalabalık tezahürat yaparken Nate'in elini tutuyor, diğer eli havada maytap şişesini gökyüzüne doğru tutuyor. TJ tam ritim düşerken gökyüzüne doğru ıslık çalıyor ve herkes ağır çekimde dalgalanan devasa bir dalga gibi zıplamaya başlıyor.

Kaşlarım birbirine çarpıyor, gördüğüm şeyden hoşlanmıyorum çünkü Nate harekete katılıp onunla birlikte omuzlarında zıplarken onun kalçasını kavrasa da elini bırakıyor.

Hayır. Düşecek.

İçkimi TJ'in eline sıkıştırıp yanından hızla geçerek masanın iç kısmından dolanıyorum. Eleanor şişeyi daha yukarıda tutuyor, kollarıyla dans ediyor, tam o sırada Nate sendeliyor ve bacağını bırakıyor.

İşte o zaman olur. Bir saniye içinde.

Geriye doğru düşüyor, şişeyi tutamıyor, yuvarlanırken düşürüyor, yere doğru yöneliyor. Etraftaki insanlar hamle yapıyor ama içgüdülerimiz üçümüzü de ele geçiriyor.

Nate beni yoldan itmeye çalışan birini durduruyor, TJ'in elleri yakalamak için uzanıyor ve ben de oyunu yapıyorum.

Tüm gökyüzü aydınlandı, Eleanor kollarımda bir gelin gibi tutulmuş bana bakarken havai fişekler birbiri ardına patlıyor. Yakalandım.

"Şişeyi aldım." Tüm kıvılcımlar sönmeye başlarken TJ sırtlıyor. "Ve kızı aldım."

Eleanor'un başı geriye düşüyor, kahkahası kulaklarımı dolduruyor, sonra elini göğsümden aşağı kaydırıp okşuyor ve omuz silkiyor.

"Numaramı istemek için berbat bir yol. Ama tamam."

Alt dudağını ısıtırken aşağı bakıyorum, bu yüzden göz kırpıyorum, bacakları belime sarılacak şekilde onu kaydırıyorum, avuç içleri omuzlarıma hafifçe uzanıyor.

"Mürettebat," diye teklif ediyorum, gözlerimiz kilitleniyor. "Eleanor."

Başımı eğiyorum.

"İçki? Sonra numaranız?"

Kaşları kalktı.

"Atışlar... o zaman, belki."

Cuma gecemin en önemli olayı, üçümüzün arasına bakmadan önce vücudumdan aşağı kayıyor, gözlerini önce bana, sonra Nate'e, sonra da sırtarak TJ'e dikeyiyor.

"Hadi beyler. Biraz eğlenelim."

"ATIŞLAR. ATIŞLAR. ATIŞLAR."

Eleanor ve ben uzanıp kendi tekilalarımızı aldık ve limon dilimlerini kapıp suyunu emmeden önce onları yudumladık.

Dudaklarını yalıyor, bana bakıyor.

"Karın kaslarına verdiğim değerden daha eğlencelisin. Futbolcuların sağlıklı olduğunu sanırdım."

"Misket limonu bir meyvedir."

Dilim dışarı fırlıyor, ağzımın içine çekmeden ve sırtmadan önce geride kalan bir parça kireç hissediyorum. Çünkü yine dudaklarıma bakıyor.

Kahretsin, bir erkek kadar kötü.

Bütün gece bunu yaptık - flört ettik, şakalaştık ve biraz daha flört ettik. *Down to fuck*, Wimbledon'da şampiyonluk için oynuyormuşuz gibi aramızda voleybol oynuyor. Kortun benim tarafımda üçümüzün kazanmak için oynaması dışında. Puan kazandığımızdan değil. Bu lanet kız geldiğinden beri oyunu sürdürüyor ve taşaklarım sıkıca onun elinde.

Ona bakarken ağzımdan "Nereden çıktın lan sen?" sözleri dökülüyor.

"Fark eder mi?" diye takılıyor, bardağının tuzlu kenarını yalarken bana göz kırpmıyor. "Çünkü bahse girerim nereye varmak istediğimi zaten biliyorsundur."

Sırıtmadan Önce gözleri bir benim üzerimde bir de çocukların üzerinde geziniyor.

Başımı tavana doğru eğip aynı anda beline uzanırken göğsümden uzun bir "Siktir" sesi yükseliyor.

Onu kendime doğru çekerken gözlerimiz tekrar buluşuyor. "Sen lanet olası bir jokersin, bunu biliyor musun?"

Nate arkasından yaklaşıyor, elini saçlarına doluyor ve dökme ağız takılı bir şişeyi kaldırırken başını nazikçe geriye çekiyor.

"Shot, hot stuff?" diye soruyor, gözleri bir an için benimkilerle birleşiyor ve sonra ona gülümsüyor.

Eleanor daha da geriye yaslanıp ağzını açmadan Önce dudaklarını yalıyor.

Parmaklarım kalçalarına gömülüyor, alt dudağım dişlerimin arasından çekilirken onu kendime bastırıyor, sonra yavaşça dışarı kayıyor, gözlerim onu hiç bırakmıyor. Nate şişeyi kaldırıyor ve sıvıyı doğrudan boğazından aşağı döküyor.

Lanet olsun, bu gece sana ne pislikler yapacağım.

İşi biter bitmez, parmaklarını alt dudağının altına götürmeden önce "Kireç," diyor. TJ onu parmaklarının arasında oynatarak kaldırıyor.

"Gel de al, tatlı şey," diye sesleniyor yanından, ama bizi etrafına toplamasındaki bir şey beni sabırsızlandırıyor.

Siktir et flört etmeyi. Onu istiyorum. Şimdi.

Limonu çalmadan, suyunu emmeden ve dudaklarımı onunkilerin üzerine kapatmadan önce duyduğum son şey "*Kahretsin*" oluyor.

Eleanor'un geri adım attığı ya da tereddüt ettiği falan yok.

Avuçlarım yüzünü kavrarken dili ağzımın içine dalıyor. Parmaklarımın uçları saçlarının hemen altındaki ılık geceden kalma neme değiyor.

Müzik etrafımızı sarıyor ve ikimiz de doyamadığımız için göğsünün hızla inip kalktığını hissedebiliyorum. Parmakları sırtımda gezinirken tökezliyoruz, tekila ve misket limonunun tadı aramızda kanıyor, belki bizi daha da sarhoş ediyor, ama aslında sadece onun her santimini tatmak istememe hizmet ediyor.

Alt dudağını kendi dudağımın arasına alıp emiyorum, dilimi tekrar sıcak ağzına daldırmadan Önce kaymasına izin veriyorum.

İnliyor. Ve sikim seğiriyor.

Lanet olsun, çok ateşliydi. Daha fazla.

Ayık olan son parçam durmamı söylüyor. Geri çekilmemi ve bu hatunu herkesin içinde becermememi. Ama sarhoş ben daha eğlenceli ve daha ikna edici. Bu yüzden kollarımı indiriyorum, beline sarılmadan ve onu yerden kaldırmadan Önce onunkini benden ayırıyorum.

Bacakları sarılmıyor ama ağızlarımız hızlanıyor ve çıkardığı nefesi dillerimizin girdapları yiyor. Eleanor'un elleri boynuma dolanmadan önce ensemde geziniyor, biz daha da çaresizleşirken bana sıkıca sarılıyor.

Siktir, çok iyi öpüşüyor.

Göğsümü gümbürdeterek homurdanıyorum, nefesim kesiliyor, o da aynı şekilde nefessiz çekiliyor. Gözleri benimkilere kilitlenmiş ve yüzünde bir gülümseme var.

Ama biz sessiziz, bas sesleri kemiklerimizi çınlatırken birbirimize bakıyoruz. Konuşmak için dudaklarını aralıyor ama bir şey söylemesine gerek yok. Çünkü beni öpüşünden anladığım kadarıyla bu gece ne olursa olsun hayatımın en güzel anı olacak.

"Zamanı gelmişti, QB," dedi pantolonu. "Seçme yapmak zorunda kalacağımı düşünmüştüm."

Dudaklarım *"Benimle eve gel"* demek için ayrılıyor. Ama arkadaşı Millie çıkageliyor ve her ikimizin de omzuna bir el atarak sarhoşluk balonumuzu patlatıyor. Millie bize kocaman ve parlak bir şekilde gülümserken kafalarımız aynı anda kayıyor.

"Bir parti otobüsümüz var, fahişeler. Hadi gidelim. Burayı havaya uçuracağız."

İÇKIMDEN BİR YUDUM DAHA ALIRKEN YÜZÜMDEKİ SIRITIŞA ENGEL OLAMIYORUM *çok fazla*. Ama kimin umurunda. Herkes sarhoş ve gece umut verici görünmeyi bırakmadı.

Bunun en büyük nedeni Eleanor'un bacaklarımın arasında durmuş, otobüsün ortasındaki altın striptiz direğinde sallanan TJ'e dolarlar fırlatırken kışının tam yüzümün önünde olması. Gözlerim karşımda oturan Nate'e kayıyor, rahatlamış, gözleri Wild Card'ım ve arkadaşı Millie arasında sabitlenmiş.

Ne düşündüğünü çok iyi biliyorum - adam kendisinin başrolde olduğu üçlü sekslere bayılıyor, ama ben olmadan Eleanor'u kimse sikemez.

Lanet olası resim. Başını kaldırıyor, bakışlarımla buluştuğunda kıkırdıyor ve ben de "Benimdir, *kaltak*" diyorum. Umursadığından değil. Bu yüzden iddiamı daha da ileri götürmek için bir elimi kalçasına koyup onu kucağıma doğru geriye doğru çekiyorum, gülmeden önce ona bir siktir git bakışı atıyorum. Ciyaklıyor ama o da kahkahaya dönüşüyor.

Onu kendime doğru çekiyorum, dudaklarım kulağını buluyor, söylediklerimi gizli tutarken az önce içtiğim likör dudaklarımda hala taze.

"Gerçekten yapmama izin vermeden önce bu parti otobüsündeki adamların seni gözleriyle becermesini daha ne kadar izlememi planlıyorsun?"

Başını çeviriyor, bana profilini ve bok yiyen sırtıısını gösteriyor. "Gözün beni becerecek mi? Bu benim için bir ilk olur."

Yanağını ısırarak homurdanıyorum ama bu onun hoşuna gidiyor. Bunu biliyorum çünkü bana sarılmak için dönmeden önce pazuma şaplak atıyor. Kalçalarımı yukarı doğru iterek onu kucağımda zıplatırken, elbisesinin yanlarından tutarak kışının üzerine çıkmadığından emin oluyorum. Yine de saçmalamaya devam ediyor.

"Bu ne beklemem gerektiğinin bir ön gösterimi mi?" İçkimi çalıyor, yüzüne düşen bir saç telini üflüyor ve bir yudum aldıktan sonra ekliyor: "Çünkü pas. Çok hayal kırıklığı. Kulüpte senin için çok büyük umutlarım vardı." Bacağı üzerimden kalkacakmış gibi kalkıyor ama ben onu yerinde tutuyorum,

amını bana sabitliyordu.

"Nereye gittiğini sanıyorsun sen? Daha işimiz bitmedi."

İçkimden bir yudum daha almadan önce dudağını ısırıyor. Çok seksi. Ama dikkatimi çeken bu değil. Birbirimize bakarken kalçalarının çok hafifçe, göze çarpmadan öne doğru sallanması.

"İyi hissediyor musun?" Fısıldıyorum ama o sadece sırtıyor.

Bahse girerim burada bu şekilde yeterince uzun süre oturursak, bir otobüs dolusu insan etrafımızda eğlenirken o çaresiz küçük klitorisini sikime sürterek yavaşça boşalırdı ve kimsenin bundan haberi olmazdı.

Bu düşünce sikimi büyüttü. Gülümsemesi onun da bunu hissettiğini ele veriyor.

Dudaklarımı yalıyorum, bana bir öpücük vermesi için çenemi oynatıyorum ama başını sallıyor. *Ne kadar da şakacısın*. Elim çoktan saçlarında, ensesinden kavırıyor.

"Sormuyorum. Ver o ağzı bana," diyorum sesimdeki tüm çakıl taşlarıyla.

Çekiyorum ama elimi geri itiyor, direniyor, sırtıısını hiç bırakmıyor.

Çenem geriliyor çünkü onu becermemek acı verici olmaya başladı. Bir kadını hiç bu kadar istememiştim.

Sırıtıyorum. "Beni öldüreceksin. Bunu biliyor musun? Acıma son ver ve bu gece benimle eve geleceğini söyle."

Omuz silkiyor ama gözlerindeki ışıltı alaycı. Sesi normale dönmeden önce "Belki," diye fısıldıyor. "Ya da belki eve başka biriyle giderim. Henüz karar vermedim."

Kendini komik sanıyor. *Pekala. Hadi oynayalım. Hadi oynayalım.*

İçkimi geri çalışıyorum, boş bardağı koltuğa koymadan önce bitiriyorum.

"Başka biri, ha?" Tekrarlıyorum, yüzümü onunkine yaklaştırmadan önce kıkırdarken başımı iki yana çeviriyorum. "Kukunun üzerinde *Property of the Raiders* damgası da olabilir. Beni kim geçecek?"

İleri doğru bastırmadan önce dudaklarını yavaşça büzüyor, dudaklarıma hafifçe dokunana kadar kısa bir süre oyalanıyor. Geri çekilirken meydan okuyor. "Sanırım sadece görmemiz gerekecek."

Etrafımızda bir ton muhabbet dönüyor. DJ Millie bile pikaplarını otobüsün içine kurmuş.

Ama Eleanor ve ben bir balonun içindeyiz.

Bu lanet piliç. Ne yaptığını çok iyi biliyor. Ve işe yarıyor.

Bu sefer, üzerimden sürünmesine izin veriyorum ama gözlerim hâlâ onunkilere kilitli.

Ve o dururken, ben de duruyorum. *Vay be. Berbat durumdayım.*

Elim dışarı fırlıyor, çok fazla Öne doğru sallanmamı önlemek için striptiz direğini tutuyor çünkü neredeyse onu boyumun altında yutuyorum.

"Bana evet demen için ne yapmam gerekiyor?"

Biraz omuz silkerek sırtıyor.

"Muhtemelen senin sahip olduğundan daha fazla, QB. Ama devam et. En iyi atışını yap

."

Müzik kesildi ve insanların bize baktığını hissedebiliyordum. daha az umursuyorum. Bizi duyup duymamaları ya da dilenci gibi görünüp görünmemem bile umurumda değil.

Bir meydan okuma yaptı. Ve ben de kabul edeceğim.

Sarhoş zihnimin söylemek üzere olduğum şeyi formüle etmek için harcadığı üç milisaniye, lanet olası bir dahi olduğumu düşünmem için yeterli. Sahip olduğum tüm o lanet olası cüretle, kendime fazlasıyla güvenerek konuşmak için dudaklarımı açıyorum.

Ama bir eliyle o lanet striptizci direğini tutarken, diğer eliyle de TJ'in omzunu kullanarak bankın üzerinde durmasına yardım ederken sözüm kesiliyor.

Otobüs yavaşlıyor, tezahüratlar yükselirken duruyor ve kız gülüyor, tüm otobüse anons yaparken beni işaret ediyor.

"Mürettebat benim mükemmel külotumu istiyor. Bence bu işin adamı olduğuna beni ikna etmek için daha fazla çaba göstermeli."

"Hanımefendi, siz yukarıdayken gidemem," diye sesleniyor şoför ama kimse dinlemiyor. Bu aptalca gösteriye kendilerini fazla kaptırmışlar. Gülümserken nefesim kesiliyor, ellerim enseme kavıyor.

"Ama," diye devam ediyor, "Vegas'ta birini becereceksem... Günah Şehri'nde... destansı olmalı. Değil mi?" Daha fazla alkış. "Söyle bakalım QB, kırmızı bayraklarla kaplı büyük penis enerjisi nasıl epik oluyor? Bu sadece bir Çarşamba gecesi gibi geliyor."

Bütün otobüs bağırışlar ve oooo'lar içinde patlar. "Eğleniyor musun?" Kıkırdıyorum.

Başını sallıyor ama ben arkadaşlarıma dönmeden önce başımı sallıyorum. Büyük hata.

Nate başını sallayıp kaşlarını kaldırarak cevaplarımı beklerken TJ alkışlıyor ve gülüyor. Bundan çok fazla keyif alıyorlar.

"Eee? Cevap ver ona," dedi arkalardan bir yerden. Ona uzanıyorum, onu omzuma atıp lanet olası çatı katıma geri götürmeye hazırım, ama o geri adım atıyor, kıcı cama çarpıyor.

"Alacaksın," diyorum, çenemdeki kirli sakalı ovuşturarak, çünkü beni duyamıyormuş gibi elini kulağına götürüyor. Ben de ekliyorum, "Destansı mı istiyorsun? Tamam, sana destansı bir şey vereceğim-"

Ama ben sözümü bitiremeden TJ onun yanına yaklaşıyor, ellerini beline koyuyor ve yavru köpek gözleriyle ona bakarak şöyle diyor: "Benimle eve gelersen sana camda bir müzik kutusu veririm. 1989'u geri getirebiliriz, tatlı şey. Siktir et onu. Zaten bütün golleri ben atıyorum."

Bana bakmadan önce parmaklarını onun saçlarında gezdirirken ağzı şok olmuş gibi açık kalıyor.

Orospu çocuğu.

"Bilmiyorum Crew... TJ bana film canlandırmaları veriyor. Bu oldukça harika bir teklif. Bunu nasıl geri çevirebilirim?"

Omzunu iterek onu kızıdan uzaklaştırıyorum ve ben hırlarken onların kıkırdamasına neden oluyorum.

"Bırak onu. Kırık bir kolla gol atamazsın."

Ama TJ'e ne söylediğimin bir önemi yok çünkü iki horoz engelleyicim var. Ona döndüğümde, Nate onu çoktan kucağına yatırmış, adını kışına dövme yaptıracağını söylüyordu.

"Hayır," diye homurdanarak bir kolumu beline doladım ve ayağa kaldırmadan önce onu kendimden uzaklaştırdım.

Karşılarındaki koltuğa oturdu, ben de onu yakaladım, avuçlarım omuzlarının iki yanındaki koltuğa bastırdı.

Yüzündeki gülümseme o kadar büyük ki bulaşıcı, ama ben yüzümü ciddi tutuyorum, tekilaya bulanmış sözlerim sadece onun için olsun diye yeterince yaklaşıyorum. Ama bunu yaparken, gözümün ucuyla onu görüyorum; hayatta bir kez karşılaşılacak destansı bir eldiven.

Buna hayır de, Wild Card.

İçkiden ya da beni vahşileştirmiş olmasından olabilir, ama ağzımdan çıkanlar beni de en az onun kadar şaşırtıyor.

"Destan mı istiyorsun?" Çenesini parmaklarımın arasına sıkıştırıyorum, yüzünü omzunun üzerinden geçiriyorum, dudaklarımı kulağına değdirip bomba gibi patlayan iki küçük kelime söylerken pencereden dışarı bakması için onu döndürüyorum.

"Evlen benimle."

Başını geriye atıyor, neredeyse burnuma çarpacaktı ama ben sarsılarak ayağa kalkıyorum ve geriye doğru düşüyorum. Neyse ki Nate'in eli sırtımı sabitliyor.

"Bu da ne böyle. Delirdin mi sen?" diye bağırarak dışarı fırlar.

TJ, pencereden dışarı bakmadan önce "Badass" diyerek bana beşlik çakıyor. "Sence giyebileceğim bir Elvis kıyafeti var mıdır?"

Nate gülüyor. "Sağdıç olmak istiyorum."

Ama TJ onu işaret ederek, "Co... sağdıç," derken Nate öne eğilmiş, kollarını dizlerine dayamış, Eleanor'la bana bakıyor, tamamen eğlenmiş ve kendini kaptırmış bir halde.

Başını sallıyor, ben de meydan okurcasına kaşlarımı kaldırıyorum. Cevap alamadan saniyeler geçiyor ve şimdi otobüs *hadi yapalım* demeye başlıyor.

En iyi arkadaşı Millie bile, "Bugün evli, yarın boşanmış... Bu kesinlikle bir sohbet başlatıcı, sürtük."

Dudağımı ısıırıyorum, bir gözümü kısarak düşüncelerime odaklanmaya çalışıyorum-Ne *yapıyorum ben?* Bu ayık ben. *Kimin umurunda.* Tekrar hoş geldin, sarhoş ben.

"Destan yazmak istiyordun, değil mi?" Bastırıyorum. "İşte burada. Evlen benimle. Sonra benim olursun. Kazan-kazan."

Gerçekten nutku tutuldu. Tıpkı otobüsteki tüm ekip gibi. Herkes bize bakıyor ve onun cevabını bekliyor. Ama bu oyunu oynamak istedi ve ben kaybetmem. Sarhoş olsam bile. Kollarımı iki yana açıp sırtarak otobüse bakıyorum.

"Bunu yenmeyi denemek isteyen var mı?" Omuz silkiyorum, galibiyetimle övünüyorum, "Yok mu? Harika."

Ayağa kalkmadan önce biraz kahkahaya benzeyen kuşkulu bir huff bedenini terk ediyor, belimi tutup bana bakmadan önce biraz yana doğru adım atıyor.

"Yoksa saçmalıyor musun?" Bastırıyorum. "Belki de sadece havlayan ama ısırmayan kızlardansındır? Kovalamayı sever ama yakalanmak istemez."

Küçük bir baş belası gibi öne doğru bir adım atarken kaşları kalkıyor, dizlerimin arkası koltuğa çarpıyor, böylece pozisyon değiştirmek zorunda kalıyoruz - şimdi *ben* oturuyorum ve *o* beni hapsediyor.

Dudaklarını yalıyor ve ben onun ağzına bakmıyormuş gibi bile yapmıyorum. "Bunu yapmayacağımı mı düşünüyorsun? Ya da pes edip seninle eve gideceğimi mi?"

ters psikoloji denediğin için mi?" Sanki mikrofonu düşürecekmiş gibi küstahça gülüyor. "Hayır. Saçmalıyorsun. Ben iyi bir poker oyuncusuyum Crew. Ve blöfünü görüyorum. Beni istiyorsan, o zaman dun-dun-duhdunnn, playa."

Sonsuza dek sürecekmış gibi birbirimize bakıyoruz. Evet, eldiveni fırlattım. Ama o da haklı. Bir parçam blöfümü gerçekten göreceğini düşünmemişti. Göz kırptı ve işte o zaman hayatımda verdiğim en aptalca karar kesinleşti.

Otobüs gümbürdeyerek hareket ediyor, ben de başımı çevirip bağırarak konuşmaya başlıyorum.

"Otobüsü durdur. Evleniyoruz."

fve

...

"Dün geceden sırtımda hâlâ döl olduğuna eminim."

eleanor

"Home sweet hepatitis," diye fısıldıyorum kendi kendime, kaldırımdan motelimin kapısına doğru üç adım yürürken, binanın önündeki teneke kutulardan ve atılmış striptiz kulübü ilanlarından oluşan dekordan kaçınıyorum.

Saçlarım yüzüme dökülüyor, bu yüzden anahtar kartımı almak için çantamı karıştırmadan önce saçlarımı tarıyorum. Daha önce sahip olduğum tüm komik eğilimler kayboldu. Çünkü kız kardeşimle telefonu kapattığım anda, utanç yürüyüşümün adrenalini düşmüştü ve bana kalan tek şey akşamdan kalma olmak ve sırtımı kaplayan gizemli pislikti.

Anahtar kartını içeri sokarken yorgun bir nefes alıyorum ama sadece bip sesi geliyor ve küçük ışık yeşilden kırmızıya dönüyor. Tekrar denemeden önce kolu sallıyorum. Ama aynı şey oluyor -yeşilden kırmızıya.

Ne oluyor be?

"Dostum, bu saçmalık için çok yorgunum," diye homurdanıyorum, kilide bakıp tekrar denemeden önce başımı gökyüzüne doğru eğiyorum... sadece başarısız olmak için.

"Hayatımı sikeyim."

İyi tarafından bakarsak, Vegas'ın en boktan motelinde kalıyorum. Bu da lüks koridorlarda yürümek ya da resepsiyona gitmek için altın asansörlere binmek zorunda olmadığım anlamına geliyor. Saatlik, günlük ya da haftalık oda kiralayabileceğiniz, tabut büyüklüğünde, sosisli sandviç suyu gibi kokan küçük lobiye yaklaşık yirmi metre kadar yürüyebiliyorum.

Lobinin kapısını açtığımda küçük bir zil çalıyor ve beni bir bankonun arkasında oturan siyah futbol forması giymiş orta yaşlı bir adam karşılıyor.

Parmaklarını yalayarak tavuk kanatlarının üzerindeki sosu temizliyor. *Eww, kim sabahın köründe kanat yer ki?* Bir şekilde, bu onun için marka gibi görünüyor.

Ne olursa olsun, koku midemi bulandırıyor.

Konuşmak için çenesini kaldırırken yaladığı ellerini silmek için gömleğini kullanıyor. "Doğru. Oda 17. Ben de seni bekliyordum."

Anlaşılması zor bir İrlanda aksanı var, tıpkı *Snatched*'daki Brad Pitt gibi. Brad'e benzememesi dışında ve benim tavrım ona tanıttığım tek kapkaç. Gözlerimi yarı yuvarlıyorum, ona değil, sadece cevap verirken o anın üzerine.

"Evet, anahtar kartım çalışmıyor. Bunu zaten biliyorsunuz. Bir sorun falan mı yaşıyorsunuz?"

Tezgâhın üzerine yavaşça fırlatıyorum, boğazını temizlerken tepki vermemeye çalışıyorum, çok fazla ses çıkarıyor. *Ewww.*

"Alerjiler," diye teklif ediyor, anahtar kartımı ucuz sahte ahşap laminat tezgahın üzerinden ona doğru kaydırıyor.

Tek yapabildiğim sıkıca gülümsemek çünkü Tanrı aşkına, beni buradan çıkarıp daha az iğrenç olan odama götürün. Bunu düşünebilmem bile sağlık ihlali sayılmalı.

"Mesele şu aşkım," dedi. "Sana başka bir anahtar yapamam. Bu imkansız."

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Yeni bir tane almak ne kadar sürer?" Hemen atılıyorum, ama sözleri kafasına dank edince başını sallıyor.

Ne. Ne. Sikeyim.

"Kredi kartınız reddedildi. Siz kuşlar günlük ödemeyi seçtiniz. Nakit yoksa, oda da yok."

Siktir. Siktir. Bunu sadece daha iyi bir oda bulabiliriz diye yaptık.

Elimi saçlarımda gezdirerek çantamı açtım. Ama içinde sadece biraz Mentos, kimliğim ve 0,32 dolarlık bir kumar makinesi para çekme fişi var. Banka kartımı odamda bırakmıştım ve dün gece yanıma nakit almıştım.

Kahretsin.

Göğsüm daha hızlı inip kalkmaya başlıyor çünkü ne yapmam gerekiyor? Millie'yi mi arayayım? Kız kardeşimi mi arayayım? Bankayı mı? *Siktir, banka... Bunun dolandırıcılık olduğunu düşünüyorlar.*

"Dinle," diye söze girdim, pazarlık yapmayı umarak. "Bütün eşyalarım odada. Beni içeri alın, ben de kartı değiştireyim. Muhtemelen banka ödemenin sahte olduğunu düşündüğü için reddedildi."

Ondan önce yüzü hayır diyor.

"Hayır. Yapamam. Yapabilirsin. Bankanızı arayın. Hallet. Oda yine senin."

Sert bir nefes verirken omuzlarım çöküyor ve gözlerimi ona dikiyorum. Bu herifin suratını yumruklayacağım.

Söz konusu bankayı aramak için çantama uzanıyorum, ama çantamdan çıkardığımda, bana siyah bir ekran bakıyor... sadece ölü bir telefonun üretebileceği türden.

"Hadi ama," diye çığlık atıyorum. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Tüm sabrım tükeniyor. Lanet olası bedenimi terk ediyor ve sanki lanet olası bir hayaletle savaşıyormuşum gibi havayı yumrukluyorum. Ofluyorum, biraz

Nefes nefese ama utanmadan, saçlarımı yüzümden çekip D-rate Brad'e bakıyorum, o da omuz silkip bir kanat daha alıyor ve çiğnerken konuşuyor.

Sözlerimi zoraki bir sakinlikle söylerken avuçlarım tezgâhın üzerinde hafifçe uzanıyor. "Telefonumun şarjı bitmiş gibi görünüyor. Sabit hattınızı kullanabilir miyim?

Lütfen?"

Yine o aptal kafasını sallıyor. "Hayır, yapamam. Sadece misafirler."

Sözlerimin geri kalanı, onları kastettiğim gibi alaycı bir şekilde ortaya çıkıyor. "Beş yıldız notunu böyle mi aldın? Hıyarlık yaparak mı?"

"Hayır, temizlik ekibinin yaptığı saksolar yüzünden," diye karşı çıkarak, şapırdatarak yediği kemikleri strafor kartona geri atıyor.

Çaresizliğimi göstermek için telefonumu kaldırmadan önce yere bakarak inliyorum.

"Bakın, telefonumu beş dakika şarj etmeme izin verin. Sonra bankamı arayacağım. Ve sana parayı getireceğim."

Gözlerimiz tekrar buluşuyor ve hiç vakit kaybetmeden, "Şarj aletleri beş dolar," diyor.

Neredeyse bağıracaktım, *orospu çocuğu*.

Telefonumun tutuşu ölümcül. Metali bükebilirmişim gibi hissediyorum. Ona bakarken azı dişlerim öyle sert sıkıyor ki kırılabilirler. Ama eğer kırılırlarsa, lanet bir keş gibi görüneceğim.

Sert bir nefes veriyorum, ona yaklaşırken tezgahın kenarını kavırıyorum, sesim cinayete tehlikeli bir şekilde yakın.

"Beni dinleyin. Bu göbeği açık elbise ve kurumuş terle Vegas kumarhanesinde destansı bir utanç yürüyüşü yaptım. Gündüz vakti fahişe kıyafetleri giyiyorum. Fahişe kıyafetleri gece içindir... insanlar fahişelik yaparken." Elim tezgâha çarparken arkamdaki kapının ziline çaldığını duyuyorum. Ama resmen dibe vurmuş durumdayım, bu yüzden beni kimin duyduğu umurumda değil. "Dün gecedен sırtımda hâlâ döl olduğuna eminim. Gerçekten kurumuş döl. Check-in Charlie... Sadece bir Big Mac'e ihtiyacım var. Patates kızartması. Bir kola... *hafif buzlu*. Ve lanet bir duş. Bu sırayla. Peki, bunun olması için ne yapmam gerekiyor? Sakın *sen* deme çünkü o boktan lobine kusarım."

Arkamdan gelen bir kahkaha hemen dikkatimi çekiyor.

"Tanrıya şükür," diye nefes alıyorum, kutlama için kollarımı havaya kaldırıyorum ve omzumun üzerinden Millie ile göz göze geliyorum. "Lanet olası banka kartım

reddetti. Bir şarj cihazı için beş dolarlık oral seks yapmaya tehlikeli bir şekilde yaklaşmışım."

Check-in Charlie kıkırdıyor ve kaşlarını sallıyor, ben de Millie cüzdanından kredi kartını çıkarıp yanıma gelirken onu tersliyorum.

"Bunu istemeyiz... Not: Seks gibi görünüyorsun. *Düzüşmek* gibi Eleanor. Dün gece futbol takımıyla yollarımız ayrıldıktan sonra tam olarak ne oldu?"

Sırıtarak bana doğru dönüp cevabımı beklerken kartı tezgâha çarpıyor. Alt dudağımı ısırarak gülümsüyorum ve omuz silkiyorum.

"Hayatın kumar makinesine bir çeyreklik attım ve ful çektim diyelim."

alt₁

. . .

"Ağızımda o pis alet olacağına üçüncü derece yanık olmasını tercih ederim."

Mürettebat

I Burgerimi itiyorum, aç değilim çünkü Claire bugünkü antrenmanım sırasında beni gerçekten öldürmeye çalıştı. O lanet sahada iki kez kusmuş olmama rağmen midem hâlâ bulanıyor.

TJ yemeğinin üzerinden başını kaldırıp kaşlarını çatıyor. "Sen iyi bir adam mısın, yoksa itty bitty seni öldürdü mü?"

Bir elimi çıplak karnıma sürüyorum, cildim hala nemli.

Ter. İyi haber şu ki, sistemimde hâlâ içki kaldıysa bile artık yok.

Nate gülüyor, suyunu yudumluyor.

"Sen benden daha iyisin. Beni bir tur koştursaydı, lanet olası bir çukur kazar ve kendimi gömerdim. Hiç bu sabahki kadar akşamdan kalma olmamıştım."

Başımı sallıyorum, esniyorum, neredeyse öğlen olduğu için biraz kestirme fikrini düşünüyorum, tam o sırada telefonum cebimde titriyor. Kanepede yana doğru eğilip şortuma uzanırken gözlerim Josh'tan gelen mesaja takılıyor.

Josh: Yargıç bir saat içinde kağıtları imzalamamızı istiyor. Bir saat. Cinderella'nı al ve şu işi bitirelim.

Ben: Anladım. Bir saat sonra. Cinderella yedekte.

"Neler oluyor?" TJ hala yüzünü doldurarak soruyor.

Kanepeyi itiyorum, ayağa kalkıyorum ve arkadan tişörtümü alıp başımın üzerinden geçirirken ona cevap veriyorum.

"Yok bir şey. Adliyede bir randevum var." Kafam delikten dışarı fırladı ve çocuklara gülümsedim. "Boşanma vaktim geldi. Ama şanslıysam, eski karımla bir şeyler yapabilirim."

Gülüyorlar ama ben yarı ciddiyim. Eleanor kesinlikle yağmurlu bir gün için sakladığım lanet bir anıydı.

Kanepeden telefonumu kapıp ona bir mesaj gönderdim.

Ben: Hey, D'yi mi istiyorsun? Evet, istiyorsun. Kırk beş dakika içinde uğrayıp seni adliyeden alırım.

eleanor

"Kahretsin," diye homurdanıyorum, yatağımın yanında durup telefonumun kablosuyla oynuyorum.

"Neyin var?" Ben mutsuzmuş gibi davranırken Mills araya giriyor.

"Bu aptal şarj aleti çalışmıyordu. Telefonum hâlâ çalışmıyor. Dün kullandığın diğer şarj aleti nerede?"

Gerinirken bir dakika boyunca düşünceli görünüyor. Sabahın çoğunda ve öğleden sonraya kadar uyuduk ama akşamdan kalmalığımızdan kurtulmanın tek gerçek yolu buydu.

"Araba," diyor, esnemesinin içinde ebru yaparak.

Komodinden arabanın anahtarlarını alırken ona göz kırpıyorum ve kapıya yönelmeden önce ayaklarımı kaydıraklarımın içine sokuyorum.

"Pantolon giyecek misin?" Bunu söylerken gülüyor.

Başımı iki yana sallayıp, *üzerinde vurduğumu* yazan uzun tişörte bakıyorum. Onu geride bırakmamın imkanı yoktu. Sefahat gecemden kalan mükemmel bir hatıra.

"Yok, ben iyiyim. Hemen döneceğim."

Dışarı adımımı attığım anda sıcak sert bir şekilde vuruyor ve kollarımda tüylerim diken diken oluyor. Kiraladığımız boktan kahverengi Toyota Camry'ye doğru gevşek çakılların üzerinde yürürken bile kendimi yelpazeliyorum. Ama günlüğü on dokuz dolardan aşağı değil.

Şu anki tek pişmanlığım, park alanının uzak köşesine, neredeyse çöp konteynerleri tarafından gizlenmiş bir yere park etmiş olmamız. Çünkü burası gerçekten de *Çözülmemiş Gizemler*'in çekim yeri olmalı.

"Hey, kızım."

Nefesim kesilirken Nike'ım yere çarpıyor ve omzumun üzerinden bakıyorum.

Vanilla Ice kopyası gibi görünen bir adam duvara yaslandığı yerden gülümsüyor.

"Olamaz," diye fısıldıyorum, geri dönüp hızımı artırıyorum, kıcımlı sallamamaya çalışıyorum.

Altıma sıçmışım gibi yürümeye başladım, geniş bacaklı ve kaskatı.

Neden gecelik tişörtü giymenin iyi bir fikir olduğunu düşündüm ki? Hay sikeyim. Ya bu bir zamanlar izlediğim belgeseldeki gibiyse? Ne demişlerdi? Evet, bir pezevenğin gözlerinin içine bakarsan, onun sevgilisi olursun.

Omzunun üzerinden bakma. Omzunun üzerinden bakma.

Vegas'ta Ice Ice Baby tarafından tacize uğrarsam Millie'yi öldürürüm.

Arabamın kapısına uzanıp kilidi açarken nefesim nihayet vücudumu terk ediyor. *Kahretsin, çok sıcak.* Ama yine de çekerek açtım.

Ağzımda o pis alet olacağına üçüncü derece yanık olsun daha iyi.

Tanrım. Lanet olsun.

Arabamın içinden fişkıran sıcak hava miktarı sanki doğa tarafından sıcak kutuya konmuşum gibi hissettiriyor. Ne oluyor lan?

İçeri girip kapıyı kapatırken yutkunamıyorum bile. Aman Tanrım. Bir keresinde sıcaklık doksan sekiz derecenin üzerine çıktığında cinayet oranının arttığını okumuştum. Buna inanıyorum çünkü şu anda birini şişlemek istiyorum.

Burada yaşayan insanlar nasıl hayatta kalıyor? Bu hava, *Arınma Gecesi*'nin canlı bir canlandırması gibi.

Pimp Daddy Lame'in hâlâ orada olup olmadığını görmek için vizörü indirip arkama bakıyorum. Ama artık onu göremiyorum. *Tanrıya şükür.*

Klimayı açabilmek için anahtarı arabaya sokup çalıştırıyorum çünkü kendimi zalimce ve olağandışı bir cezaya maruz bırakılmış gibi hissediyorum. İnlerken başım arkaya düşüyor çünkü soğumadan önce havalandırma deliklerinden daha fazla sıcak hava fişkırıyor.

Bunun için çok hassasım. Kaliforniya'da yaşıyorum. Yetmiş beş derecenin üzerindeki her şey işkencedir.

Las Vegas resmen bana su işkencesi yapıyor. *Hapis senin için, Günah Şehri.*

Şarj aletini ararken gözlerim konsola kayıyor ama göremiyorum, o yüzden arka koltuğa bakıyorum, vücudumu bükerek döşeme tahtasına bakmaya çalışıyorum. Kablonun ucu yolcu koltuğunun altından dışarı bakıyor, bu yüzden ona ulaşmaya çalışarak garip bir şekilde eğiliyorum.

Bunu yaparken, tekerleklerin çakıl taşları üzerinde çıkardığı sesler kulaklarımı dolduruyor, ama başımı kaldırıp bakmıyorum, hala mücadele ediyorum, parmaklarımı kordona geçirebilmek için kendimi biraz daha ileri itiyorum.

O araba soyuldu mu?

Bu düşünce aklımdan çıkmazken içim dönmeye başlıyor.

Aman Tanrım. Ya o kabataslak herif gittiyse ve başka adamlarla geldiyse? Hayır. *Belki.*

Bu, kendinize şu soruyu sormanıza neden olan düşüncelerden biri: *Ben deli miyim, yoksa bu bir sezgi mi?*

Ya kendi hayatımı kurtaracağım ya da kendimi küçük düşüreceğim, tıpkı on altı yaşımıdayken komşumuzun bodrumunda insanları öldüren satanist bir tarikatın üyesi olduğunu düşündüğüm için polis çağırdığım zamanki gibi. Meğer o ve arkadaşları sadece D&D oynuyormuş ve giyinmeyi seviyorlarmış.

Her şeye rağmen yutkunuyorum ve koltuğa oturmak için ellerimi geriye doğru götürmeye başlıyorum. Ama ben otururken, saçlarım hala yüzümde, yolcu tarafındaki kapı açılıyor.

Çığlık atıyorum. Gözlerimi kapatıyorum. Ve sallanıyorum.

Herhangi bir şeyle bağlantı kurduğumdan bile emin değilim ama yapmaya devam ediyorum. Ve her nedense, bir deli gibi, tüm altıncı sınıfımın almak zorunda kaldığı kendini savunma dersindeki tüm bilgileri ezberden okumaya başlıyorum.

"Önce ayaklar. Önce ayaklar," diye bağıyorum.

Yolcu koltuğumdaki kişiyi tekmelemek için kendi etrafımda dönmeye çalışıyorum, hala düşüncelerimi bağıyorum.

"Sessizce gitmeyeceğim. Ama seni görmedim. Tanık olamam."

Yumruğum sert bir şeye çarpıyor ve derinden gelen bir sesin "Ow. Siktir."

Aynen öyle, kaltak. Yakala şu elleri.

Vahşiyim, vahşiyim, *tek* elimle her şeyi yapıyorum. Panik içinde olduğum için direksiyonu bırakıp diğer elimi de kullanabileceğim aklıma gelmedi.

"Bana vurmayı kes," diye homurdanıyor saldırganım ve beni uzaklaştırıyor.

Ama ben yine de bağıyorum, bağıırken UFC'deymişim gibi bir pozisyon almak için bacağımı kaldırmaya çalışıyorum.

"İnsan ticaretine maruz kalacak yaş grubunda bile değilim. Google'dan bak. Siktir git."

Çok güçlü bir el kalçamı kavrayıp yerinde tutarken o da bağıyor: "Bana vurmayı keser misin? Eleanor. Aç şu lanet gözlerini."

Eleanor mu? Araştırmalarını yapmışlar.

"Adımı nereden biliyorsun lan?" diye bağırarak daha sert savuruyorum. Açık avucumla tekrar vuruyorum ve koluma şok dalgaları gönderiyorum. "Liam Neeson'ın antrenörünü tanıyan birini tanıyorum. Bu kaltağın alınmaya niyeti yok."

Bileğimi tuttular, ben de kendimi savunma derslerini tekrarladım. "Vücudumu gevşet."

Sanki aktif olarak kaçırılmaya çalışıyormuşum gibi, konsolun üzerine düşerken bileğimi elinden çekerek gevşiyorum. Başım ve kollarım onun kucağına yayıldı.

Neden onun sikine yaklaşıyorum?

"Senin derdin ne lan?" Derin bir ses gürleri, "Bırak beni."

Göğüs kafesimi tutuyor, beni kaldırmaya çalışıyor ama işbirliği yapmıyorum, yine de ağzımdan daha fazla delilik dökülürken beni kaldırıyor.

"Bende bel soğukluğu var. Kimse benim için iyi para ödemez. Ben pazarlık bodrumuyum. Bozulmuş et. Beni geri atın."

"Bu bir şaka mı?" Çenem kavrandı ve yüzümü onun sesine doğru çevirmeye zorladı. "Sana trafik çekmeye çalışmıyorum, ucube. Aç şu lanet gözlerini. Aman Tanrım. Bu Crew."

Gözlerimi kırıştırdım yavaşça açtığımda nefes nefese kalmıştım.

Tropik bir yerden gelen su rengindeki gözler, kırışık kahverengi saçlar ve dolgun dudaklarla birlikte geriye bakıyor.

Yüzümde bir sırıtma büyürken göğsüm hala çok hızlı inip kalkıyor. Çünkü Crew hatırladığım kadar ateşli... ve sesindeki çakıl taşları kadar.

"Hey, karıcığım. Beni hatırladın mı?"

Dudağımı ısırıyorum, gülmemeye çalışarak başımı sallıyorum ve saçımı düzeltmeye çalışarak yüzümden uzaklaştırıyorum.

Ama göz kırpmıyor ve çenesini ovuşturuyor, parmağıyla çenesine vurarak ekliyor: "Güzel.

Şimdi babana bir öpücük ver ve daha iyi olmasını sağla."

yedi

...

"Bağlılık yok, tüm eğlence var ama duygular yok."

eleanor

"Y Doğru. Sen delisin. Burada ne işin var?" Utanarak yüzümü buruşturup ekliyorum: "Dayak yemekten başka."

Crew'un yüzündeki ifadeyi tarif etmem gerekseydi, çılgınca eğlendiğini söylerdim. Elini konsolun üzerinde kaydırmadan önce gözleri kucağıma düşüyor. Cep telefonumu kalçalarımın arasından nazikçe alırken gözlerim onun görüş alanını takip ediyor.

Hareket çok yavaş ve seksapel ile sırılsıklam. *Amım gibi sırılsıklam.* Cep telefonumu tutarken parmakları tenimi sıyırıyor.

"Mesajıma hiç cevap vermedin."

"Öldü," diye cevap veriyorum, aynı anda ekrana dokunuyor.

Crew gözlerini kaldırmadan önce alt dudağını ısıırıyor ve telefonumu geri verirken tekrar benimkilere kilitleniyor. Tanrım. Lisedeymişim gibi hissediyorum. Arabamda oturmuş, birinden hoşlandığında ve sonunda ilk kez konuştuğunda yaptığın gibi birbirimize gülümsüyoruz.

Onunla çoktan evlenmiş ve bazı kirli işler yapmış olmam dışında. Sanırım beni bu kadar gülümseten de bu, tüm o lezzetli anılar.

Vay be. Gerçekten sarhoş oldum ve bu adamla evlendim, sonra da Raiders'ın başlangıç kadrosunun beni her yöne çekmesine izin verdim. Hiçbir zaman bir rol model olmak istemedim ama Tanrı'nın sevdikleri var, bu yüzden bu ayrıcalığı kabul etmemek bencillik olur.

Hala ona ve o rüya gibi mavi gözlerine bakarken düşüncelerime kendi kendime gülüyorum. Gerçekten bir defter alıp bütün geceyi henüz tazeyken yazmalıyım. Böylece yaşlandığımda huzurevindeki insanlar bana *masallarımı* okuyabilir, ben de mutlu ölürüm.

Crew eğilmiş, kollarını orta konsola dayamış ve telaşsız bir şekilde konuşuyor.

"Çok tatlısın." Gözleri tekrar kalkmadan önce dudaklarıma düşüyor. "Bu sabah kalmalıydın. Sana kişisel bir uyandırma çağrısı yapardım."

Yani, bir gece önce kedimi komaya soktuğu için bu adil.

"Hâlâ neden burada olduğunu söylemedin." demeden önce alt dudakım dişlerimin arasından sarkıyor.

"Bir randevumuz var." "Randevu mu?"

Başını sallıyor, sonra çenesini ovuştururken kaşlarını çatıyor ve göz kırparak ekliyor, "Evet, bir yargıçla. Eşime kötü muamele ettiğimi iddia etmeyi ve sahip olduğun her şeyi senden almayı düşünüyorum. Bana karşı çok acımasısın."

Gülüyorum, şakacı bir şekilde omzunu itiyorum. Alanımı işgal etmekten son derece memnunmuş gibi yerinden kıpırdamıyor, ben de konuşurken kapıya yaslanıp kollarının beyaz tişörtünü nasıl doldurduğuna bakıyorum.

"Şu anda 'sahip olduğum tek şey' bu tişört. Bir paket Mentos. Ve dün gece kazandığımız 0,32 dolarlık ikramiye."

Kaşları etkilenmiş gibi kalkıyor, ben de alaycı bir şekilde "Biliyorum. Biliyorum, biliyorum. Bunalmamaya çalış. Dün gece seni gerçekten bugün bir altın avcısı olası diye becermedim. Biraz saygınlığını koruyabilirsen memnun olurum."

Gülüyor. Ben de gülüyorum, o uzaklaşmadan önce kapının kolunu tutuyor ve "Hadi, seni küçük tatlı şey. Git pantolonunu giy de şu boşanma işini halledelim. Benim hiçbir karım kıcını herkesin içinde göstermez." Gözlerini kısıyor, hâlâ alay ediyor. "Ama iyi bir kız olursan, seni sonra yemeğe çıkarırım. Nereye gitmek istersen. Ne de olsa on altı sent daha zengin olacağım." Omuz silkiyor. "Yani... Seni kesinlikle yarı fiyatına alıyorum."

İkimiz de arabadan inerken gülümsüyorum ve tavana bakıyorum. Kahretsin, çok uzun. Konuşurken göz teması kurmak için çenemi yukarı kaldırıyorum.

"Bunun olacağını biliyordum. Sen bir canavarsın. Tamam. Ama böyle bir servetle McDonald's'a gidiyorum. Ve seni uyarıyorum... Bir Big Mac ve bir kola sipariş ediyorum."

Islık çalıyor, söylediklerim çok zormuş gibi ellerini kaldırıyor ve beni tekrar güldürdükten sonra ekliyor: "Ve bahse girerim dün geceki gibi hafif buzlu bir içki de alacaksın. Sen gerçek bir top kırıcısın."

Bir dakika bekle. Sarhoşken verdiğim siparişi mi hatırladı?

Yan yana yürürken bana bakıyor ve birden yine sırtımdan duramıyorum. Bu adam çok fazla. O lanet olası kaslar ve yontulmuş çenenin yanı sıra, karnı boyunca cennete kadar uzanan derin kesik v'nin anısıyla birlikte, tamamen ateşliyim.

Ancak hiçbir erkeğin bilmediği tek şeyi gelişigüzel bir şekilde fırlatıp atması, bu boşanmayı yeniden düşünmeme neden oldu.

Yani... pek sayılmaz, ama müstakbel eski kocama aşık mıyım?

Evet, sanırım Öyle, tüm kızartma seven kalbimle.

Iyy. Neden amım sorunlu? Vegas yarrak yakalamak içindir, aşık olmak için değil.

Mürettebat

"Kesinlikle tekrar takılacağız."

Kelimeler izinsiz ya da özür dilemeden ağzımdan çıkıveriyor. Ama açık sözlülüğüm için suçlanamam. Bu lanet yolculuğun son on dakikasında düşün­düğüm tek şey onu öpmekti. Belki *sadece* onu öpmek değil.

Ağzı açık kalırken başını benimkine çeviriyor.

"Vay canına. Sen bambaşka bir şeysin," diye nefes alıyor ve sırtı­tarak bitiriyor. "Kendinden çok eminsin. Ama sana kötü bir haberim var. Asla çifte dalış yapmamayı bir kural haline getirdim, benim *eğlenceli aletim*."

Ne oluyor lan? Az önce bana...

Kırmızı ışıktaki duruyorum ve ona bakmak için vücudumu çeviriyorum. Telefonumun çaldığını duyuyorum, ama görmezden geliyorum. Josh olduğunu biliyorum. Geç kaldığımız için araba kullandığımız süre boyunca beni azarlıyordu.

Ve daha da geç kalmak üzereyiz çünkü az önce söylediği şey benim tek odak noktam. Neredeyse gülererek, "Az önce bana *eğlenceli sik* mi dedin?" diye sordum.

"Evet" diye cevap verirken donuk bir ifadeyle başını sallıyor.

Ben bir şey söylemeyince sırtı­tarak, "Çocukken küçük şeker çubuğuyla birlikte gelen ve onu pudraya batırıp yaladığın şekerleri hatırlıyor musun?" diye açıkladı.

"Evet..."

Kaşlarımı kaldırıyorum, bununla nereye varacağını merak ediyorum çünkü aniden tek görebildiğim dün gece, derin boğazlamadan önce ipeksi dilini horozumun şaftına sürüklüyor.

Devam etmeden önce düşüncelerimi görebiliyormuş gibi sırtı­tarak. Kahretsin, muhtemelen görebiliyordur. Düşündüklerimi saklamaya çalışmıyorum ki.

"O şekere bayıldım," diye devam ediyor, ellerini açıkta kalan kalçalarının üzerinde gezdirerek bana iki kez baktırıyor.

Elleri aşağı yukarı sürüklenirken teninde küçük küçük tüyler diken diken oluyor. Gözlerimi kırıştırıyorum, düşüncelerimin içinde kayboluyorum. Bacaklarını ayırmak ve sıcak dudaklarımı iç uyluğundan yukarı sürüklemek istiyorum, sadece onları ne kadar çiçeklendirebileceğimi görmek için. Belki de amına ulaşana kadar... *Siktir*.

Boğazımı temizleyip tekrar yukarı bakıyorum.

"O şekeri sevdin mi? Pardon, ne diyordunuz?"

Devam ederken eğlenerek başını sallıyor. "Evet... ama o küçük çubuğun tamamını yemeden önce sadece bir tadına bakabilirdim ve karnım ağrırdı."

Küçük mü? Şakayı anlayacağını bildiğimden, klimayı indirmek için uzanırken ağzımı açıyorum.

Anlıyor çünkü gözleri yuvarlanıyor ve ekliyor, "Mesele şu ki... senin sakin, Crew, benim *Eğlenceli Dip*'im. Lezzetli aromalı ama sadece bir tur için iyi, yoksa beni hasta edeceksin."

Gülüyorum çünkü gerçekten ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Hayatımda hiç böyle bir kızla tanışmamıştım. Başımı sallıyorum, gözlerim onunkilere kilitlenmiş, o da bana gülümsüyor, tamamen özür dilemeden.

Tanrım, beynimde o kadar çok düşünce dolaşıyor ki, çoğu onu şimdi nasıl daha çok becermek istediğimle ilgili. *Bunu nasıl yapıyor?* Beni lanet bir reddedilme denizinin altında tutarken onu daha çok istememi sağlıyor.

"Işık yeşil," diye fısıldıyor, sinyali işaret ederken gözleri benimkilere bağlı kalıyor.

GPS bana sola dönmemi söylediğinde hala kısmen şoktayken bir kahkaha atıyorum.

Ona tekrar baktığımda direksiyonu çeviriyordum.

"Bakalım doğru anlamış mıyım? Beni denedikten sonra başka bir *lezzete* mi geçeceksin?"

"Evet."

Lanet olsun. Ve insanlar erkeklerin korkunç olduğunu söylüyor.

"Sen tam bir oyuncusun," diye kışkırtıyorum otoparka girerken. "Onları sev ve terk et tipi." Gözlerini tekrar deviriyor, sesimdeki alaycılığı kaçırmıyor, özellikle de eklediğimde, "Ama benim için endişelenme. Gözyaşlarımla seni rahatsız etmeyeceğim-"

Bok yiyici bir sırtışla araya giriyor.

"Dur tahmin edeyim, gerçekten dağılmadan önce duşta 2000'lerin başındaki Ashlee Simpson şarkılarını dinlemeyi bekleyeceksin."

"'Pieces of Me' bana zor zamanlar yaşattı Eleanor. Biraz saygılı ol."

"Aman Tanrım," diye alay ediyor inanamayarak. "Bana bir şans ver. Çapkın ben miyim? Bırak son beş yılı, son beş ayda kaç tane gerçek ilişki yaşadın?"

Cevap vermemi engellemek için elini kaldırdığında park ediyorum.

"Dur bakalım. Cevap vermeyi daha da kolaylaştıralım. Soyadını bildiğin üç kız ismi söyle." Ben daha cevap veremeden kollarını kavuşturdu ve "Akraba olmadığın kadınlar Crew" dedi.

Başımı geriye atıp yüzümde bir sırıtışla arabanın kaputuna bakıyorum, o "Aynen öyle," derken omuzlarım uysalca titriyor. Yani, kapa çenenin. Sadece kaybetmeyi sevmiyorsun."

O haklı. Ben sevmiyorum. Eziklerden başka kim yapar ki? Uzanıp parmaklarımı onunkilerin arasından geçiriyorum, elini dudaklarıma götürüp üstünden hafifçe öpüyorum.

İkna olmamış gibi görünse de, çekici olmaya çalışıyorum. *Eğlenceli* ama ikna olmadı.

"Ben kazanırsam ikimizin de kazanacağını biliyorsun," diye takılıyorum. "Ve teknik olarak, eski koca farklı bir lezzet olarak sayılmalı." Dudaklarım tenine değerken gözlerimi kaldırıyorum. "Eğer çubuğumu daldırmama izin verirsen, yalamana da izin veririm."

Çılgılık atarak gülüyor, derin bir nefes alıp başını sallamadan önce elini çekiştiriyor.

"Sen tam bir erkeksin... Sadece yalamayı teklif etmeliydin, ben de kabul ederdim. Şimdi sıçtın dostum."

Buddy mi? O çok zalim bir cadaloz.

Arabadan inerken hâlâ gülümseyerek arkasını dönüyor. Ama ben çıkarken inliyorum, sözlerimi ona savuruyorum.

"Ordu için çalışmalısın çünkü kesinlikle işkence konusunda uzmanlaşmışsın."

O gülüyor ve ben de gözlerim Josh'a takılana kadar onu takip ediyorum. Adliyenin boş ön merdivenlerinin tepesinde volta atıyor.

Arabanın önünde buluştuğumuzda "Avukatın mı?" diye nefes alıyor. "Senin gibi bir müvekkille meşgul olmalı."

Kıkırdıyorum, ama bir ritmi atlamadan, onu gevşek bir kafa kilidine sokuyorum, onu bana doğru çekmeden önce güldüğünde gülümsüyorum, böylece aynı hizadayız.

"Wild Card, beni dinle... Bir erkeği denediği için suçlayamazsın. Bilgin olsun, sen tanıdığım en havalı hatunsun. Herkes Tweedle-Dumbass ve Tweedle-Dipshit ile bu kadar iyi başa çıkamaz."

Neden bahsettiğimi çok iyi biliyor. Nate ve TJ konuk yıldızlar olabilirdi ama üçümüzü de çalıştırma şekli onun spot ışığını çok iyi hak etmesini sağladı. *İğrenç* biri ve her dakikasına bayıldık.

O kocaman gözleri yukarı bakıyor, dudaklarım zar zor ayrılırken avuçlarını göğsüme bastırıyor. Ama ilk konuşan Eleanor oldu.

"Tweedle'lara hoşça kal dediğimi söylemen gerekecek."

"Anlaştık," diye fısıldıyorum, dudaklarımı ıslatarak, ne istediğimi gizlemeden. "Ama madem buradayız... birlikte. Belki bir tane de yol için?" Çenemi kaldırıp ağzını işaret ediyorum. "Düzgün bir veda etmeden benden boşanamazsın, değil mi?"

Omuz silkiyor, gözlerinde bir parıltı, fısıldayarak, "Yani, bu birçok ülkede geleneksel bir vedalaşmadır... sooo-"

Parmakları tişörtümün içine kıvrılıyor, göğsümde gezinirken parçaları topluyor, kelimelerim aceleyle çıkarken beni ona doğru çekiyor.

"Yani bu evet anlamına mı geliyor?"

"Bana bir veda öpücüğü ver QB."

Yüzümdeki gülümseme kayboluyor çünkü tam da bunu yapıyorum. Ağzım onunkinin üzerine kapanıyor, ellerim yüzünü kavırıyor.

Sikeyim. Tadı tam hatırladığım gibi. Nane ve lavanta gibi. Dili lanet bir tatlı gibi ve ben doyamıyorum. Alt dudağımı emmeden önce ısırıldığında, elleri vücudumun etrafında kayarken, bana sarılırken alçak bir gümbürtü göğsümü sallıyor.

Aramızda en ufak bir boşluk yok. Ne ağızlarımız arasında ne de benim sertleşen sikimle onun karnı arasında. Başlarımız eğik, dudaklarımız birbirimizin dudakları arasında kayıyor, dillerimiz daha hızlı ve daha hızlı dans ediyor. O benim nefesimi alıyor, ben de onunkini alıyorum çünkü ikimiz de durabilecek gibi görünmüyoruz.

Sevişiyoruz. Yani, sevişmiyoruz ama bu öpücük sevişiyormuşuz gibi hissettiriyor.

Arabanın kaputuna çarpmadan önce geriye doğru tökezlerken parmaklarım saçlarında sıkışıyor. İnliyor ve ben neredeyse kendimi kaybediyorum. Bacaklarını kaldırıyor, indirmeden önce benimkinin yan tarafına doğru çekiyor ve tek yapmak istediğim onları belime dolamak ve aletimi onun içine gömmek.

Dün gece. Tanrım, onun dar amını düşünmek onu daha sert öpmemi sağlıyor.

Sırtımı pençelerken bir inilti daha kaçıyor ve ağzımın içinde serbest kalıyor. İçgüdüsel olarak, ellerim onu başlığımın üzerine kaldırmak için beline iniyor ama Eleanor göğsümü iterek, "Mm-hmm." diye mırıldanıyor.

Hemen uzaklaşıyorum, aramızda boşluk yaratıyorum ve kıkırdamadan önce tamamen nefessiz bir şekilde ona bakıyorum.

"Benim hatam."

Ellerim hâlâ vücudunda dolanırken gülümsüyor, ama ben hâlâ o anın etkisindeyim, adrenalini içime işliyor, kalbim bir mil hızla atıyor.

Sikeyim. Vay anasın!

"Kahretsin," diye pantolonunu indiriyor, bana bakıyor, benim hissettiğim kadar vahşi görünüyor. "Bunu görseler kimse bizi boşamaz. Bunun planladığımız veda öpücüğüne benzediğinden emin değilim."

Sırıyorum, parmaklarımı ağzına götürüyorum, nefesimi kontrol etmeye çalışırken dudaklarının etrafındaki parlaklığı siliyorum. Eleanor'un gözleri aşağı bakıyor, ben de onu takip ediyorum ve kıkırdadığını duyuyorum.

Kahretsin. Evet, basketbol şortumdaki aletimin dış hatlarını görmemek mümkün değil.

Omuz silkip ona bakıyorum.

"Ne diyebilirim ki? Ağzın beni cinsel olarak boğuyor-" Söyleyeceğim her şey Josh adımı haykırdığı için kayboluyor, omzumun üzerinden bakmama neden oluyor. Saatine çok agresif bir şekilde vuruyor, ben de Eleanor'a dönüp gülümsüyorum ve fısıldayarak, "Sence *yaparım* yerine *yapmam* mı diyecekler?" diyorum.

Beni biraz itiyor. Ama tam dönerken elinin benimkinin içine girdiğini hissediyorum, gözlerimi aşağıya çekip birleştiklerini görüyorum ve gülümsememe neden oluyor.

Tek eşli olmayan kız arkadaş diye bir şey var mı... sizi sevmeyen ama size her zaman en sevdiği gibi davranan? Çünkü Eleanor'un öyle olmasını istiyorum.

Bağlılık yok, tüm eğlence var ama duygular yok.

sekiz

...

"Şimdi Tanrı'nın bana neden bir kalp ve üç delik verdiğini biliyorum."

eleanor

O Onun elini tutmamalıyım. Ona asla çift dalmadığımı söyledim, ama işte buradayım, tam da bunu yapmaya hazırlanıyorum. O kadar rüya gibi *ki*, ve *o* öpücük... *Eğer amım önceden komadaysa, şimdi canlandı ve ikinci raunda hazırlanıyor.*

Yani, tekrar takılırsak en kötü ne olabilir ki? İkimiz de yakın zamanda bir ilişkiye girmeye çalışmıyoruz, bu kesin. Ve Crew *kızlara aşık* olan tiplerden değil. Yani, belki de...

Hayır, hayır, olumsuz. Ne düşünüyorum ben?

En son bir adamla sıradan bir seks yapabileceğimizi düşündüğümde, adam kuaföre gelmişti. Randevusuz. Ben bir adamın kışına ağda yaparken.

Zavallı müşteri kelimenin tam anlamıyla başı eğik, kıçı yukarıdaydı ve o psikopat göğsüne dövme yaptırdığı lanet olası yüzümün portresini göstermek için içeri daldı.

Kız işleri basit tutmaya başladığında erkekler bağımlı olur. Birden *o kişi* olmaya başlıyorsun. Ve Crew ne kadar kolay bir şekilde ortaya çıkarsa çıksın, vahşi doğada başka bir portreme ihtiyacım yok.

Basamakları çıkarken Crew'a bakıyorum ama gözlerim kısılıyor çünkü az önce kendi kendime düşündüm - belki *de o farklıdır*. İğrenç.

Meşhur son sözlerden bahsediyoruz. Neden bir test yapılamıyor? Benim yürüyen bir müzeme dönüşmeyeceğini bilmenin bir yolu.

Ooo, bekle. Az önce dahice bir düşünceyle kendi sorunumu mu çözdüm?

Evet, eğer elimi çekersem ve elimi tutmaya çalışırken sıkarsa, silahlarıma sadık kalırım. Ama kolayca bırakırsa, işte o zaman benimle yatma zamanı. Bunun işe yarayabileceğini hissediyorum.

Asıl soru şu: Azgınlıktan aklımı mı kaçırdım? Belki... Umurumda mı? Pek umurumda değil.

Ama teorimi test edemedim, Crew'un avukatı planımı yarıda kesti.

"Buraya gelmenin zamanı gelmişti. Siktir, Crew. Bir yargıcı bekletmek iyi bir görüntü değil." Kanun ve Düzen bana bakıyor ve ekliyor, "Fransızcamı mazur görün. Merhaba, ben Joshua Maroney, bugünkü avukatınızım."

Sırıttıyorum. "Fransızca bilmiyorum Stabler, o yüzden sorun yok. Sadece ücretinin diğer adam tarafından karşılandığından emin ol."

Komik olduğumu düşünüyorum ve görünüşe göre o da öyle düşünüyor çünkü Gabriel Macht'e benzeyen adam merdivenlerden çıkarken kahkaha atıyor ve omzunun üzerinden bakarak, "Teknik olarak Elliot Stabler bir dedektif. Ben avukatım. Ama merak etmeyin, karşılıksız iş yapıyorum." Binaya girmemiz için kapıyı açık tutuyor ve bu kez sözlerini Crew'a sunuyor. "Evli kalmak istemediğine emin misin? Komik bir kız."

Hayır, birbirimize bakıp gülümsemeden Önce aynı anda ağızlarımızdan teşekkürler dökülüyor.

"Hadi o zaman aşk kuşları. Umalım da yargıcı kızdırmamış olalım."

Mürettebat

Elinin benimkine uyması hoşuma gidiyor.

Ve tutmaya devam etmek istiyorum ama yapamıyorum çünkü bu, günü efsanevi olmaktan çıkarıp yasaklama emrine dönüştüren türden bir şey. Neyse ki Josh araya girdi çünkü sikim beynime giden kan akışını engelliyordu.

Aptalca bir şey yapmaya çok yaklaştım çünkü kızların nasıl olduğunu bilirim.

Eleanor ne kadar havalı olsa ve takılma konusunda ne kadar iyi konuşsa da, onun bile bir şeyi var... bizim bir olasılık olduğumuzu düşünmesini sağlayacak bir şey. Burada kullanılmamış bir potansiyel var ve sonunda dört küçük mantıksız kelime onun için dünyadaki tüm anlamları ifade edecek: *Onu değiştirebilirim.*

Niyetim konusunda tamamen açık olmamın bir önemi olmayacak. Onun kalbini kıran bir adam olacağım. Kendimi bu boka asla hazırlamam.

Erkek arkadaşı gibi görünmeden önce elini bırakmalıyım. Ben bunları düşünürken Eleanor elini benimkinden çekiveriyor, ben de hiç tereddüt etmeden bırakıyorum çünkü ilahi müdahaleyi es geçmek aptallık olurdu.

Yine de, ironi benim için kayıp değil. Kendi kendime kıkırdıyorum, karımın bana aşık olabileceğinden endişelenmemin ne kadar çılgınca olduğunu fark ediyorum.

Sanki düşüncelerimle onu çağırmışım gibi başını kaldırıp bakıyor, gülümsemelerimiz buluşuyor.

İstemeye istemeye başka tarafa bakıyorum çünkü Josh boş koridorda bize hitap etmek için dönmeden önce önünde altın bir isim levhası bulunan bir kapının önünde durdu.

"Dinleyin çocuklar. Yargıcın bizi odasına çağırması alışılmadık bir durum olsa da, Crew'in kim olduğu nedeniyle gizlilik ihtiyacını anladığını düşünüyorum. Dürüst olmak gerekirse, daha önce böyle bir şey yapacak kadar aptal bir müvekkilim olmamıştı, bu yüzden ne beklemem gerektiğinden emin değilim." Josh Eleanor'a özür dileyerek gülümsüyor. "Özür dilerim, alınmayın."

Omuz silkme şekli beni sırtıttırıyor çünkü Eleanor umursamazlığı tanımlıyor.

"Alınmadım. Çok aptalcaydı... Dürüst olmak gerekirse, evet dediğime pişman oldum. İlk kocamın hep daha akıllı olmasını ummuştum."

Onu dürttüğümde Josh gülüyor. Ama gözleri oyalanıyor. *Bu ne lan?* Boğazımı temizlememe ve sırtımasına yetiyor ve bana bakıp profesyonel moda geri dönmeden önce "Özür dilerim" diyor.

"Dinle, içeri girdiğimizde sadece gülümse ve başını sall. Ve ne yaparsan yap, dün geceyi hatırladığın konusunda yalan söyle... Siz ikiniz zil zurna sarhoştunuz. Anladınız mı? En iyisinin fesih olduğunu düşündüm ve bu savunma tek umudumuz. İnşallah, önümüzdeki on dakika içinde, dün gece hiç yaşanmamış gibi olacak."

Eleanor başını bana doğru eğiyor, ben de Josh kapıyı çalarken kulağıma fısıldaması için eğiliyorum.

"İyi avukat. Sizi yalan söylemeye teşvik ettiğinde fazladan ödeme yapmanız gerekiyor mu?"

İşte gidiyor, benden bir gülümseme daha koparıyor. Alt dudağımı dişlerimin arasına alıyorum ve ona doğru daha eğlenceli bir alay fırlatmadan önce yavaşça uzamasına izin veriyorum. Elimde değil. Bu kız içimdeki şeytani ortaya çıkarıyor.

"Haklısınız. Gerçeği söylemeliyiz. Yargıca, amcığın çift beslenirken ağzının sikimin etrafında olduğu zamanı anlatmak ister misin? Yoksa ben mi anlatmalıyım?"

Sessizce kıkırdayıp "Senden nefret ediyorum" diye nefes alırken gözlerinin nasıl fincan tabağına dönüştüğünü kaçırmıyorum.

Göz kırpyorum. "Yani yalan söylüyoruz, öyle mi?"

Elim sırtının küçük kısmına düşüyor, onu kapıdan geçiriyorum ve Josh'u takip etmeden önce yanımı çimdiklediğini hissediyorum ve bir kahkahayı tutuyorum.

Siyah cüppeli, iri yarı, yaşlı bir adam devasa bir meşe masanın arkasında oturuyor, biz içeri girerken sıkıca gülümsüyor ve Josh onu selamlıyor.

"Yargıç Reynolds. Bu kadar kısa sürede bunu yaptığınız için çok teşekkür ederiz. Zamanınızın ne kadar önemli olduğunu anlıyoruz. Mümkün olduğunca çabuk olacağız, böylece sizi rahatsız etmeyiz."

Josh devam ederken Eleanor ve benim için masanın önündeki iki sandalyeyi işaret ediyor ve kalın bir evrak paketini hâkimin masasına koyuyor.

"Evrakları hazırladım. Çok basit. Her iki taraf da hiçbir kişisel varlığın değiş tokuş edilmemesini kabul ediyor ve ortak mülkiyet yok. Ayrıca evliliğin iptalini talep ediyorlar. Her iki taraf da alkol seviyesi nedeniyle evliliği kabul edebilecek durumda değildi.

sistemleri. Dürüst olmak gerekirse, Yargıç, müvekkillerim zil zurna sarhoş oldular ve sonra da evlendiler. Her iki taraf da hızlı ve hatasız bir sonuçtan memnun olacaktır."

Tanrım, ne kadar da kısa kesmişsin. Josh'a bakıp başımı sallıyorum ama o omuz silkiyor.

Kendi sandalyeme oturmadan önce Eleanor oturana kadar onun yanında dururken yargıç başıyla onaylıyor.

Herkes sessiz. Tek ses, yargıç evrakları karıştırırken çıkan kırılganlıklar.

Josh arkamıza geçti, sandalyelerimizin arasında duruyor ama herhangi bir konuda gergin olduğunu hissetmiyorum. Bunu uçaktaki kurallar gibi ele almanın iyi bir fikir olduğunu düşündüm.

Eğer uçuş görevlisi panik yaparsa, o zaman düşeriz.

Düşüncemin tam ortasındaiken elimdeki telefon titreyerek dikkatimi çekiyor. Yüzümde bir gülümseme belirliyor. *Sinsi, sinsi.*

Evlendiğim kız: Bilmeni isterim ki sen benim ruh eşimsin. Soyadımı alabilirler ama aşkımızı asla alamazlar. Hafızamı tazeleyebilir misin? Senin soyadın ne?

Yüzümdeki gülümsemeyi gizlemeye çalışarak ve başaramayarak başımı kaldırıyorum. Saçmalıyor. Gözlerim ona doğru kayıyor ama o hâlâ evraklara bakan yargıca bakıyor.

Ortaokuldaki iki çocuk gibiyiz, yapmamamız gerekirken birbirimize not veriyoruz.

Ve bunu sevdim.

Omzuma dokunduğunda Josh'ı görmezden gelerek cevap yazmaya başladım bile.

Dinle. Bu işi hemen şimdi bitireceğim. Beni bir ömür boyu seninle ayartma. Ama beni kandırmadığını nereden bileceğim? Sen itiraf edilmiş bir kalp kırıcısın.

Evlendiğim kız: Hayır, sen dinle... Ruh eşinle tanışıp onun da arkadaşlarının seni becermesinden hoşlandığını öğrenmekten daha tatlı bir şey yoktur. Tanrı'nın bana neden bir kalp ve üç delik verdiğini şimdi anlıyorum.

Öksürüyorum. İçimde kalmayı reddeden kahkahayı saklamak için tek yapabildiğim bu. Bu kadar komik olması hiç adil değil.

Kahretsin, şimdi herkes bana bakıyor. Yargıç bile. "İyi misin evlat?"

Yumruğumla göğsüme birkaç kez vuruyorum, o eklemmeden önce orada ne varsa temizliyormuş gibi yapıyorum, "Crew. Matthews. Seni burada görmek büyük sürpriz oldu."

Bana söylendiği gibi gülümseyip başımı sallıyorum, ona doğru bir bakış atarak kaderi kışkırtmıyorum bile. Artık birlikte oturmamıza izin yok. Artık bizim için boşanmak yok.

Yargıcın sesi, sanki rahatça ahkam kesiyormuş gibi odaya hükmediyor.

"Antrenman kampına giden haftalarda aklında sadece futbol olacağını düşünmüştüm." Eleanor'a ve sonra tekrar bana baktı. "Ama sanırım her yerde dikkat dağıtıcı şeyler var, en iyilerin en iyileri için bile."

Ne oluyor lan?

O evraklara bakarken kaşlarımın birbirine çarpmasıyla hissettiğim tüm mizah hemen kayboldu.

Ses tonunu ya da imalarını sevmiyorum. Ama en çok Eleanor'u da işin içine katmasından. Bir şeyler söylemek için öne doğru eğilmeye başlıyorum ama Josh'ın eli sertçe omzuma iniyor ve fısıltıyla "gülümse ve başını salla" diyor. Ben de sessiz bir nefes alıp sandalyeye geri yaslanıyorum.

Yargıç Reynolds bize tekrar hitap etmeden önce kağıdı kaldırıyor.

"Avukatınızın ne yaptığınızı bilmediğinizi söylediğini anlıyorsunuz. Çünkü evliliğin feshini kabul etmem için, bu sizin neye giriştiğinizi anlayamayacak kadar aciz olduğunuz anlamına gelir." Başını kaldırıp ekledi, "Sanırım o terim baygın sarhoşluktu..."

Eleanor'un bana baktığını hissedebiliyorum, bu yüzden gözleriyle buluşuyorum ve gülümsüyorum, ikimiz de arkamıza bakıp başımızı sallamadan önce ona güven veriyorum. *Artık geri dönüş yok.*

Ama Yargıç Reynolds bize bakıyor, gözleri tekrar bana odaklanmadan önce aramızda gidip geliyor.

"Bir yargıca yalan söylemek, odadayken bile, yalancı şahitlik olarak değerlendirilebilir. Bunu öneriyorum çünkü *bayılma*, ikinizin görüntüsü elimde olsaydı

- "O kadar sarhoş olurdun ki, bırak *kabul ediyorum* demeyi, ayakta duramaz ya da konuşamazdın."

Birimizin itiraf etmesini bekliyormuş gibi duraklıyor. Eleanor'a bakıyorum, orada bir gangster gibi oturuyor, biniyor ve muhtemelen içten içe ölüyor ama yine de inanılmaz derecede sinirli bir tavırla güçlü duruyor.

Eğer zor zamanlar geçirirsem ve bir kumarhane soyarsam, bunu onunla yapacağım. O benim Ocean's Eleven'im... TJ çoktan pes etmişti.

Josh konuşmaya başladığında kollarımı kavuşturuyorum. Ancak yargıç bir elini kaldırarak onu durduruyor ve bakışlarımı benden ayırmıyor.

"Ya da belki Crew yalan söylerken çok rahattır."

"Ne diyeyim?" Eleanor kaşları tavana çarparak nefesinin altında mırıldanıyor.

Hadi canım. Josh öne çıkarken yüzüm omzumun üzerinden kayıyor.

"Özür dilerim, Yargıç Reynolds, ama bir sorun mu var? Müvekkilimin neden suçlandığını anlamıyorum-"

"Pekala, Bay Maroney, iki sorunuz var. Birincisiyle başlayalım. Bu dosyaları inceledikten sonra-" Reynolds nefes nefese evraklara dokunuyor. "-ve biraz araştırma yaptıktan sonra..." Cep telefonuna uzanıyor ve çevirmeden önce açıp bir video gösteriyor.

Eleanor sözümü kesmeden önce dudaklarımdan "Bu da ne-" sözleri dökülüyor. "Aman Tanrım. Bu benim Instagram'ım mı?"

Josh öksürüyor, o *da* ona bakıp omuz silkiyor ve yüzündeki *kapa çeneni* ifadesine cevap veriyor.

"Ne? Fransızcamı mazur görün. Ama bu benim özel Instagram'ım." Yargıç Reynolds'a dönüyor. "Sayılmamalı."

Whoa, whoa, whoa, whoa. Neyin sayılmaması gerekiyor? Siktir, video derken bunu kastediyordu.

Yargıç, Oynat düğmesine dokunmadan önce, "Herkes e açıksa özel değildir, genç bayan," diye tersliyor.

Josh nefesini tutarak konuşurken yüzümü ona doğru çeviriyorum ama telefondan gelen sarhoş tezahüratları odayı dolduruyor.

"Sayılmaması gereken ne? Orada ne var?"

Ona ters ters baktım. "Hiçbir şey aramadın mı?"

"Görecek bir şey olmadığını söylemiştin."

"Emin olmadığımı söyledim."

Eleanor bir şey eklemiyor çünkü zaten öne doğru eğilmiş, hafifçe büzülmüş, ekranı inceliyor. Ben de aynısını yapıyorum.

Neden bu sonun başlangıcı gibi hissettiriyor?

Tanrım, görünüşümüz kadar sesimiz de berbat. Bu da günümüz için kötü *bir şey* çünkü *birden ona kadar olan bir* ölçekte sadece *beş* parçalanmış görünüyoruz. Şapelin önündeyiz, TJ o lanet Elvis tulumunu giymiş, Millie de elinde plastik buketlere benzeyen bir şey tutuyor. Herkes uluyor ve bağırıyor çünkü

Eleanor'un bacakları belime dolanmış, sanki hava almak için birbirimize ihtiyacımız varmış gibi öpüşüyoruz.

"Dikkatinizi verin. Bu iyi kısmı," diye gülümseyerek ekliyor yargıç ve tekrar içine çekilmeden önce başımızı kaldırmamızı sağlıyor.

Hay sikeyim. Sarhoş Eleanor'un bir kolunu kaldırıp doğrudan kameraya bakarak, "*Crew Matthews'la yeni evlendim. O benim kocam, sürtükler.*"

Kendi sarhoş sesim onun hemen arkasında. "*Bana bir öpücük ver, bebeğim.*"

Sen artık Bayan Matthews'sun. Thomas'ı sikeyim."

Tanrım. Lanet olsun. Tanrım. İşimiz bitti. Bunlar desteklenmesi gereken ya da yanlarında bir kovayla yataklarına gitmelerine yardım edilmesi gereken insanlar değil. Bunlar sadece aptalca şeyler yapan iki azgın moron.

"Görünüşe göre bir yalanın içinde suçüstü yakalandınız Bay Matthews..." Yargıç Eleanor'a bakar ve ekler: "Ve Bayan Matthews."

"Yalancı şahitliğin cezası nedir?" Eleanor'un fincan tabağı büyüklüğündeki gözleri benimkileri yakaladığında başını sallayan Josh'a nefesimin altında bir şeyler söylüyorum.

Yargıç Reynolds videoyu tam öpüşmemizin ortasında kesiyor ve evrakları karıştırmaya başlıyor. Ama Eleanor'un gözleri hala yuvalarından fırlamış bir şekilde önce Josh'a sonra da bana bakıyor ve nefesinin altından tıslıyor.

"Bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordum. Not: Hayatta hatırladığın tek soyadını benim soyadım yaptığın için teşekkürler. Sen bir aptalsın. Muhtemelen bütün toplar kafaya vurmuştur."

"Bu benim hatam mı?" Ben de karşılık verdim. "Kimin lanet olası kanıtlar bulması için kamu-özel Instagram'ı var? Kaç yaşındasın sen, seksen mi? Teknolojiyi nasıl kullanacağını öğren."

Gözlerini deviriyor ama ben başını kaldırıp gülümseyen yargıca dönmeden önce bir süre onun profiline bakıyorum.

"Fesih reddedildi. Şimdi benden medeni bir boşanma talep edeceksiniz... Bu da ikinci sorun. Her iki tarafın da Nevada eyaletinde boşanabilmesi için içlerinden birinin ikamet ediyor olması gerekir. Aksi takdirde, kendi eyaletinizde başvurmanız gerekecek. Bu da, eğer kayıtlar doğruysa, Kaliforniya. Bu da altı ay sürer."

Eleanor nefesini tutarak, "Tanrım... bekle, o burada yaşıyor..." diye ekledi. "Evet, ben bir asistanım," diyorum çok hızlı bir şekilde, elinin elimi tuttuğunu hissediyorum.

Çünkü ikimiz de evrenin bize bir can yeleği vermesini umuyoruz, ama yargıç sözümü kesti.

"Bir otelde yaşıyorsunuz Bay Matthews. Bu daimi bir ikametgah değil. Posta kutunuz ya da faturanız yoksa size yardımcı olamam."

"Yargıç," diye üsteledi Josh, "Crew'un Raiders için oynadığının farkında olduğunuzu biliyorum, yani onu iyi niyetli bir vatandaş olarak ilan etme yetkiniz var."

Yargıç, sanki Josh konuyu anlamamış gibi kıkırdıyor. Eleanor ve ben birbirimize bakarken Josh'un konuşmayı kesmesi yeterli.

Ne oluyor lan?

Başım omzumun üzerinden Josh'a doğru kayıyor, yüzümdeki ifade gevşekçe *aşağı mı iniyoruz* anlamına geliyor. Çünkü eğer o benim boşanmamın ilk yolculuğundaki uçuş görevlimse, nerede olduğumuzu bilmem gerekiyor.

Ve az önce ne kadar sert yutkunduğuna bakılırsa, cevap bir motor kaybettiğimiz ve lanet olası yere doğru kaymakta olduğumuzdur.

"Tanrıya şükür," diyor Eleanor ve dikkatimi çekmek için koluma vuruyor, ben de onun işaret ettiği yeri takip ederken rahatlamış bir şekilde ekliyor: "O bir hayran."

Vay anasın!

Yüzümdeki tüm renk boşalırken Josh omzuna vuruyor, susmasını sağlamaya çalışıyor ama susmuyor. Çünkü biz onun görmediği bir şeyi görüyoruz.

Yargıç Reynolds bir Raiders forması giyiyor. Ama herhangi bir forma değil. Sadece takım sahibinin yakın arkadaşlarına verdiği özel bir forma. Biliyorum çünkü Super Bowl'dan hemen önce yirmi tane imzalamak zorunda kaldım.

ESPN'de bir tirat atıp takım sahibine sikimi yalamasını söylemeden önce kaybettiğim Super Bowl. Şimdi her şey anlam kazandı.

Siktir. Benim. Hayatım.

Bu takasın intikamı. Beni becerdiklerini hissettiğim Raiders'ı becerdiğim için.

Eleanor'un sesiyle elimi yüzüne götürüp her şeyi örtmeye çalışırken beş mil koşmuşum gibi terlediğimi hissediyorum. Kalp krizi geçiriyorum. Belki de en iyisi bu, beni başarısız umutlarımın ve lanet olası hayallerimin içine gömmek.

"Bir şey imzalamasını mı istiyorsun?" diye atıldı, elimi savuşturdu ve ayağa kalkmamı işaret etmeden önce "Ne yapıyorsun?" diye eklerken kafası karışmış gibiydi. "Ayağa kalk da seni ayaklı bir şey yaparken görsün."

"Konuşmayı kes," diye nefes veriyorum, dönüp ona bakıyorum. "Sahibini tanıyor Eleanor. Reynolds tesadüfen bizim yargıcımız değil. Dün gece sana ne söylediğimi hatırlıyor musun?"

Yutkunuyor ve ona tüm hikâyeyi anlattığımı hatırladığını biliyorum. Sahibine nasıl saldırdığımı, sadece takası kabul etmekle kalmayıp Nate ve TJ'i de nasıl çaldığımı. Sandalyenin kollarını kavrayıp gırtlaktan gelen bir sesle "Hayır, bu olmayacak. Bana bunun olmadığını söyle."

Yargıç Reynolds konuşmaya başlamadan önce ellerini başının arkasında birleştiriyor ve yüzünde sanki sarmalımızın her anından keyif alıyormuş gibi bir sırıtiş beliriyor.

"Bay Matthews'u Las Vegas vatandaşı ilan etmek yalan olur Bay Maroney. Çünkü bunu yapmak için süresiz kalmayı planladığına dair kanıt olması gerekir." Gözleri benimkilere kilitlendi. "Ve duyduğuma göre, Niners Vegas'a gelmediği sürece böyle bir durum söz konusu değil. Bu yüzden Bay ve Bayan Matthews'un otuz günden daha kısa bir süre evli kalmamalarını emrediyorum. Las Vegas şehrinde ikamet ederek... şehir sınırları dışına adım atmadan. Taahhütlerine gereken özeni gösterecekler ve böylece tekrar huzuruma gelmeden önce ikamet izni alacaklar."

Ben bunu düşünürken Josh "Siktir,"
diye nefes alıyor. İşte o zaman ortalık
karışıyor.

Ben ayaktayım, sesim gürlüyor ve Josh başarısız bir şekilde bizi susturmaya çalışırken Eleanor çekiç gibi hakaretler savuruyor.

"Siktir git, Yargıç Judy." "Otuz gün, Niners'la antrenman kampını kaçıracağım anlamına geliyor." "Beni burada bir ay kalmaya zorlayamazsınız. Bu lanet şehrin dışında koca bir hayatım var." "Otuz gün, anlaştığım güneye gitmesi demek." ... "Bu adil değil. İşim, arkadaşlarım ve işim var." ... "O orospu çocuğuna söyle, iyi denemeydi. Hayatını cehenneme çevireceğim." "Bunu aileme nasıl açıklayacağım?" ... "Sonsuza kadar evli kalmamızı sağlayabilirsin. Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek-"

Tehdidimi bitirmeden, bir vücut lanet bir ağaç gibi bana tırmanıyor, bacaklar belime sarılıyor, ağız aniden benimkinin üzerine kapanıyor.

Eleanor beni öpüyor. Etrafıma öyle bir sarılmış ki, kollarımdan biri kasıklarıyla vücudum arasında sıkışmış, can havliyle bana yapışmış, dilini içime sokarken "Kapa o aptal çeneni" diye mırıldanıyor.

"Bir dilekçe veriyorum-" Josh aceleyle söze giriyor ama söylediklerinin geri kalanını duymuyorum.

Çünkü ondan kurtulmaya çalışıyorum, ama lanet dilinin ağızıma girmesi ve vücudunu kaldırıp durması

amını koluma sürüyor, kışını tutup onu öpmemi sağlıyor.

Sert.

Bir dakika sonra geri çekiliyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Onun tarafından otuz günden fazla becerilmek istemiyorum. Beni anlıyor musun? Kapa çeneni."

Göğsüm kabarıyor. Kızdığım için mi yoksa tahrik olduğum için mi emin değilim. Her iki durumda da, yargıcın cübbesinin fermuarının sesi ikimizin de gözlerini çekene kadar başımı sallıyorum.

Reynolds sırtlıyor.

"Görünüşe göre siz muhabbet kuşlarının halletmesi gereken bazı şeyler var. İzninizle, işimin başına dönmem gerekiyor, ancak otuz gün içinde arkadaşlarım ve Raider Ulusu için yeni bir saygı düzeyiyle sizi tekrar burada göreceğimi umuyorum. İyi günler, Bay ve Bayan Matthews. Unutmayın, Vegas'ta olanların Vegas'ta kalması emredilmiştir."

Biz sessizce izlerken yanımızdan geçip gidiyor, benim elim onun kışığında, onu tutuyor. Kapının kapandığını duyana kadar ikimiz de hareket etmedik.

Ama bunu yapar yapmaz Eleanor iki eliyle göğsüme vurmada önce derin bir nefes alıyor.

"Akıncı Ulusu mu?" Boş bir kahkaha atıyor. "Futboldan nefret ederim. İndir beni."

Onu düşürmeden önce çenem geriliyor ve kışığı sandalyeye çarpmadan önce ciyaklamasına neden oluyor. Birbirimize ters ters bakıyoruz, ikimiz de önce pes etmiyoruz. Çünkü gerçekten bildiğim tek şey, Eleanor'un şu anda benimle hiç tanışmamış olmayı dilediği.

Ben de aynısını hissediyorum.

"Ee, kocacığım, nerede yaşıyoruz?" "Cehennemde, karıcığım. İçinde. Lanet olası. Cehennemde."

dokuz

...

"Muhtemelen hecelemeyi bile beceremezken mübalağa
içinde var olamazsınız."

eleanor

Oynamayı bırak. Bu bir şaka olsa iyi olur.

Az önce olanları Millie ve kız kardeşime kaç şekilde anlattıysam da bana inanmaktan aciz görünüyorlar.

Ben: 3OFUCKINGDAYSSAMANTHA!!!!!!!!!!

Mills: Oh kahretsin. Bizimle taşak geçmediğine yemin eder misin?

Hayır. BURADA KENDİMİ KAYBEDİYORUM.

Mills: Tamam. Birincisi, tutuklanmadan önce sakinleş. İkincisi, FaceTime'ına cevap ver.

Ekranımdaki düğmeye basıyorum, hemen başımı arkaya atıyorum, kız kardeşim ve Millie aynı anda konuşurken gözlerim tavana çarpıyor.

Ama söylediklerine odaklanamıyorum bile çünkü kafam patlamak üzere. Çok kızgıyım. Bunun olmaması gerekiyordu. Önce evlenip sonra boşanmamız gerekiyordu. İkincisi bu cümlemin en önemli kısmı. Ama şimdi aptal bir futbol kan davası yüzünden ikincil hasar oldum.

Sikeyim.

Alkol kötüdür. Bu yüzden. Çok kötü. Kötüdür.

"Kahretsin, annemle babama ne söyleyeceksin?" Samantha yüzünün içinde bulunduğu küçük kutudan mırıldanıyor.

"Kimin umurunda! Şu anda en az endişelendiğim şey bu, Sami. Salondaki tüm müşterilerimi ne yapacağım? Bir ay dönmeyeceğimi söylediğimde onları kaybedeceğim. Lanet şehir sınırlarını terk edemem. Ve kendi salonunu açmak üzereyken bu pek de ideal değil."

Millie araya girerken başını sallıyor.

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim. Açıklayacağım ya da onları tutmak için bir şeyler uyduracağım. Dinle, Vegas'ta gizli servisle tanıştıktan sonra herkesin senin Başkan'ın emriyle dünyayı tek başına kurtardığını düşündüğü günlerini geri dönüp yaşaman gerekiyorsa, kaltak, öyle olsun. Bir şey elde edemeyeceksin.

ve salonumuz başarısız olmayacak. İyi bir sebep için yalan söylemekle ilgili hiçbir sorunum yok. Ve en iyi arkadaş için bundan daha iyi ne olabilir?"

Omuzlarım kulaklarımdan aşağı doğru inmeye başlıyor, biraz rahatlıyorum. Millie'nin bu işi benim için halledeceğine güveniyorum. Ayrıca, Temmuz ayını müşteri açısından hafif tuttum, böylece kendi işimizi kurmaya odaklanabilecektim. Ama bu hâlâ en berbat durum.

Crew'a bakarken hâlâ kaşlarımı çatıyorum. Yaklaşık bir metre ötede telefonuyla konuşuyor, kolları her yöne uçuşuyor. Belli ki o da en az benim kadar kızgın. *Tüm bunlar onun suçu olduğu için bu çok hoş.*

Sanki bir işaretmiş gibi, "Bu tam bir felaket" dediğini duyuyorum. Lanet olası bir gece kulübünde tavladığım bir kızla sıkışıp kaldım çünkü iyi çocuklar kulübü gerçek. Sahibi kıcımı öpebilir, o yargıç da öyle. Dün geceki amcığı kullanarak hayatımı mahvetmeye çalışıyorlar."

Gözlerim kısıldı. *Amımı mı kullanıyor?* Ciddi mi bu? Sik. Bir avuç yaşlı adamdan başka kimsenin umurunda olmayan aptal bir oyunu kaybettiğin için öfke nöbetini kullanmaya ne dersin? Aslında, bu kutsal olmayan evlilik sonucu benim ve amımın dışında herkesin hatası.

Tek yaptığım, yetişkin erkeklerin sırf arkadaşlarına anlatabilmek için üzerlerine tükürmesine izin verecekleri bir adamla evlenmekti. Bunun cezası ertesi gün boşanmak ve arkadaşlarınızdan biraz azar işitmektir; onaylanmış yozlaşmış bir intikam değil.

Tekrar söylüyorum... Futboldan nefret ediyorum. Kelime dağarcığımdan çıkarıyorum. Artık hakkında kitap bile okumayacağım. Şu andan itibaren, sadece hokey romantizmi okuyacağım.

O dişsiz, buz pateni yapan yahudileri her gün topal oyun kuruculara tercih ederim. Ya da çeliği ezebilecek kalçaları olan o defans oyuncularını. Yani, her zaman terli karın kaslarını gösteren yarım tişörtler giydikleri, top tuttukları ve damarlı kollarını sergiledikleri futbol fotoğraflarını kimse sevmez. Muhtemelen beni duvara yaslamaktan asla bıkmayacak olanlar, ben duvarın içinden sikilirken- *lanet* olsun.

Hain düşüncelerimden kurtulmaya çalışarak başımı hafifçe sallıyorum. Ama benim kukum tam anlamıyla bir devlet düşmanı. Devlet benim öfkemdir.

Sadece seni suçluyordu, seni aptal sürtük.

Kız kardeşim söze girerek beni düşüncelerimden kurtarıyor.

"Tamam. Korkmuyoruz. Artık buradayız. Ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok. Her şey yoluna girecek. Halledeceğiz. Tamam mı?"

Telefona bakıyorum, başımı sallıyorum, endişemi görebildiğini biliyorum, ama o sadece bir ablanın yapabileceği bir şeyi yapıyor, bariz olanı söylüyor ve sonra dönüyor. "Millie'nin söylediklerini destekliyorum, Elliebelly. Senin arkandayız... ama sadece aptal olduğun ve yalan söylemekten kendini alamadığın için." Yüzünde bir sırıtış belirir. "Eğer bunu unutmana izin vereceğimi düşünüyorsan... yanılıyorsun. Hem de çok yanlış. Bu, sekizinci sınıftaki fen bilgisi dersimde ne anlama geldiğini bilmediğim için hamstera istemeden Queef adını verdiğimi öğrendiğin zamanki gibi olacak."

Millie gülerken ağzı açık kalıyor ve Sami gülümsüyor. Ne yaptığını biliyorum... beni aydınlık tarafa çekmeye çalışıyor. Ama o devam ederken ben gitmiyorum, omuz silkiyorum ve topuklarımı sıkıyorum.

"Hatırlıyor musun? Son sınıf yıllığımanın arkasında Queef için 'Ne kadar yol kat ettiğini asla unutma' başlıklı bir sayfa ayırmıştın."

Kıkırdıyorum. Elimde değil, bugüne kadarki en iyi trol çalışmamdı. Ama gülmek istemiyorum. Kızgın olmak istiyorum. Çok kızgın. Kötü adam dönemime geçene kadar bu duygunun içinde yaşamak. Gözlerim tekrar Crew'a dönerken ciğerlerimden havadar bir nefes çekiliyor.

"Neye bakıyorsun sen?"

Cevaplarımı kardeşime fısıldıyorum, yarı nefesimin altında.

"O. O deli."

Kamerayı çeviriyorum, elini saçlarında gezdirirken volta attığını görmelerini sağlıyorum, telefonla konuşurken yüzü yarı bize dönük. Ensesini tutmadan önce sinirli bir inilti çıkarırken başı kısa bir saniyeliğine arkaya düşüyor. Eğer şu anda ondan bu kadar hoşlanmıyor olmasaydım, bunun seksi olduğunu düşünürdüm.

Gözlerimi devirerek ekranı kendime geri getiriyorum. "Sanki bir kurbanmış gibi davranmaya cüret ediyor. Sahibine karşı bir pislik olmasaydı ve el altından bir takas yapsaydı tüm bunlar önlenebilirdi... Bilmiyorum. Tek bildiğim, eğer bir erkeğin Harry Styles'ı ya da herhangi bir şeyi sevdiği için bir kadınla dalga geçtiğini duyarsam... onları fangirl oldukları için dışarı çıkaracağım. Bu yargıç bir Swiftie'ye eşdeğer olduğu için hayatım mahvoluyor. Raiders aslında onun Taylor'ı ve Crew'un ihanetinin bedelini ben ödüyorum."

"Evet, o yargıç gerçek bir anti-kahraman..." Mills, Taylor Swift benzetmesi yaptığım anda onlardan birinin yapacağını bildiğim şekilde cevap vermeden önce kız kardeşimi gülümsetiyor.

Başlıyoruz. Birlikte hep böyleler. Şimdiden başımı sallıyorum ama beni dinleyeceklerine dair bir umut yok.

"Onların *aşk hikâyesine* daha anlayışlı yaklaşacağını sanırsın."

Millie kardeşimin sırtına binerken daha sert gülüyor.

"Doğru, ama temelde '*Kendi başınasın evlat*' dedi." Samantha cevap verirken neredeyse hırıltılı bir ses çıkarıyor.

"Kesinlikle, bu *işin beyni* o da değil."

Millie'nin resmi titriyor, muhtemelen daha sert gülerken yattığı yatağı tokatladığı için.

"Onun öyle olmadığını *çok iyi* biliyordun. Ama Crew'un *itibarını* mahvetmek *intikamdan daha iyidir.*"

Samantha konuşmıyor bile - ikisi de üç kelime söyleyebiliyor, sonra birkaç kelime daha söyleyemeden kahkahalarla duruyorlar.

"Bahse girerim kızımız... Bahse girerim kızımız... *lavanta pusunun* içinde... olmayı diliyordu." O kadar çok gülüyorlar ki artık seslerini duyamıyorsunuz.

Onlardan nefret ediyorum. Gözlerimi deviriyorum, gülümsememeye çalışıyorum. Gerçekten zorluyorum. *Her neyse.* Telefonumu yanıma bırakıyorum, sert bir nefes alıp başımı sallıyorum ve telefonu kaldırıp onlara doğru tıslıyorum.

"Pislikler."

Çılgılık atıyorlar. İçimden kahkahalara katılmamak için her şeyi yapıyorum çünkü onlar çok fazla. Ama kızgın kalıyorum. Beni dışarı çekmek için ne kadar uğraştıkları umurumda değil.

"Ben yavaş yavaş ölüyorum ve sen Tay Tay kelime oyunu yapıyorsun. Gerçekten mi? Sizler çok kötüsünüz."

Hala umurlarında değil, daha fazla kahkaha atıyorlar. Lanet olsun. Oluyor... Ben de katılıyorum. *Yemin ederim.* Etrafım palyaçolarla çevriliyken kızgın olmak imkansız.

"Peki, bunu benim Sevgili John mektubum olarak kabul et. Bir zamanlar sana olan aşkımın olduğu yerde şimdi sadece bir *boşluk* var."

Alkışlıyorlar. Alkışlıyorlar.

Kız kardeşim kaşlarını kaldırıyor, tamamen farklı bir yöne doğru giderken küçük bir salınım yapıyor.

"Odadaki fili de kabul edebilir miyiz?"

"Evet," diye araya giriyor Millie. "Beni ne zaman alacaklar çünkü o korku evinde sensiz kalmayacağım."

"Nerede yaşadığımı *öğrenir öğrenmez size haber veririm.*"

Kız kardeşim başını sallıyor.

"Hayır, adamın çok seksi olduğunu kastetmiştim."

Millie kıkırdayınca kaşlarımı çatıyorum, başımı sallıyorum ama yine de gözlerimi deviriyorum. "Evet, kesinlikle öyle. Ve onun kişiliği

Eleanor'un kriptoniti. Süper

ukala, ona bok atarak flört ediyor ve ellerini ondan uzak tutamıyor. En azından dün gece tutamadı."

Küçük bir hırıltı çıkarıyorum.

"Siz ikiniz odayı okur musunuz? Bakın beni nereye getirdi. Rüyalarımı yaşıyorum, şu anda benim ondan pişman olduğum kadar benden pişman olan bir adamla evliyim. Hayatım mahvoldu. Odaklanın."

Kız kardeşim ve Millie gülüyorlar. *Yine gülüyorlar.* Bu ikisinin kahkahaları arasında ben de HBO'nun özel bir komedi programı olabilirim. *Bütün gece burada olacağım, millet. Pazar günü de iki kez.*

"Tamam. Sakin ol," diye takılıyor kız kardeşim. "Rahatsız oldum, evet. Mahvoldu mu? *İndir* onu, Meryl. Muhtemelen hecelemeyi bile beceremezken mübalağa içinde var olamazsın."

"Y-o-u-a-r-e-a-t-w-a-t. Yaklaştım mı?"

"Kapa çeneni. Uzun bir tatile çıkman emredildi.

Ödeyen *seksi* kız. Senin için üzölmek isterken..."

Kız kardeşim haklı mı? Birazcık. Durum çok berbat olsa da, kıyamet olmadığının farkındayım. Ama iyi tarafından bakmaya ya da mantığı dinlemeye hiç hazır değilim.

Kesinlikle. Sikeyim. Hayır.

"Affedersiniz," diye alaycı bir şekilde hırlıyorum. "Geri al Samantha. Şimdi mantık yürütmenin sırası değil. İntikam planlarına ve boktan konuşmalara ihtiyacımız var. İşe koyul. Mills... en iyi arkadaşınla ilgilenmen gerek."

Millie kıkırdayarak kendini işaret ediyor. "Oh, o artık benim mi?"

"Evet, aptallaştığında sana ait olur. Birlikte çocuk yetiştiriyorsanız işler böyle yürür."

Bu haince konuşmaya daha fazla tanık olmamak için telefonumu çöpe atmayı düşünürken Samantha bana gülümsüyor. Belli ki ona gerçekten kızgın olmadığımı biliyor ama ben Crew'a kızgınım.

Ve ben buna tutunuyorum. İltihaplanmasına izin veriyorum. Çünkü kin, nefret edenler için rahat bir battaniye gibidir. Ve ben bugün kesinlikle onun nefretçisiyim.

"Beni dinle," diye itiraz ediyorum. "Önümüzdeki otuz gün topyekûn bir savaş olacak çünkü bana onu da benim kadar mutsuz etmekten başka

seçenek bırakmadı.

Şu anda. Bu kabul edeceğim tek umut ışığı."

Crew sanki çağırılmış gibi bana doğru yürümeye başladı, telefonunu cebine koyarken çenesi gergindi. Kahretsin. Beni duydu mu? Millie adımı söylüyor ama cevap vermiyorum.

Konuşmaya başlarken Crew'un gözleri benimkilere kilitlendi.

"Ön tarafta paparazziler var. O şerefsiz yargıç onlara haber vermiş olmalı. Bizi arkadan alacaklar. Telefonu kapat."

"Hayır. Bekleyebilirsin," diye karşılık verdim, ona bakarak.

Tanrım, çok yakın, havada asılı duruyor ve bu pozisyonda olduğum için ne kadar kızgın olsam da... diğer parçalarım tam da bu pozisyonda olduğum için çok heyecanlanıyor. *Yüzünden nefret ediyorum ama yine de üzerine oturabilirim.*

Bir adım geri atıyorum, boynumdaki sıcaklığın yükseldiğini hissediyorum. "Bırak şu lanet telefonu."

"Yüksek atından indiğinde."

Ekrana dönüp Sami ve Millie'ye bakıyorum, kaşları çatılmış, yüzlerinde yavaşça sırıttıyorlar.

Crew sözlerini geri almadan önce derin bir nefes veriyor. "Bu ağız sadece onu susturmak istediğimde sevimli oluyor-"

"Bizi geri çağırın!" diye hep bir ağızdan bağırarak onun sözünü kesiyorlar ama ben başımı sallıyorum.

"Kesinlikle hayır." Gözlerimi tekrar onunkilere dikiyorum ve topuklarımı yere gömüyorum. "Kesinlikle. Kesinlikle olmaz."

Crew bileğimi tutuyor ve onu da görebilmeleri için kolumu uzatıyor.

"Hanımlar, Eleanor'la bir dakika konuşmam gerekiyor. Özel olarak. Ben Onu çağıyorum ama işim bittiğinde geri vermekten mutluluk duyarım."

Aramayı sonlandırmadan önce Millie'nin ağzından *kahkahalı* bir *Oh bok* sesi çıkar.

Avucunu karnıma bastırdığında ve duvara yaslanana kadar geriye doğru yürüdüğümde kırmızı gördüğüme yemin edebilirim. Yüzü çok yakınım geliyor, bedeni bedenime değiyor.

"Ateşkes ilan etmeliyiz. Hemen şimdi. Küçük savaşınız başlamadan önce."

Ben de duydum. Güzel, çünkü nükleere basmaya hazırım.

Bir kahkaha atıyorum, kollarımı kavuşturuyorum, onun kokusu, onun tarafından çok fazla sarılmış hissediyorum ama yine de görmezden geliyorum.

"Hayır."

Elini yanımdaki duvara bastırarak beni daha da köşeye sıkıştırıyor.

"Eleanor. Şaka yapmıyorum."

"Ben de... Odada, senin saçmalıklarına daha fazla gömülmeyelim diye çeneni kapatmak için yukarı tırmanıp seni öptüğümde sana bir iyilik yaptım. Benden bir iyilik aldın... bu yüzden artık sana verebileceğim bir sikim kalmadı."

Kilitlenmiş durumdayız, gözlerimiz lazer gibi birbirimize odaklanmış. Crew duvarı itip arkasını dönüyor, birkaç adım uzaklaşıp eliyle çenesini sildikten sonra tekrar dönüyor.

"Eğer bu duyulursa... iki aptal gibi sarhoş olup evlendiğimiz duyulursa, tüm hayatım alevler içinde kalır. Niners ile yaptığım anlaşma suya düşer çünkü bu beni çok düşüncesiz ve güvenilmez gösterir..."

"Bu senin sorunun, QB. Ben burada hayatım için savaşıyorum, işimi nasıl koruyacağımı ve kovulmayacağımı bulmaya çalışıyorum. Ve flaş haber, düştüğümde üzerine konabileceğim milyonlarım yok."

Kaşları birbirine yaklaşıırken gözleri benimkileri arıyor.

"Sana para vereceğim. Bir ay boyunca ne kazanacaksan."

Anında geri çekildim.

"Eww. Hayır, kastettiğim bu değildi... Paranı istemiyorum."

"Sonra ne olacak? Bunun hayatını mahvettiğini anlıyorum. Ve senin benimle olmak istemediğin kadar ben de seninle olmak istemiyorum. Ama yaptığımız şeyin sonucu, değer verdiğim iki insanı incitmek üzere. O yüzden bunun olmaması için bana yardım etmelisin."

TJ ve Nate'i kastediyor. Onları unutmuşum. Anlaşmasının bir parçası olduklarını söyledi. Kendi işime o kadar odaklanmıştım ki onları hiç düşünmedim bile.

Dangalak olmakta iyi olabilirim ve o da bu konuda iyi olabilir. Ama ben bir canavar değilim. Başımı sallarken gözlerim kapanıyor, sözlerimi sert bir nefes vererek söylüyorum.

"Peki. Ne yapmam gerekiyor? Ama açık olmak gerekirse, bu TJ ve Nate için çünkü onlar çok havalılar. Bektan bir arkadaş zevkleri olsa bile."

Sessiz, rahatlamış bir nefes veriyor, kazmamı görmezden geliyor.

"Menajerim Barrett, bunu birbirine aşık iki insan olarak lanse ediyor. İlk görüşte aşk gibi bir şey."

Öfkelendim. Omuz silkiyor.

"Evet, ben de bunun aptalca olduğunu düşünüyorum. Ama organizasyon bunu yapmayacak. Sadece birkaç hafta boyunca toplum içinde benden hoşlanıyormuş gibi davranmalısın. Ve gerçeği aramızda tutmalıyız."

Biz... ve telefondaki iki kişi. Hepsi bu kadar. Her şey imzalandıktan sonra, beni tekrar pişman etmeye devam edebilirsin."

Ne dediđini dūřunırken diřlerim dudađımı bulup üzerinde geziniyor. Kötü bir fikir deđil. Bunu müřterilerime ve hatta aileme daha az pislik gibi görünmek için kullanabilirim.

Küçük beyaz bir yalanın ne zararı var?

"Peki," diye acele ettim. "Ama öpüşmek ya da onun gibi bir şey yok. Bizim çift anlayışımız '*kardeşler mi, yoksa çıkıyorlar mı*' şeklinde. Anladın mı beni? Yeterince yakın ama çok da yakın değil. Çünkü fiziksel yakınlığımız bizi en başta bu boka bulaştıran şey. O yüzden ellerini kendine sakla QB. Bu noktada nefret seksine düşme riskini bile almıyorum."

"Bitti. Güven bana, Wild Card. Aklımdaki son şey senin amın."

on

...

"O bir orospu çocuğu mu, değil mi?"

eleanor

We bir saattir arabanın arkasındaymışız gibi geliyor çünkü Crew ve ben onun çatı katına doğru yol alırken sessizliğe gömülmüş durumdayız. Görünüşe göre, beş yıldızlı balayı odası sandığım otel odası

süit onun gerçek eviydi.

Suç mahalline geri dönmek yanlış gibi görünüyor, ama ne yazık ki buradayım.

Telefonum hâlâ titriyor, daha fazla mesaj yağıyor. Kız kardeşimin ve Millie'nin bayram ettiğini biliyorum. Tam bir pislikti. Ve bunu yediler. Çünkü çekici, ukala adam benim kriptonitimse, pislik herif de sabahın üçünde "sen kalk" kaderimdir. Yarım yamalak ilişki kayıtlarım öyle diyor.

Mesaj başlığını açmadan önce bana bakmadığından emin olmak için gizlice başımı kaldırıp çantamdan cep telefonumu çıkarıyorum.

Samantha: Yüz papeline bahse girerim ki ilk hafta pes eder ve onunla pis işler yapar.

Mills: Oh, bu bir garanti. Bahis falan yok. Samantha: Bir hafta cömert bir süre, şimdi düşündüm de...

Mills: Ona en fazla iki gün veriyorum. Elsinore hakkında bildiğimiz bir şey varsa o da sen kuşsan ben de kuşum diye bir şey olmadığıdır; o, sen boksan ben de kaka temizleyicisiyim türünden bir kızdır. Ve Crew Matthews kesinlikle küçük bir bok.

Parmaklarım o kadar hızlı yazıyor ki Gönder tuşuna basmadan önce üç yazım hatasını düzeltmem gerekiyor.

Ben: İkiniz de ÖLÜMÜNE yanılıyorsunuz. İkimiz de bu noktada yan yana oturmakla bile uzaktan yakından ilgilenmiyoruz. Şahsen o kadar seksi bile değil. Kişiliğinin daha önce sahip olduğum tüm ilgiyi iptal ettiği gerçeğini unutun.

Mmmkay...

Samantha: *Striptizci direğindeki yaşlı bir kadının GIF'i

Mills: Ha ha, bir hafta içinde amın tozlanmış ve susamış hissedecek seni fahişe. O et parçasıyla aynı mekanı paylaşıp da teslim olmamanın imkanı yok. Senin iradene hiç inancım yok.

Sıfır.

Güldüğümde ağzım açık kalıyor ve yanımdaki Crew'un dikkatini çekiyorum. Bu yüzden ona hafifçe pis bir bakış atıyorum ve ben konuşmama geri dönerken onun başka tarafa bakmasını sağlıyorum.

Ben: Kendimi kontrol edebiliyorum.

Komik. Önceden öyleydi. Şahsen o kadar seksi bile değil. Kişiliği berbat. Şimdi ise kendimi kontrol edebiliyorum... Hangisi Elle?

Mills: Ha ha ha. Yakalandım.

Ben: Kapa çeneni. İkinizle de bahse girerim, ona dokunmadan bir ay dayanabilirim. Kim kazanırsa bin dolar alacak.

Tamamdır. Ama kovulabilirsin. Yani para için iyi değilsin.

Oh güzel. Pislik.

Mills: KAZANDIĞIMDA yeni ısıltılı botlarımı istiyorum.

Nefesim kesildi. Bu bahsin ciddiyeti soluğu kesmeyi hak ediyordu. Crew'un gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda, ondan bahsettiğimizi uzaktan bile belli etmemek için "Ne?" demeden önce başımı kaldırıp ona bakıyorum.

O botlar için para harcadım. O ve ben *Urban Cowboy*'u milyonuncu kez izledikten sonra San Francisco'da lüks bir ikinci el mağazasında rastladık. Bir saatten fazla pazarlık yaptım ve bir kadının köpeğinin tasmaını kesmekle ve onu Körfez'de serbest bırakmakla tehdit ettim çünkü o araya girmeye ve daha fazlasını teklif etmeye çalıştı.

O Betsey Johnson'ın elmas taşlı kovboy çizimleri benim kıymetlim ve ben de onların Gollum'uyum.

Artık kaybedeceğini biliyorsun Mills. O botlar için hapse girebilirdim. Neredeyse gidiyordum. O Pomeranian özgür bir köpek olmak üzereydi.

Samantha: Mükemmel, o zaman bahse girmek... Bilmiyorum... Anneme, yüzüne karşı, onu tüm çıkmaz sokağı becermekle suçladığını itiraf etmek sorun olmamalı.

Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

Seni korkunç fahiş kardeş. Karma bu ihanetin yüzünden sana mantar enfeksiyonu bulaştırıyor. Biliyorsun, aziz annemizin nasıl bir baş belası yetiştirdiğini bilmektense cam çiğnemeyi tercih ederim.

Ben: Biliyor musun? İkiniz de varsınız. Eğer Crew Matthews bana dokunursa.

Belirttiğim gibi alnım kırışıyor, ne yazık ki bana dokunabileceği tüm parçalarını düşünüyorum.

Ben: ...Eğer onun dev siki benim kutsal kaseme dokunursa o zaman tarihteki en kötü ayakkabısız kız olurum.

Parmaklar da sayılır.

Mills: Ve ağzı.

"Aman Tanrım." Meraklı yüzünü savuşturmadan önce keskin bir nefes alıyorum.

Ben: Eğer onun vücudunun herhangi bir parçası benim vücuduma cinsel olarak dokunursa, kaybederim.

Mills... arkadaşlar da mı?

Mills: Evet... arkadaşları sayılır.

Ben: Tweedles değil. Bunu nasıl yaparsın? Benden nefret ediyorsun.

Ben: O zaman ne var biliyor musunuz... Ben de siz pis horoz engelleyicilerden nefret ediyorum ve umarım ikiniz de frengi olursunuz.

Çılgılık çılgılığa gülüşlerini zihnimde duyabiliyorum. Çünkü bunu okudukları anda yaptıkları şey tam olarak buydu. Ve bu beni gülümsetiyor, ta ki gözlerini kısıan Crew'un yüzüne bakana kadar.

"Bu kadar komik olan ne?"

Asla bilemeyeceğin bir şey. Başım geriye çekiliyor, gözlerim onu bir aşağı bir yukarı süzüyor, kelimelerimi dikkatle arıyor.

"Seni ilgilendirmez."

Yaratıcı değil ama konuya giriyor. "Benden bahsediyordun, değil mi?"

Telefonuma uzanırken eğlenmiş görünüyor. Ama ben onu kaptım.

"Deli misin sen? Telefonumu almaya çalışma. Ayrıca, hayır. Senden bahsedilmedi bile."

Crew dudağını ısırıyor, bana bakarken başını eğiyor. Omuz silkiyorum, gerçekten saçmalıklarımı satmaya çalışıyorum, ama beni aramaya karar verdiği anda bunu hissedebiliyorum.

Blöf.

Telefonum elimden alınırken yerimde zıplayarak ciyaklıyorum. "Geri ver onu," diye bağıyorum ama Crew gülüyor, çenemi tutup yüzüm yerinde.

"Dickkkk move," diye bağıyorum, yüz tanıma sistemini bozmaya çalışarak yüzlerce tuhaf ifade takınıyorum.

Ama dövme erkeklerin bacaklarını açmasından daha hızlı işe yarıyor.

"Çok kabasın," diye bağırarak emniyet kemerimi açmaya çalışıyorum. Ama ne yaptığımı göremiyorum çünkü avucunu yüzüme doğru uzatmış beni tutuyor.

"Patty ile Şişko kim?" diye soruyor. "Ve Yeni Yıl Chris'i... Kalın Parmak Steve... Telefonunda neden bu kadar çok erkek var?"

Bağırırken bir elimle koluna vuruyor, diğer elimle kemeri çözmeye çalışıyorum.

"Sen gerçekten yürüyen bir kırmızı bayraksın. Bu özel hayatıma tecavüzdür, seni pislik."

"Her neyse," diye karşılık veriyor ve elindeki koca eldivenle yüzümü kapatarak ekliyor: "Kadınlar kocalarından sır saklamamalı."

"Bir sonraki adama her şeyi anlatacağımdan emin olabilirsiniz."

Çıkardığı kıkırdama beni cinayet için aç bırakıyor ve lanet bahsi göreceği korkusuyla birleşiyor. Öleceğim. Bu arabadan doğruca otoyola atlayacağım, kıvrılıp yuvarlanacağım ve en iyisini dileyeceğim.

Onun "dev sikinden" ve "kendimi kontrol edebildiğimden" bahsettiğimi göremiyor. Onun hala seksi olduğunu düşündüğümü bilmiyor. *Kahretsin.*

"Crew," diye homurdanıyorum, koluyla boğuşuyorum. "Eğer telefonumu hemen geri vermezsen, bu gece kafana bir yastık geçireceğim. Lanet meleklerle uyuyacaksın."

Islık çalıyor, sonunda beni bırakıyor ve telefonumu tekrar elime tutuşturuyor.

kuc

ak. "Çok saldırgansın. Bunun üzerinde çalışmalısın."

Cevap olarak, iyi bir önlem için koluna bir kez daha vurdum, ama sadece onu daha çok güldürmeye yarar.

Kahrolası kakhaha. Silahsızlandırıcı ve çok seksi. Vanilyalı dondurmanın üzerindeki sıcak şekerleme gibi. Erimiş ve çökmüş, ve bende yalamak isteği uyandırıyor.

Onu. Ama yapmayacağım çünkü o bir pislik ve bunlar keto dostu değil... Ayrıca, annemi ve botlarımı seviyorum.

Tanrım, Millie neden haklı olmak zorundaydı ki? Erkekler konusunda en kötü zevke sahibim. Çünkü şu anda küçük bir parçamın tahrik olduğunu inkar edemem.

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırarak kelimelerimi bir araya getiriyorum.

"Dün gece sende gördüğüm şeyin sadece tekila gözlüğüyle var olduğuna ikna oldum."

Yüzü yavaşça benimkine doğru eğiliyor ve aniden alanımı işgal ediyor. Nefesimi tutuyorum, naneli sıcaklığı tenimi okşarken yutkunuyorum.

"Belki de sadece bir hatırlatmaya ihtiyacın vardır. Edepsiz şeyler gün ışığında da olur... ama bu da senin o küçük 'o kız kardeş mi, değil mi' kuralını bozmamız gerektiği anlamına gelir."

Hayır... Zayıf Süpermen'e dönüştüğümü hissedebiliyorum. Seksi ve boktan bir karışım. Beni alt ediyor.

"Kapa çeneni," diye fısıldıyorum, elimi doğrudan ağzının üzerine bastırıyorum ve en sevdiğim filminden alıntı yapıyorum. "Benimle konuşurken çeneni kapatacaksın."

Ama Crew yüzünü elime yaklaştırıyor, başını çeviriyor ve avucumun kenarından bir ısırık alırken bir hayvan gibi hırlıyor.

Kalçalarımın birbirine sıkışma şekli bunun beni ne kadar tahrik ettiğini ele veriyor. Ve eğer yapmadıysa, titriyorum.

"Ow."

"Yalancı," diye mırıldanıyor, sonra da o noktaya uzun bir öpücük konduruyor. "Vegas'ın nesini seviyorum biliyor musun, Wild Card?"

Bu bana üçüncü kez böyle sesleniş. Ama beni şaşırtan tek şey bu değil. Az önce sorduğu şeyle nereye varacağını kestiremiyorum, aslında umurumda da değil çünkü Crew'un ağzı beni ateşlendiriyor ve telaşlandırıyor.

Tanrım, bana güç ver ya da bacaklarımı kırmama izin ver ki doğrudan onun sikine doğru koşmayayım.

Crew sırtlıyor ve ben başımı sallayıp sorusunu yanıtlarken koltuğuna geri dönüyor.

"Hayır, Vegas'ın nesini seviyorsun?"

"Kasa üzerine bahis oynamak... çünkü asla kaybetmez."

Ne? Bahis... Aman Tanrım. Ellerim telefonumu bulup açmaya çalışırken kaşlarım birbirine çarpıyor.

Vay canına. Kahretsin.

Dalga mı geçiyorsun benimle? Yeni bir grup mesajı oluşturdu. Kendisinin de dahil olduğu bir mesaj.

Orospu çocuğu.

Dev penisli QB: Sikişin ve öğrenin bayanlar. Eski bahisler öldü. İşte yeni bahis. Bu gece yarısına kadar adımı haykırmasını sağlarsam bin dolar. Yapamazsam, başarısız olduğum her gün bir binlik daha kazanırsın. Eğer ben kazanırsam, Eleanor telefonundaki listeyi silecek.

Mills: Bu 3Ok... Devam ediyorsun, dostum. Kardeşlik için Elle-MAĞARA YAPMA!!!

İşte şimdi konuşmaya başladık. Eleanor... Bu görevde başarısız olmasan iyi edersin! Tom Cruise gibi ol. Millie, bölüşüyoruz... On beş binle çok zarar verebilirim.

Eleanor sohbetten ayrıldı.

on bir

. . .

"Gömleksiz, gri eşofman altı ve dörtlü rulo."

Mürettebat

H Onu burada, benim lanet yerimde tutmak tam da düşündüğüm kadar zor.

Bahse girmemin nedenlerinden biri de bu... Asla Onunla atış yapmamam mümkün *değil*. Ve belli ki onun da aklında aynı şey var.

Çünkü on dakika boyunca yüzünde bir sırıtış ve bacakları birbirine kenetlenmiş bir şekilde kanepemin minderine baktı. Dün gece onu eğdiğimde dizlerinin içine çöktüğü kanepeye.

Bir bacak görüp havaya sıçramaya başlayan o küçük Chihuahua köpeklerinden birine dönüşmeden otuz günü asla çıkaramayacağım.

Çünkü yaptığı her şey ve girdiği her oda bana seksi düşündürüyor. Güvenli bir alan yok... evim benim için güvensiz.

Mutfak adasının önünden geçerken bayılacağımı sandım çünkü tek gördüğüm TJ'in onu yerken bacaklarını açıp üstüne park etmiş olmasıydı.

Her saniye beyin hücrelerimi kaybediyorum.

Sikim dışında vücudumun hiçbir yerinde kan dolaşımı yok. Çünkü tıbbi olarak sağlıklı olamayacak kadar uzun süredir yarım bir göbeğim var. Elim mermer tezgahın üzerinde gezinirken, kanepeye gitmeden önce bir bardak su içiyorum.

Dün gece TJ'in işi bittikten sonra onu örnek aldım.

Pişmanlık gerçek.

İronik bir şekilde, onunla tanıştığım için duyduğum pişmanlık kadar gerçek. Kendi kendime kıkırdıyorum çünkü işte bu yüzden kadınlar erkeklerin aptal olduğunu ve penislerimiz tarafından yönetildiğini düşünüyor.

Pisliğimi temizlemek için fazla mesai yapan menajerlerim ve halkla ilişkiler elemanlarım var ama şu anda Eleanor'un amında olmak için Nate'i en yüksek teklifi verene yüzde yüz satarım. Yemin ederim onun vücudunu düşünmeden ve ona pis şeyler yapmadan duramıyorum.

Eğer bu bahsi kazanamazsam, gerçekten yanabilirim. Sorun şu ki, ona asla baskı yapmam - bu iğrenç ve yasadışı. Ben o adam değilim. Ama planı olan bir adamım: O kadar karşı konulmaz olmalıyım ki bana atlasın.

O bana gelecek.

Zayıf ama elimdeki tek şey bu. Beni küçümseyen bir kız için *karşı konulmaz* olmalıyım. Sorun burada yatıyor. Eğer işe yararsa, ben bir kumar dahisiyim. Ama içimde daha çok otuz bin dolar kaybetmek üzere olan dünya çapında bir moron olduğuma dair sinsi bir şüphe var.

Özellikle de daha önce ona karşı hıyarca davrandığımdan beri. Duygularım vardı. Gerçekten kızgın olanlar.

Özür dileyecektim ama o grup mesajı beni sert bir Ross PIV- AUGHT'a soktu... saçmalıkları bir meydan okuma gibi geldi. Ve tarih zaten kanıtladı ki, o bir meydan okuma yaparsa, kabul ederim.

Ancak bu meydan okuma düşündüğümde daha zor oldu. Sohbetten ayrıldığı andan itibaren ilk günün bahsini kaybettiğimi ve tavırlarındaki buzun daha da soğuklaştığını düşünürsek, eve geldiğimizde kanepeye baktıktan sonra bana söylediği tek şey "Git arkadaşımı getir. Yarın uçağı kalkana kadar burada kalacak."

Sonra doğruca odama girdi ve kapıyı kapattı. Birkaç dakika sonra bir yastık ve battaniye fırlatıldı.

Eleanor: 1

Ben: 0

İşte şimdi buradayım, kanepeden tavana bakıyorum, etrafım yatak takımlarıyla çevrili, sırtışıımı gizlemeye bile çalışmıyorum. Çünkü o duştayken ben de strateji geliştiriordum. Ve önümüzdeki otuz günü acımasız bir ayartmaya dönüştüreceğim. Söylediklerinin arkasında durmasını imkânsız hale getireceğim.

Olgunlaşmamış mı? Evet.

Yirmi sekiz yaşında böyle davranmak için çok mu yaşlıyım? Evet. Umurumda mı?

Hayır.

Hayatımda hiç bu kadar çok çalışmak zorunda kalmadığım gerçeğiyle ilgili bir şey var. Genelde, sadece ortaya çıkarım ve kızlar hemen yatar. Ama şimdi, ateşi yeniden alevlendirmek zorundayım. Bunu nasıl yapacağım?

Sanki gerçek evli insanlarmışız gibi. Baba gibi bir vücudum ve tamire ihtiyacı olmayan şeyleri tamir etme eğilimim olmalı. Yine de, kazanmak için bu işin içindeyim. Onun amacı benim Super Bowl'um ve o yüzüğü istiyorum. Hem de çok.

Sadece onu nasıl delirteceğimi bulmalıyım. Erkekleri arayamam... Onlar kadınlara nasıl kur yapılacağını benden daha iyi bilemezler. Ama sonra aklıma bir fikir geldi, doğrulup telefonumu aldım ve tanıdığım tek kişiye mesaj attım

acımasızca dürüst olacak ve bana bağlam sormadan cevap verecek. Çünkü umursamayacak.

Ben: Bekarsın, değil mi?

Claire: İlgilenmiyorum.

Ben: Aynı... Randevu katında birine ihtiyacım var.

Claire: Yine mi sarhoşsun?

Ben: Claire. Yardıma ihtiyacım var. Bu kızı elde etmeye çalışıyorum.

Claire: Katılıyorum. Yardıma ihtiyacın var. Ama hoşlandığın kızlar genelde ne kadar olduğunu önceden söylemezler mi?

Hadi ama. Kızların nelerden hoşlandığını bilmem gerek. Neyi karşı konulmaz bulurlar? Bana yardım et. Bumble'da hissesi olan tanıdığım tek kız sensin.

Claire: Senden nefret ediyorum.

Ben: Bütün hafta şikayet etmeyeceğim. Gıkımı bile çıkarmayacağım. Özellikle de sprintler sırasında ağırlıklı yeleği giydiğimde.

Claire: İki hafta.

Tamamdır.

Claire: Kendin ol derdim... ama amaç onun senden hoşlanması, değil mi?

Sorduğumu unut.

Claire: Omg. Bebek gibi davranmayı bırak. Gerçek mi? Bizi dinleyen erkeklerden hoşlanırsınız. Komik olan erkekleri. Nezaket. Bilirsiniz, temel şeyler.

Benimle yatmak isteyecek kadar benden hoşlanmasını istiyorum Claire. Benimle evlenmek istemesini değil.

Çünkü bunu zaten yaptık.

Claire: Oh. O zaman gömleksiz kal, gri eşofman ekle. Ve önünde gerin... özellikle, dörtlü yuvarlanma. Buna bayılıyoruz.

Ben: Ciddi misin?

Claire: Ciddiyim. Yolun açık olsun, Matthews.

Telefonumu masaya fırlatıyorum ve yatak odamın kapısına bakıyorum.
Gömleksiz, gri eşofman altı ve dörtlü rulo. Kontrol et.

Lanet olsun. Kadınlar erkeklerden daha iyi değil.

Ama beni nesneleştirmesi pantolonuna girmemi sağlıyorsa, o zaman
kıcıımı tokatlamasına ve bana gün boyu güzel demesine izin veririm.
Kazanmak kazanmaktır.

Hazır ol, Wild Card. Seni vahşileştirmek üzereyim.

on iki

...

"Dickmotize olmak diye bir şey var mı bilmiyorum ama sanırım ben öyleyim."

eleanor

J *İsa, benim neyim var.*

Nasıl hem kendi hayatımın ana karakteri olup hem de tamamen güvenilmez olabiliyorum? Düşüncelerim konusunda bana güvenilemez. Örnek olarak

Soğuk bir duş almak zorunda kaldım bile. Çünkü arabada tek düşünebildiğim Crew'un sikiydi. Tüm zaman boyunca.

Ve lanet olası çıkarılabilir bir duş başlığı bile yoktu.

Burası amatör bir yer. İki yıldız. Ayrıca, bu bahisten nasıl kurtulacağım? Yine de yapacağım... kardeşlik için.

Ama yemin ederim üzerime basılmış gibi hissediyorum. Sanki ben Jacob'ım ve onun siki de benim Renesmee'm.

Yatmadan Önce Twilight'ı izlemeyi bırakmalıyım.

Neden hayırsever ve sokağın karşısındaki yaşlı insanlara yardım eden bir adam istemiyorum? Beni arkadaşlarıyla beceren ve sadece mağara adamı gibi konuşan birini değil. Tek bildiğim Millie acele edip eşyalarımı getirse iyi olur çünkü bu havluyla ya da başarısız boşanma kıyafetlerimle dışarı çıkmayacağım.

Parmaklarım yataktaki yumuşak yorganın üzerinde ileri geri gidip geliyor. Uzandığım yerden tavana bakarken göğsümden yumuşak bir nefes çıkıyor. Sanki bir hafta geçmiş gibi geliyor ama tanışmamızın üzerinden yirmi dört saat bile geçmemiş. Tanrım.

Gözlerimi kapatıp rahatlamaya çalışıyorum, ta ki kapının diğer tarafından bir gürültü gelene kadar.

Aynı derinlikte bir başka ses "Kızımız nerede?" demeden önce "Mürettebat" diye bağırılır.

Hay sikeyim. Havluyu tutarak oturmaya başladım, gözlerim her dakika daha da büyüyordu.

Bizim kız mı? Aman Tanrım.

"Tweedle'lar," diye fısıldıyorum kendi kendime komplocu bir tavırla.

Başım bir o yana bir bu yana sallanıyor, giysilerimi arıyorum, çünkü aniden onları tekrar giyme dürtüsüyle doluyorum, sırf bu odadan çıkıp bu ikisini görebilmek için.

Her gün bir kız iki tek gecelik ilişkiyle yeniden karşılaşmıyor.

Kahkahalar duvarlardan taşıyor ve ben kendimi tutuyorum çünkü Crew'un sesi sinirle gürlüyor.

"Kapa çeneni, Nate."

Parmaklarım dudaklarımı buluyor, eğleniyorum. *Neye kızdı ki?* Uzun süre merak etmeme gerek yok çünkü ekliyor: "TJ, o kapıyı açarsan lanet kolunu kırarım."

Bekle. Kapı! Lanet olsun.

Yataktan fırladım, daireler çizerek üzerimi örtecek bir şeyler aradım. Tanrı aşkına, saçları taranmamış, boğulmuş bir fareye benziyorum. Tanrı aşkına, biri benimle sıcakken tekrar buluşabilir mi?

Artık yeni bir bahsimiz olduğuna göre, Tweedle'lar adil bir oyun. Ve eğer bir ay burada kalmam gerekirse, benimle oynamalarını çok isterim.

Kol dönüyor ve ben paniğe kapılıp yorganı tutup sertçe çekiyorum. Ama normal bir otel yatağındaki gibi sıkışmamıştı. Gevşekti. Ve şimdi, az önce durduğum yerden ben de öyleyim.

Çılgılık atarken ayaklarım havaya kalkıyor, düşerken havlumu düşürüyorum, dönüyorum ve kendimi battaniyeye sarıyorum. Kıçımın çıkardığı gümbürtünün ardından kahkahalar yükselirken ağzımdan bir "*Siktir*" sesi çıkıyor.

"Üstü örtülü," diye bağırıldığını duyuyorum, ardından farklı bir ses "Ve kıçının üstünde," diyor.

Gülüyorum. Elimde değil.

Lanet olası yerde oturuyorum, kıçım çıplak, üzerimde battaniye var.

Haliya sürtünen bir köpek gibi, kabarık küçük çadırımın altında dolaşıyorum, yüzümün dışarı çıkması için küçük bir açıklık açmadan önce etrafımdaki malzemeyi topluyorum.

Saçlarımdan bir parça alınımdan uçuyor ve gülümsememi saklamayı başaramadan önce üflediğim noktaya geri düşüyor.

"Merhaba."

İki inanılmaz yakışıklı dev adam bana bakıyor ve ben onları anında beğeniyorum... yine.

Sevilmeyecek ne var?

Nate, siyah saçları, kahverengi gözleri ve yüzünde makul miktarda kirli sakalıyla bir tuğla yığını gibi inşa edilmiştir. Özel yapım olması gereken bir şort giyiyor çünkü dövmeli kalçaları seksi olması amaçlanandan daha kalın. Nefis.

TJ ise ekstra kirli, kumral sakallı bir tanrı. Nate'den biraz daha kısa ve zayıf ama onun kadar seksi çünkü ela gözleri insanda

içinde erir. Asıl dikkat çekici olan ise delicesine belirgin ön kolları. Sadece damarlar bile bir rahibeyi terletebilir.

Birden, ücretsiz düğün fotoğraflarımız sırasında TJ'in Elvis tulumunun önünü açıp meme ucunu yalıyormuş gibi yaptığı anı zihnimi kutsuyor.

"Hey, Elvis."

TJ kıkırdıyor ve bana doğru yürüyor, çömelmeden önce yere bakıyor.

"Kızım, ET'nin gerçekten sevimli bir versiyonuna benziyorsun." Göz kırıyor ve kendini işaret ediyor. "Elvis değil, TJ." Sonra başparmağını omzunun üstünden tuğla barakaya doğru uzatıyor. "Nate."

Biraz bayıldım çünkü TJ'in Güneyli gibi konuşmasını unutmuşum. İç çamaşırlarımı ıslatmaya yetiyor... tabii iç çamaşırlarım varsa.

"Biliyorum... Seni hatırlıyorum. O kadar da sarhoş değildim. Ama seninle tekrar tanışmak güzel."

Aslında, şu anda her şeyi çok keskin bir şekilde hatırlıyorum.

TJ gözlerimin içine bakarak sırıtıyor.

"İlk seferinde güzelden de öteydi, tatlım."

Göz kırıp uzandığında dudaklarımı birbirine bastırıyorum, omuzlarımın kabarık yorganın altında gizlendiği yeri kavırıyor ve kaldırıyor. Beni ayağa kaldırırken ciyaklıyorum ama battaniyeyi sıkıca tutuyorum.

"Aferin kızıma. Hadi seni kışından çıkaralım."

"Teşekkür ederim," diyorum tatlı bir sesle, McDonald's poşetini uzatırken gözlerim Nate'e kayıyor. "Evet!" Sakar bir penguen gibi poşete doğru ilerliyorum.

Nate'in önünde durmadan önce saçlarım battaniyenin içine sıkıştığı için başımı ileri geri sallıyorum.

"Sen bir cankurtaransın. Ciddiyim. Açlıktan ölüyorum. Öğle yemeği için söz vermişim ama görünüşe göre topum ve zincirim beni hayal kırıklığına uğratmaya hazır."

Başımı TJ'in oturduğu yatağa doğru sallıyorum ve Nate'in gözleri de onu takip ediyor.

"Bunu telafi etmemize izin vermelisin. Asla hayal kırıklığına uğratmayız."

Oh, merhaba.

Nate sırıtıyor ve bana göz kırıyor, "Doğru," diye fısıldıyor, elini ensemden geçirmeden önce, "Bırak beni," diye ekliyor, saçlarımı serbest bırakırken.

Oh, adamım. Sanki bu büyücülerden biri yetmiyormuş gibi. Bu iki puştun her şeyi bir araya getirme şekli tüylerimi diken diken ediyor.

Dudağımı ısırmadan önce sessiz bir yarım kahkaha attım.

Tam bir şey söyleyecektim ki Crew, Nate'in arkasından boğazını temizledi. Ve bu, insanların boğazlarını tıkayan bir şey olduğu için yaptığı türden bir şey değil. Hayır, *özür dilerim, buradayım* türünden.

Dişlerim gülümsememek için hemen yanağımın iç kısmını buluyor. Çünkü Nate gözlerinde muziplikle bana bakarken kıpırdamıyor. *Ondan hoşlanıyorum*. Ama ben bunu ona söyleyemeden Nate bir adım atıp kapı aralığından uzaklaşıyor.

Başımı çeviriyorum ve tek gördüğüm Crew.

Sikeyim. Ben.

Hayatımın aşkı olmayan adam kanepenin kolunda oturuyor... üstsüz... ve gri eşofmanlarla. Bunları ne zaman aldı? Ben duştayken odaya gizlice girmiş olmalı.

Aman Tanrım. Ciddiyim.

Çünkü bir tane olmalı. Artık inanıyorum.

Sadece mucizeler yaratan biri, bu andan on maddeyi de kırmadan çıkabileceğimi düşünebilirdi.

Gözlerim vücudunu inceliyor. Utanmadan.

Onları durdurabilseydim, durdururdum. Ama... *Tanrı aşkına...* Sanki gömülü bir hazineyi işaret ediyormuş gibi terliğinin içinde kaybolan bir v şeyi var. Hatırlıyordum ama sarhoşken hatırladığım kadarıyla doğru değildi. Otururken de baklavaları var. Kimsenin otururken baklavası olmaz.

O mükemmel... Ondan nefret ediyorum. Umarım mide gribi olur. *Seviştikten sonra. Hayır. Lanet olsun. Kardeşlik için bacaklarını kapalı tut, ho.*

Crew elini göğsüne götürüp ovuşturuyor ve sanki vücudum bu kadar susadığım için gerçekten utanmış gibi ağzımın sulandığını hissediyorum.

Acaba bütün kızlar bu kadar azgın mı? Bunun için bir ilaç olmalı. Anti-Viagra gibi ya da kadınlar için eşdeğeri her neyse. Gözlerimi kendime doğru yuvarlıyorum, gözeneklerimden sızan *patlama hissini* gizlemeye çalışarak ona bakarken iğneleyici olmaya çalışıyorum.

"Gri eşofman altı... gerçekten mi?"

Ben devam ederken Crew sırtıyor. "Sen pis bir fahişesin. Üzerine bir şeyler giy."

Ben hiçbir şey saklamadım.

Arkasından gelen bir ses gözlerimin fal taşı gibi açılmasına neden oluyor.

"Sana buna kanmayacağını söylemiştim. Yine de iyi denemeydi. Ama kankam pes etmiyor."

"Millie," diye bağıryorum, zıplıyorum ve o gülerken neredeyse Mickey D's çantamı düşürüyorum.

Crew'un gözleri bende kalıyor. Ve son bir saat içinde ilk kez, battaniyemi daha sıkı çekmeden önce ona gülümsüyorum.

Elimde değil. O kaybetti ve bu raundu ben kazandım. *Cha-ching*.

Ayağa kalkıp bize doğru yürümeden önce fark etmediğim çantamı almak için eğiliyor ama Nate kapıyı kapatıyor, kollarını kavuşturup çerçeveye yaslanıyor.

"Arkadaşımı getirdiğin için sana teşekkür etmeli miyim?" Mırıldanıyorum.

Yavaşça başını sallıyor, gözleri benimkilerde. TJ arkamdan gelip kulağıma fısıldıyor.

"Önce Nate'e teşekkür edebilirsin... ya da istersen ikimize aynı anda."

Dickmotize olmak diye bir şey var mı bilmiyorum ama sanırım ben öyleyim. Bu ikisi bir kıza doğru düşünmesi için zaman vermiyor.

Kıyafetlerimiz üzerimizdeyken bile etiketleniyorum... ya da en azından onlarınki öyle. Dişlerim

Crew, Nate'i geriye doğru sarsıp beni güldürmeden önce dudağımı buluyor.

"Git giyin," diye homurdanıyor, Nate kıkırdarken çantamı ayaklarımın dibine bırakıyor, dönüp koltuklara doğru yürümeden önce ellerini kaldırıyor.

Ama Crew kıpırdamıyor, Güneyli Tweedle'ım "Eğlence bitti" demeden önce gözleri sadece TJ'e bakıyor.

TJ, Nate'e katılmadan önce beni nazikçe kenara itmek için battaniyeyle kaplı belime dokunuyor.

Ama Crew üzerimde geziniyor, bir gülümseme beliriyor. Orada öylece durmuş birbirimize bakıyoruz ve bu biraz déjà vu gibi hissettiriyor. O bu kadar yakındayken zaten anında telaşlanıyorum, ama şimdi üstsüzken... her yerde bir etkisi oluyor.

Derin bir nefes alıyor ve aklıma en kirli düşünce geliyor. Beni koklayabileceği fikri, şu anda ne kadar tahrik olduğumu bildiği gibi, tıpkı okuduğum tüm aşk kitaplarındaki erkeklerin yaptığı gibi. Çünkü amım ıslak ve zonkluyor, bu da bana onu becermemenin ne kadar zor olduğunu hatırlatıyor.

Crew elini kaldırıp parmaklarını battaniyemin yakasının içine daldırıyor ve nefesim kesiliyor. Sırıttıyor, yavaşça çekip açmadan önce sadece bir an duraklıyor... sadece aşağıya bakabilecek kadar.

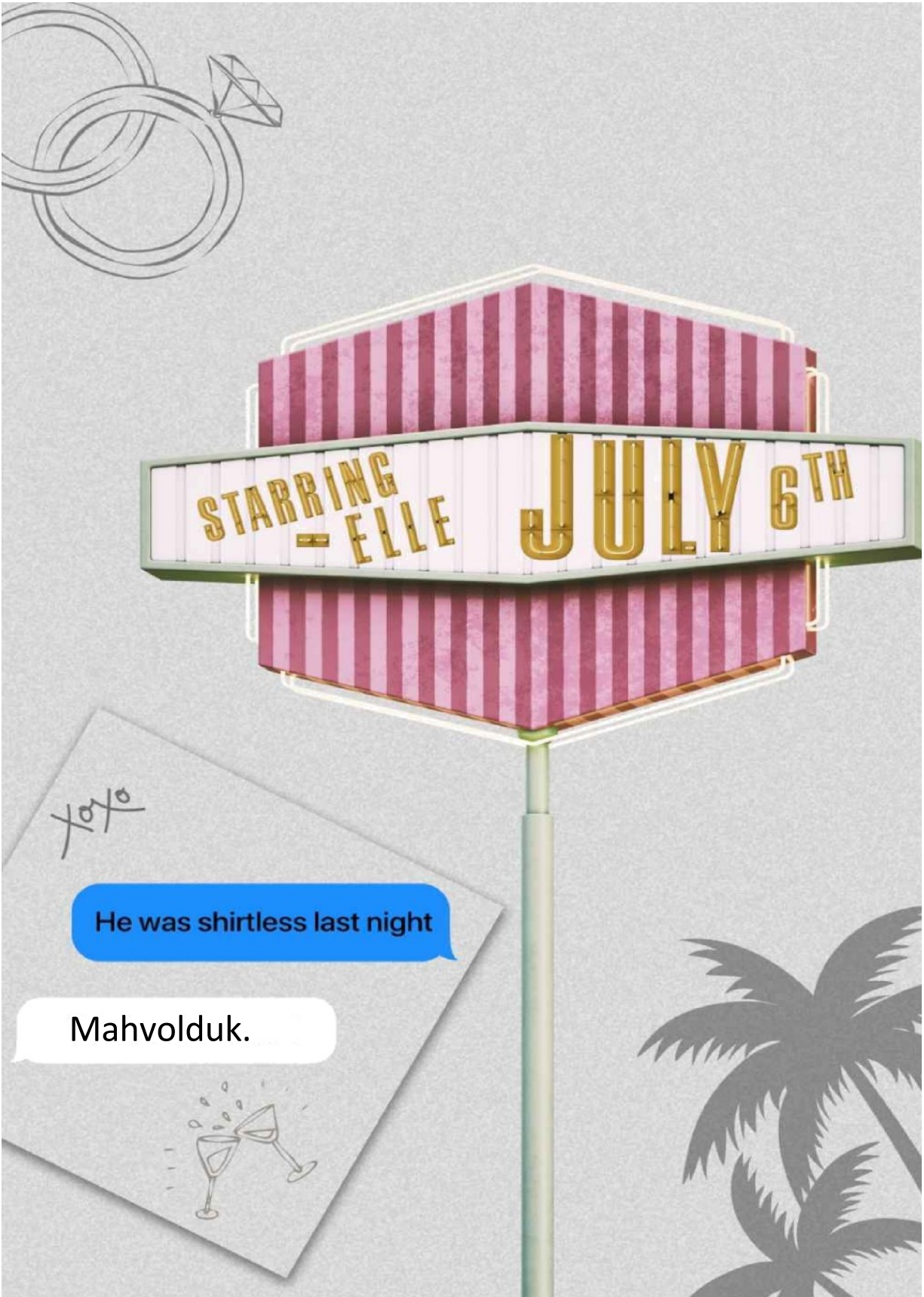
Tüm vücudum cayır cayır yandı. Çoktan alevler içinde kaldım. Şimdi de piştim. Sırıttıyor, durmam için bana meydan okuyor.

onu... aslında, birbirimize cinsel olarak iki kat cüret ederken onu durdurmama şeklim.

"Kendine işkence etmeye mi çalışıyorsun?" Fısıldıyorum, baloncuğumuzun içine saklanmış. "Çünkü bu battaniyenin altındaki her şeyin dokunmak için değil, bakmak için olduğunu unutma."

Parmaklarını çenemin altına bastırıp yukarı kaldırmadan önce alt dudaklarını yalıyor, gözlerimiz kilitleniyor.

"Wild Card, artık yedek kulübesiyle flört etmek yok. Ben ilk sıradayım."

on üç

...

"Çok iyi bir kızsın. Şimdi seni temizlememe izin ver."

eleanor

T kahve fincanı elimi ısıtıyor, ben de onu tutup çatı katının pencerelerinden dışarı bakıyorum. Crew'un bir otelde yaşaması çok çılgınca. İşin güzel tarafı, dün gece geç saatlerde, bir sürü dramadan sonra, Millie ve ben bir dizi

Pijama partimizi tamamlamak için tatlılar geldi.

Kahvemi kaldırıyorum, bir yudum almadan önce üzerine üflüyorum, kafeinin sistemime sızmasına ve beni hayata döndürmesine izin veriyorum. Gerçek şu ki, gerçekten geç saatlere kadar ayaktaydım, sadece Millie ve ben yataklarda zıplayarak ve dans partileri yaparak ortaokuldaki yatıya kalma günlerimizi yeniden yaşadığımız için değil... evet, bunu yaptık. Ama ancak patronuma mesaj attıktan sonra, işimi zar zor koruyabildim. Ve ailemi de aradım.

Bu arama berbattı. Bu yüzden tatlı sipariş edildi.

Sevdiğiniz insanları hayal kırıklığına uğrattığınızı bilmenin acısını hiçbir şey çikolatalı tiramisu kadar dindiremez. Neyse ki kız kardeşim onları arayarak devreye girdi ve günü kurtardı.

Her şey eğlence ve oyun, çocuklar, ta ki bir yabancıyla sarhoş bir şekilde evlenene kadar.

Söz konusu yabancından bahsetmişken, Crew bir saat önce ayrıldı. Görünüşe göre her gün, bazen günde iki kez spor yapıyormuş. Bu fikir sadece kulağa korkunç gelmiyor, aynı zamanda gerçekten de korkunç olduğuna ikna oldum. Bu sabah onu canlı aksiyon susuzluk tuzağına düşmüş halde bulduğumda da aynı şeyi söylemişim.

Yerdeki şu makaralı şeylerden birini kullanıyor, kalçasının üzerinde ileri geri kayıyordu. Kelimenin tam anlamıyla neredeyse bir su birikintisine dönüşüyordum.

Hazırlıksızdım. Onu izlerken tüm vücudum titredi, dizlerim bükülmeye çalıştı -avuç içlerini yere bastırdı, sol ayağı yere gömüldü, ileri geri sallandı, ileri geri... içeri ve dışarı... Titredim, neredeyse kahvemi döküyordum, tekrar yaşadım ve kıkırdamama neden oldu.

"Tanrım."

Ama hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi. TikTok'ta bunu yapan herhangi bir erkeğin şimdiye kadar gördüğüm tüm videolarını geride bıraktı. Ancak, kendimi toparlamam bir dakika sürse bile ne yaptığını biliyordum. Ve bu saçmalığa kanmayacaktım.

Yapmış olsam bile.

O seksi sırtışıyla başını kaldırdığında alnımı kırıştırdım ve "Neden yerde tepiniyorsun, ucube?" dedim. Sonra onun üzerinden geçip doğruca mutfağa yöneldim.

İki gün içindeki ikinci zaferime hâlâ gülümserken Millie'nin uykulu sesi dikkatimi çekiyor.

"Hey."

Odanın içinden geçerek mutfağa geliyor ve kahvemi yudumlamak için benden alıyor. Burnu buruştu.

"B u n u n içinde Baileys yok. Bugün parti yapacağımızı sanıyordum. Crew nerede?"

Güldükten sonra buzdolabına gidip açıyorum ve Baileys ile karıştırılmış buzlu kahvesini çıkarıp ona uzatıyorum.

"Şu anda antrenman yapıyor. Ve evet, parti yapıyoruz ama bugün uçuşunu iptal edip benimle kalmayacaksan, otuz bin dolarlık galibiyetini garantilemeyeceksen, bu kız şampiyonlar hariç mimozalarla parti yapıyor."

Gülüyor ve başını sallıyor.

"Adil. Bir-K gitti, yirmi dokuz tane kaldı."

Telefonu çaldığında kahve kuyruğundan bir yudum alıyor ve gözlerini aşağıya, benimkileri de yaptığı şeye çeviriyor.

Başını kaldırıyor, heyecanı yüzünden okunuyor.

"Tahmin et ne oldu?"

"Ne?" Şakacı bir şekilde cevap veriyorum.

"Turntable Tony buradaki kulüpte işini yapıyor. Geçen gece gittiğimiz kulüpte. Dışarıda bir havuz olduğunu bile bilmiyordum. Ama varmış ve havuz partisi gibi bir şey yapıyorlarmış. Bizim için bilezikleri var." Gözleri benimkilere kaydı. "Hafta sonumuzu bir patlama ile bitirmeye ne dersin, bebeğim?"

Seçeneklerim bu odada tıklılıp kalmak, hiç istemediğim kocamı beklemek ya da hafta sonumuzun sonunda arkadaşımınla parti yapmak. Hadi canım.

"Bikiniyerimizi giymemiz gerektiğini hissediyorum çünkü parti zamanı, sürtük."

BİR SAAT SONRA, MILLIE VE BEN BİR KABINDEYDİK.

Yiyecek, su ve şişelerle *dolu...* odaya yüklendi. Giymek

bulabildiğimiz en şirin kırmızı, beyaz ve mavi bikiniler... *lanet olası odaya yüklendi.*

Ona geri ödeyeceğim, ama ayıyı dürtmeden önce değil.

Millie telefonunu kaldırıyor, beni hazırlıksız yakalıyor ve başka bir fotoğrafımızı çekerken beni güldürüyor.

"Beni de etiketleyin." Gülümsüyorum, içeceğimi alıyorum -bir tutam Sprite ve limonlu kızılçık suyu- ve havaya kaldırıp "Mutlu Dört Temmuz hafta sonları" diye bağıyorum.

Etrafımızdaki insanlar tezahürat yapıyor, hatta Millie'nin DJ'i bile bizi işaret ediyor. *Aslında, ona. Hmmm.*

"En kötü hafta sonunu geçirdiğini biliyorum." Gülümsüyor, biraz su yudumluyor. "Ama ben gelmiş geçmiş en iyi hafta sonunu geçirdim sayılır."

Gülüyorum çünkü evlilik cehennemine mahkûm edilmemiş olsaydım ben de aynı şeyi söyleyecektim. Ben ona sırtımdan önce yine de şerefe yapıyoruz.

"Turntable Tony'nin gerçek adı ne? Çünkü sıradanlık artık o kadar da sıradan değilmiş gibi geliyor. Dün FaceTim yaptığımızda bizim motelde değildin... Bu da demek oluyor ki ben adliyeye gittikten sonra gitmişsin."

Millie kolunu omzuma atıyor, beni tamamen görmezden geliyor ve beni bin kat daha fazla meraklandırarak şekilde cevap vermeyi reddediyor. Dün gece bana söylediği tek şey gerçekten de birlikte uyuduklarıydı, ama benim dramam gecemizin çoğunu aldı, bu yüzden radarın altında kalmayı başardı.

"Seni döveceğim Mill Valley. Tüm ateşli detayları istiyorum."

Kollarını kaldırıyor, kulaktan kulağa sırtlıyor ve ritim düşerken yerinde zıplıyor ve havuzdaki herkes de zıplarken dalgalar yaratmaya başlıyor.

Bu sinsi küçük bağlantı.

Gülümsüyor, kahkaha atıyor ve bu anın tadını çıkarıyordum ki başım itaatkâr bir köpek gibi döndü, sanki adım söylenmiş gibi. Kulaklarımı ele geçiren kemik derinliğindeki bas sesinden bir şey duyduğumdan değil. Belki de duydum çünkü tüm vücudum hareketsiz kaldı.

Lanet olsun.

Önümde 1.85 boyunda, gömleksiz, terli, kir pas içinde, öfkeden kudurmuş gibi görünen bir oyun kurucu ve yanında iki seksi kankası var.

Sanırım oda ücretini aldı.

Kaçan kıkırdamaya, Millie'nin dikkatini çekmek için ona bakmadan vurabildiğim herhangi bir yerine hafifçe dokunmak eşlik ediyor.

"Ummm, o benim memem," diye bağıyor şakayla karışık.

Ama hiçbir şey söylemedim. Sadece işaret ediyorum, sonra ona bakıyorum, kaşlarım alnımın tepesine çarpıyor. Bir elini ağzına götürüp, "Kahretsin, oyun bitti. Bekle, ne yapıyor bu?"

Arkama baktığımda Crew'un normal bir insan gibi havuzun etrafında dolaşma zahmetine girmediğini görüyorum. İnsanların güneşlendiği bir buçuk metrelik sığ çıkıntıya doğru yürümeyi tercih etmiş, ayakkabıları ve diğer her şeyiyle kalabalığı yararak ilerliyor.

Midem bulanıyor ama o aramızdaki mesafeyi kapatırken kafamı çevirmiyorum, sözleri de yüzündeki ifade kadar düşmanca.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Olamaz. Yakınımdaki insanlar fısıldaşmaya başlarken bize bakıyorlar. Millie, TJ ve Nate'e küçük bir el sallarken ellerim belime çarpıyor ve kendimi belli etmek için gözlerimi Crew'a dikiyorum.

"Pardon? İfadeni değiştirsen iyi olur, dostum."

"Ben senin lanet olası dostun değilim," diye karşılık verir.

Ben de hemen karşılık verdim. "Ve sen de benim babam değilsin, o yüzden ağzından çıkanı kulağın duysun."

Gerginliği elektrikli testereyle kesmeniz gerekir. Ama benim gözüm korkmaz... çünkü ben korkutucuyum. Dünyada kimsenin cüretine bakıcılık yapamayacağımı anlamak için benimle bir saatten fazla zaman geçirmesi gereken kimse yoktur. Bu boku eve götürmelisin.

Crew derin bir nefes alıyor, gözleri tekrar bana dönmeden önce kapanıyor, ama bu sefer elleri de belime hafifçe dokunarak beni kabinin içine doğru yönlendiriyor.

Artık etrafımızdaki dünyaya görünmüyor olsak da, o hala sesini çıkarmıyor.

"Telefonumda, dünyayı birbirimize aşık olduğumuza ikna etmeye çalışan ve bunu yapmalarını zorlaştırdığını söyleyen insanlardan gelen çok fazla mesaj var. Barrett antrenmanımı bölmek için lanet olası sahaya bir haberci bile gönderdi."

Ne? Bekle... Ne? Yani bu oda ücretiyle ilgili değil.

Başımı sallıyorum, çenesindeki kir izine bakmamaya çalışıyorum. Çünkü o zaman ne kadar güçlü ve tanımlanmış olduğu içinde kaybolacağım. "Onların işini zorlaştırmak için nasıl bir şey yapıyorum?" Geri itiyorum.

Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, dili dudaklarında geziniyor ve sonra şöyle diyor: "Wild Card, şu anda gerçekten bekâr görünüyorsun."

Şaka mı yapıyorsun?

Kıçımı tamamen ortaya koyarak dönüyorum ve omzumun üzerinden bakıyorum, az önce söylediği şeyin saçmalığını tekrarlarken hırladığını duyuyorum.

"Dünyanın görmesi için kıçımı dışarıda bıraktığım için mi yalnızım?" Arkamı dönüp ifadesiz bir şekilde ona bakıyorum. "İçimden bir ses kıçını her gün gösterdiğini söylüyor. O yüzden haftanın her günü *gerçek anlamda* kıçını *göstermeni mecazi anlamda göstermene* tercih ederim."

Yüzündeki sırıtma dostça değil; daha çok *orospu çocuğu* gibi bir bakış. Yine de durmuyorum çünkü kimse bana ne giyeceğimi ya da giymeyi seçtiğim şeyin ne anlama geldiğini söyleyemez.

"Bu da ne böyle? 1950'ler mi? Futbol kültürü benden iyi bir eş olmamı mı bekliyor? Bir şeyi açıklığa kavuşturalım, Crew Matthews-"

Sözüm kesiliyor, ağzı benimkinin üzerine çökerken konuşmam duraklıyor. *Oh lanet olsun*. Dudakları sıcak ve dili müdahaleci. Bu öpücüğü alıyor, bunu istemiyor.

Keşke onu uzaklaştırdığımı söyleyebilseydim, özellikle de feminist manifestoma dizlerimin dibine kadar batmışken. Ama diyemiyorum. Avuçlarım çoktan göğsünde, yalancılar gibi onu itmek üzereymiş gibi davranıyorlar, çünkü aslında tek yaptığım kalbinin hızını etimin altında hissetmek.

Çünkü Crew kendini tutamamış gibi beni öpüyor. Ve bu his çok tanıdık geliyor. Dudaklarımız birbirininkiler arasında kayıyor, dillerimiz oynuyor, yalıyor, başlarımız daha hızlı ve daha hızlı eğilirken alay ediyor.

Crew'un sert parmakları saçlarımin arasından geçiyor ve yüzümü kavrayıp nefesimi çalarken daha fazlasını isteyerek parmak uçlarıma kalkıyorum.

Aç ve saldırgan, bir yığın haline gelmemi ister gibi öpüyor beni, amım ıslak, daha fazlası için yalvarıyor. *Ve lanet olsun, çok yaklaştım*.

Ama başladığı kadar hızlı bitti. Nefes nefese geri çekiliyor, fırtınalı mavi gözleriyle bana bakarken göğsü kabarıyor. Gözlerimi kırıpıştırırken nefesim onunkıyla eşleşiyor, ellerim göğsünden uzaklaşmaya başladığında bir sisin içinde kayboluyorum.

Crew zaten ıslak olan dudaklarını yalayarak sol bileğimi tutuyor ve elini cebine atmadan önce göğsüne götürüyor. Kaşlarım birbirine çarpıyor, ne yaptığını anlamaya çalışırken evlendiğimiz ucuz zar yüzüğümü kaldırıyor.

Kahretsin, dün gece çıkarmıştım ve lavabonun yanında unutmuşum.

Sesi beni güçsüz hissettiren çakıl taşlarıyla dolu.

"Ne istersen giyebilirsin. Ama bunu bir daha asla unutma."

Alyansımı parmağıma geri takıyor ve elimi bırakıyor.

Yüzüksüz görünüyordum derken bunu kastediyordu.

Kıkırdamadan Önce birkaç kez göz kırpıyorum, hala yönümü bulmaya çalışıyorum.

Çünkü *benim hatam.*

"Pardon?" Samimiyetsizce söylüyorum, o anı ne kadar yanlış anladığım için biraz eğleniyorum.

Crew başını sallıyor, gözlerinin bedenimi incelemesine izin veriyor, hatta bunu yapmak için başını eğiyor.

"Bu bir özür değil," diyor parmağını kalçamdaki telli düğümün hemen altından geçirerek.

Başım dönüyor, başım dönüyor.

Öncelikle, bana dokunuyor. Ve bu olduğunda düzgün düşünemiyorum.

İkincisi, bana dokunuyor... ve dünden beri tek düşündüğüm bana dokunmasına izin *vermemek*. Ki bu da bir bakıma hala onun bana dokunmasıyla ilgili.

Ben onlara bakarken Crew'un dudakları aralanıyor. Ve hiç şüphesiz, kabul edeceği herhangi bir özrün sadece amım şeklinde olacağını biliyorum. *Asla olmayacak.*

"Özür *nedir* o zaman?"

Konuşurken elini kaldırıp başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdirirken bir kahkaha atıyor.

"Nezakete alerjin varmış gibi konuşmadan önce düşünmüyorsun. Bunu sana hiç söyleyen oldu mu?"

Parmağını ısırıyorum, elini geri çekmeden Önce neredeyse gülümsemesini izliyorum.

"Soruma cevap verecek misin yoksa burada durup bana hakaret mi edeceksin?" Crew eğilip beni belimden kaldırmadan önce homurdanıyor, böylece

Kabindeki kanepenin üzerinde duruyorum, neredeyse göz göze geliyoruz. "Bu daha iyi. Eğer uzun boylu gibi davranacaksan, sen de öyle olabilirsin." Kıkırdıyorum, o devam ederken bir sırıtma beliriyor ve kaybolmuyor.

"Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, bir özür soru işareti olmadan gelir... ama ben bir özür aramıyorum. Aklından geçenleri özür dilemeden söylemen hoşuma gidiyor. O kadar hoşuma gidiyor ki sikimi sertleştiriyor."

Gözlerim neredeyse yerinden fırlayacaktı. Yüzüm yere düşüyor, gözlerim şortunun üzerinden sikinin izine kilitleniyor.

Oh.

Uzanıp elimi üzerinde gezdirmek istiyorum. Sarsıldığını, onu rahatlatmamı istediğini hissediyorum. Bunu o kadar çok düşünüyorum ki parmaklarım seğiriyor.

Crew gözlerimi tekrar onunkilere dikeyor.

"Artık aynı sayfada olduğumuza göre, açık konuşayım. Seni vahşileştirmeyi planlamıştım. Bana gelmeni sağlamak için. Ama bunu senin için masaya koyacağım."

Parmakları ensemin etrafında kıvrılıyor ve beni ona bağılıyor.

"Seni yukarıda, adada, bacaklarını açmış, dilimle o daracık amcığını sikerken istiyorum. O pis küçük sürtük gibi fişkırana ve lanet olası mermerin her tarafına kayana kadar boşalmanı istiyorum. Ve işin bittiğinde, yüzüme oturmanı istiyorum, böylece her şeyi tekrar yapabiliriz."

Vay canına. Lanet olsun.

Kalbim atmayı bıraktı... ama hala nabzımı hissedebiliyorum. Sadece biraz daha güneyde.

Yutkunuyorum, neden hayır demem gerektiğini hatırlamaya çalışıyorum. Bir nedeni vardı... Neydi o neden? Para... işte buydu.

Ama ne var biliyor musunuz? Bugünlerde insanlar çok açgözlü... Çok fazla materyalizme yatırım yapıyorlar. Para insanların hayatında bir faktör olmamalı, özellikle de otuz bin dolar gibi. Bu aptalca bir miktar. Kimse o kadarını umursamaz.

"Bana bunu istediğini söyle."

Beş küçük kelime ve ben konuşamıyorum. Çok şaşkınım ama başımı salladığımı hissedebiliyorum.

Crew omzunun üzerinden çocuklara bağırırken gözlerini benden ayırmıyor. "Arkadaşlar, Millie'nin havaalanına gittiğinden emin olun. Eşyaları çoktan

uşak."

Sözlerimi aceleyle söylerken ağzım açık kalıyor. "Gitmiyorum-"

Ama Crew hiç acele etmeden eğildi ve beni omzunun üzerinden fırlattı.

"Sen kesinlikle öylesin," diye homurdanıyor.

Arkasını dönüp Millie'ye bakarken ben de onun adını haykırıyor ve sert kışcını tokatlıyorum.

"Arkadaşına veda et."

Gülüyor, beni işaret ederken yüzündeki gülümseme çok büyük. "Güle güle dostum ve güle güle otuz bin."

Aman Tanrım. Ben de onu sevdiğimi ve indiğinde beni aramasını söyleyerek bağıırken Crew zar zor bekliyor. Gün ışığına çıktığımız anda, insan kalabalığı tezahürat yapmaya başlıyor ve bir pislik "Güzel kış" diye bağıyor.

Crew duraklıyor ve ben çığlık atmadan önce etrafına bakındığını hissedebiliyorum, yana doğru eğilip şezlongdan bir yastık alıyor ve çıplak kışına vuruyor.

"Aman Tanrım," diye bağıyorum o alkışlayan ve tezahürat yapan insanların arasından geçip geldiği yoldan suya doğru geri dönerken. "Bu çok utanç verici."

Yüzümü sırtına gömüyorum çünkü ölebilirim. Ama onun umurunda değil. Crew beni gündüz kulübünden, lanet otelin içinden geçirip özel asansörlere taşıyor ve diğer yanaklarımı kıpkırmızı yapacak kadar olay çıkarıyor.

Ama asansör kapıları kapanır kapanmaz Crew burnunu bacağımın yan tarafına doğru uzatıyor, hindistan cevizi bronzlaşma yağının ve terimin kokusunu içine çekiyor, sonra da yastığı bırakıp kışımı ısıtıyor.

Elimde değil. Birbirine sıkılmış kalçalarımın arasından fişkırان ıslaklığı içime çekiyorum. Ve katımız için ding sesi duyulurken, Crew parmaklarını bacaklarımın arasına sokuyor, bikini altımın astarının hemen içine sokuyor ve parmaklarını dudaklarına götürüp yüksek sesle emmeden önce uyarılmamın üzerinde sürüklüyor.

"Evet. Bu iyi bir kız. Şimdi seni temizlememe izin ver."

Pourteen

...

"Babacık için ardına kadar aç."

Mürettebat

I Onu bu lanet tezgâha kadar taşıdım, elim vücudunun etrafında daha sıkı bir şekilde kapanırken bacağının kenarını öpüp ısırdım. Aminin en küçük örneği bile beni hayvana çevirmişti.

Onu yere bıraktığımda hemen batmaması için her şeyimi verdim, Soğuk mermerin üzerinde çırılçıplak yatıyordu ve sert bir nefes aldığını duydum. Bunun yerine, onu çiğ çiğ sikmeyi düşünen lanet olası bir mağara adamı gibi kelimelerimi hırıldattım.

"Bacaklarını aç."

Göğsüm kabarıyor, çenem gevşiyor, bir kol boyu uzakta durup şortumun dışından sikimi okşuyorum. Göğsü aynı ritimde yükselip alçalırken gözleri benimkilere kilitlenmiş durumda. Bu kız için o kadar ateşliyorum ki, sanki duyularım yükselmiş gibi hissediyorum.

Eleanor dilini yavaşça üst dudağının üzerinde gezdiriyor. Oh, onu yakalayacak.

Söylediğim ilk üç kelimeyi bire indirmeden önce, sarhoş gibi hissederek her parıltılı hareketi takip ederek gözlerimi kırpıştırıyorum.

"Aç."

Elleri yavaşça hareket ediyor, bacaklarının arasına yerleşiyor ve ince parmakları mermerin kenarına kıvrılıyor, bacaklarını ayırırken görüşümü engelliyor.

"Seni küçük pis kız."

Dudakları yukarı kalkıyor ama dudağını ısırmadan önce gözleri benimkilere kilitleniyor. "Yüzündeki o sırıtış yüzünden kışını kıpkırmızı yapacağım."

Ellerini oynatmadan daha geniş gülümsüyor.

"Sırt üstü yatana kadar geri it bebeğim."

Geçen gece ondan bu kadar hoşlanmamın nedenlerinden biri de buydu. Daha küçük ama etkili olmasının bir diğer nedeni de temiz ve doğum kontrol hapı kullanıyor olması.

"Eller arkaya."

Her seferinde bir elini kaldırıp avuçlarını arkasına bastırarak göğüslerini öne doğru çıkarıp bikinili amını sergilerken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

Gözlerim düşüyor, tezgâhın üzerine yayılmış kalçalarına bakıyorum, bacakları hafifçe sallanıyor, yavaşça ileri geri tekmeliyor. Bana bakarken beli sağa doğru sallanıyor.

Öne doğru bir adım atıyorum, parmak uçlarımı inciklerinden dizlerine doğru yavaşça kaydırırken kendimi bacaklarının arasına yerleştiriyorum. Parmaklarımı yumuşak teninde gezdirirken kalçalarında tüylerin diken diken oluşunu izliyor, avuçlarımın kalçalarında durana kadar teninde gezinmesine izin veriyorum.

"Benimle alay mı ediyorsun?"

Omuz silkiyor, masummuş gibi davranıyor çünkü vücudunda masum bir kemik bile yok. Tanrıya şükür çünkü bu kız umduğum kadar sürtük olmasaydı büyük hayal kırıklığına uğrardım.

"Bunu ısıracam." Elim kalçasının iç tarafına doğru ilerliyor. "Amına tam olarak ne yapacağımı söylemeden önce dişlerimi iz bırakacak kadar sert batıracam... her lanet kelimeyi dilimle heceleyeceğim."

Başı geriye düşüyor, ben altının iplerini çekiştirip elimi önden içeri sokmadan önce açılmasına izin verirken dudaklarından yumuşak nefesler dökülüyor. Amcığının üzerindeki yumuşak tüylere dokunurken derin bir nefes alıyorum, kumaşı topluyorum ve altından çekip çıkarıyorum.

Küçük bir ciyıklama sesi çıkarıyor, gülüyor ve kendini tutuyor, sonra ellerini tekrar tezgaha vuruyor.

Kıkırdıyorum, elim karnının üzerinde, göğüslerinin ortasına doğru kayarken sırtıyorum.

"Çok güzelsin, biliyorsun değil mi?"

Alt dudağım dişlerimin arasına çekiliyor, sonra en nazik baskıyı uygularken yavaşça dışarı çıkıyor, onu geriye doğru sürünmeye zorluyor, yatana kadar, göğüsleri öne doğru itilmiş mermerin üzerinde kemerli.

Sergileniyormuş gibi... Düşüncelerimin geri kalanı dudaklarımdan dökülüyor. "Benim mükemmel küçük fahişem."

"Tamam," diye mırıldanarak kabul ediyor.

Hay sikeyim. Vahşi hissediyorum, sanki sadece içgüdülerim tarafından yönlendiriliyorum. Lanet vücudunun her santimine dokunmak istiyorum. Tatmak, yalamak, ısırarak ve işaretlemek istiyorum... ama çoğunlukla, sadece amına sahip olmak istiyorum.

İşim bitene kadar istediğim kadar kullanmak için.

Kalçalarını kavriyorum, tatlı amına mükemmel bir şekilde bakabilmek için onu açıyorum.

"Tanrım," diye inledim. "Amin çok güzel."

Parmaklarım onun yumuşak, kıvrırcık saçlarının arasına dalıyor, dudaklarını ayırıyor, onu açıyor ve kasılmasını, kenarından ıslaklığın dökülmesini izliyor.

Bacaklarının arasına daldığımda, dilimi düzleştirip sonuna kadar çekerek uyarılmışlığını yuttuğumda, "Siktir et evet," boğuk ve gergin bir şekilde çıkıyor.

"Kahretsin," diye tıslıyor, nefesini içine çekiyor ve tezgaha vuruyor.

Ama onun tüm zevkini tatmak istiyorum. Onu içime almak. Onun dölünü içmek. Dilimin ucuyla klitorisine dokunuyorum, sonra dudaklarımın arasına alıp bir patlamayla bırakıyorum.

"Lanet olsun, tadın çok güzel."

Aşağıya dalıp tekrar emmeden önce klitorisine tükürdüm.

"Kahretsin," diye soluyor, zaten altımda kıvranıyor, ama bacaklarını daha geniş itmeye çalışarak tekrar geri çekiyorum.

"Tadının bu kadar güzel olduğunu bilseydim seni yemeyi asla bırakmazdım."

Homurdanıp mırıldanırken ağızım tekrar şişmiş klitorisini kaplıyor, dilimi dudaklarının kıvrımları arasında ve tekrar klitorisinin üzerinde kaydırıyorum.

Onu temizleyeceğime, yalayıp temizleyeceğime söz verdim ve bunu yapacağım.

Eleanor başını kaldırıyor, çoktan nefesi kesilmiş, parmakları saçlarımın arasından geçerken çekiştiriyor ve beni istemeye istemeye cennetten ayrılmaya zorluyor.

"Tadım neye benziyor?" diye soruyor.

Seni pis seviyorum.

Gözlerim onunkilere kilitlenmişken bacağını bırakıp ayağa kalkıyorum ve elimi bacaklarının arasına götürüyorum. İki parmağımla içine bastırmadan önce amının kenarında daire çizerken göz temasını hiç kesmiyoruz, bu da onun nefesini kesip tekrar sırtını eğmesine neden oluyor.

"Tadın am gibi..."

Sıcak amının içini okşarken yüzümdeki kibirli sırıtışı hissedebiliyorum, parmak uçlarımda etrafında kasıldığını hissediyorum. Yavaşça içeri ve dışarı bastırıyorum, gözlerinin geri dönmesine neden olan o noktaya vurmak için onları kıvrıyorum.

Bir yandan da dudaklarımı yalıyorum çünkü ağızım parmaklarımı kısıkanıyor. Küçük, yalvaran miyavlamalar çıkarıyor. Ben de parmaklarımı yavaşça çekiyorum, boştaki elimle uzanıp bikinisinin ipini göğüslerinin arasından tutup çekiyorum, şehvetle kaplanmış parmaklarımı ona

götürürken onu öne doğru zorluyorum

Dudaklar.

"Ve amcığın tadı güzel. Babacık için iyice aç."

Bileğimi kavırıyor, dilini pürüzlü derinin üzerinde dolaştırmadan önce parmaklarımı dudaklarının arasına alıyor.

"Sen küçük pis bir sürtüksün, değil mi? İyi bir kız olmaya devam et, ben de senin amınla benim dölüm arasında küçük bir karşılaştırma yapmana izin vereyim."

Gözleri benimkilerle buluşuyor, tükürüğü parmaklarımın ucuyla dudakları arasında kalıyor ve tek bir kelimeyle kırılmadan önce geri çekiliyor.

"Duydum."

Tekrar aşağı inerken parmaklarımı tekrar ağzına sokuyorum, kaçırdığım her şeyin tadını daha da iyi almak için dilimi kıllarının arasına sokuyorum. Eleanor parmaklarımı sanki benim sikimmiş gibi yalayıp emiyor ama bu beni yaptığım şeyden alıkoymuyor.

Hiçbir şey yapamaz. Onun amı benim en yeni saplantım. Burada ölüp mutlu olabilirim.

Onu tekrar tezgâha bastırırken başı sallanıyor, bacaklarından birini tutup omuzlarıma asarken parmaklarım ağzında kalıyor ve ağzımı tekrar zonklayan klitorisinin üzerine kapatıyorum.

"Oh lanet olsun. Evet. Aynen böyle," diye inliyor ve elimi ağzından çekip memesini avuçluyor.

Ben yalayıp emerken kalçaları sallanıp dönüyor, klitorisinin etrafında sekiz rakamı çiziyor. Diğer elim üstünün kumaşının altına girip boncuklu meme ucunu kısıtırırken, sanki ona açmışım gibi onu daha sert ve daha hızlı yiyorum.

"Aman Tanrım, durma. Bu işte çok iyisin."

Parmaklarım acımasızca kalçasını kazıyor, diğer elim daha geniş açmaya çalışıyor çünkü kendimi vahşi hissediyorum. Ayaklarım yere basıyor, yüzüm amına gömülüyor.

Nabzını hissedebiliyorum, klitorisi şişerken zonklama ritmi dilimde hızlanıyor. Bu inanılmaz bir şey. Açılmış kalçasında tuttuğum elim amına yaklaşıyor, başparmağım içine girene kadar amını kaba bir şekilde beceriyor.

"Yessss," diyor boğuk ve dolgun bir sesle, dirseklerinin üzerinde yükselip ellerini saçlarıma dolayarak yüzüme sürtünmeden önce. "Böyle ye. Oh, lanet olsun. Yalayarak temizle beni."

Tadının güzel olduğunu söylediğimde yalan söylemiyordum. Amcığı bağımlılık yapıyor. Erotizmin vücut bulmuş hali. Ve kalçalarını daha hızlı ve daha hızlı döndürme şekli, saçlarımı kavraması, onu yutmam için beni çağırması, utanmaz ve özür dilemez.

Ben tekrar bacaklarına uzanıp ellerimi kalçalarına vurmadan önce odadaki tek ses onun nefes nefese kalmasıydı. Eleanor hiç tereddüt etmeden bacaklarını belime doluyor, ben onu kaldırıp yatak odasına doğru taşırken kolları da aynı şekilde boynuma dolanıyor. Ama sadece kanepeye kadar

gidebildik çünkü amı sikimi mıknatıs gibi çekiyordu.

Şimdiden içeri girmenin yolunu bulmaya çalışıyor.

Onu ayağa kaldırdım, etrafında döndürdüm ve o tatlı kıçını kanepenin arkasına doğru eğmeden önce ciyaklarken gülümsedim.

"Aman Tanrım," diye bağıyor, gülüyor ve ben aşağı bakarken omzunun üzerinden geriye bakıyor, her iki kık yanağını tutuyor ve sıkı, büzülmüş deliğini ortaya çıkarmak için onları ayırıyor.

"Bunu da sikeceğim."

Bacaklarını tekmeleyip açtığımda benimle göz göze geliyor, sikimi amına hizaladığımda bacaklarını daha geniş açmaya zorluyor.

Parmak uçlarına doğru kalkarken dilimi alt dudağımın üzerinde gezdirerek ucuyla alay ediyorum. Elimi aşağıya doğru sürüklediğimde sikimin başı damarlı şaftın üstüne çıkarak şişiyor, dar deliğinin hemen içine daldırmadan önce precum'ımın onun parıltısıyla karışmasına izin veriyorum.

"Siktir," diye ağır ağır nefes veriyorum, gözlerimi ayıramıyorum.

Midem kasılıyor, gözlerim kapanıyor ve sert bir elimi omurgasında gezdirip saçlarını tutarak ona verdiğim sözünü hatırlatıyorum.

"Bu kık kırmızıya çevirdiğimi söylediğimi hatırlıyor musun?"

Cevap vermesi için saçını çekiştiriyorum ve nefes nefese "Evet" diyor.

Aletimin ucu tekrar amının içine giriyor, onu ve beni acımasızca kızdırıyor. Ama daha fazla bekleyemiyorum. İçine girdim, amını doldurdum ve nefesini kestim, onunla birlikte benimkini de kaybettim.

O sadece ruhumu aldı.

Nefes alamıyorum... Odaklanamıyorum.

Başım geriye düşüyor, gözlerim tavana bakıyor ve ben onun daracık amcığının içinde var oluyorum.

"Bana benim küçük pis fahişem olduğunu söyle. Seni çiğ çiğ sikkemi ve kıpkırmızı yaparken kıkına boşalmamı istediğini söyle. Seni kullanabileceğimi söyle."

Yavaşça geri çekiliyorum, tekrar içeri itmeden önce girişinin kenarından geçiyorum, benden sert bir nefes çekiyorum. Sonra tekrar yapıyorum. Ve tekrar. Ve tekrar. Ta ki hızlanana ve inlemeye başlayana kadar, vücudu sarsılıyor, ben onu becerirken göğüsleri zıplıyor, elim saçlarını kavırıyor.

Siketim. Ben.

Hiçbir parçam nazik olmak istemiyor. Saçlarını bırakıyorum ve kıkından iki avuç tutuyorum, daha hızlı ve daha hızlı dibe inerken yumuşak eti yoğuruyorum.

"Bu benim kıkım. Söyle."

Nefesi kesilmiş, kelimeleri neredeyse yutulmuş.

"O senin. Senin kıcın."

"İşte böyle. Al onu, bebeğim. O siki iyi bir kız gibi al. Sık beni. O amcığı dölleri için yalvart."

Yüksek sesle inliyor, etrafımda daralıyor, dudaklarının arasından küfür dizileri fişkırırken elleri kanepenin arkasını kavıyor.

Lanet olsun, bu iyi hissettiriyor. İçine giriyorum. Parmaklarım kıcında kırmızı izler bırakıyor, ama ben bütün el izimi istiyorum.

"Evet," diye inliyor. "Ver onu bana. Amımı sik."

Birbirimize çarpan tenimizin sesi, bacaklarının arkasına bulaşan dölünün kalıntıları aramıza bulaşıyor, lanet olası bir cinsel senfoni gibi geliyor.

Ama bu yeterli değil. Sikimi ıslatmasını istiyorum.

"Kendini becer, bebeğim. Elini bacaklarının arasına koy."

Çırpınıyor, kolunu bacaklarının arasına sokuyor, parmaklarını klitorisine doğru hareket ettiriyor, ben ona daha hızlı, daha hızlı, daha sert sokarken, çığlıklarını dinliyor. Kıcına bakarken dudaklarım aralanıyor, sikimin amına girip çıkmasını izliyorum. O serbest bırakılmayı isteyen yapısının tatlı sesleri kulaklarımı dolduruyor.

Ve tek istediğim onu devirmek.

Elimi kaldırıp tokat atmadan önce kıcını okşarken dişlerim birbirine çarpıyor. Sertçe.

Diğer elimle uzanıp boğazına sarılıyorum ve onu yerinde sabitleyecek kadar sıkıyorum.

Kolu daha hızlı ve daha hızlı hareket ederken, onu becerdiğim hıza uyarak nefes nefese çığlıklar atıyor.

"Daha fazla."

Elimi sıkıp kıcını tekrar tokatladığımda nefes veriyor ve amının gerildiğini hissediyor. Bir darbe daha vurup kızaran derisini ovaladıktan sonra tekrar vurduğumda sikim inanılmaz derecede sertleşiyor.

Artık zar zor dayanabiliyorum.

Eleanor'un yumuşak sıcaklığı kasılıyor, ciğerlerinden gırtlaktan gelen bir inilti yükselirken sikimin etrafında kilitleniyor. Kırılıyorum, hırlıyorum, lanet olası bir hayvan gibi onun üzerinde kamburlaşıyorum, tüm vücudum onunkini yutarken çaresiz amını acımasızca beceriyorum.

Artık eline bile ihtiyacı yok çünkü ıslak amını kumaşın her tarafına sürüyorum.

"Sikimi ıslatsan iyi edersin. Hadi, bebeğim."

Kanepede bir iz bırakması düşüncesi, herkesin onu burada becerdiğimi görmesi için bir kanıt olarak, neredeyse beni kenara itiyor. Ama onun yeniden geliştiğini hissedebiliyorum ve bunu istiyorum. Fısıldıyor, neredeyse histeri içinde.

"Geliyorum. Geliyorum. Geliyorum. Geliyorum. Geliyorum. Ben... Ben-"

Çılgılık atarken tüm vücudu kasılıyor, tepeden tırnağa sertleşiyor. Kollarım hemen vücuduna dolanıyor, her bir nefesini sikerken ona sarılıyorum.

Ama vücudu yumuşadığı anda geri çekiliyorum ve sikimi şişmiş amından çıkarıyorum. Nefes almaya çalışmasını dinlerken nefes alıyorum, daha fazlasını talep ederken ona hiç zaman vermiyorum.

"Dizler."

Eleanor tembelce dönüyor ve kanepenin arkasından doğrudan yere kayıyor, dudaklarını yalayıp ağzını kocaman açmadan önce bana bakıyor.

Başının arkasından tutup onu öne doğru yönlendirirken ve başını eğerken göğsüm genişliyor, aletimi boğazına kadar itmeden önce ağzını shaftıma doğru sürüklüyorum.

"Benim üzerimde tadın güzel, değil mi?"

Ben geri çekilip tekrar içeri itmeden önce o tıkanırken çenem geriliyor. "Sana karşılaştırmaya izin vereceğimi söylemiştim."

Elleri tenimi kavırıyor, yanaklarını çukurlaştırıp ikimizi de yerken daha fazlası için beni ileri çekiyor.

"Oh, lanet olsun. Aynen öyle. Em şu siki. Ağzın çok iyi bebeğim."

İki adım ileri atıyorum, saçlarını kavrarken onu geriye yaslanmaya zorluyorum.

"Boğazından aşağı boşalacağım. İyi bir fahişe olup sana verdiğimi yutacak mısın?"

Mırıldanıyor, ben devralırken ve yüzünü sikmeye başlarken sertçe emiyor. İnlemeleri ve ağzının ipeksiliği arasında birkaç saniyeden fazla dayanmamın imkânı yok.

Ağzının içine tekrar tekrar, daha hızlı ve daha hızlı girerken, vücudumdaki tüm nefes bir boğa gibi dışarı çıkarken başını sallıyor, elimle yönlendiriyorum.

Yutkunmadan önce boğazının kasıldığını hissettiğimde başım geriye düşüyor ve sikimin başına masaj yapıyor.

"Oh, lanet olsun. Yine."

Elim saçlarında sıkışıyor, çekip tekrar içeri sokuyorum ve rüzgârını kesiyorum.

"Yut, bebeğim. Beni geri yut."

Boğazı etrafımda kapanıyor, dudakları sert aletimin etrafında gerilirken gözleri yaşıyor, sadece nefes almasına izin vermek için hızlıca geri çekildiğimde rahatlıyor.

Ama Eleanor şimdiden daha fazlasını istiyor, elleri kıcımlı kavlıyor, beni ileri itiyor.

İkimiz de ne istiyorsak onu veriyorum.

Onu hiç düşünmeden ağzını sikiyorum. Dudaklarının etrafında toplanan tükürüğün özensiz sesleri ve lanet olası boğazının arkasına her vurduğumda öğürmesiyle tutuşarak tekrar tekrar içine giriyorum.

"Al şunu. İyi bir fahişe ol. Tüm yolu geri götür."

Taşaklarımın yukarı kalktığını ve nefes alamayacakmışım gibi hissedene kadar midemin sıkıştığını hissedebiliyorum. Ta ki merhametli bir şekilde patlayana, ağzının içine ve boğazından aşağı boşalana, aşağı bakıp yutkunmasını izlerken yüzünü kucaklayana kadar.

Hareket edemiyorum. Ayaktayım, o anın içinde asılı kalmışım, başını okşayıp severken onun kalkık yüzüne bakıyorum.

"Ağzın cennet gibi, Wild Card. Ağzın...lanet olası...cennet."

Eleanor her damlayı alıyor, dilini yumuşayan şaftımda nazıkçe ve yavaşça gezdiriyor, bırakmadan önce vücudumun titremesine neden oluyor ve derin bir nefes vererek topuklarının üzerine geri oturuyor.

"Bu..." Sırıttıyor, sesi zayıf bir kutlamayla yükseliyor. "Touchdown."

Kıkırdıyorum ve vücudumda kalan gücümle eğilip kollarımı onunkilerin altından geçiriyorum ve ayağa kalkmasına yardım ediyorum.

Dudaklarımız buluşuyor ve verecek hiçbir şeyi kalmamış ama doymak bilmeyen iki insan gibi yavaş, durgun hareketlerle öpüşüyoruz.

Kolum vücudunu sarıyor, yüzüm boynunu okşarken onu kendime doğru çekiyorum. Sonraki sözlerimin teninde gezinmesine izin verip onu nazıkçe öperken yüzümde bir gülümseme beliriyor.

"Eğlenmenize sevindim. Eğer otuz bin doları çöpe atacaksan, buna değmesini sağlamam gerektiğini düşündüm."

Bir kahkaha mırıldanıyor ve yüzüme uzanarak beni ona bakmaya zorluyor. "Ben kaybetmedim."

Tam boyuma geldiğimde başım geriye çekiliyor.

"Evet, yaptın."

Çenemi yatak odasına doğru sallıyorum ve o da başını sallayıp elini benimkinin içine sokuyor ve zayıf bacaklarımızın üzerinde birlikte yürümeye başlıyoruz. Ama Eleanor sırıttıyor,

Kapıya vardığımız anda bana baktı, etrafında döndü ve elini pervaza koyarak beni engelledi.

"Bana adını haykırtacağını söylemiştin."

Başımı sallarken kaşlarım kalkıyor. Ama ben bir şey söyleyemeden o ekliyor: "Ve en son kendi ağzımdan duyduğuma göre, senin adını bir kez bile söylememişim."

Orospu çocuğu. Sinsi küçük dolandırıcı. Başımı arkaya eğip gülüyorum.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?"

O da sırtıyor.

"Kesinlikle olmaz. Bunlar senin şartlarındı ve ben de onlara bağlı kalacağım."

Eleanor bana bir göz kırplıyor, sonra da o güzel kışını omzunun üzerinden atarak doğruca banyoya giriyor.

"Merak etme dostum. Her zaman tekrar deneyebilirsin."

Kafamda duyduğum tek şey meydan okuma, meydan okuma kabul edildi. Görünüşe göre önümüzdeki dört hafta boyunca aletim mutlu bir şekilde fazla mesai yapacak.

Bahisler
kapandı.

Evlendiğim kız: Sen acılı bir eziksin. Ps. Eskisini bırakıp yeni bir sohbet açmak...aptalca.

DJ Mills: Bu çok ilginç. Sınıfla paylaşın. Müşteriler arasında sıkıldım.

Wild Card'ın kız kardeşi: Kaybediyorsun diye iptal edemezsin. Biri hile falan yapmalı.

Ben: Wild Card hile yapıyor.

DJ Mills: Ve takma adlarımız var.... Bu beklenmedik yeni bir gelişme.

Wild Card'ın kız kardeşi: Oooo...joker. Bu onun için mükemmel. Yalan söylemeyeceğim.

Evlendiğim kız: Onu cesaretlendirme! O bir köpek yavrusu gibidir. Ona ilgi gösterirsen halının üzerine işemeye başlar.

Ben: Bacağını becermemi mi tercih edersin?

DJ Mills: Hahahahaha

Wild Card'ın kız kardeşi: *Havaya atlayan köpek gif'i.

Evlendiğim kız: Bahis kapanmadı. Adamlarıma mesaj atmayı kes. Git kendi adamlarını bul.

DJ Mills: Teknik olarak biz de artık evlilik yoluyla onun halkıyız.

Evlendiğim kız: Siz yan yana arkadaşsınız. Kendine gel! Biz bir sahtekârız.

Ben: Teşekkürler Millie, bunun anlamı çok büyük. Belki karımla bana karşı daha nazik olması konusunda konuşabilirsin.

Wild Card'ın kız kardeşi: Hadi ama Elle, o çok sevimli... Zavallı kocana karşı nazik ol.

EVLENDİĞİM KIZ SOHBETİ BİRAKTİ.

Ben: Söylediğimiz bir şey mi?

Wild Card'ın kız kardeşi: *gülücük emoji

DJ Mills: Bu daha da iyi olmaya devam ediyor.

f1teen

...

"Sanki sen taco almak istiyorsun da ben senin taco'nu yiyeceğim."

eleanor

I Milyonuncu kez kanallar arasında geziniyorum ama hep aynı şeyler var. Telefonum karnımın üzerinde durduğu yerden vızıldıyor, ben de tembel bir çabayla mesajımı okumak için onu yukarı kaldırıyorum.

Mills: Müşteriler arasında rastgele bir düşünce. Kukun benim için gerçekten çalıştığına göre kendime pezevengin diyebilir miyim?

Ben: İç ses, Mills... Tüm düşüncelerimizi paylaşmayalım.

Gülüyorum, ayaklarımı kanepenin arkasına dayayıp bir avuç üzüm alıyorum.

Mills: Tek söylediğim, güncellemelerin \$4000 daha zengin olduğumu söylemesini gerçekten takdir ettiğim. Boşluğun çok iyi.

Bekle bir dakika.

Ben: Cidden hala grup sohbetinde misiniz? Siktiğimin hainleri.

Mills: Başka türlü ne kadar kazandığımı nasıl bilebilirdim ki? O da çok komik.

Gözlerim kendi isteğiyle dönüyor. Onun nesi var böyle? Elimde olmadan sırtıyorum çünkü tabii ki hâlâ grup sohbetinde... benimkilerle. Kazanmakla övünecek biri olmadıkça bahse girmenin bir anlamı yok. Ve gerçekten de beni yıpratıp adını haykırmamı sağlayacağını düşünüyor.

Bu çaba hoşuma gidiyor.

Ona mesaj atmadan önce yeni yıkanmış üzümlerimin çiyini şortuma siliyorum.

Bana iyi davranmakla daha çok ilgilensen iyi olur. Yoksa bu bahsi kaybederim. Gerçek şu ki, listem yenilenebilir. *salute emoji

Mills: Geri atmaktan bahsetmişken, bariz olanı belirtmezsem kötü bir arkadaş olacağımı hissediyorum...

Gülüyorum. Bu iyi bir geçiş bile değil.

Ben: Ve bu?

Mills: Biriyle tek gecelik ilişki şeklinde seks yapmak bir şeydir, ama birlikte yaşamak... birlikte yatmak... Nereye varmak istediğimi anlıyor musunuz?

Ne dediğini anlıyor ve duyuyorum. Ve doğruyu söylemek gerekirse, ben de kendime aynı kontrolü yaptım. Çünkü son birkaç gün garip geçti. Neredeyse garip. Temelde sevişiyoruz, o antrenman yapıyor, tekrar sevişiyoruz ve sonra konuşmalarda tökezliyoruz. Sanki en başa dönmüşüz, arabamda oturup birbirimize gülümsüyoruz.

Sanırım bu cinayet senaryoları yazmaktan daha iyi bir şey, ama yine de beni duraksattı.

Ama bir kez düşündüm de, Pazar günü bir tür sıfırlamaydı. Sanki beni yukarı taşıyıp beynimi siktikten sonra kızgın olduğumuz her şey çözülmüştü. Ve şimdi ortalık duruldu ve evliliğe mahkum edilmiş ve birbirlerine pis şeyler yapmalarına izin verilmişken birbirlerinden etkilenen iki insan olmaya geri döndük.

Tam olarak düşündüğümü yazarken kıkırdıyorum.

Ben: Mills. Birinden hoşlanabilirim, hatta onu becerebilirim ama aşık olmam. Buna "dostlar alışverişte görsün" deniyor. Hadi ama. Beni bilirsın. Ben duyguları yakalama fikrine bayılırım, onun da ilişkilere alerjisi var. Biz iyiyiz. Ayrıca, arkadaşlarla tekrar sevişmeyi planlıyorum. Ha ha.

Mills: Sürt, kaltak. OVALA.

Oh, bir şeylere sürtüneceğim.

Mills: Not: -4, 7, 22, 30

Kaşlarımı çatıyorum, kafam karışıyor, telefonumu yüzümün üzerinde tutarak kendi kendime "Ne oluyor lan?" diye fısıldıyorum.

Mills: Burcunuz bunların şanslı sayılarınız olduğunu söylüyor. Ve hayatınızdaki büyük değişiklikler mutluluğunuza giden yolu değiştirecek. Kırmızıya oynayın!

Yere çarpan bir spor çantasının sesi dikkatimi çekiyor ve telefonumu burnumun üzerine düşürmeme neden oluyor ama hemen dizlerimin üzerine çöküyorum.

kanepede, neredeyse bir üzümlle

boğuluyordu. "Hey."

Crew kaslı kollarını geriyor, teri hâlâ gömleğini ıslatıyor.

"Sahte tatlım, ben geldim."

Ona gülümserken burnumu

ovuşturuyorum. "Barbut masalarına

gitmeliyiz."

Elini saçlarında gezdiriyor ve kıkırdamadan önce sırtıyor. "Ne?"

Kaşlarımı kaldırdığımda ifadesi düşüyor ve ekliyor: "Seçme şansım var mı?"

Başımı sallayıp kanepeden kalkıyorum.

"Duh... mutlu eş, mutlu hayat." Kocaman gülümserken omuzlarım hızla silkeleniyor ve sesim kutlama sevimliliğiyle yükseliyor. "Hadi gidelim!"

"BU EN KÖTÜ OYUN," DIYE HOMURDANIYORUM, SURATIMI ASİYORUM VE

Bu konuda utanıyorum.

"Çünkü tüm paranı kaybettin."

Ben kaşlarımı çatarak başımı çevirirken o alt dudağıma

hafifçe dokunuyor. "Aynen öyle."

Crew gülüyor, ellerini ceplerine sokuyor ve ben homurdanmaya devam ederken bana gülümsüyor. Sahip olduğum yüz doları kaybetmem sadece on beş dakika sürdü.

İnsanların bize bakmaya devam ettiği gerçeğini görmezden gelerek ona dönüyorum... gerçekten ona, sadece ara sıra bana bakıyorlar. Bu da başlı başına garip çünkü hayatımı bildiklerini biliyorum, çünkü birkaç haber bizim Vegas'ta evli klişemiz hakkında haber yaptı.

Ancak şu anda nasıl görüldüğümü düşününce, insanların neden evsiz görünen bir kızla birlikte olduğunu merak etmesi daha olası. Tanrım, Sam eşyalarımı bir an önce getirmezse bütün ay boyunca aynı dört kıyafeti döndürmek zorunda kalacağım. Beş tane vardı ama düğmesiz bir elbise olmaz.

"Gidebiliriz," diye teklif ediyorum, berbat masaya sırtımı dönerek.

"Belli ki Millie neden bahsettiğini bilmiyor... şanslı sayıların, hadi oradan."

Midem gurulduyor, ben yerdeyken beni tekmeliyor ve o sırtarak başıyla beni takip etmemi işaret ediyor. Nereye gittiğimizi sormuyorum çünkü paramı kaybettiğim için çok sinirliyim.

Televizyonda gördüğüm Meksika lokantası size otelin sunduklarını anlatıyor.

Hayatın kendimi eğlendirme kısmı karanlıklaşıyor.

"Aç mısın?" diye soruyor, hâlâ sırtarak. Başımı sallıyorum. "Her zaman."

"Tacos odaya mı?"

Kaşlarımı sallarken omuzlarım cevap olarak küçük bir dans yapıyor, her ne kadar itiraz etmek ve neredeyse tüm zamanımı lanet olası odada geçirdiğim için burada yiyelim demek üzere olsam da.

"Tüm zamanım" dramatik bir şekilde üç gün ama yine de sıkıcı.

Ağzımı açtığımda, yolumuz üzerinde flamingolar olan düğmeli gömlek giymiş orta yaşlı bir adam tarafından aniden kesiliyor ve durduruluyor. Sigorta satıyor gibi görünüyor.

Parmağında altın bir bant olan ve onunla birlikte durduğu için mahcup görünen bir kadının elini tutuyor. Ve eminim ki bunun nedeni adamın "*The Crew Matthews*" dan bir metre uzakta olmaktan mutluluk duyarak bir mil hızla konuşuyor olması.

Vay canına.

"Sen en iyisisin." Adam heyecanla karısına bakar. "Bebeğim, bu Crew Matthews. O lanet olası GOAT. Kahretsin, özür dilerim, karının önünde küfretmek istememiştim. Tebrikler bu arada."

Crew elini benimkinin içine sokuyor, kolumu arkamdan katlayarak beni kendi tarafına çekiyor. Gözlerimi kırptıştırıyorum, bu hareket karşısında sersemlemiş değilim ama bu enerji çok fazla. Gülümsüyorum, her şeyi anlamaya çalışırken gözlerimin normalden biraz daha açık olduğunu biliyorum.

Bu çok garip. Yani, Crew'un kim olduğunu ve ne kadar önemli biri olduğunu biliyorum. Ama gerçekliği canlı ve şahsen görmek çok tuhaf. Çünkü o hâlâ tavuk kanatlarına sos sürmediğim takdirde "Buffalo kanadı" dememin geçerliliğini tartışan adam. Ki bu çok saçma.

"Eğer sosu yoksa onlara Buffalo kanadı diyemezsiniz çünkü bu kanatların ortaya çıkışı bu şekilde olmuştur... soslu, Buffalo, New York'ta. Kitap okuduğunu sanıyordum."

Yatakta yiyeceğimiz için tabağımı komodinin üzerine koydum.

"Dinleyin. Bana Jessica Simpson'mışım ve ton balığı ile deniz tavuğu arasındaki farkı bilmiyormuşum gibi davranmayı bıraksan iyi edersin... 2003 civarı."

Crew'un eli beni yatakta kendisine doğru sürüklerken kalçamı kavırıyor ve beni güldürüyor.

"Eğer tasarımcı ayakkabısı uyuyorsa, Wild Card. Çünkü tek doğru cevap sen tavuk kanadı yiyeceksin, ben de am yiyeceğim."

Adam kız arkadaşına başparmağını uzattığında dikkatim dağılıyor.

"Biz de bu hafta sonu evlendik. Sonunda beni ikna etti." Hepimizin gülmesi gerektiği gibi gülüyor, ama kimse gülmüyor ve her nasılsa bu durum adamın konuşmasını engellemiyor. *"Eminim* karının seni ikna etmesine gerek kalmamıştır. Çok seksi."

Dostum.

Crew alnını kırıştırıyor, adamın karısı kolunu tokatlarken sırtıyor. *Ben olsam kolundan fazlasını tokatlardım, hanımefendi.*

Crew boğazını temizliyor, bırakmadan önce elimi sıkıyor. "Bir fotoğrafa ne dersin?" Yüzünü en büyük hayranından çevirip gözleri benimkilerle kilitlenirken teklif ediyor.

Ben başımı sallayıp gülümsemeden önce, *"İyi misin?" diye soruyor.* Adam Crew'un yanına girerken heyecandan neredeyse titriyordu.

"Seninle tanıştığıma inanamıyorum. Sen benim fantezi takımımdasın."

Crew kibarca başını sallıyor. Ama ben kıkırdıyorum, onunla göz göze geliyorum *ve aynı şeyi söylüyorum.*

Bir numaralı fangirl kolunu havaya kaldırıp Crew'un omzuna atmaya çalışıyor. Ama olabildiğince dik dursa da olmuyor. Crew Matthews çok ihtiyatlı bir şekilde eğiliyor.

İyi adam olduğunu gösteriyor.

Karısı başını sallamadan önce birkaç fotoğraf çeker ama adamın işi bitmemiştir. Crew'un elini tutup sıkıyor.

"Gerçekten minnettarım, dostum. Bunu çerçeveletip duvara asacağım." Ona deliymiş gibi bakan karısına dönüp bakar. "Bebeğim, bunu düğün portremizin yanına koyabiliriz."

Aman Tanrım.

Crew uzaklaşıyor, eli sırtımın küçük kısmını bulup beni ileri doğru itiyor ve en büyük hayranına bir el daha sallayarak, "İyi günler çocuklar," diyor ve uzaklaşıyoruz.

Ama hâlâ ona bakıyorum çünkü... Bilmiyorum, bir şey var. Bana bakıyor, gözleri kısılıyor.

"Neden bana öyle bakıyorsun?"

Sırtmaya dönüşmeden önce kaşlarımı çatıyorum. "Ne gibi?"

"Sanki sen taco almak istiyorsun da ben *senin* taco'nu yiyeceğim."

Omzunu itip başımı sallarken göğsümden bir kahkaha patlıyor.

"Seni bir çiftlik hayvanına eşdeğer gören başka insanlar tarafından saldırıya uğramadan önce yemeği sipariş edelim ve odaya geri dönelim."

on altı

...

"Herkesin içinde sana iyi davranıyorum ama yine de onların mahrem yerleriyle oynuyorum."

Müre ttebat

Nereye gidiyoruz?"

"W Cevap vermiyorum, omzumun üzerinden bakıp sırtarak onu bir kat daha yukarı çekiyorum, elimde çantamız

Elimde akşam yemeği.

"Aman Tanrım, biraz yavaşlar mısın lütfen? İçkileri düşürebilirim," diye homurdanıyor, yüzündeki gülümseme gerçekten rahatsız olamayacak kadar büyük.

Son beş dakikadır kendimi sorguluyorum çünkü bu benim için keşfedilmemiş ve tehlikeli bir bölge. Ona yanlış bir izlenim vermek istemem ama o hayranlar bize yaklaştığında çok soğukkanlıydı.

Her ne kadar anlaşmamın hatırına birbirimize iyi davranmak için bir anlaşma, bir ateşkes yaptığımızı bilsem de, baskı altında samimi ve nazikti.

Paylaşmak üzere olduğum şeyi hak eden biri varsa o da odur.

Duruyorum, son uçağa binmek için köşeyi dönmeden önce arkamı dönüyorum. "Olay şu. Biliyorsun aynı şeyi izliyordun filmi her gece tekrar tekrar mı izliyorsun?" Başını sallıyor, sabırsız görünüyor.

"*The Hangover*?"

Kıkırdıyorum. "Evet, o. Sen de filmlerde çatılara çıkmak gibi şeylerin ne kadar gerçek dışı olduğunu anlatıp duruyordun..."

Ayağını yere vurmadan önce ağzı açık kalırken gözleri büyür.

"Kapa çeneni hemen. Kes şunu."

Eleanor elimi bırakıp yanımdan köşeyi dönmeye başladı ama ben şortunun arkasından tutarak onu durmaya ve omzunun üzerinden bakmaya zorladım.

"Sakin ol." Gülüyorum. "Bırak da büyük jesti ben yapayım. Yeni yürümeye başlayan bir çocuk gibisin."

Arkasını dönüp bana gülümserken kalçası patlıyor.

"Şu haline bak, QB... Bana iyi davranıyorsun. Dikkatli ol, amımı kazdığın kadar benden hoşlandığımı da düşünmeye başlayabilirim."

Onun yanından geçip üzerinde ÇATI yazan kapıya doğru dört adım atmadan önce başımı geriye çekiyorum ve kapıyı iterek açıyorum.

ortaya çıktı.

"Oh, hadi ama, Wild Card. Asla yapamam. Sadece *bir tanesi* sinir bozucu değil."

Çatıda yürürken gülüyor, gökyüzüne bakmadan önce içki tutacağını elime tutuşturuyor. Kollarını iki yana açıp yıldızlara bakarken gülümsüyorum.

Kapı arkamdan kapanıyor ve onun o anını mahvediyor, çünkü büyük bir panik içinde dönüyor ve eliyle ağzını kapatıyor.

Ama başımı sallıyorum.

"Sakin ol. Filmlerin yanlış yaptığı şey budur. Kapı yeniden açılır."

Arkama yaslanıyorum, tekrar kapanmasına izin vermeden önce bastırarak açıyorum. Ben aylar önce buraya gizlice getirdiğim iki çim sandalyeye doğru yürürken o gülümseyip kendi anına geri dönüyor.

Oturduğumda gıcırıyor, yemek çantamızı açmadan önce içecekleri diğer sandalyeye koyuyorum. Eleanor omzunun üzerinden bakıyor ve dönüp bana katılmak için yürüyor.

"Bu oldukça şaşırtıcı," diye nefes alıyor tacolarını alırken. "Bahse girerim evlendiğin ve otuz gün boyunca birlikte yaşamak zorunda kaldığın tüm kızları buraya getiriyorsundur?"

"Belli ki," diye göz kırpiyorum. "Yoksa neden böyle bir lükse yatırım yapayım ki?" Elimle oturduğumuz ucuz çim sandalyeleri gösteriyorum.

Gülüyor, ben de ona katılıyorum ve taco'sundan kocaman bir ısırık almasını izliyorum. Dökülenleri toplamak için kâğıdın üzerine eğiliyor. Eleanor gerçekten de otantikliğin tanımı. Olduğu kişiden başkası olmak kızın umurunda bile değil. Bu çok ferahlatıcı.

Ayrıca onunla ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok çünkü böyle insanlar her türlü korumayı umutsuz hale getiriyor. Kendim olmak istememe neden oluyor.

Ve bu benim gerçekten birlikte olabileceğim biri değil. Aklıma bir fikir geldi.

"Aslında buraya hiç kimseyi getirmedim. TJ ya da Nate'i bile. Burası benim saklanma yerim. Düşündüm ki..."

Sesim kesiliyor çünkü bir ağız dolusu yemeğin arasında mırıldanıyor ama yine de "*Aşık olduğunuzu sanıyordum*" dediğini anlıyorum. Omuzlarım titriyor ve söylemek üzere olduğum şeyden vazgeçip o konuşmaya başlarken yemeğimden bir ısırık almayı tercih ediyorum.

"Sanırım onur duymalıyım. Ama neden bunun daha çok halkın gözünden kaçmakla ilgili olduğunu hissediyorum? Kumarhanede o adama çok iyi davrandın. Hatta vurmak için eğildin. Ama bu ezici olmalı. Yani, biraz şaşırmıştım. Ve benim üzerimde senin üzerinde olduğu kadar çok göz yok."

Biramdan bir yudum alıyorum, sonra parmaklarımın arasında tutup sallanmasına izin veriyorum.

"Çaylak olarak ilk yılım çok zordu. İnsanlar gerçekten müdahaleciydi ve mahremiyetim şöhret karşılığında yapmam gereken bir fedakarlık gibi geliyordu. Ama şimdi sanırım buna alıştım."

Gökyüzüne bakıp sıırıttıktan sonra ekliyorum: "Ama insanlar fotoğrafımı çekip meme'e dönüştürmeden yemek yiyebilmek güzel. Anlıyor musun?"

Yüzüm Eleanor'a dönüyor. Isırığın ortasında, ağzı açık, taco'sunu indirmeden önce bana bakıyor.

"Hayır, nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

Yüzümdeki sırıtış büyüyor. "Şanslısın... Onlar ve senin için. Çünkü bir hayvan gibi yiyorsun."

"Açım," diye hırlıyor. "Sen

vahşisin," diye karşılık

veriyorum. Omuz silkiyor.

"O da var."

Birkaç dakika sessizce yemek yemeden önce gülüyoruz, sadece yemeğin ne kadar güzel olduğundan yakınıyoruz. Bir yudum daha alıyorum, o biramı çalmadan önce sandalyeye geri yaslanıyorum.

"Biliyor musun, birlikte takılmak için hiç de fena değilsin," diye düşünüyor. O sırtınca ben de sırtarak kaşlarımı kaldırıyorum. "Nasıl oldu da hiç kız arkadaşın olmadı? Yani, geçen gün şaka yaptığımı biliyorum ama sanki uzun zamandır bekârmışsın gibi bir his var içimde."

Bir elimi başımın arkasına koyup diğeriyle biramı geri çalışıyorum.

"Tanrım, lige başladığımdan beri ciddi bir ilişkim olmadı.

İlk başta endişe, *her kızın servet avcısı* olup olmadığıydı. Sonra bu, *onu bağlamak için ne yapmaya istekli olduklarına* dönüştü. Dışarıda bir sürü iyi insan olduğunu da biliyorum. Ama çoğunlukla, sanırım aşk dikkat dağıtıcı olduğu için kendimi adamadım."

"Anlıyorum. Tüm bu dikkat dağıtma olayını. Ben de aynı şekilde hissediyorum. Başarmak istediğim şeyler var ve eğer kim olduğumun bir parçası birinin kız arkadaşıyla, onları kendimden üstün görmem gerektiği beklentisi oluşuyor."

Başımı sallıyorum. Tamamen anlıyor.

"Aynen öyle. Başarmak istediğim bir şey var ve bu başkasını mutlu etmek için ödün vermeyi öğrenmeyi içermiyor. Küçüklüğümden beri yapmak istediğim tek şey bu." Ona bakıyorum, aniden hiç konuşmadığım şeylerden bahsediyorum. "Koruyucu aile yanında büyüdüm ama futbol değişmeyen tek şeyimdi. Onu bir yerden bir yere götürebilecek kadar şanslıydım." Alnım kırışıyor. "Bunu Google'da arattıysan beni durdur."

Gülüyor, gözlerini deviriyor ve ellerini peçeteye silerken araya giriyor.

"Neden seni Google'da arayayım ki? Bunu kimse yapmaz."

"Evet, öyle," diye şakacı bir şekilde havlıyorum. "Bunu sana ben yaptım. Twitter'ını inceledikten sonra neden bir erkek arkadaşın olmadığını tamamen anlayabiliyorum. Sen en iyi dereceden bir trolsün. Ama kimde bunu üstlenecek cesaret var ki?"

Nefesi kesiliyor, peçetesini bana fırlatıyor. Gülüyorum ve omzumla engellemek için dönüyorum.

"Zayıf. Twitter'ım efsanedir, seni orospu çocuğu. Ve eğer beni gerçekten Google'da araştırmış olsaydın, Bay Area'nın önde gelen estetisyeni olduğumu bilirdin."

Gülümsüyorum çünkü bunu alaycı bir şekilde söylemediğinden oldukça eminim. Karnını ovuşturup sandalyeye uzanmadan önce derin bir nefes alıyor.

"Ver bana," diye fısıldıyor, biramı almak için parmaklarını oynatıyor.

"Bir tane isteyip istemediğini sorduğumda neden kendininkini almadın?"

Sırıttıyor. "Neden paylaşmak en sevdiğin şey değilmiş gibi davranıyorsun?" Lanet olsun. Ayarla ve eşleştir.

Hiçbir şey söylemedim. Elimi uzatmadan önce ona bir tokat atıyorum ve sessizce oturup yıldızlara bakıyorum.

Sessizlik sadece beş dakika sürüyor, sonra kafasındaki düşünce daha fazla içinde kalamazmış gibi sandalyesinde yanlara doğru kıpırdanıyor.

"Tamam, işte Google'ın cevaplayamayacağı bir şey. Sen ve Tweedle'lar ne zamandır kadınlarla takım kuruyorsunuz?"

Başımı çevirip ona bakmadan önce dilimi alt dudağımın üzerinde gezdiriyorum.

"Bu işte iyi olmak için yeterince uzun. Neden?"

Sesi daha sessiz, boğuk, telefonda seks yapan bir operatör gibi, çok nazlı ve anlamlı bir omuz silkme hareketi yapıyor.

"Sadece merak ettim."

Koltuğu ayarlıyorum, böylece ben de yan yatıyorum, ona bakıyorum.

"Tam olarak ne olduğunu merak ediyorum... ve tüm müstehcen kelimeleri kullan Eleanor. Bunu yapman hoşuma gidiyor."

Gözleri benimkilere kilitlenmiş bir şekilde bana bakarken birkaç saniye boyunca hiçbir şey söylemiyor. Onun hakkında pek bir şey bilmiyorum ama benim düşündüğümü düşündüğünü biliyorum.

Dili dolgun alt dudağını dişlerinin arasına almadan Önce dudakları hafifçe aralanıyor. Dil dışarı çıktıığında sırıtıyor.

"Boşanma anlaşmamızın bir parçası mı diye merak ediyorum. Herkesin içinde sana iyi davranıyorum ama yine de onların mahrem yerleriyle oynuyorum."

Cümle kurmakta üstüne yok.

"Buraya gel."

Çim sandalyenin metal iskeletini kavrayıp betona sürtüyorum, onun nefesini kesiyorum, sonra sandalyeyi kendime yaklaştırırken gülümsüyorum.

Hiçbir şey söylemeden elimi bacaklarının arasından geçirip parmaklarımı şortunun içine daldırıyorum.

"Bakalım ne kadar ıslanmışsın."

Eleanor sırtüstü dönüyor, bir bacağını dizinden büküyor ve başı yana doğru, gözlerini benimkilerden ayırmıyor.

Kahretsin, iç çamaşırı giymemiş.

Parmaklarım sırlıslıklam amının içine dalıyor, parmaklarımın etrafında kasılırken parmaklarım onun sıcaklığına gömülüyor.

"Tekrar becerilmek ister misin, Wild Card?"

İçeri girip çıkarken dudaklarım boynunu buluyor, boynuna kirli sözler yakarken parmaklarımla onu mutluluğa boğuyorum.

"Seni dolduracağız bebeğim. Seni yalvartacağız. Seni cennete götüreceğiz... Tek yapman gereken adımı haykırmak."

Bu gülümseme üzerinde benim yüz o dikkat çekici geniş olarak I duymak onu "Orospu çocuğu" diye bağırır.

Good morning to me...and for
you \$\$

I always believed in you.

You are a legend. Never
forget

JULY

10TH

ELLE

on yedi

...

"İçindeki beni tatmak istiyorum."

eleanor

Crew... Bunu yüksek sesle mi yoksa kafamın içinde mi söyledim bilmiyorum ama bildiğim şey klitorisimin zonkladığı ve elimin bacaklarımın arasında olduğu.

Kendimi ovuyorum.

Bütün gece onu hayal ettim. Dudaklarının tenimde bıraktığı hissi. Beni inkar etmek için çatıda beni nasıl azdırdığını. TJ beni arkamdan sikerken ve Nate'in yüzüne otururken onun sikinin ağzımda olduğunu hayal ettim.

Kirli zihnimin örtbas edemediği hiçbir şey yok. Ve şimdi tüm vücudum muhtaç, aç ve boşalmak için çaresiz. Parmaklarım kendi kendine çalışırken dudaklarımdan yumuşak bir inilti kaçıyor çünkü sadece yarı uyanık durumdayım.

"Durma."

Crew'un derin sesi enseme gıdıklıyor. Derin bir nefes çekiyorum, elim durduğunda gözlerim fal taşı gibi açılıyor, gerçeklik nihayet içime giriyor.

"Eleanor." Bu sefer sesi tehditkâr, daha derin ve çok seksi. "Yapma dedim. Lanet olsun. Dur dedim."

Kalbim daha hızlı atıyor çünkü sesinde erkeklerin sabahları sahip olduğu çakıl taşı var, ama aynı zamanda onun uyarılmasıyla da bağlanmış.

Tükürüğünün avucuna çarparken çıkardığı belirgin ses kolumda tüylerimin diken diken olmasına neden olurken, sikini kıcıma vurduğunu hissediyorum.

"Kendini becer, bebeğim."

Parmaklarım tekrar şişmiş, hassas etime dokunuyor, midem hemen kasılıyor ve daha fazlasını istiyor.

"İşte bu kadar. Benim iyi küçük sürtüğüm ol ve sana söyleneni yap."

Bu hissi bastırıyorum ve ağzımın açık kalmasına izin veriyorum, utanmadan tekrar inliyorum, vücudumdaki her sinir ucunun tam dikkatle ayakta durduğunu hissediyorum.

Arkamdan inliyor, saçlarımı boynumdan çekip ısırmadan önce kendini daha hızlı okşuyor. Ardından dili geliyor, tekrar yapmadan önce acının üzerini yalıyor.

Nefesim çalınıyor, emiliyor ve tutuluyor.

Yaptığımız şey, sevişme şeklimiz kaba ve hayvani geliyor. Biz sadece sesler ve içgüdüleriz. Gözlerimiz kapalı, sessiz nefes alıp veriyoruz.

erotik fikirlerle dalga geçerken birbirimizi serbest bırakmaya yaklaşıyoruz.

"Boşaldığında içinde olmak istiyorum," diye fısıldıyor boynuma doğru. "Yaklaştığında bana söyle."

Vücudunun ağırlığı beni öne doğru itiyor, dizi bacağımı yukarı kaldırırken beni karnıma doğru yuvarlıyor. Daha hızlı ve daha hızlı ovuyorum, klitorisimin etrafında dönüyorum, kalçalarımı sallıyorum, Crew mastürbasyon yaparken neredeyse elimi ve yatağı kuru bir şekilde kamburlaştırıyorum, horozunun başının kıç deliğimi kızdırmasına izin veriyorum.

"Adımı söyle," diye fısıldıyor, kıcımlı daha fazlasını isteyeceğim kadar yalıyor ama acıtacak kadar değil.

Nefes alıyorum, çarşafı kavırıyorum, vücudum gelişirken parmaklarım kumaşın etrafında kıvrılıyor.

"Söyle." Sertçe nefes verir. "Sikeyim. Çok seksisin, Wild Card. Vücudunu hareket ettirme şeklin kıcını döllerimle kaplamamı sağlayacak."

Okşarken çıkardığı ıslak ses beni azdırmadan önce yine eline tükürüyor. Dudaklarımdan nefes nefese miyavlamalar dökülürken kalçalarımı öne doğru itiyorum, avucumu ovuyorum ve beceriyorum.

"Geleceğim."

Crew içime girdiğinde elimi çekiyorum. Güçlü kolları etrafıma dolanırken dev vücudu benimkini yutuyor. Yüzümü kavırıyor, yana doğru itiyor ve ağızını yüzümün üzerine kapatıyor.

Crew'un dili ağzımın içine dalıyor, dudaklarımız birbirinin üzerinde kayıyor, sonra beni bırakıp bacaklarımın arasına bir yastık koyuyor ve amımın içindeki yavaş dalgalı itişini hiç durdurmuyor.

"Siktir et. TJ'in yüzünü siktiğin gibi sik."

Parmakları yatakta benimkilerle iç içe geçerken, sert aleti içeri ve dışarı sallanırken, vücudumu hareket ettirirken nefesim kesiliyor... merkezim yastığın kumaşına karşı.

Titriyorum. TJ'in altımda klitorisimi yaladığını ve emdiğini hayal ederken gözlerim kapandı.

"İşte bu, bebeğim. O amı bize bırak."

Crew beni yastığa doğru tekrar tekrar sallıyor, ta ki bacağım daha yukarı çıkana kadar, kalçalarımı döndürüp kendimi becerirken vücudum kumaşa baskı yapıyor. Ama o da beni beceriyor.

Konuşmuyoruz, sadece nefesimizin sesi sefahatimizin kanıtı olarak hizmet ediyor. Ama bu hiçbir şey söylenmediği anlamına gelmiyor. Çünkü ben beş kelimenin tekrarı içinde yaşıyorum.

Yastığı ısırıyorum, daha fazlasını istiyorum, daha sert sürtünüyorum, karnımın sıkıştığını ve yumruklarımın doyumsuzca daha da sertleştiğini hissediyorum.

Mürettebat beni takip ediyor. Ben daha hızlı hareket ettikçe o da daha hızlı hareket ediyor. Sert vücudu bana daha fazla baskı yapıyor, ta ki ben yüzüstü yatana kadar, yastığa o kadar sert sürtünüyorum ki hissizleşiyorum. Derin bir sisin içindeyim, serbest bırakılmamın peşindeyim ve neye benzediğimi ya da neler olduğunu umursamıyorum.

Tek istediğim gelmek.

"Al şunu. Al bakalım... sikimi ıslat."

Karnımın altından derin, gırtlaktan gelen bir çığlık yükseliyor ve ağzımdan patlıyor, yüzüm yatağa bastırıldığı için boğuklaşıyor.

Crew peşimden gelmekte gecikmiyor, kalçalarımı yukarı kaldırıyor, böylece yüzüstü yatıyorum, içime girerken kığım kalkıyor, inerken beni sabitlemek için omuzlarımı tutuyor, içimde dibe vuruyor, gürleyerek boşalırken siki titriyor.

"Siktir."

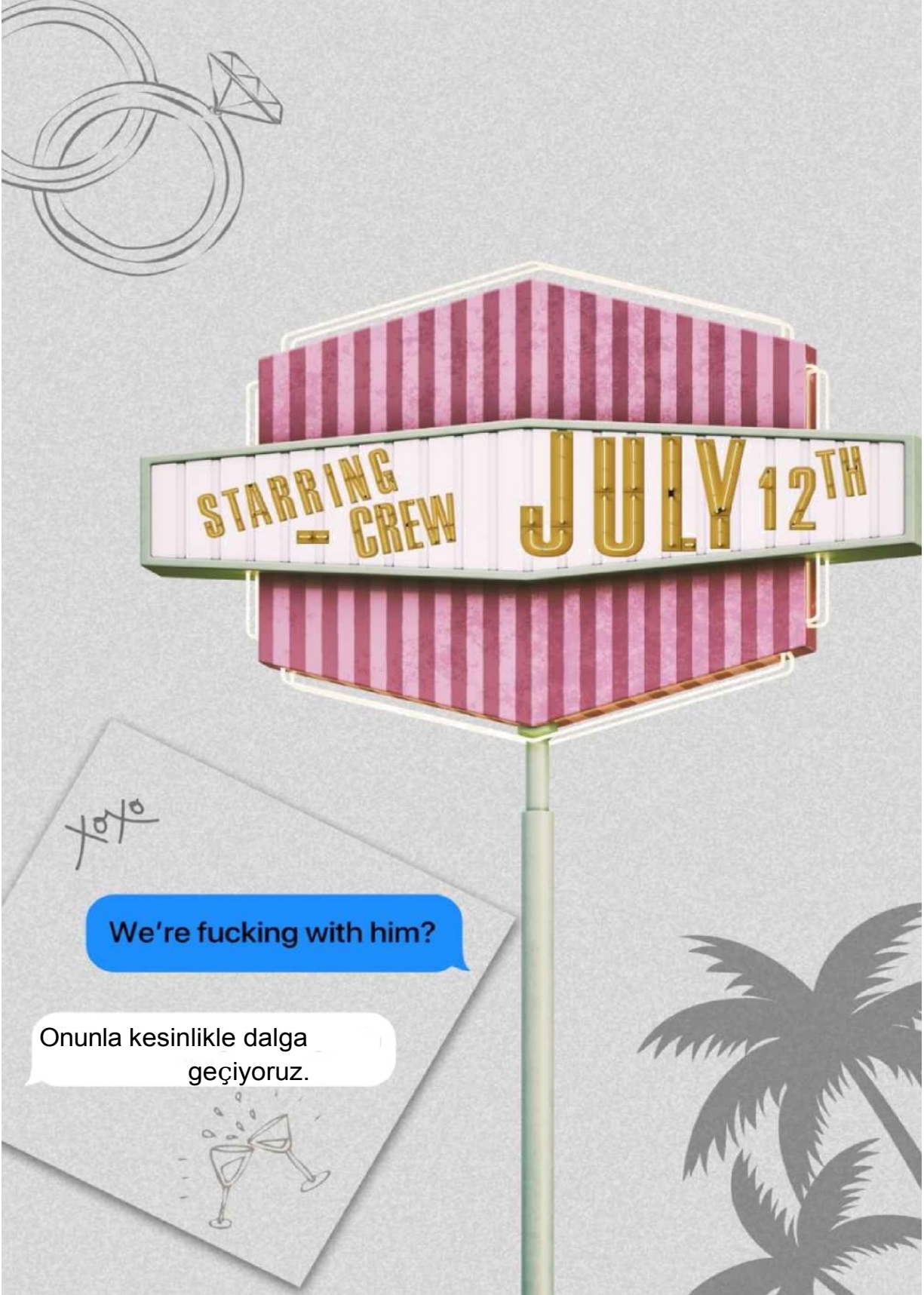
Mutluluğumdan inerken yüzümdeki tüyleri siliyorum. Ama ağzımı açıp kelimelerimi geveleyemedim, Crew "*Daha fazla*" diye homurdanırken ters çevriliyorum.

Elim sırtına vururken ağzıyla amımı kapatıyor. Yüzü yırtılmadan, gözlerimiz birleşmeden önce çiğ klitorisimi yalarken duyumlarla boğulmuş hissederek nefes alıyorum.

"İçindeki *beni* tatmak istiyorum."

Başını eğiyor, bu sefer daha yavaş, dilini klitorisimin üzerinde kaydırırken, içime bastırıldığı için tüm hava ciğerlerimi terk ederken gözlerimin kapanmasına neden oluyor. Diliyle beni beceriyor, klitorisime bir spot ışığı tutmadan ve bu sabah ikinci kez boşalmamı sağlamadan önce amımın sıcaklığından döllerimizin tadına bakıyor.

...adını söylemeden.

onsekiz

...

"Ayrıca müstakbel eski karımı ölümüne beceriyordum."

Mürettebat

Terli alnımı silerek havlumu banktan çekerken etrafımda çınlayan ağırlıkların sesi kulaklarımı dolduruyor. Claire'in bugün ağırdan almama ve sadece ağırlık antrenmanına odaklanmama izin vermesi bir mucize.

Başarısız tavsiyesinden beri beni öldürmeyi kendine görev edindi.

Tanrım, hala Eleanor'un oturma odasında bir pislik gibi dörtlü esneme hareketleri yaparkenki yüz ifadesini düşünüp kafamı sallıyorum.

Saçmalıklara kanacak bir tip bile değil. Biliyorum çünkü adımı haykırması için fazla mesai yapıyorum ve bunun için göstermem gereken tek şey yedi bin dolarlık bir kayıp.

Arkamdan TJ'in sesi geliyor ve başımı omzumun üzerinden çevirip onu ve Nate'i içeri girerken görüyorum. Yüzündeki sırtış aptalca bir şey söylemek üzere olduğunu ele veriyordu. *Ve öyle de oldu.*

"Lanetleneyeceğim. Sen hayattasın. O küçük tatlı şeyin seni öldürüp yatağa gömdüğünü sanmıştık. Neredeydin lan sen?"

Nate bana odaklanıp kendi fikrini söyleyince kıkırdıyorum.

"Hadi ama, TJ. Nerede olduğunu çok iyi biliyoruz."

İşte başlıyoruz.

Havlumu Nate'e fırlatıyorum ama TJ yıldırım hızıyla yakalıyor.

Bu işteki en iyi eller... Eleanor dün gece böyle söyledi, onun yanıldığını kanıtlamak istememe neden oldu ve çok eğlenmemi sağladı. Ona teşekkür ederdim ama bu sadece yüzüne vurmak olurdu.

Sırıttıyorum, verdikleri kadar iyi bir şekilde geri vermeyi hedefliyorum.

"Meşguldüm, sizi lanet olası pislikler. Duydunuz mu bilmiyorum ama Vegas'ta mahsur kaldım ve küçük, azgın bir felaketle evlendiğim için takas olduğum takımın antrenman kampını kaçırmak üzereyim. Kendimi zinde tutmam lazım yoksa Super Bowl geleceğimizde yok."

Saçmalık... Arkalarından bakarken yüzlerindeki ifadenin tanımını bu. Ben de omuz silkip ekliyorum: "Müstakbel eski karımı da ölesiye beceriyordum."

İkisi de gülüyor, Nate daha fazla ağırlık eklemek için eğilmeden önce omuzlarımı itiyorlar, squat için yaptığım şeyi ikiye katlıyorlar.

TJ, Nate'e, "Sana onunla yattığını söylemiştim," diyor ama ben gülüyorum.

Elbette öyleyim. Bencillik ettiğimi tamamen kabul ediyorum. Ama canları cehenneme, sonuçlarına katlanan benim, bu yüzden tüm ödülü ben alıyorum.

"Ondan hoşlanıyor musun?" Nate inliyor, her zaman az konuşan bir adam, TJ ve ben onu fark ettiğimizde sırtında dört yüz kiloyla çömeliyor.

Başımı salladım. "Evet..." TJ şaşırmış bir şekilde yukarı bakıyor, ama ben açıklıyorum. "Öyle değil. *Evet*, ondan hoşlanıyorum. Çok sempatik biri. Kız komik ve etrafta olması kolay. Ama duygularım gelişmiyor. İnan bana, o ve ben tamamen aynı fikirdeyiz. Aslında, bir bahsi kazanmak için ikinizle birlikte sefahati onun kafasının üzerinde tutuyordum."

TJ devreye girmeden önce biz tespit etmeye odaklanırken Nate dört tekrar boyunca "Sen bir sik kafalısın" diye homurdanıyor.

"Bahis ne?"

"Adımı haykırır... Ben kazanırım... Listesini siler. Ya da kız kardeşine ve kankasına günde bin dolar öderim."

Nate ağırlıkları yerine yerleştirdikten sonra boynunu kırıyor ve gözlerini bana diyor.

"Günde bin dolar mı?" Kıkırdıyor. "Hayır, hadi ama... ondan hoşlanıyorsun, çünkü o zaman neden onun kadrosunu umursuyorsun?"

Cevabım konusunda tereddüt bile etmiyorum.

"Çünkü bu önemsiz, onun için uygunsuz ve komik. Ayrıca, bu saçmalığı o başlattı. Birbirimize dokunmayacağımıza dair bir anlaşma yaptığımızı bile bile arkadaşlarıyla günaha karşı koyabileceğine dair iddiaya girdi. Ben sadece onun hilesini yendim ve *sikişmeyi* tekrar masaya yatırdım."

Nate şüpheli bir tavırla kollarını kavuştururken TJ hâlâ eğleniyor. "Partiye katılmamız umurunda mı?" diye sorar.

Şimdiden başımı sallıyorum. Eleanor'un istediğini alması an meselesiydi. *Ve ben de onun istediğini almasını izleyeceğim*. Açıkçası, onun kirli işlere girmesi hoşuma gidiyor çünkü ben de varım ama Nate'le birbirimize bakışlarımız bana daha önce hiç söylemediğim bir şeyi söylüyor.

"Hayır. Dediğim gibi, o düştü. Ama bu bir takım etkinliği. Beni anladın mı? Dibs hala geçerli, dick."

Kaç yaşımdayım ben? Tanrım.

Nate sırtıyor ama TJ bana iyi bir fıkra anlatacakmış gibi koluma dokunuyor. "Bir de şu açıdan bak. Belki davana yardım edebiliriz... çılgılık atmasını sağlayabiliriz.

adın, aletinin inandırıcı olmadığını görüyorum."

"Kapa şu lanet çeneni." Gülüyorum. "Her neyse, çatı katına

döndüğümde ona takılmak isteyip istemediğini soracağım... hepimizle."

Nate omzunu metal ağırlık sehpasına yaslayıp sırtımdan Önce TJ ile bakışıyor.

"Daha ne kadar buradasın?"

Başımı eğmeden Önce spor şişemden bir yudum alıyorum.

"Üç saat daha... Neden? O kadar uzun süre pantolonunun içinde tutamıyor musun?" Şaka yapıyorum ama bir an duraksayıp aralarına bakıyorum. "Siz ikiniz ne tür bir aptalca plan yapıyorsunuz?"

Nate beni daha da geren bir kıkırdama çıkarıyor. Ama TJ ön kolunu omzuma koyarak bana sertçe vuruyor.

"Biz" mi? Aptallar mı? Asla..." Tek kelime itiraz edemedim, "Sen delisin, kardeşim." diye ekledi. Ve yumruğu aletimle birleşti.

Bir fıçı hava emip iki büklüm olduğumda "Siktir," gergin ve boş çıkıyor.

Onu öldüreceğim.

Kahkahaları ve başımı bile kaldıramadığım gerçeği arasında, bunu hafızama kaydediyorum, böylece kolluk kuvvetleri ölümlerinin önceden planlandığını bilecek.

"Derin nefes al, dostum."

Kimin konuştuğunu bile anlayamıyorum çünkü midem bulanıyor.

"İntikam çok kötüdür. Kızımızı öldürdün-"

"Ve şimdi ona hayatının en güzel anlarını yaşatacağız."

Orospu çocukları.

Acı çeken ben olmasaydım gülerdim. Ama sorun değil, çünkü kendimi daha iyi hissettiğimde, ikisini de lanet olası su fıskiyesinde nasıl boğacağımı bulmuş olacağım.

on dokuz

...

"Ben babayım."

eleanor

Dev penisli QB: Incuming.

Ben: Ne?

Dev penisli QB: *göz kırpma emoji.

"Hey, nereye gittin? Beni dinliyor musun?"

"Sami, seni sonra ararım. Crew bana çok tuhaf bir mesaj gönderdi... ve sanırım aptal ve *gelen* kelimesini nasıl yazacağını bilmiyor çünkü *u* harfi koymuş."

Çatı katına biri geliyormuş gibi bir bip sesi başımı kaldırmama neden oluyor ve hemen kız kardeşimin söylediklerinin ortasında telefonu kapatıyorum. Çünkü yüzümdeki gülümseme muhtemelen uzaydan bile görülebilir. Tüm bunlara şu anda girişte duran en sevdiğim yaramaz ikili Tweedle-hung ve Tweedle-back facial neden oluyor.

Kanepeden kalkıp adamlara doğru yürüyorum, nihayet daha önceki şakanın farkına varmıştım -CUMing.

"Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz?"

TJ'in yüzünde en seksi gülümseme beliriyor ve bana bir sır veriyormuş gibi elini kaldırırken sakalı daha da lezzetli görünüyor.

"Seni kaçırmak için buradayız."

Gözlerim fal taşı gibi açılıyor ama Nate bir paket çörek uzatıyor. "Bize izin vermen için seni baştan çıkaracak atıştırmalıklar bile getirdik."

İnliyorum, gözlerim dramatik bir şekilde başımın içine dönüyor.

"Beni baştan çıkarmak mı? Bana çörek vermeye devam edersen benden asla kurtulamayabilirsin."

TJ sırıttıyor, bir eliyle kendini mutfak adasına dayayarak kolundaki damarların sürtük gibi davranmasını sağlıyor.

"Ee, ne diyorsun? Günü bizimle geçirmek... Crew dışında bir şeyler yapmak ister misin?"

Gülüyorum, Nate'den çantayı alıyorum ve açarken lezzeti içime çekiyorum, sonra çocuklara bakıyorum, gözlerimin devasa çerçevelerini incelemesine izin veriyorum.

Tanrım, çok *lezzetliler*. Tek sorun bir tanesinin eksik olması.

"Tatlım," diye teklif ediyor TJ, benim ona baktığım gibi bana bakarak. "Evet de ve sana iyi vakit geçirteceğimize söz verelim."

TJ'in ses tonunda ve gülümsemesindeki ukalalıkta, o tek kelime etmeden beni kendine çeken bir şeyler var. Ayrıca, hafızam beni yanıltmıyorsa

-Ve tüm rüyalarımda tekrar tekrar öyle oluyor. Nate araya girerken dilim dışarı fırlıyor ve dudagımı dişlerimin arasına alıyor. "Yoksa burada yalnız kalıp izlemeyi mi tercih edersin..."

Gözleri, *The Hangover*'ı milyonuncu kez sessize alıp tekrar izlediğim televizyona kayıyor. Kıkırdıyorum ve başımı sallıyorum.

"Hayır, gördüm. Tek sorum şu, bana atıştırmalık getirdiğini söylemiştin..." Başımı eğdim. "Peki, bu çöreklerle ne yapmam gerekiyor?"

TJ eğilip beni havaya kaldırırken Nate kahkahayı basıyor ve beni ciyaklatıyor.

"Kızım, bugün çok eğleneceğiz."

Gülümsüyorum, ellerim TJ'in omuzlarında, Nate eldiveni indirmeden önce beni yavaşça indiriyor. Masanın üzerindeki hücreme işaret etti.

"Hey, babana haber verdiğinden emin ol."

Ayaklarım yere değdiği anda kanepeye doğru yürüyorum, ayaklarımı parmak arası terliklerimin içine sokuyorum ve onlara bakmadan Önce Çantamı ve cep telefonumu alıyorum.

"Hadi ama, Nate... Ben babayım."

"PEKİ, BURADA TAM OLARAK NE BULMAMIZ GEREKİYOR?"

Nate etrafa bakıyor, daha önce açıklamış olmama rağmen kafası karışmış. TJ elimi tutup başımın üzerine kaldırıyor ve Goodwill'deki giysi koridorunda yürürken beni döndürüyor. Gülüyorum ve Nate'e dönüyorum.

"Bunu tekrar açıklayacağım ama bu sefer göğüslerime bakmak yerine dinlemeye çalışın."

Nate kayıtsızca omuz silkiyor. "Söz vermiyorum."

Ama yine de ben ilerlerken benden bir gülümseme daha çalmayı başarıyor. "Tamam, yapacağımız şey şu: her birimiz sırayla koridorda yürürken. *Dur* kelimesini duyduğunuzda, eliniz ne olursa olsun

giyeceğın şeydir. Ve bunu kıyafeti tamamlayana kadar yapmaya devam edeceğiz."

"Peki bunu neden tekrar yapıyoruz?" Nate gönülsüzce şikayet ediyor ve ben de bunun neden çekici olduğunu açıklayamıyorum ama öyle.

Sanki o ne kadar huysuz görünürse, ben de onu o kadar çok becermek istiyorum. *Belki de gerçekten baba benimdir.*

TJ kollarını havaya kaldırır.

"Tanrı aşkına. Bir bok dinlemiyorsun. Umarım oyun çağrılarına bundan daha iyi dikkat ediyorsundur. Eğer bir günlüğüne turist rolü oynayacaksak şehirde kendimiz gibi görünemeyiz. Rolümüzü oynamalıyız. Ve küçük kızın seçebileceğı sadece bir spor çantası dolusu kıyafet var. Çok kısıtlı."

Elimle TJ'i işaret ediyorum ve sesim korkunç bir İsveç aksanına dönüşürken coşkulu bir "Kesinlikle" diyorum. "Ben Greta ve İsveçliyim."

TJ bir Boston Red Sox şapkası alır, ama çocuk boyundadır. Bu onu şapkayı kafasına geçirmeye çalışmaktan alıkoymuyor ve ekliyor: "Ben de Boston'dan Matty. Bastır, Red Sox."

Nate ikimize uzaylılarmışız gibi bakıyor ama sonra kaşları gevşiyor, ekose bir atkı alıp boynuna doluyor ve hayatımda duyduğum en kötü İsveç aksanını yapıyor.

"Pekâlâ, küçük hanım, hadi kendimize birkaç kıyafet alalım."

TJ ellerini çırpıyor, ben kutlama dansı yaparken karakterini düşürüyor ve Nate'in eliyle yüzümü ezmesine neden oluyor.

"Kapa çeneni... Tamam, ilk kim gidiyor?" "Sen," diye terslendim ve elini ittim.

Nate koridorun sonuna doğru yürüyor ve elini gözlerinin üzerine koyarak TJ'in beni sırtına almasını bekliyor.

"Hazır mısınız?" Zıplarken sesleniyorum, artık dünyanın üstünü görebiliyorum.

Nate başını sallıyor ama TJ başını bana doğru çeviriyor ve birden tanıştığımız geceyi hatırlıyorum. Yanağımı öpmeden önce yüzü bana çok yakındı.

"Déjà vu," diye fısıldıyor.

Bıyıklarının yüzümü gıdıkladığını hissederek sırtıyorum ve ürperiyorum. "Evet, ben de aynı şeyi düşünüyordum."

TJ arkasını döner ama sözleri kalıcı bir iz bırakır.

"Belki bunu biraz daha yapabiliriz çünkü aklıma yeniden yaşamak istediğim birkaç şey geliyor."

Midemde pis, iğrenç, azgın kelebekler uçuşuyor, çoğu kızın biriyle yakınlaştığında hissettiği tatlı kelebekler gibi değil. Hayır, karnımdaki orospuların bir elinde bir şişe Jack var, diğerinde ise bir striptizci direği tutuyor ve bir daire içinde çırpınıyorlar. Çünkü o geceye dair herhangi bir déjà vu, kendimi çok kirli durumlarda bulmamı gerektirecek.

TJ'den "Başla," sesi geliyor ve gülümsüyorum çünkü bu bir maçın başlama vuruşu gibi geldi... kediciğimin sahada olacağı bir maçın.

yirmi

...

"Kusmuğun bana "yakında görüşürüz" der gibi bir selam
verdiğini şimdiden hissedebiliyorum."

Mürettebat

TJ: *video
yükleniyor

Yüzümde bir gülümseme oluşuyor çünkü Eleanor lanet olası Caesar's Palace fiskiyesinde dans ediyor, üzerinde bir boa, kovboy şapkası ve "Köftelerimi seviyorsan, sosislerime de bayılacaksın" yazan bir tişört var. Tüm bunlar olurken arka planda *Friends* teması çalıyor.

Ne halt ediyorlar bunlar?

Lazerle videoya odaklanmış, onları dinliyor ve gülmemeye çalışıyorum.

"Nate... gel Ross ol!"

TJ "Kahretsin, güvenlik" diye bağırmadan önce ellerini havada sallayarak şarkıyı söylüyor.

Su sıcıyor ve TJ'in yüzü kadrāja girmeden önce kamera sarsılıyor.

"**K a h r e t s i n** , hiç sıkıcı değil. Merak etmeyin, onu kelepçelerden **u z a k** tutacağız... daha sonrasına kadar."

Tam video kesilirken Claire'in sesi dikkatimi dağıtıyor.

"Neden kaşlarını çatıyorsun? Şikayet etmeme konusunda anlaştığımızı sanıyordum." Kafamı kaldırıp salladım.

"Öldürmek istediğim sen değilsin."

Bir mesaj yazıyorum, parmaklarım ekranda gümbür gümbür ses çıkaracak kadar sert vuruyor.

Ben: Hapse mi girecek? Siz ikiniz takımdan atılırsınız.

NEFESİMİ BIRAKTIM VE AĞIRLIKLARI RAFA GERİ KOYDUM.

bankta dinleniyorum. Ta ki telefonumun çaldığını duyana kadar, yerden alıp mesajı açıyorum.

Nate: *Eleanor'un dönme dolapta TJ'e sarıldığı bir fotoğraf.

Tepede durup bize fazladan on beş dakika vermesi için adama para verdim. Adımı bağırsa ne alacağım?

Resme bakarken yanağımı kemirdiğim için yanağımda bir delik açabilirim. Bu orospu çocukları. Bana işkence edeceklerini bilmeliydim. Gözlerim ekranın üst kısmını işaretliyor... Kahretsin, iki saat daha.

Ben: Lanet kovadan atılırsın.

Claire yanımda olmasına rağmen bağıyor. "Mürettebat. Ne oluyor lan? Beni dinliyor musun? Başka bir temsilci dedim."

Bir nefes verip telefonumu yere fırlattıktan sonra halteri kavrayıp on baskı daha yapıyorum. İşin iyi tarafı, daha fazla kas yapmam gerekecek çünkü Nate'i herhangi bir şeyden atmak üstün bir üst vücut gücü gerektirecek. Orospu çocuğu.

ONU HOOVER BARAJI'NA GÖTÜRDÜLER. H A D I AMA.

Eleanor Arizona-Nevada sınırında. Ama tam olarak değil - TJ onu sallanmaktan kurtarıyormuş gibi elini tutarken ayağı havada duruyor. Fotoğrafa bakıyorum, saçlarının ne kadar vahşi olduğuna gülümsüyorum. Bana tanıştığımız geceyi hatırlatıyor. Bir şişenin içinde maytapla kabinin arkasına asılmış, "Get Low" şarkısıyla dans ediyordu.

Ben bakarken mesajı geldi.

Evlendiğim kız: Yargıcın söylediği şehir sınırlarının bir adım bile dışında değil... Bu sayılır mı?

Gülüyorum. TJ haklı. O asla sıkıcı değildir. Kahretsin, ama FOMO şu anda gerçek. Çok zorlanıyorum. Ve bu işe yarıyor, çünkü dışarı çıkıp iyi vakit geçirmek istiyorum.

En kötüsü onlar. Kötü fikirler ve sorunlarla dolu... Yine de belki de erken bırakmalıyım. En kötü ne olabilir ki? Nate'i bir binadan aşağı atamam. Oyun kurucuları haklamasına ihtiyacım var. Ve gerçekten sadece bir saatim kaldı.

Bir saat bir bok yapmaz ya da bozmaz.

Telefonum elimden kapıldı ve hemen dikkatimi çekti.

"Ne oluyor lan? Bir telefon görüşmesi mi yapman gerekiyor?"

Claire bana bakıyor, mecazi anlamda söylüyorum, ufacık boyuyla bana baktığı için. Kaşları kalkıyor.

"Hayır. Sen de öyle. Yoksa bunun benim zamanım olduğunu unuttun mu? *Benim zamanıma* müdahale etmediğin zaman geri alabilirsin. Ve mesajlaşmalar için bir on beşlik daha ekliyorum."

Gülmeye başladım ama sonra durdum. Aman Tanrım. Claire bir eğitim çavuşunu cenin pozisyonuna sokup tüm hayatını sorgulatabilir.

Ağırlıklı yeleği fırlatıp koşu bandını işaret ediyor ve kusmuğun bana "*yakında görüşürüz*" der gibi bir selam verdiğini şimdiden hissedebiliyorum.

"On beş dakika koşu. Kırk beş sprint," diye öğütüyor.

Siktir. Benim. Hayatım.

Ayaklarım banda çarpmadan önce makinenin uğultusu duyuluyor. Ter şimdiden göğsümden aşağı damlıyor, ama ölebileceğim gerçeğinin yanı sıra düşünebildiğim tek şey onların ne yaptığı.

Fotoğrafları gerçek zamanlı mı gönderiyorlar yoksa stratejik olarak bana işkence etmeye mi çalışıyorlar? Çünkü bu şehre geri döndükleri anlamına gelir. Ama neredeyse karımın beslenme vakti geldi, o yüzden... Ah, onlardan nefret ediyorum. Bu beynime yerleşiyor.

Gözüme çarpan gülümseme tamamen isteğim dışında, ama dürüst olmak gerekirse, oyun iyi oynandı, pislikler.

Gözlerim duvara sabitlenmiş, hızım artmaya başladığında kollarım havayı kesiyor. Ama hala çok az nefes alıyorum, adımın ortasına kadar formuma odaklanıyorum, o ding sesini duyuyorum. Lanet bir siren sesi gibi. Yüzüm tezgâhtan benimle alay eden cep telefonuma dönüyor ve tüm vücudum bükülüyor.

Ayaklarım birbirine dolanarak devrilirken "Siktir!" diye bağıryorum ve koşu bandının kollarını tutarak bileğimi kurtarıyorum ama gururumu kurtaramıyorum. Yine de acil durum kablosunu çekmeyi başarıyorum, atlayıp telefonuma doğru tökezlemeden önce kayışı durduruyorum.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Claire bağıryor ama ben başımı sallayıp onu başımdan savıyorum.

"Üzgünüm, önemli bir mesajım var..." Söylediklerim kesiliyor çünkü bu sefer Barrett beni haklı çıkarıyor.

Niners'la hazırlıksız bir telefon görüşmemiz var. Ne yapıyorsanız bırakın ve ofisime gelin. Ne bekleyeceğimi bilmiyorum, o yüzden kendini her şeye hazırla Crew.

Claire'in sesi sırtımda yankılanıyor çünkü eşyalarımı almak ve geleceğimin alevler içinde kalıp kalmadığını görmek için soyunma odasına doğru yürürken bir açıklama yapmıyorum.

yirmi bir

...

"Eti kemikten temizleyebildiğini bize söylememişsiniz."

eleanor

"H Mesajıma cevap vermedi."

S u r a t ı m 1 asarken alt dudağım dışarı çıkıyor. Saatlerdir Crew'a işkence ediyoruz. Ve her seferinde, o mesaj atıyor.

Çoğunlukla TJ ve Nate'i giderek daha yaratıcı yollarla bitirmekle tehdit ediyor. Ama yine de cesaret verici çünkü bu onun derisinin altına inmeye başladığımız anlamına geliyor.

Ve bütün mesele de bu.

Ona resim göndermek zorunda değiliz. Ne halt ettiğimi bilmesine gerek yok. Onun karısı olabilirim ama kız arkadaşı olmadığımı eminim. Ama Nate onu çıldırtmak için bu planı sunduğunda, aşkımızı ayrı tuttuğu için ondan öç almak için...

Tüm kalbimle destekledim. Ben bir tehdit miyim? Evet.

Ama aynı zamanda onun Britney'inin Justin'iyim. Ne ekersen onu biçersin, orospu çocuğu.

İnsanlar unutmaz, tüm zamanların en sevdiğim filminden alıntı yapıyorum.

Şimdi adını haykırmamı sağla, Beyutchhh. TJ
telefonuma bakıyor ve kaşlarını çatıyor.

"Boo, seni fahişe."

Gülümsüyorum, ağzım bir an için açık kalıyor, şaşırıyorum. "Vay canına... TJ... sen, tüm argümanlara göre, birinci sınıf bir fiziksel örnek, ama sen *Mean Girl* alıntılarını biliyorsun. Bu, Tanrı'nın gerçekten bir kadın olduğunun kanıtı."

Gülüyor, elimi tutuyor ve bir sonraki durağımıza doğru yürürken aramızda sallanmasına izin veriyor. Bugün beklenmedik bir patlama oldu. Belki tamamen beklenmedik değildi. TJ ve Nate iyi vakit geçireceğimize söz vermişlerdi ve bunu her zaman yerine getirdiklerini kesinlikle söyleyebilirim.

Nate kolunu omzuma atıyor. "Eğer Tanrı bir kadın olsaydı, erkekler bir kadının klitorisini bulabilirdi."

Göğsümden kopan kahkaha TJ'in de katılmasına neden oluyor.

"Şimdi," diye ekliyor Nate İskoç aksanıyla, "üzülme genç kız. Eğer Crew'u diğer video ve resimlerle cezbedemezsek... burası işimizi görür."

Başımı kaldırıp tabelayı inceliyorum.

TJ'e göre burası şehirdeki en iyi tavuk kanatlarına sahip. Bu harika çünkü açlıktan ölüyorum. Acıkmama 20 dakika kaldı. Ama Spearmint Rhino bir striptiz kulübü olduğu için tavuk kanadı seksi kış için bir kod mu merak ediyorum.

Mürettebat

Barrett'in ofisine midem ağzımda girdim. Ama neyse ki, telefon hemen olumlu geldi. Ve şimdi bir saat boyunca heyecan ve oyun planlaması yaptık.

Bunun için o kadar gün varken. Evren bugün gerçekten benimle uğraşıyor. Daha da kötüsü, yaklaşık on dakika önce telefonumun titrediğini hissettim ama bakamıyorum çünkü görüntülü aramada Niners'ın sahibi, yeni baş antrenörüm ve yardımcı antrenöre ait olan üç yüze bakmak zorundayım.

Ev sahibi konuşurken dizlerimin bağı çözülüyor.

"Crew, bu takıma hoş geldin demekten daha mutlu olamazdık. Bu telefon görüşmesini TJ ve Nate'in organizasyonumuzdaki yerinin sağlam olduğu konusunda sizi rahatlatmak için yaptık. Bu taraftaki herkes Raiders'da neler olup bittiğini biliyor. Ve biz bunu yoldaki bir tümsek olarak görüyoruz."

Barrett uzanıyor ve elini kendi kucağına geri çekmeden önce hareket etmesini engellemek için dizimi pençeliyor. Kendimi annesiyle başı derde girmiş bir çocuk gibi hissediyorum.

Tanrım, Barrett, yaşamama izin ver.

Gözlerim telefonuma kayarken kafamdaki aptalca düşüncelere gülümsüyorum, telefonum tekrar titriyor ve koçların konuşmalarını duyuyorum.

"Sezon öncesine ayaklarınızı ıslatmanız için biraz zaman veriyoruz ve planımız bu maçları oynamayıp geride kalmanız. Seni sağlıklı ve normal sezona hazır tutmak istiyoruz."

Gülümseyip başımı sallıyorum ve Barrett'in bacağıma dokunduğunu hissetmeden önce tekrar yukarı bakıyorum.

"Minnettarım efendim," diye söze giriyorum, kameraya gülümseyerek. "Ve gerçekten daha mutlu olamazdım. Benim için endişelenmenize gerek yok. Claire, olağanüstü antrenörüm, beni maça hazır tutuyor. Sezona hazır olacağım."

Yeni koçum kıkırdıyor.

"Bahse girerim, ayrıca yeni evli olmanın adımlarınıza bahar havası kattığına da bahse girerim. Bu arada hepimizi tebrik ederim. Ben sadece internette gördüklerimi biliyorum ama çok tatlı bir kıza benziyor."

Evet, gerçekten çok tatlı.

Yüzümdeki gülümseme çok fazla şey anlatıyor çünkü bir pislik gibi telefonumu ters çevirdim ve grup mesajını gördüm... *Gang Bang Niner Gang* etiketli olanı.

Yutkunuyorum, az önce gördüğüm şeyi ele vermemeye çalışıyorum. Ama lanet olsun. Bu imkansız çünkü Eleanor'un önünde bir tabak tavuk kanadı ve arka planda *göğüsleri* olan 4K fotoğrafı artık beynime kalıcı olarak kazındı.

Onu lanet bir striptiz kulübüne götürdüler.

Bunların nesi var? Kim bu lanet olası... Aslında... işin en komik tarafı, bunun kimin fikri olduğundan emin değilim. Her biri bu saçmalığı yapabilecek kapasitede. Aynı şekilde.

"Mürettebat," diye fısıldıyor Barrett, sahibi konuşurken gözlerimi tekrar ekrana yönlendiriyor.

"Maçın açılışında medyanın ikinizin tadına bakmasını çok isteriz. Belki bir fotoğraf çekimi ya da sahada sizi izlerken çekilmiş bir görüntü."

Kaşlarımı çatmış olmalıyım çünkü "Tabii oyunlara gelmeyi planlamıyorsa?" diye ekledi.

Gelebilir ama eski karım olarak.

Ama bunu söylemiyorum; bunun yerine başımı sallayıp yalan söylüyorum. Aslında bu sadece kısmi bir gerçek çünkü içimden bir ses Wild Card ve benim uzun süreli liste arkadaşı olabileceğimizi söylüyor.

"Kesinlikle." Sırıtiyorum. "Küçük karım her şeye hazır."

Çete patlaması gibi.

Medyanın ilgisinden faydalanmak hakkında konuşmaya başladıklarında telefonum tekrar titriyor. Ama ben yine dinlemiyorum çünkü mesajlarımı okumakla meşgulüm.

Umarım antrenman işe yarıyordur.

Evlendiğim kız: Dolla dolla faturalar millet.

Eti kemiğinden ayırabildiğini söylememiştin.

Bu kadar. Benden bu kadar. Yüzüm yukarı fırlıyor, dilimin ucunda kaçmak için bir bahane var. Ama ekran aniden oyun tahtasına kayıyor ve koç planını açıklıyor.

"Sakıncası yoksa, önümüzdeki bir saat içinde bazı oyunların üzerinden geçmek ve TJ'den en iyi şekilde nasıl yararlanabileceğimiz konusunda düşüncelerinizi almak istiyorum."

Kahretsin.

TJ'den faydalanmanın en iyi yolunun Eleanor'u arkadan parmaklayarak sikmesine izin vermek ve beni emerken onu domaltmak olduğunu söylemek istiyorum. Ama bunu söyleyemiyorum, o yüzden "Kesinlikle. Elleri olan adam hakkında konuşalım."

yirmi iki

...

"Göğüslerinde ne var?"

eleanor

"K Gözlerini kapalı tut," diye azarlıyor TJ.
Sırtımı ona dönerek kıpırdandım.
"Onları açsam bile, senin o koca-

kıç eli yolda."

Birkaç adım daha ilerlerken arkamdan Nate'in güldüğünü duyuyorum. Neon Müzesi'ne tam gün batımında vardık ama ışıklar yanana kadar her şeyi görmemi istemediler.

Nate, tüm eski kumarhane tabelalarının yanmasının stadyumdaki ışıkların verdiği hisse en yakın şey olduğunu söyledi. Kim böyle bir deneyimi geri çevirir ki? Bu kız değil.

TJ'in bileğine sıkıca tutunarak ileri geri sallanıyorum, sabırsızlanıyorum. "Bu ses de ne?" Nate ortaya atıyor. "Şingirdiyor gibi..."

Gülüyorum çünkü ne olduğunu çok iyi biliyorum; küçük içki şişeleri. Uçtakiler gibi. Ayrılırken Rhino'daki kızlardan birkaçı bana takıldı.

"Tamam, hazır mısın?" TJ fısıldıyor.

Başımı sallıyorum, yerimde zıplıyorum.

"Ben hazır doğdum. Göster bana." Ben ciyaklarken çocuklar birlikte geri sayıyorlar. "Üç, iki, bir-"

Etrafımda ultra canlı, neon ışık patlarken TJ'in elleri gözlerimden düşüyor.

"Vay anasını."

İleriye doğru bir adım atıyorum, ağzım kapanmayı reddederken bakışlarım eski, atılmış bir tabeladan diğerine kayıyor.

"Bu inanılmaz. Yalan söylememişsiniz."

Amaç ne zaman değişti bilmiyorum ama kucak dansları ve makyaj sohbetleri arasında bir yerde Crew'un burada olmamasına üzıldüm. Bugün kelimenin tam anlamıyla hayatımızın en güzel anlarını yaşadık ve o hepsini kaçırdı.

Ve bunu asla yüksek sesle itiraf etmeyecek olsam da, birlikte takılmak için oldukça havalı biri. Kaşlarımı çatarak TJ ve Nate'e dönüyorum.

"Bunu kaçırdığına inanamıyorum-"

Ama yüzümde bir gülümseme belirince söylediklerim kısa kesildi. Çünkü adamların arkasında herkesin favori oyun kurucusu ve benim işkence nesnem duruyor.

"Hey, Wild Card."

TJ ve Nate'in başları döner ve hemen kutlama havasına girerler, ellerini birbirine vurarak selamlaşır ve gülerler.

Crew bana doğru yürüyor, kaşlarını çatmadan önce aşağı bakıyor ve biraz daha öne eğilip gömleğimin altına bakıyor.

"Göğüslerinde ne var?"

Gülüyorum, gömleğimin ön kısmına uzanıyorum ve mini Jack Daniel's şişelerini çıkarıyorum.

"Kaçak mal," diye cevap veriyorum. "Kulüpteki kızlar ve ben hizmet alışverişinde bulunduk..."

Crew sırtıyor. "Ayrıntıları atlamayın, yalvarırım."

TJ ve Nate yanıma geliyorlar, ben de şişeleri onlara veriyorum ve açıklamaya devam ederken diğer ikisi için arka cebime uzanıyorum.

"Onlara kullandığım ve tıraş bıçağı yanıkları ve şişlikler üzerinde mucizeler yaratan bu kremin içeriğini verdim. Yani, neredeyse hiçbir şey giymiyorlar ama altları açık kalmak zorunda olduğu için kızarıklıklar oluyor. Ben de onlara bir çözüm buldum... karşılığında da bunları..."

Birini Crew'a vermeden önce elimdeki iki şişeyi alkışlar gibi tokuşturuyorum.

TJ, Nate'e bakar ve sırtır. "Beklediğim hikaye bu değildi..." Nate başını sallar, başını eğerken içkisinin kapağını çevirir.

"Elle, tekrar anlatır mısın, ama bu sefer birbirinizin göğüslerine nasıl dokunduğunuzu anlat."

Ben gülüyorum ama Crew'un gözleri benimkileri yakalıyor. Şişesini açıyor, dili alt dudağının üzerinde geziniyor, sonra grubumuza ve bana bakıyor, gözlerinden bir soru taşıyor... *gerçekten sormasını istediğim* bir soru.

"Biliyorsun, bunu en son yaptığımızda" -şişesini sallıyor- "dördümüzün başı biraz belaya girdi."

Her birine bakarken şişemin kenarı dudaklarımı sıyrıyor, gözleri üzerimde, söylemek üzere olduğum şeyi bekliyorlar. İzin için. *Yani... Buraya Günah Şehri denmesinin bir sebebi var, değil mi?*

"Başımız belaya girdi... ve işte biraz daha belaya girmeye."

Atışımı yapıyorum, gerçek ve mecazi anlamda. Çünkü bunu yapmazsan, evrenin ne planladığını asla bilemezsin. Ve şu anda, o kaltağın, "Touchdown Niners" diye bağırana kadar amıma oyun oynamamı istediğini umuyorum.

ELBISELERİNİ ÇIKAR.

Çatı katına girdiğimizde söylenen tek söz bunlardı. Kimse ışıkları bile açmadı.

Ama bana söyleneni yaptım ve gözlerinin her hareketimi izlediğini bilerek sırtımı onlara dönerek vücuduma yapışan her kumaş parçasını soydum.

Vegas Strip'in yarattığı parıltı pencereyi yeterince aydınlatıyor, böylece arkamda duran üç dev gölgeyi görebiliyorum. Ve bu şimdiye kadar gördüğüm en erotik şeydi.

Sözlükte birden fazla partner tarafından sahiplenilme ve tamamen ele geçirilme hissini tanımlamak için yeterli kelime yok, ancak bu gece gerçekten çok dikkatli olmayı planlıyorum, böylece birkaç tane bulabilirim.

Kıyafetlerinin hışırtısı göğsümün normalden daha hızlı inip kalkmasına neden oluyor çünkü arkamı dönmediğim her saniye adrenalinim tavan yapıyor. Ama beni kim suçlayabilir ki? Son seferin anısı zihnimin gözünün önünde ve merkezinde.

"Arkanı dön."

Nate'in sesiyle ürperdim.

Dilim alt dudağımın üzerinde kayıyor ve göz kırparken onu dişlerimin arasına çekiyorum, yavaşça dönüyorum, bakışlarım her birinin ay ışığıyla aydınlanmış yüzleriyle birleşiyor.

Yüce İsa. Tanrım. Onlar lanet tanrılar.

Her biri diğerinden farklı, ama yine de tanrılar.

Nate elini sikinin üzerine koymuş, dimdik duruyor ve önce kendine sonra da bana bakarken tüm belirgin kaslarını ve kalçalarındaki dövmeleri gösteriyor.

"Gel de benim için ıslat," diye homurdanıyor.

Kalçalarımın sallanmasına izin vererek ona doğru ilerliyorum. Gözlerim TJ'inkilere kayıyor, Crew kanepeye doğru yürürken onun dudaklarını yalamasını ve bedenimi incelemesini izliyorum. Ama ben

Nate'in önünde durup yüzümü ona doğru kaldırıyorum. Bana hakimiyet ve dizginlenemez bir şehvet karışımıyla bakıyor.

Beni ters çevirip tekrar başlamadan önce adını haykırana kadar beni becermek istiyor. Ve ben de bunu istiyorum. Ama alçalmaya başladığımda eli belimi kavıyor ve beni durduruyor.

Başını sallıyor. "Aç."

Ağzımı kastediyor. Onu böyle seviyorum. Bana söyleneni yapmadan önce sırtıyorum. "Dil."

Yavaşça dilimi ağzımdan çıkarıp tamamen uzayıncaya kadar bastırıyorum. Nate mırıldanıyor, ıslak elini sert aletin etrafına sarmadan önce avucunu doğrudan ıslaklığın üzerine siliyor.

Dilimi tekrar ağzımın içine çekiyorum, yuvarlıyorum ve tenindeki tuzluluğu tadıyorum ve ona bakıyorum. Gözlerim kollarına kayıyor, kendini okşarken damarlarının nasıl çıkıntı yaptığını izliyorum.

Tanrım, bu çok seksi.

"Gel buraya," diye hırladı solumdan, dikkatimi kanepede oturan ve parmaklarıyla beni yanına çağıran Crew'a çekti.

Ona doğru dönüyorum ama Nate göğsümü avuçluyor, elini sikinin üzerinde aşağı yukarı gezdirirken hareketimi durduruyor ve hareketin tenime sürtünmesine izin veriyor. Dudaklarım ayrılırken gözlerim kapanıyor.

Bu kirli hissettiriyor. Çünkü öyle.

Nate döllerinin tenimi ıslatmasına izin veriyor ve bu da ayaklarımın hareket etmesini imkânsız hale getiriyor. Ama TJ arkamdan gelip kulağıma fısıldıyor.

"Hadi ama Elle. Çok kötü bir kız oluyorsun. Crew sana ona gelmeni söyledi."

Nate meme ucumu çimdiklerken nefesim kesiliyor, dudağımı ısırırken ona doğru eğilmeme neden oluyor, TJ kulağıma fısıldamaya devam ederken aşırı ısındığımı hissediyorum.

"Kötü kızlara ne yaptığınızı hatırlıyor musun?"

Başımı sallıyorum, zaten nefes nefese kalmışım, çünkü Nate meme ucumu bırakıp parmaklarıma uzanıyor, onları bacaklarımın arasında büyüyen ıslaklığın arasına itiyor, elini kalın shaftının etrafında dolaştırarak kendini ovuyor.

TJ alt dudağını kulak mememin üzerinde gezdirdikten sonra dişleriyle ısıyor. "Kıçını kaldırıp Crew'un yanına git ve sikini lanet olası ağzına sok, yoksa o kızı paramparça ederim."

Dizlerim neredeyse b ü k ü l ü y o r d u ç ü n k ü tam TJ beni uyarırken, Nate parmaklarını benimkilerin üzerine koydu ve ikimizi de amımın içine daldırdı.

Nate'in sesi cesur ve seksi.

"Crew'un sikini boğazında mı istiyorsun? Yoksa kırmızı bir kış mı istiyorsun? Hangisi... yoksa onlar izlerken seni boşaltmamı mı istiyorsun?"

Evet. İkisi de. Hepsi.

Aman Tanrım. Bunu ilk gece yaptılar. Bana bir yarışma yaptılar. Ve ben tam anlamıyla yedim. Yedim. Yedim.

Nate'in parmakları daha hızlı hareket ediyor, TJ göğüslerimi avuçlarken benimkilerle birlikte kıvrılıyor, ama Crew ellerini bir kez birbirine vurup gözlerimi hemen onunkilere çekince omuzlarım zıplıyor.

"Gel lan buraya. Şimdi."

Serbest bırakıldım. Am terk edilmiş, göğüs görmezden gelinmiş, TJ şeytan gibi tekrar eğilirken Nate saçlarımı omzumun üzerinden fırçalarken nefes almak zorunda bırakılmış.

"Ona doğru sürün, sevgilim. Ama iyi bir fahişe ol ve bırak da izleyelim."

Bacaklarım zaten titriyor, ama Nate elini uzatıyor, avuçlarımı yere bastırmadan önce dizlerimin üzerine çöküp sürünürken bana destek veriyor.

Mermer zemin üzerinde önce elimi, sonra dizimi acımasız mermere dayayarak süzülüyorum, Nate ve TJ'i hemen arkamda hissediyorum, kıcımı izlediklerini biliyorum.

Ama Crew'e ulaşır ulaşmaz, avuç içlerim onun belirgin kalçalarına değecek şekilde beni sarsıyor.

Tahtta oturan kibirli bir hıyar gibi bacaklarını açmış bana bakarken nefesim kesiliyor. Ama o öyle biri. Gerçekten büyük bir siki olan kibirli bir hıyar.

Yüzümün önünde uzun uzun kendini okşuyor, teni ay ışığıyla öpüşüyor. Dilim dışarı fırlıyor, dudaklarımı ıslatıyor, ağzımdaki o muhteşem siki arzuluyor. Şaftındaki damarlar, pürüzsüz başını dudaklarımdan geçirip ağzımı genişletmeden önce dilimi üzerlerinde gezdirebilmeyi dilememe neden oluyor. Düşüncesi bile ağzımı sulandırıyor.

Sanki düşüncelerimi okuyor gibi çünkü elini sonuna kadar yukarı çekiyor, "Oradan başla," derken aletin alt tarafını ortaya çıkarıyor.

Yavaşça öne eğildim, dilimi o lanet olası damarların üzerinde gezdirdim, tam istediğim gibi, o bırakırken kafasını ağzıma almadan önce

Elini.

Crew sert bir nefes alıyor ve hemen saçlarımı tutuyor.

"Ellerini bacaklarımın üzerine koy," diye homurdanıyor ve yanaklarımı çukurlaştırırken beni sikinden aşağıya doğru yönlendiriyor.

Bana söyleneni yapıyorum ama o devam ediyor.

"Bu ilk seferinde dinlemediğin için."

Arkamdaki adamlardan biri tarafından ayağa kaldırıldım, böylece eğildim ve Crew'u emdim.

Crew'un sikine doğru ciyaklıyorum, ama beni aşağı indirirken kalçalarını kaldırıyor ve boğazımın arkasına vuruyor. Hay sikeyim. Öğürüyorum, sonra inliyorum çünkü bir el kırımın yanağına sertçe iniyor ve ovulmadan önce bir acı bırakıyor.

TJ'in sesi duyulmadan önce parmaklar amımın etrafında kayıyor. "Siktir, çok ıslak. Küçük fahişemiz daha fazlasını mı istiyor?"

Başımı sallıyorum, Crew yüzümü sikmeyi devralırken inliyorum. Bir tokat daha beni öne doğru savuruyor ve tırnaklarımı Crew'un derisine geçiriyorum.

Sik beni. Bu çok iyi hissettiriyor.

Bir tokat daha, sonra bir başkası tenimi yakıyor, hiç şüphesiz ben vahşileştikçe, Crew'u daha hızlı ve daha hızlı emdikçe, beni cezalandırırken onun dölünü tatmak istedikçe kızarıyor.

Sızlanıyorum ve gözlerimi sıkarak kapatıyorum, Crew'un siki ıslak ağzıma girip çıkarken daha fazlası için yalvarıyorum.

Ağır ağır nefes alıyor, verdiğim şeyi kullanırken hiç şefkat göstermiyor.

Bir tokat daha amcığma inerken tekrar inliyorum, sikine doğru çığlık atıyorum.

Ama Crew'un derin hırıltısı neredeyse oracıkta boşalmama neden oluyordu. "Kapa çeneni ve bu siki iyi bir kız gibi al." *Evet, baba.*

Arkamdaki çocukların derin nefesler aldığını duyuyorum, ne istedikleri konusunda hiç hata yapmıyorlar. Crew beni boğazımdan tutarak çekiliyor ve gözlerimin içine bakıyor.

O dalıp beni öperken dudaklarımı yalıyorum. Başlarımız eğilirken dili benimkiyle girdap yapıyor, sonra kendini ayırıp ellerini koltuk altlarımdan geçiriyor ve hırlayarak ayağa kalkarken beni doğrudan omzunun üzerinden fırlatıyor.

"Sırada kim var?"

yirmi üç

...

"Boğaz... Göt... Am."

eleanor

I Yatak odasına doğru götürülürken gülüyordum ki aniden durdu ve bacaklarım açıldı.

"Ben," dediğini duyuyorum TJ'in dalmadan önce, arkadan amımı yalıyor. "Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım.

TJ'in dili beni keşfederken, yalarken ve öperken Crew kıcımlı yoğuruyor. O

Dilini girişime daldırıyor ve birkaç yavaş vuruşla beni beceriyor. "Evet," diye inliyorum, Crew'un vücudunu gittikçe daha büyük bir şiddetle kavriyorum.

Ama başladığı kadar hızlı bir şekilde durdu, klitorisimin zonklamasına ve daha fazla ilgi için yalvarmasına neden oldu. Yatak odasının kapısından içeri girdiğimiz anda Crew beni vücudundan aşağı kaydırıyor. Beni odanın içinde geriye doğru yürütürken elleri belimde.

Gözleri benimkilerin üzerinde, hiç kırılmadan, söylediği sözler sadece Ben.

"İlk ve son olarak senin amını alacağım. Duydun mu beni? İstisna yok, yoksa izin veririm
açlıktan öleceğim."

Başımı sallıyorum, dudağımı ısırarak belime kadar uzanıyor ve hiç uyardırmadan beni yatağa fırlatıyor.

Adamlar aşağı inmeden önce kahkahalarım gibi çılgılığım da patlıyor.

Crew bacaklarımı açıp dizlerimi yukarı iterek amımı sergilerken gülüyorum, gözleri gördüklerini yutuyor. İçimden damlayanları görüp göremediklerini merak ederek ıslandıkça ıslandığımı hissedebiliyorum.

Gözlerim aralarında gidip geliyor, manzarayı nasıl değerlendirdiklerini izliyorum.

Beni vahşi ve seksi hissettiriyor. Tamamen sınırsız.

Bir gösteri yapmak istiyorum. Bu yüzden elimi karnımdan aşağıya ve yumuşak kıvrımlı saçlarımın arasından geçiriyorum, parmaklarım içeri dalmadan önce kendimi açıyorum.

Koro halinde yükselen derin inilti, parmaklarımı klitorisimin üzerinde gezdirirken soluk soluğa kalmama ve yataktan kalkmama neden oluyor.

"Lanet olsun, bu çok güzel," diye fısıldıyor TJ. "Bana biraz ver."

Sürünerek yaklaşıyor, parmaklarını benimkilerle karıştırıyor, onları

geri getirip aynı Şeyi tekrarlamadan Önce uyarılmışlığımı aletinin üzerine sÖrtÖyor.

"Daha fazla," diye nefes alıyorum.

Söyleyeceklerim bu kadar. Yemek zilini çalmakla eşdeğeri.

Eller kaymaya başlıyor, bacaklarımın üzerinde sürükleniyor ve karnımın üzerinde geziniyor. Sırayla göğüslerimi avuçluyor ve meme uçlarımla oynuyorlar. Parmaklar benimkilerle savaşıyor, ben parmaklanırken elimi amımdan uzaklaştırıyorlar.

Nate lekeli parmaklarını dudaklarının arasına koyuyor, "Bu çok tatlı bir amcık," diyor ve elini vücudumun yan taraflarında gezdirmeden önce beni emiyor. Vücudum kıvranıyor, gözlerim başımın içine doğru dönerken sırtım tekrar kamburlaşıyor.

"Şu haline bak," diye fısıldar TJ. "Pislik için yaratılmışsın."

Göğüs uçlarımı dudaklarının arasında emmeden önce göğüslerimi avuçladığımda nefes nefese kalıyorum, tıpkı bir elin amımı avuçladığı gibi, hala onu tutuyor ve ona bastırmama izin veriyor.

Gözlerim Crew'un eliyle buluştuğunda sırtım yatağa doğru düşüyor. Sırıttırıyor, parmaklarını içime sokmadan önce tüylerimi hafifçe çekiştiriyor.

"Çok ıslaksın. Bu bana kullanılmaktan hoşlandığını düşündürüyor. İstedğin bu mu bebeğim... vücudunu sikmemizi ve her yerine boşalmamızı mı?"

TJ'in başparmağı ağzımın içine bastırmadan önce alt dudağımın üzerinde geziniyor ve gözlerimi çekiyor.

"Bunu ister miydin Eleanor? Sorusuna cevap ver, sevgilim. Çünkü sana bir fahişe gibi davranmayı gerçekten çok isterim."

Başparmağını alaycı bir şekilde ısırıyorum, ben başımı sallarken o yavaşça ağzımdan çekerken derisini sıyrıyorum. TJ'in gözleri benimkilere takılı kalıyor ve "Bu gerçekten... iyi... bir kız." diyor.

"Oh lanet olsun. Evet, baba," diye nefes alıyorum ama sonra vücudum titriyor. Çünkü Crew klitorisimi tokatlıyor.

"Gözlerini bana dik," diye bağılıyor. "Sana bankla flört etme konusunda ne demiştin ben?"

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Crew üzerimde sürünüyor, vücudumu boğuyor ve beni şiddetle öperken diğer herkesi uzaklaştırıyor, dudaklarımı morartıyor. Kollarım, bacaklarım gibi onu sarıyor, o da sikini amıma sürtüyor.

"QB istediğini alır," diye fısıldıyorum dudaklarına. "Benim hatam. Bir daha olmayacak."

Crew beni itiyor ve omzunun üzerinden bakıyor.

"Şimdi, siz ikiniz istediğinizi alabilirsiniz."

TJ bacaklarımı kavırıyor, beni yatağın altına doğru sürüklüyor ve ters çeviriyor, kalçalarımı yukarı itip yüzünü altıma yerleştirmeden önce inlememe neden oluyor.

İçgüdüsel olarak kaldırıyorum, ama o homurdanıyor. "Siktiğimin amını yüzüme sür."

Kıçımın yanaklarını kavırıyor, onları kullanarak amımı ağzının üzerine sürtüyor, ben nefes nefese kalıyorum, iki yanımda duran Nate ve Crew'e zar zor odaklanabiliyorum.

"Oh lanet olsun."

Crew saçlarımdan tutarak beni Öne doğru yönlendiriyor, TJ kollarını kalçalarıma doluyor, dizlerimi daha geniş açıyor ama ağzını ıslak amıma sürerken beni dört ayak üzerinde tutuyor.

Nate'i yanımda hissediyorum, kıçımı okşuyor, yanaklarımı ayırıp yalamadan önce muhtemelen hala el izlerinin olduğu yerleri öpüyor. Göt deliğim geriliyor ama vücudum titriyor.

Tanrım, bu iyi hissettiriyor.

Hayvanlar gibi benden alıyorlar.

"Lanet olsun," diyorum nefesimi içime çekerek. "Aman Tanrım."

TJ'in ağzına doğru sallanıyorum, dilinin etrafında döndüğünü hissederken nefes nefese kalıyorum. Parmakları amımı açıyor, böylece yutması için daha fazla yer kalıyor.

"Evet," diyorum uzun uzun ve içimden.

"Gel buraya," diyor Crew, sikinin ucu daha fazla dölle parlıyor. Dudaklarımın üzerinde yavaşça gezdiriyor. "Bak ağzın şimdi ne kadar güzel. Döllerimle kaplı kalmalısın."

Şehvetten başım dönüyor. *Sikeyim. Ben.*

Nate öpmeden önce kıçımı ısırırken, Crew sikini dudaklarımın üzerinde gezdiriyor, her açtığımda ağzımın içinde alay ediyor, onu emmem için yalvarıyor. TJ'in dili klitorisimi okşuyor, beni yüzüne boşalmaya çağırıyor, beni açlıktan ölüyormuş gibi yiyor.

"Çok güzel," diye inliyor Nate, parmağını TJ'in yüzüne çok yakın olan girişime sokarak. "Ve amcığı adımı çağırıyor."

TJ klitorisimi emerken parmağı içeri ve dışarı kayarken bir nefes çekiyorum. Crew çenemi kaldırıp parmaklarının arasına sıkıştırıyor.

"Hayır, senin kukunu kim alacak, Wild Card? Söyle ona."

TJ beni daha hızlı yemeye başlıyor, Nate'in parmağının beni sikerken çıkardığı ıslak ses şehvet korosuna dönüşürken nefesim kesiliyor.

Dudaklarım aralanıyor ama konuşamıyorum, bu yüzden yutkunuyorum, kelimeleri bulmaya çalışıyorum ama Nate ıslaklığını topluyor ve kıcıma doğru götürüyor, dar deliğimi yalıyor.

İnliyorum, hâlâ nefes nefeseyim ve Crew'un adını kekelemeye başlıyorum. "İşte bu kadar. Söyle ona. Adımı haykır."

Bu orospu çocuğu. Tam bir pislik. Boşalmak için yanıp tutuşmasaydım gülerdim. Nate sırtımı kavislendirecek kadar kıcıma bastırınca ağzım açık kalıyor, parmağının girmesi için yalvarıyorum.

"Sen...sen..." Nefesim kesilerek söylüyorum, çok çalışıyorum. "Nefret ediyorum..."

TJ beni sikerken iki parmağını amımın içine sokuyor ve ben neredeyse kendimi kaybedip yüksek sesle inliyorum.

Crew başını eğiyor, sikini dudaklarımın üzerinde kaydırırken sırtışı her zamankinden daha küstah. Ve onun küçük oyununa rağmen ağzımı açıyorum, dilimi dışarı çıkararak onu içeri davet etmeye çalışıyorum, "Bir ağız dolusu söyleyemezsin. Ama zor olmak istiyorsan, Wild Card... o zaman oynayalım... zaman aşımı."

Nate'in eli kayboluyor ve kalçalarım kalkıyor, onlar yataktan kalkmadan önce beni TJ'den alıyor ve beni yatağın üzerinde yüzüstü bırakıyor.

Sızlanıyorum, bana bakan üç sırtışa ters ters bakmak için dönüyorum. Onları öldüreceğim.

"Siktir git," diye kıkırdıyorum.

Crew omuz silkiyor. "Adımı haykırırsan istediğini alabilirsin."

Yatağa uzanıp bacaklarımı açıyorum ve gözlerimi kapatıp kendimi parmaklıyorum. Sesim hırıltılı ama bir o kadar da ciddi.

"Bu kazanabileceğin bir oyun değil. Ödül bende. Ya beni her deliğimden sikersin ya da kendimi sikerken beni izlersin. Her iki durumda da, gelmeye hazırım."

Gözlerimi açıyorum, üçü de bana bakarken sırtıyıyorum, daha hızlı ve daha hızlı ovuştururken ellerim siklerinin üzerinde, kalçalarımı döndürüyorum, bacaklarımın utanmaz bir ihtiyaçla açılmasına izin veriyorum.

"Boğaz." .. "Göt." ... "Am."

İçlerinden biri bileğimden tutup beni tekrar aşağı çekmeden önce duyduğum tek şey bu, ben gülerken başım dönüyor ve beni yutmalarını izliyorum. TJ'in

Başımın tepesinde dizlerinin üzerinde, biraz yana doğru, çenemi yukarı kaldırıp göz kırpmıyor.

"Beni iyi em bebeğim, beni duyuyor musun? O gırtlığı sikmek istiyorum."

Ben bir şey söyleyemeden Crew'un dili boynumda geziniyor, sonra emiyor ve sikinin başını klitorisimin üzerinde gezdirmeden önce vücudumu çoğunlukla yan yatacak şekilde kaydırıyor.

"Siktir," diye nefes alıyorum ama TJ ucunu dudaklarımın hemen yanından geçirip kendisiyle alay edince nefesim kesiliyor.

Tanrım, şimdiden çok lezzetli bir şekilde bunalmış durumdayım. Gözlerim kapalı ve ellerim Crew'un göğsüne, sonra TJ'in kalçasına sürtünüyor, Nate'in arkamda kızardığını hissediyorum, bu yüzden kıcını sıyrıyorum.

Derin sesi vücudumu titretiyor. "Seni çok iyi becereceğiz bebeğim."

Crew'un sesi araya giriyor. "Bu amcığın sikimin üzerinde ağlamasını istiyorum. Beni ıslatsan iyi edersin, Wild Card."

TJ'in siki boğazımdan aşağı inerken zar zor nefes alabiliyorum ama yine de söyleneni yapıyorum çünkü amım fişkırıyor.

"Evet, işte bu. Hisset şu boku."

Crew bir parmağını içime sokuyor, amımı Nate'in parmaklarıyla paylaşmadan önce çekiliyor. İkisi de içeride, TJ yüzümü sikerken beni parmaklıyor ve öğürmeme neden oluyorlar.

TJ saçlarımı kavırıyor, boğazımın arkasına vurup havamı kesmeden önce yavaşça ağzımın içine bastırıyor. Tamamen çekilmeden önce gözyaşlarım gözlerimin kenarlarından akıyor ve ben nefes nefese kalıyorum.

"Siktir, kızım. Bu çok iyi."

Vücudum Nate ve Crew'un parmaklarının etrafında kasılmaya başlarken, TJ'in siki ve ıslak amımın içinde yer kapmak için savaştan kalın parmakları tarafından çalınan lanet nefesimin ahlaksızlığına kapılmışken tekrar yapıyor.

TJ'in Güneyli ağzı yüzümü okşayıp kendini okşarken daha da derinleşiyor. "Çok iyi gidiyorsun." Adamlara bakıyor. "Kız çok pis. Kendimize iyi bir tane bulduk."

"Pis misin sen?" Crew inliyor, Nate amımı parmaklamaya devam ederken klitorisimi ovuşturuyor ve beni şiddetle başımı sallamaya zorluyor.

Crew amıma tekrar tokat atıyor, meme ucumu çığlık atmamı sağlayacak kadar sert ısırıyor.

"Sanırım göreceğiz, değil mi..."

Nate'in geri çekildiğini ve Crew'un sikinin girişime dayandığını hissediyorum. Miyavlıyorum, kalçalarımı Crew'un sikine doğru sallıyorum, ıslak amımın içine girmesi için çaresizce. Boğazımdan bir inilti daha koparken ağzım açık kalıyor.

"Becer beni. Sikini içimde istiyorum. Lütfen. Lütfen."

Ama Crew girişimi kızdırmaya devam ediyor, sikinin başını ıslaklığımın etrafında dolaştırıyor ve klitorisimin üzerinden yukarı sürüklüyor. Nate'in parmakları onu toplayıp dar göt deliğimin içine bastırmak için kullanmadan önce kaygan sıvının ılık bir damlası kık yanağımın üzerine akıyor ve beni ağlatıyor.

"Oh lanet olsun. Evet."

Kıçıma daha fazla kayganlaştırıcı sürüyor ve bedenim hangi yöne gideceğini bilemiyor. İleri geri sallanıyorum, ellerim her taraflarında, gergin kasların üzerinde kayıyor, ateşliymişim gibi nefes nefese kalıyorum.

Aman Tanrım. Beni doldurdukları anda boşalacaktım gibi hissediyorum.

Saçlarımı tutarken TJ'in aleti tekrar aç ağzımın içine kayıyor. "İşte bu kadar. İyi bir fahişe ol. Sikimi yut çünkü bu pis ağzı dölle dolduracağım."

Höpdürdetiyorum, yanaklarımı çukurlaştırıyorum, onun siki için açlıktan ölüyorum. Crew'un sıcak nefesi vücudumu ateşliyor, tüylerim diken diken oluyor, boğazımdan başlıyor, zaten boğa gibi nefes alıp veriyor.

Aletin ucu içime giriyor ve TJ'in aletin etrafında inliyorum, Nate'in aletin başı kıçıma bastırırken onun da inlemesine neden oluyorum.

Oh lanet olsun. Kalbim küt küt atıyor. *Bunu* çok kötü istiyorum. Onları içimde istiyorum, kendi adımımı bilmeyene kadar beni sikkelerini istiyorum.

Nate yanaklarımı ayırırken Crew bacağımı kalçasının üzerinden daha da yukarı kaldırıyor ve birlikte bastırıyorlar, TJ ağzıma sahipken her iki deliğimi de dolduruyorlar.

Görüşüm kararıyor gibi hissediyorum. Nefes alamıyorum, hareket edemiyorum. Donup kaldım, akıllara durgunluk veren bir zevke kilitlendim.

Crew göğsümü ısıtırken Nate sıkıdığı dişlerinin arasından "Siktir!" diye bağıyor. Neredeyse aynı anda başa çıkılamayacak kadar çoklar. Ama gerilmekten kaynaklanan acı sancılarını seviyorum. Crew'un nefesi düzensiz

Sanki kendini kontrol etmeye çalışıyormuş gibi içimde kıpırdamadan duruyor.

TJ'in siki boğazımın arkasına değdiğinde eli boğazıma dolanıyor ve "Yut" diyor.

Bunu yapıyorum, mırıldandığını duyuyorum ve midesinin kasıldığını görüyorum, ta ki merhametle geri çekilip tekrar hava almamı sağlayana

kadar.

Ama bu sadece anlık bir şey çünkü Nate ve Crew'un birbirlerini itmeye başlamasıyla tekrar kesiliyor. Biri içeri, diğeri dışarı. Biri içeri, diğeri dışarı.

İçeri ve dışarı, içeri ve dışarı. TJ tekrar ağzıma girene kadar daha hızlı ve daha hızlı ve pis ağızlarını her tarafıma boşaltırken üç adam tarafından beceriliyorum.

"Kıçın tam bir cennet," diye homurdanıyor Nate. "Her yerine boşalacağım ve sürtüneceğim ve sen de bana izin vereceksin."

Ben inlerken karnım geriliyor, parmaklarım etimi kavırıyor.

TJ'in sesi gergin. "Lanet olsun, beni iyi emiyorsun." Daha derine itiyor, tekrar boğazımı istiyor. "İşte bu, hepsini al. O güzel ağzınla o siki derin derin yala."

Kukum kasılıyor, yapının başladığını hissediyorum. Bu çok fazla ve hala yeterli değil.

Crew'un tutuşu boğazımı sıkıyor. O ve TJ arasında nefesim kesildi, sadece lanet olası klitorisimin zonklamasına yetecek kadar kesildi.

Ama Crew'un istediği de bu çünkü yatakta baskın bir orospu çocuğu ve ne demek istediğimi kanıtlamak için sözlerini tenime hırıldayarak söylüyor.

"Ben söyleyene kadar boşalmayacaksın. Vücudunun ne hissettiği umurumda değil. Benimle gel, sürtük."

Crew ve Nate amımın ve kıçımın içine giriyorlar ve vücudum sadece hislere dönüşüyor. Artık benim değil. İhtiyacın, isteğin kölesiyim. Amımın sertleşmesi gerektiğine dair o lanet olası kararlılığın.

Çünkü istediklerini alıyorlar.

Nate kıçımı sikerken parmaklarını kalçalarımın geçiriyor, içimde sürtünüyor ve kendi parmaklarıyla vücudumu tokatlıyor. Crew da beni boğazımdan yakalamış, aynı şeyi yapıyor. Onlar beni siktikçe, siktikçe ve siktikçe bacaklarımız birbirine dolanıyor, tüm vücudumu titretiyor ve sarsıyor.

TJ daha hızlı hareket ediyor, çenemi sertçe tutarken diğer eli kendini desteklemek için kalçama iniyor çünkü öne doğru düşmüş, bacaklarını daha da açmış, ağzımı vahşice beceriyor.

Her hareketinde Çenesini gererek tekrar tekrar içeri girerken tükürük yüzümden aşağı akıyor.

"Boşalacağım," diye homurdandı TJ. "Ve sen de son damlasına kadar içeceksin, bebeğim."

Crew boğazımı sıkıyor, beni daha sert becerirken Nate arkamdan benim için savaşıyor, büyük eli beni mıncıklıyor.

Tanrım, sahiplenildim, dolduruldu ve becerildim. Hepsinin etrafında kenetlenirken, emerken, kasılırken ve parmaklarımı etlerine sokarken vücudum gittikçe ısınıyor.

Nate alnını sırtıma bastırırken inliyor ve içimde gürlüyor, bir hayvan gibi salıverilmesinin peşinden koşuyor.

"Haydi. Hadi, hadi. Ver onu bana. Ver o kıcı bana."

TJ geri çekilmeden Önce bir kez daha itiyor, ağzımı ılık dölle doldururken sadece ucunu içeride bırakıyor. Vücudu sarsılıyor, karın kasları kasılıyor.

Crew'in parmakları boğazıma daha sert bastırırken, "Siktir. Sen çok iyi bir kızsın. Onun döllerini yuttuğunu hissedebiliyorum. Hepsini al, seni küçük fahişe."

TJ'in siki ağzımdan düşerken nefesim kesiliyor ve Crew amımı daha da sertleştirirken dudaklarımı yalıyorum. Nate sırtımı öpüyor, onlar beni daha da yükseğe çıkarırken tenimi ısıyor ve emiyor.

Odaklanamıyorum. Kim olduğumu bilmiyorum.

Tek bildiğim vücudumdaki her şeyin gerildiği, beni o kadar sıkı kavradığı ki her kasımın kasıldığını hissedebiliyorum.

"Henüz değil. Henüz değil," diye homurdanıyor Crew, ama arkadan Nate'in siki kıcımlı terk ediyor ve döl sırtıma çarpıyor.

"Siktir," diye inliyor Nate, fişkırdıktan sonra beni

kaplıyor. "Gözlerini benden ayırma," diyor Crew.

İkinci kez sormasına gerek yok çünkü birbirimize kilitlenmiş durumdayız, amımı hiç sikilmediğim kadar sert sikerken çenesi gergin. Homurdanırken ağzı çenemde, bacağımla iz bırakacak kadar sert kavlıyor. Kollarımı ona doluyorum, sırtını tokatlıyorum, serbest kalmak için çaresizim. Ve işte o zaman bana bunu veriyor.

"İslat beni, bebeğim."

Vücudu klitorisimi ovuyor, ben çılgılık atıp beyaz ışık patlamasını hissedene kadar üzerimde daha sert ve daha sert sürtünüyor. Vücudum titrerken çılgınlıklarım gırtlaktan ve sınırsız, tamamen zevk tarafından ele geçirildi.

Boşaldım ve boşaldım, uyarılmışlığımı fişkırttım ve saçlarımı tutup çekerken ve "Kahretsin" diye bağırmadan önce içime üç kez daha çekiçle vururken horozunu kapladım.

Crew içime giriyor, üzerime uzanıyor.

Çocuklar ne zaman uzaklaştı da sadece Crew ve ben kaldık bilmiyorum ama burada uzanmış, nefes nefese kalmıştık ve o boşalmış olmasına rağmen duramıyormuş gibi içimde sallanmaya devam ediyordu.

"Amin tam bir cennet," diye pantolonunu indiriyor.

Tekrar nefes almamı sağlayacak kadar uzaklaşmadan Önce elini saçlarımdan çekiyor ve ben de gülüyorum, okşamadan Önce TJ ve Nate'e bakıyorum

Crew'un yanağı.

"Bu iyi çünkü bir bin doların daha gitti."

yirmi-Pour

...

"Aletin kıcımdaydı. Koltuk altım için endişeleniyor olamazsın."

Mürettebat

"Her sabah böyle uyanmak istiyorum."

Duş sırtıma vururken kalçasını kavrayarak içine doğru itiyorum. Amcığı çok iyi hissettiriyor, ama düşünmeyi bırakmadım. Geçen gecedен beri onun kıcını sikmekle uğraşıyordum. TJ'e sakso çekerken Nate'in onu böyle sikmesini izlemek çok ateşliydi. Bana düğün gecemizi hatırlattı ve Nate'in pozisyonunun ne kadar iyi hissettirdiğini biliyorum.

Avuç içi granit duvara çarparken "Siktir," diye bağıyor. Bacağını çekiştirirken kalçalarım daha hızlı ileri doğru bastırıyor.

"Kollarını boynuma dola," diye seslendim.

Bunu yaptığı anda bir kolumu göğüs kafesine doluyor ve onu yukarı kaldırıyorum. "Sikin içimde çok iyi hissettiriyor," diye fısıldıyor boynuma.

onu vücudumla aynı hızda tutmak.

Diğer elim kaymaması için kıcını kavıyor ve ben onun amına vururken tatlı miyavlamalarını dinliyor, boşalmak istediğini çok iyi biliyorum.

"Lanet olsun, amın çok güzel." Boynuna sokuluyorum, öperken gülümsüyorum. "Bırak içinde yaşayayım."

Parmakları saçlarımda dolaşırken gülüyor, saçlarımı kavıyor ve ağız ağzıma saldırırken başımı geriye doğru çekiyor. Onu öpmek erotik hissettiriyor. Asla tatlı hissettirmiyor; her zaman kirli bir söz veriyor ve ben bundan çok hoşlanıyorum.

"Boşalmamı sağla," diye haykırıyor ben daha derine iterken.

Bizi döndürüyorum, böylece granit duş bankına oturuyorum, ayaklarını her iki yanımda destekliyorum. Elleriyle boynumu kavrayıp bana binmeye başlıyor ve sikimin amına girip çıkmasına izin veriyor. Onu ensesinden tutuyorum ve diğer elimle klitorisini ovmaya başlıyorum. Ağızının açık kalmasını izlerken parmaklarım doğrudan işe koyuluyor.

"Becer beni," diye homurdandım. "Ne istiyorsan al."

Nefes nefese, ben pis pis konuşmaya devam edip şişmiş klitorisini ovalarken gözleri benimkilere derinden bağlı.

"Göğüslerini kaplamadan önce o aletin üzerine boşalmak ister misin? Ne dersin? Söyle bana. O memeleri yüzümde zıplatmaya devam edersen seni

lanet dizler."

İnliyor, kalçalarını döndürüyor, aletimin üzerine çömeliyor, aşağı yukarı zıplıyor. Bunun olduğunu görebiliyorum - göz kapakları titriyor ve tutuşu güçleniyor. Başı geriye düşerken klitorisine daha hızlı masaj yapıyorum ve çığlık atarak kendi ihtiyacımı teşvik ediyor.

Boşalırken vücudu titriyor, sarsılıyor ama tatlı kıcını ayağa kaldırıp hırlamadan önce inmesi için ona zar zor zaman tanıyorum.

"Yere yat."

Kaya gibi sertleşmiş sikimi okşarken dudakları aralanıyor, göğüslerinin ve lanet olası ağzının her yerine boşalıyor. Döllerimin çenesinden aşağı damlamasını izlerken nefes nefese, tamamen doymuş bir haldeyim. Ve bana ne olduğunu bilmiyorum ama o gülümseyip lanet dudaklarını yalarken uzanıp ağzına geri sokuyorum.

"Benim ölümüm olacaksın, Wild Card." Göz kırıyor.

"Senin ölümün ben mi olacağım? Tylenol'dan hisse almalıyım çünkü amımın öldürülmesi onların iş yapmasını sağlıyor."

Ayağa kalkıp usturamı almadan önce beni yıkarken gülüyorum.

"Hey. O benim usturam değil mi?"

Omzunun üzerinden bakıp başını salladıktan sonra koltuk altına kendi yaptığı ev yapımı tıraş kremini sürüyor ve cüretkâr küçük bir şey gibi sözlerini omzunun üzerinden atarak işine devam ediyor.

"Oh, hadi, QB. Aletin kıcımdaydı. Koltuk altım için endişeleniyor olamazsın."

"ARABAN NE KADAR?"

Vale hizmet bankosunda duran çocuk bana şaşkın şaşkın bakıyor. Ama az önce onu işe gelirken gördüm. Eski püskü bir kamyonetle yanımdan geçti ve ben de onu istedim.

Garajı gösterdim, oraya park ettiğini gördüm.

"İki dakika kadar önce kırmızı bir Chevy pikapla buradan geçen siz değil miydiniz?"

Ellerini saçlarında gezdiriyor, gergin görünüyor.

"Ah dostum, Bay Matthews, üzgünüm. O garaja park etme iznim yok. Ama işe geç kalıyordum... bir kız var... neyse. Yemin ederim öğle tatilinde çalışan otoparkına geçeceğim."

Ellerimi ceplerime sokarak kıkırdıyorum.

"Nereye park ettiğin umurumda değil. Bu gece için arabayı ödünç almama ne kadar izin verirsin?"

Yüzünden daha fazla şok akıyor.

"Ummmm-" diye söze başladı. "İndiğimde eve nasıl gideceğim?"

Çenemle arkasındaki anahtar duvarını işaret ediyorum.

"Anahtarlarımızı değiştirelim. Benim Range Rover'ımı alabilirsin." Cüzdanımı çıkarıyorum. "Ve bunu da."

Birkaç yüzlüğü sıyırıp ona uzatıyorum ve ekliyorum, "Sağduyunuz için... Bu kız var."

Kıkırdayıp başını sallamadan önce gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi bakıyor. Cebini karıştırıp bana anahtarları gösteriyor ve yanıma gelip benimkilerle değiştirdikten sonra dönüp bana bakıyor.

"Bay Matthews, artık eski püskü kırmızı bir Chevy'nin gururlu sahibisiniz." Göz kırıyor. "Yatakta battaniyeler var."

eleanor

"Neden" - torpido gözünü açıp sigortayı çıkarıyorum ve sahibinin adını okuyorum - "Steven Larson'a ait bir arabadayız?"

"Çünkü arkadaki yatağa ihtiyacımız var," diyor Crew o kadar kesin bir ifadeyle ki neredeyse koluna vuracaktım.

Onun yerine gülüyorum ve beni nereye götürdüğünü merak ederek pencereden dışarı bakıyorum. Tek bildiğim, bir an kanepede uzanmış, Instagram'da kadınların gerçekten orgazm olamadığını paylaşan bu adamın yorumlarına göz gezdirirken kıcımla güldüğüm - çünkü bazen internet gerçekten kazanır - ve sonra ayakkabılarımı giyip onunla "*gelmem*" gerektiğinin söylendiği.

Şimdi burada, çalınma ihtimali olan bir kamyonunda, gecenin 10:30'unda pijamalarım ile duruyorum.

"Mürettebat," diye düşünüyorum. "Bu neredeyse romantik hissettiriyor. Beni bir randevuya mı götürüyorsun?"

Cevabı sorunun sonunda başlıyor. "Karımı bir randevuya götürmeme izin yok mu?"

Bir omzuma vurarak gülüyorum.

"Yani, büyüğü ne kadar canlı tutarsa... yarısı kadar mı? Bu mantık evliliğinde neredeyse yolun yarısına geldik."

Kıkırdayarak başını sallıyor.

"Bu evlilik hiç de uygun değil." "Gerçek."

Şaka yapıyoruz - şaka yapmıyoruz, ama bunu yüksek sesle söylemek beni gerçekten düşündürüyor. Bu düzende sıkışıp kalalı iki hafta kadar oldu. Ve garip bir şekilde kolay oldu, ki bu beklenmedik bir şeydi.

Günlerimi kumarhanedeki herkesi tanıyarak, Encore'un sunduğu her restoranda yemek yiyerek ve hatta artık Adventure Tuesdays dediğimiz şey için TJ ve Nate ile takılarak geçirdim. Ama kolay derken, ben ve ekip kısmından bahsediyorum - film izlediğimiz ve seviştığımız bu mekânlara yerleştik. *Her zaman sevişiriz.* Ve gülüyoruz da.

Eğer biri bana bu işin başında sadece öfkemizi kusmakla kalmayacağımızı, aynı zamanda birbirimizi rahatlatacağımızı söyleseydi

saçmalık derdim.

Crew'la tanıştığımızda iyiydik ama tek gecelik ilişkiden sikişin dadılığına geçtim. Bu yüzden hıçkırık beklenirdi... kızgınlık... bir şey. Ama ona işkence etmek için geldiğimde neredeyse adını söylüyormuş gibi yapmam dışında rahattık.

Düşünceler bir araya gelmeye başladığında kaşlarım birbirine çarpıyor.

Kahretsin... Ciddi bir darbe aldık.

Bu düşünce karşısında duraksadım. Ona bakmak için başımı çevirdiğimde, bu sabah onun tıraş bıçağını bacaklarımda kullandığımı ve onun da az önce yaptığım ev yapımı tıraş kremi yüzünde kullandığını düşünerek paniğe kapılıyorum.

Bu çift boku.

Senden çok mu hoşlanıyorum?

Onu çok seversem çok kızarım.

Boğazımı temizliyorum, yüzümü tekrar endişeyle buruşturmadan önce bana bakarken sıkıca gülümsüyorum.

Hayır, fazla düşünüyorum.

Ama kişiliklerimden hiçbirisi buna inanmıyor. Bekle.

Hayır. Ben iyiyim.

O Crew. Seri monogamist değil ve sadece evlendiğim adam. Biz sadece sevişen arkadaşlarız... ve ayrıca birbirimizle diğer insanlarla olduğumuzdan daha fazla eğleniyoruz.

Ama bunu Millie için de söyleyebilirim ve onunla çıkmak istemiyorum.

Kafamdaki bu savaş bana yukarıda birden fazla POV varmış gibi hissettiriyor.

Telefonumu çıkarıp hızlıca bir mesaj yazıyorum.

Ben: Acil olmayan numara nedir çünkü bu bir 911 değil ama yine de öncelikli...

Sami: 311

İnek. Önsöz yazıyor, gerçek anlamda değil.

Ben: Sanırım onun beni sevme şeklini seviyorum ve ben de onu bu şekilde sevmek istiyorum.

Sami: Ummmm, ne?

Mills: Kızımızın büyük bir aşkı var ve bir erkek arkadaş istediği için endişeleniyor.

Sami: Bu kaçınılmazdı, Elle... Onu beceriyorsun. Tabii ki ondan hoşlanıyorsun. Ama bunun bu kadar güçlü hissettirmesinin tek nedeni son kullanma tarihinin olması. Gerçek bir bağlılık yok. Gardını düşürebilirsin çünkü biteceğini biliyorsun.

Mills: Sam gerçekleri vaaz ediyor. Önceden düşünmenin rahatlığı var. *smirk emoji

Tamam, seri katil. Ama haklısın, Sami. Kesinlikle bir erkek arkadaş istemiyorum. Bir kuaför salonu ve kimsenin fikrini almadan en iyi arkadaşlarımla pazar mimozaları istiyorum.

Ben: Ve tbh eğer bu gerçek olsaydı, duygularımız hakkında hiç konuşmadan arkadaşlarını becermezdim.

Değirmenler: WHAT!!!!!!

Sami: BU GİRİŞ DEĞİL MİYDİ?!?!?!?!?!?!?!?

Telefonuma bakıp gülümsüyorum, rahatlamış hissediyorum. Haklılar. Bir ütopya yaşıyoruz. Sahip olduğumuz şey gerçek değil. Gerçek hayatta, Crew ve ben savaşılan programlar, hayaller ve hedefler hakkında kavga ediyor olurduk. Onun hayatı futbol. Benimki salon.

Bu bir tatil ve herkes İtalya'yı ziyaret ettiğinde oraya taşınmak istiyor.

Yukarı bakıyorum ve havanın iyice karardığını fark ediyorum. Yani, sokak lambaları yok. Vay be. Vücudumu Crew'a doğru çeviriyorum, en iyi yaptığım şeyi yapıyorum - pisliği gözden ve akıldan uzak tutuyorum.

"Peki, bana ne yaptığımızı söyleyecek misin?"

Ben bunu söylerken sırtlıyor ve lastikler çakıl taşlarına çarparak ön camdan dışarı bakmak için onun profilinden uzaklaşmama neden oluyor. Makul olmayan yükseklikteki ağaç manzaraları gökyüzünü kaplıyor, ta ki altlarından geçerken nihayet varış noktamızı görene kadar.

"Hayatta olmaz," diye neredeyse çığlık atacaktım.

"Way..." Sırıttıyor. "Hangi filmi izleyeceğimizi tahmin etmek ister misin?"

Gözlerim ipucu bulmak için üç açık hava sineması ekranı arasında gidip geliyor ama elim boş dönüyorum. Kendimi öne eğilmiş ve pencereden yukarı bakan küçük bir çocuk gibi hissediyorum. Araba yavaşlayarak duruyor ve kabindeki genç kız bize gülümserken gözlerim onun kafasının arkasında.

"Merhaba, kaç kişi?"

"*Felekten* Bir Gece 2 için iki kişi."

O bana bakarken dizlerimi sıvazlayarak gülüyorum. Başını sallıyor. "On yedi dolar."

Gözleri benimkilerle buluşurken ona bir yirmilik uzatıyor.

"Bundan sonra ne olacağını görmenin zamanı geldi diye düşündüm."

Dişlerim alt dudağımı buluyor çünkü yüzümdeki sırtma yanaklarımı acıtıyor. Ama aynı zamanda cümlesinin son kısmına da takıldım... *bundan sonra ne olacağına*.

Tüm iyi şeylerin bir sonu vardır, bu yüzden elimdeyken tadını çıkarmanın kötü bir şey olmadığını düşünüyorum.

yirmi beş

...

"Eğer sana bir inç veririm... sana on bir inç geri veririm."

Mür
etteb
at

Üstüne." Gülüyor ve elimi bacaklarının arasından itiyor.

Tanrım, beni deli ediyor. Filmin bir saatindeyiz ve ne o l d u ğ u umurumda bile değil.

"S

Çünkü dudaklarının lanet olası içeceğinin pipetini sarışına konsantre olamıyorum. Ve bacaklarının kısa şortla çok güzel görüldüğü gerçeğini.

Sırf onu yıldızların altında sikebilmek için takas ettiğim kamyonetin arkasında olmamızdan bahsetmiyorum bile.

"Hadi ama. Beni öldürüyorsun. Yavaş yavaş ölüyorum ve Niners'a ölü olarak gönderildiğimde kendini kötü hissedeceksin."

Ağzına biraz patlamış mısır atıyor ve omuz silkerek sırtlıyor.

İnliyorum ve yanlamasına kucağına düşüyorum, yüzümü doğrudan amına sokuyorum, hırlıyorum ve o gülüyor.

Eleanor saçımı çekiştiriyor ve beline sarılırken ona bakmamı sağlıyor.

"Kendini suçluyorsun. Beni açık hava sinemasına sen getirdin. Burası sağlıklı bir yer; insanlar burada sevişmez. Bu iğrenç olurdu. Yapabileceğim en iyi şey belki seninle sevişmek."

Yüzündeki sırtıma rahatsız edici çünkü saçmaladığını biliyorum. Bana bilerek işkence ediyor. Boşanmada başarısız olduğumuz gün söylemiştim. O zalim küçük bir cadaloz. *Ve bundan hoşlanıyorum.*

"Yalvarırım," diye fısıldıyorum, alt dudağımı

dışarı çıkararak. Ama o başını sallıyor, biraz daha

patlamış mısır yiyor. "Peki," diye

homurdanıyorum. "Öpüşürüz."

Başımı tekrar amına çeviriyorum ve öpmeye başlıyorum, bu da onun ciyaklamasına ve iki büklüm olup üzerimi örtmesine neden oluyor.

Bileğini tutup elinin etli kısmını ısırırken yanağıma bir tokat atıyor.

Gülüyor, ikimiz de susmadan önce kucağında yatan bana bakıyor ve parmakları saçlarımı okşamaya başlıyor.

Birbirimize bağlı kaldığımızda dudakları bir şey söyleyecekmiş gibi aralanıyor ama sonra aniden kayboluyor, kaşlarım birbirine yaklaşıyor.

"Ne söyleyecektin?"

Başını sallar. "Hayır, eğer sana bir santim veririmsem-"

"Sana on bir tane geri vereceğim," diyerek cümlesini tamamladım ve gülümsemesini sağladım. "Sadece söyle."

Derin bir nefes alıyor ve sonra şöyle diyor: "Varsayımsal olarak konuşursak, yalnız olsaydık. Devasa bir otoparkta üç arabadan biri... karanlıkta. Bir kamyonun arkasında yatıyor olsaydık... Bana ne yapmak isterdin?"

"Sana göstermeme ne dersin?"

Ayağa kalkıp onu yakaladığımda etrafına bakınıyor, gülerken onu bacaklarımın arasına sürüklüyorum.

"Neden endişeleniyorsun?" Varsayımı tamamen doğrudu. "Kimsenin bizi görmeyeceğinden emin olmak için özellikle o kadar uzağa park ettim."

Başını göğsüme yaslayarak sırtını göğsüme yaslıyor. Bir elimle şortunun düğmesini açıyorum ve nefesinin kesildiğini duyuyorum.

"Sadece filmi izle. İyi kısmı geliyor." "Eminim öyledir," diye karşılık veriyor ben fermuarını indirirken.

"Bir dizini kaldır," diye fısıldıyorum kesinlikle sebepsiz yere çünkü kimse bizi duyamaz bile. Ama ben elimi yavaşça şortunun önünden aşağı doğru iterken o bunu yapıyor.

Kamyonetin hoparlörlerinden film surround sesle çalışıyor, ama duyduğum tek şey klitorisine nazikçe masaj yapıp parmaklarımın altında şiştiğini hissederken hızlanan sabit nefes alıp veriş.

Mırıldanıyor ve göğsümü titretiyor. Boştaki elimle parmaklarımı onunkilere doluyor, ıslak amının içine dalıp uyarılmışlığını çekerken elini tutuyor ve ıslaklığı klitorisinin üzerine yayıyorum.

Eğilip kulağına fısıldamadan önce dilimi dudaklarımın üzerinde gezdiriyorum.

Çünkü her şeyin sadece ona ait olmasını istiyorum.

"Eve gittiğimizde yatağa uzanmanı istiyorum çünkü bacakların o kadar titreyene kadar amını yalayacağım ki gecenin geri kalanında ayakta duramayacaksın."

Diğer bacağı bükülürken elimi sıkıyor ve kalçalarını birbirine kenetliyor. Dudaklarından çıkan yumuşak inilti cennet gibi geliyor ve aletimin nabzının atmasına neden oluyor.

"Sürtünme iyi hissettiriyor, değil mi?"

Ben sabit daireler çizip boynunu öperken ve çenesinden kulağına doğru ilerlerken başını sallıyor.

"Ve sen orada yatarken, o yükseklikten aşağı inerken, seni ters çevireceğim ve seni arkadan tekrar yiyeceğim."

parmaklar."

Kalçaları parmaklarıma doğru bastırarak sallanmaya başladığında nefesi kesiliyor. Elim daha hızlı hareket ediyor, yalvaran klitorisini ovuşturuyor, bu serbest bırakma için zonkladığını hissediyor.

"Hadi, bebeğim. İşte böyle. Hissetmeme izin ver. Gelmek için yalvardığını duymak istiyorum."

Başı yana düşüyor, büyük elimi kalçalarındaki gerilimin arasına sokup onu daha hızlı okşarken yanağı üzerimde.

"Evet," diye pantolonunu indirdi.

Elimi kırmak istercesine tutarken kalçaları daha hızlı sallanıyor. Vücudu kontrolü ele geçirmiş ve o tatlı boşalmanın peşinde.

O kadar ıslak ki parmaklarımı çekip tadına bakmak istiyorum ama o boşalana kadar ne hareket ediyorum ne de duruyorum.

Dudaklarından ağır nefesler dökülüyor ve göğüs uçlarının sertleşip tişörtünün altında boncuk boncuk oluşunu izliyorum.

"Mürettebat," diye fısıldıyor ve hemen kendini tutuyor. "Bu sayılmaz. Ben fısıldadım."

Umurunda değil. Çünkü aletimi sertleştirmek için yeterliydi.

"Tekrar söyle."

Ama yapmıyor, ben sırtırken başını sallıyor ve dudağını ısırıyor.

Parmaklarım sihirli bir şekilde çalışıyor, hiç durmuyor, o kalçamı kavrayıp tuttuğum elini göğsüne doğru çekerken yeterince baskı uyguluyor ve sessizce "Geliyorum. Geliyorum. Geliyorum. Geliyorum. Ben..."

"İşte orada," diye övüyorum tüm vücudu sertleşirken ve elimin her tarafına boşalırken. "Aferin kızıma. Aferin kızıma."

Elini bileğime doluyor, zevkini çıkarırken hareket etmememi sağlıyor, durana kadar vücudunun titremesine izin veriyor. Çenesini kaldırıp ağzını benimkine doğru çeviriyor.

Bu yüzden onu öpüyorum, dudaklarımız birbirinin üzerinde kayıyor ve elimi yavaşça amından çekerken dillerimiz alay ediyor.

Nefes nefese kalıyor ama öpücük onu yutuyor.

Elimi onunkinden çekiyorum, vücudu değişip benimkine dönerken yüzünü kucaklıyorum ve bana sarılmadan önce kollarını boynuma doluyor.

Ben sırtırken tekrar etrafına bakıyor ve sonra "Benim sıram" diyor.

Eleanor basketbol şortumun içine uzanıyor, partiye katılmak için çekmeden önce sikimi yumrukluyor.

"Sıranı sevdim... hem de çok." Kıkırdıyorum.

Göz kırpıyor ve içine tükürmeden önce elini ağzına götürüyor. "Evlen benimle," diye nefes alıyorum, alay ederek.

Ama o gülüyor. "Çoktan yaptım."

Eli tekrar sikimin üzerinde kayıyor ve lanet olası gözlerim neredeyse kafamın arkasına yuvarlanıyor çünkü bu kızın eli uzman seviyesinde çalışıyor. Şaftın üzerinde bir aşağı bir yukarı gezinirken bileğinde daireler çiziyor ve tüm bu süre boyunca bana gülümsüyor.

Vücudum istemsizce sarsılırken "Siktir," diye homurdanıyorum.

Kıkırdadığını duydum, ben de ekledim, "Bu işte çok iyisin. Sanki ilk kez biri sosisine dokunuyormuş gibi boşalacağım."

Eleanor gülüyor ama ben çok ciddiylim.

Yüzünde şeytani bir ifadeyle eğildi, memelerini göğsüme bastırarak beni aramızda boşalttı ve kulağıma fısıldadı, "Yükünü boşalt QB, çünkü güven bana, bir damla bile dökülmemesini sağlayacağım."

Vay anasın!

Beni daha hızlı ve daha hızlı okşarken boynunun ensesini tutuyorum, onu yerinde tutuyorum, o lanet eli daire çiziyor, horozumu hiç hissetmediği kadar sert hissettiriyor. İleriye doğru bastırdıkça kığım yanlara doğru girintiler yapıyor, kalçalarımı onun eline doğru sallıyor, beni sıkıca tutuşunu beceriyorum.

Ben bir hayvan gibi homurdanırken, nefesim tempoya uyana kadar bana vuruyor.

Geldiğini hissedebiliyorum. Taşaklarım yukarı kalkıyor ve onun amını yüzümde hayal ederken midem kasılıyor. Sesim kısık, fısıltının biraz üstünde.

"Geleceğim. Bebeğim, boşalacağım. Oh siktir, oh...siktir..."

Eleanor elimden kurtulup ağzını sikimin üzerine kapatınca vücudum patlıyor. Yumruğum kamyonun yan tarafına çarpıyor ve o sikimi sağarken, vermem gereken her şeyi alırken yüksek bir gümbürtü çıkarıyor.

Ağzını dölle dolduruyorum. Dürüst olmak gerekirse, hiç bitmeyecekmiş gibi geliyor, ama tam olarak söylediği şeyi yapıyor ve bir damla bile dökmüyor.

Bilincimi yeniden kazanmaya çalışırken başım gökyüzüne doğru eğiliyor. Çünkü az önce öldüm ve cennete gittim. Yumuşamakta olan sikimi bir patırtıyla bırakıyor, sonra doğrulup ona bakmam için başımı geriye doğru itiyor.

"İyi misin?"

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım," diye nefes veriyorum. "Hiç bu kadar iyi

olmamıştım."

Beni şortumun içine geri soktu ve Öne doğru kayarak patlamış mısır küvetini aldı ve bakmadan Önce ağzına birkaç parça attı

omzunun üzerinden şaşkınca baktı.

"Çılgınca olan ne biliyor musun? Daha önce bu patlamış mısırın tuzlu olduğunu düşünüyordum" - sırtıyor - "ama şimdi o kadar da değil gibi hissediyorum."

Onu tekrar kendime doğru çekmeden önce omzum titriyor, kollarımı ona doluyor ve boynunu öpüyorum.

"Kapa çeneni ve o filmi izle, Wild Card."

Aman Tanrım. Bu kızla gerçekten hiç sıkıcı bir an olmuyor.

Ben: 11 bin

Ben: Onu kesiyorsun. İtiraf et.

Wild Card'ın kız kardeşi: Sheesh... NFL'in size nasıl kaybedeceğinizi öğreteceğini düşünürdünüz.

DJ Mills: Evet, görünüşe göre tek "deflate-gate skandalı" senin sığın.

Bayanlar, birbirinizi hak ediyorsunuz. Hepiniz vahşisiniz ve Tanrı sizi seven insanlara yardım etsin.

Ben: Pot için bir tatlandırıcı var.... son gece adımı haykırmasını sağlayacağım ve siz ikiniz tüm sezon boyunca tüm sosyal medya hesaplarınızı benim fotoğrafımla değiştireceksiniz. En büyük hayranlarım olun.

DJ Mills: Sucka. Tamamdır.

Wild Card'ın kız kardeşi: Ya yapmazsan?

Ben: Saçımı Eleanor'un salonunda kestirdiğimi açıkça söyleyeceğim.

Wild Card'ın kız kardeşi: Anlaştık.

yirmi altı

...

"Sırada, bir komünde yaşıyor olacağım ve Sunshine Twig
adında bir adama liderim diyeceğim."

Mürettebat

I bir gün izin aldı.

Ve bunun ne kadar sorunlu olduğunu görmezden gelmeye çalışıyorum.

Çaylak yılımdan beri hiçbir antrenmanı kaçırmadım. Ve o zaman bile fırlatma kolumu kırdığım içindi. Ama bikinisiyle dışarı çıktığında, Tanrı'nın ona verdiği her şeyi gösterdiğinde, onu doğrudan bu havuza kadar takip etmememin hiçbir yolu yoktu.

Arkadaşlara bir mesaj göndermeden önce kışını takdir ederek yukarı bakıyorum.

Ben: Havuzda okulu asıyorum. Geç.

Nate az önce bana havuzda fahişelerin olduğunu söyledi. Okuyabildiğini sanmıyorum.

Nate: Siktir git. Şöyle bir baktım. Uğrayacağız.

Kancalı, ha?

Son mesajı görmezden geliyorum, kaşlarımı çatıyorum. *Sahadaki oyunlar1 oku, Nate. Hayatımdakileri değil.*

Ben: Kapa çeneni. O kadar da büyük bir mesele değil. Claire bir gün dinlenmemi önerdi.

Tamamen yalan. Aslında bana en kötü müşterisi olduğumu söyledi. Bu da beni güldürüyor çünkü artık benimle Niners'a geçtiği için onun tek müşterisiyim.

Bize on beş dakika ver. Küçük şirin bir sarışını taksiye kadar görmeliyiz. *göz kırpma emoji

Ben: Her zaman beyefendi. Ama bana bir iyilik yap ve buraya gelip kızıma dokunmaya çalışmadan önce Clorox'a dal.

"Çocuklara mesaj mı atıyorsun?" Eleanor şezlongundan fırlayarak düşüncelerimi böldü. Ona baktığımda gülümsüyor. "Yaşasın. Bu halin makineden çok daha iyi."

Son kısmı Arnold Schwarzenegger'in kötü bir taklidi gibi söylüyor.

"Makine mi?" Gülüyorum.

Dirseklerinin üzerinde doğrulup başını sallıyor.

"Evet. Çok çalışırsınız ama bazen çok da oynamanız gerekir. Ve sen bunu asla yapmazsın."

Alnım kırışıyor. "Az önce bir araba ödünç aldım ve seni arabalı bir randevuya çıkardım. Ve hafızam beni yanıltmıyorsa, sert bir şeyle oynamıştın."

Kıkırdıyor. Bunu ondan hiç duymamıştım. *Siktir, çok tatlı.*

Telefonum titriyor ama o iki ahmağ1 görmezden gelmeyi seçiyorum çünkü havuz görevlisi siparişimizi almak için kabine geliyor ve Eleanor atıştırmalıklar adına dramatik bir kutlama iniltisi çıkarıyor.

"Gil!" diye bağırıyor.

Kaşlarım birbirine yaklaşıyor.

Gil de kim? Kardeşinin adı Pisi Balığ1 olsa iyi olur.

Gil konuşmaya başladığında kolum uzanıyor ve onun arkasına düşüyor.

"Mutlu çift için ne getirebilirim?" "Sonunda onu buraya getirdin, ha?" diye eklerken ona gülümsüyor.

Sonunda mı? Ne oluyor lan? Sen kimsin ve nerede olduğumu nereden biliyorsun? Çok arkadaş canlısı. Artık kumarhanede dolaşmak yok.

Bu, TJ'in büyükannesini onunla birlikte ziyaret ettiğimde, bana tüm arkadaşlarına selam vererek etrafı gezdirmesi gibi bir şey. Onlar beni tanıyor ama ben onları tanımıyorum.

Ama aynı zamanda... benim hakkımda mı konuşuyor?

Eleanor'un eli menüye bakarken dalgın bir şekilde karın kaslarımda bir aşağı bir yukarı kayıyor.

"Sonrası için ne istiyorsunuz?" diye soruyor sadece bana. "Siparişimizi şimdi verebiliriz, Gil o zaman getirecek."

Gil ne kadar hoş.

Herkesin en sevdiği havuz görevlisi "Kesinlikle," diye katılıyor. "En sevdiğim sakinlerim için her şeyi yaparım."

Telefonum tekrar titriyor, ben de aşağı bakıyorum, büyük harfler gözüme çarpıyor.

Nate: Ve şimdi de SİZİN kızınız bize doğru geliyor.

Bir dakika. Ne? Yukarı kaydırdım, en son ne dediğimi gördüm. Kahretsin, bunu neden yazdım ki?

Ben: Bu bir yazım hatası.
Takılıyorsun.

TJ: Biz takılıyorz ama sen aşık oldun. *kalp gözleri emoji

Nate: Vay canına. Ve bize söylemiyorsun bile? En iyi

arkadaşlarına.

En iyi adamlarınız.

Siktir et bu ikisini. Öyle demek istememiş olsam da bunu yaşamama asla izin vermeyecekler.

Kesinlikle. Herkesten çok, karına aşık olduğunu bilmeliyiz.

Açıkçası ihanete uğramış hissediyorum.

Tanrı aşkına, durmaları gerek. Bu bir yazım hatasıydı. Biz gerçek bir çift bile değiliz, ama bunu düşünürken gözlerim hâlâ karnımı ovuşturan eline kayıyor.

O eskiden tanıdığımız adam değil. Aşk onu değiştirmiş.

TJ: *Snoop Dogg'un malt likörü dökerkenki GIF'i

Hassiktir. Burası *benim kız* bölgem... Ben bir erkek arkadaşım. Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır. Sertçe yutkunuyorum, son mesajı okuyorum.

Nate: RIP Crew Matthews'un taşakları. İyi bir koşuydu, ama sizin için biraz döküyoruz, kankalar.

Crew Matthews sohbetten ayrıldı.

Hâlâ derin düşüncelere dalmış durumdayım. Düşünce değil, daha çok panik. Kalbim gerçekten çok hızlı atıyor. Çarpıntıyı hissedebiliyorum. O *benim* değil. Yani, benim ama *ondan kurtulamıyorum çünkü yasal olarak buna mecburum*.

Değil mi?

Kesinlikle ona karşı bir şey hissetmiyorum. Bu delilik olurdu.

Evet, doğru.

Yani, *sıfır* duygu yok... ama... Gil'e bakarak alnımı siliyorum.

"Burası daha mı sıcak? Bugün her zamankinden daha mı sıcak?" Kafasını sallıyor, sanki kafam iyiymiş gibi bana bakıyor.

Hayatımın sonunu getirdin dostum. Hay sikeyim.

Boğazım aniden kalınlaşıyor, bu yüzden ellerimi saçlarımda gezdirmeden önce gözlerimi kısarak boğazımı temizliyorum.

Ondan olmas1 gerekenden daha çok hoşlanıyorum.

Eleanor'un yüzü benimkine kayıyor, gülümsemesi ortaya çıkıyor.

"Gil'in askere alınabilecek bir yeğeni olduğunu söylemiş miydin?"

Ben "Tebrükler" diye mırıldanırken önce görevliye sonra da bana bakıyor. Bu harika."

Ama ben hala ona bakıyor ve başımı sallıyorum çünkü tabii ki bilmiyordum. *Ama eminim birlikte bahçeyle uğraşmadan önce Costco'ya yaptığımız haftalık gezi sırasında bana söyleyecektin.*

Vay anasını. Biz bir çift olduk... gerçekten. Hayatımla ilgili kararlarda bana güvenilmez. Bir dahaki sefere, bir komünde yaşıyor olacağım ve Sunshine Twig adında bir adama liderim diyeceğim.

Gülüyor ve kaşlarını kaldırıyor. "İyi misin? Sadece seveceğin şeyleri sipariş etmemi ister misin?" Seçeneklere bakıyor ve sonra bayılmak üzere olduğum için göremediğim bir şeyi işaret ederek ekliyor: "Belki Fransız sosu. Bayılırsın ona. Şöyle yersin..." Göz kırıyor. "Çok hoşuna gitmiş gibi."

Sadece başımı sallıyorum çünkü ne söylemem gerekiyor?

Hey, kız arkadaşım gibi davranmay1 bırakıp sahte karım olmaya geri mi döneyim?

Bu çok kötü. Hem de çok kötü. Ona bakmadan elini kaldırıyorum ve aramıza biraz mesafe koymak için uydurduğum saçma bahane ortaya çıkıyor.

"Ben yüzmeye gidiyorum." *Ve belki bir süre suyun altında kalırım.*

Mırıldanarak onaylıyor, siparişini verdikten sonra menüyü bir kenara bırakıyor ve güneşlenmek için arkasına yaslanıyor.

Suya girer girmez dönüp ona bakıyorum. Elimde değil. Sanki o da biliyor gibi, çünkü yine dirseklerinin üzerinde yükseliyor ve bana bakıyor. Güneş gözlükleri takılı olsa bile gözlerinin benimkilere kilitlendiğini biliyorum.

Kahretsin, bu kızla tanışmak hayatımı alt üst etti. Ve görünüşe göre, manzaraya alışmam sadece on yedi gün sürdü.

Mahvoldum.

"BUNUN OLACAĞINI NASIL GÖREMEDİM?" İÇKISINI İÇERKEN TJ'E MIRILDANDIM.

birasını içti. "Otuz gün boyunca sevişip takılacağımızı düşündüğümü söylemekten utanıyorum. Aklımda, o gidince beşlik çakacağız gibi bir şey vardı."

TJ gülüyor, ben de öyle. Çünkü bu da ne?

Şezlonglarda oturmuş, Nate'in Eleanor'u havuzda oradan oraya fırlatmasını, onu suya batırmak için deli gibi çabalamadan önce ciyaklamasını izliyoruz. Olmuyor ama denemesini izlemek çok tatlı.

"Ona bu yüzden Wild Card demiyor musunuz? Çünkü geldiğini gördüğün şey o değil?"

Elimi sallıyorum, getirdikleri futbol topunu kavırıyorum ve diğer elimle ona vuruyorum.

"Hayır, beklenmedik bir fırsat olduğu içindi." Kaşları birbirine yaklaşırken ona bakıyorum.

"Ne için bir fırsat?"

Nate'in üzerine birkaç kez su sıçratıp onu neredeyse bir dalgada boğmadan önce gözlerimi ondan ayırmadan nefes veriyorum ve sırtlıyorum.

"O gece mi? Eğlenmek için bir fırsattı. Gevşemenin ve vahşi olmanın bir yoluydu. Tüm bu sözleşme saçmalığı beni yıpratıyordu ve o bana taze bir nefes gibi geldi."

Bir yudum daha alıyor, sonra bana bakıyor. "Peki ya şimdi?"

"Kahretsin, Teej. Bilmiyorum. Beni çok etkiledi, anlıyor musun? Ama hayatımda kimseye yer yok. Ve dürüst olmak gerekirse, onun da yok. İkimiz de bunu açıkça belirttik."

Alay ediyor ama Eleanor ve Nate'in isimlerimizi söyleyip onlara katılmamız için bize el salladıklarını duyduğumuzda ikimizin de kafası havuza kayıyor.

"Saçmalık," diye atıldı ve topu karnımdan alıp Nate'e doğru fırlattıktan sonra ekledi, "Yer yok mu? O zaman Crew'un evine bir ek bina yap. Paran var."

Bir kakhaha patlatıyorum çünkü bu söylenebilecek en TJ şey, ama başlangıçtaki espri azalıyor çünkü gerçek o kadar komik değil.

"Gerçek mi?" Başını salladığını anlamak için ona bakmama gerek yok. "İstemiyorum. İşin boktan kısmı da bu çünkü kendimi duyuyorum dostum. Ama bir kız arkadaş *istemiyorum*. Başka birini ve hayatımın onları nasıl etkilediğini düşünmek zorunda kalmak istemiyorum... Gitmek istediğim yere doğru daha yeni başlıyorum. Ama lanet olsun, bana *yapmam*

gerekliyormuş gibi hissettiriyor."

Bana pislik demesini bekliyorum çünkü bunu hak ediyorum. Ama TJ hiçbir şey söylemiyor. Sessizce oturup havuza bakarken Eleanor gülüyor ve bizi tekrar çağırmaya başlıyor.

"Kahretsin, ondan gerçekten hoşlanıyorsun," diyor nefesinin altında.

Ben de başımı salladım. "Evet, öyle. O mükemmel bir kız, sadece yanlış yaşamda."

TJ ayağa kalkmadan önce derin bir nefes alıp göğsünü ovuşturuyor. Birbirimize baktığımızda kaşlarım havaya kalkıyor ve o da kendine özgü tuhaf düşüncelerini söylemeden önce gülümsüyor.

"Bu iş havuzda yan yana yatan iki adam için fazla ciddi olmaya başladı. Ben şöyle düşünüyorum. Geri çekil. Sakin ol, onunla bizim gibi konuş. Erkek arkadaş gibi davranma. Kesinlikle onu arabalı randevulara götürme."

"Evet." Kıkırdıyorum. "Geriye dönüp baktığımda... biliyor musun? Ben lanet bir aptalım."

Nate ona boktan bir pas atmadan önce kollarını iki yana açıp esniyor. Yine de fark etmez, TJ pası olması gerektiği gibi yakalar.

"Hıyarlık etmek istemem," diye gülererek ekliyor, "ama o kızın kişiliğini beğendiğin için kendini kaybedecekmiş gibi davranıyorsun. Çoktan çekmeye *başladı*. Anlıyor musun?"

İkimiz de gülmeye başladık. Çünkü haksız değil. Ondan hoşlanıyor olmam bir bok ifade etmiyor. Eleanor prensini bekleyen bir kız değil. Krallığı yönetirken neden beklesin ki? Siktiğimin A'sı.

"Sadece oyunuma geri dönmem gerekiyor," diyorum kararlılıkla. "Artık izin almak ve dikkatimi dağıtan şeylere boyun eğmek yok."

O gülüyor. Ben gülüyorum, konuşurken kaşlarım birbirine çarpıyor.

"Birlikte iki haftamız daha var. Bu süre içinde kimse aşık olacak değil ya. Bu yüzden, elimi çekiyorum."

Bana şaşkınlıkla bakıyor, ta ki ben "Seks dışında her şeyi kastediyorum" diyene kadar. Sırıtişım büyüyor. "Bir erkeğin yemek yemesi gerekir."

Başını sallayıp topu Nate'e geri atıyor.

"Anlaşılabilir efendim. Aynı fikirdeyim."

Gülümsüyorum, yaşlı insanların yaptığı su aerobiğini yapar gibi etrafta sıçramasını izliyorum. Neden bu kadar sevimli olmak zorunda ki? Ve neden sırf boynumu öpsün diye oraya gidip lanet bacaklarını boynuma dolamak istiyorum? *Oh, seni aptal sikik. Kendine gel.*

"Artı," diye nefes alıyorum, her kelimeyi TJ'e ve kendime satarak. "Gerçek şu ki, aptal olmaya ve çıkmayı denemeye karar versek bile-"

TJ sözümü kesti. "Onu kesinlikle ağlatırsın. Sonunda senden nefret eder."

Parmaklarımı şıklatıp onu işaret ediyorum. "Kesinlikle."

TJ az önce yakaladığı ıslak futbol topunu karnıma vuruyor ve ben bir inilti çıkarırken karnımı kontrol ediyor. Ama omzuma çift yumruk vurmadan önce gülüyor ve onlara katılmak için suya doğru koşuyor.

Düşüncelerimin geniş getirmesine izin verirken topu elimde döndürüyorum. En iyisi bu. Benim için en iyi olanı yapıyorum. Bunu kendime ve harcadığım onca emeğe borçluyum.

"Mürettebat!"

"YMCA" şarkısında dans etmeye başlamadan önce ellerini havada sallarken sesi tekrar dikkatimi çekiyor.

"Bu bizim şarkımız."

Gülmekten kendimi alamıyorum çünkü evlendiğimizde bize "özel şarkımızın" ne olduğunu sordular. Eşim koridorda yürürken çalacaklarını söylediler. Çünkü görünüşe göre nikâh memuru/Elvis sadece altı ile gece yarısı arasında şarkı söylüyormuş. Onun seçmesine izin verdim.

Koridorda "YMCA" şarkısıyla yürüdü ve tüm salon nakaratta ona eşlik etti.

TJ ve Nate, TJ omuzlarını suyun altına indirirken ve Nate onu yukarı kaldırmak için belinden tutarken aynı anıyı hatırlayarak gülüyorlar.

Kollarıyla şarkıyı hecelemeye devam ederken inci gibi beyazlarının her bir parçası havuzdan kabine kadar görülebiliyor. Ama yan taraftaki bir şeyin parıltısı gözüme çarpıyor.

Bakışlarımı kaydırıyorum, onun yanından geçip ona bakan bir adama bakıyorum. Ve çenem geriliyor çünkü elinde tuttuğu iPhone'u ona doğrultmuş. *Ne oluyor lan? O...*

Bu orospu çocuğu onun fotoğraflarını mı çekiyor?

Dakikalar gibi gelen ama muhtemelen sadece birkaç saniye süren bir süre boyunca bakıyorum, elim topu sertçe kavırıyor ve bağcıklarını bağlamak için etrafında döndürüyor.

Vücudumdaki her şey sakinleşiyor ve gördüğüm tek yol bu sandalyeden yaklaşık yirmi metre ötedeki o orospu çocuğunun yüzüne giden yol.

Mantığının harekete geçmesine fırsat kalmadan, "Nate, uzun oyna," diye bağıyorum ve topu havuzun öbür ucuna fırlatıyorum, Eleanor'un yanından vızıldayarak geçiyor, o lanet cep telefonunun içinden geçip doğrudan adamın burnuna çarpıyor.

İki şey olur: kırık burnundan kan fışkırır ve Eleanor şaşkınlıkla çığlık atar.

Wild Card çoktan TJ'in omuzlarından inmiş, gözleri fincan tabağına dönerken elleriyle ağzını kapatıyor.

Ama çocuklar bana bakıyor, onu korumacı bir şekilde arkalarına alıyorlar.

Ayağa kalkıyorum, ellerimi havaya kaldırarak o adamın oturduğu yere doğru yürüyorum ve sesimi yükseltiyorum.

"Vay canına. Bunun için çok üzgünüm, adamım. Top gerçekten elimden kaçtı."

Nate arka planda kıkırdıyor ama görmezden geliyorum, yüzümü şu anda havuz görevlilerinden buz ve havlu alan orospu çocuğuna çeviriyorum.

Sırıttıyorum.

"Burnunun köprüsünü sıkıştırmalısın... başını geride tut." Bana ters ters bakıyor, sanki tıkanmış gibi konuşuyor.

"Burnumu kırdın, göt herif. Seni dava edeceğim. Kim olduğunu biliyorum."

Paramparça olmuş telefonunun yattığı yere bakıyorum, sonra telefonu kaldırıp cebime atıyorum.

"Eğer beni dava ederseniz, muhtemelen tazminat ödemek zorunda kalacağım. Belki telefonunu bile tamir ettiririm. O yüzden bir an önce başlayıp onu yanıma alacağım."

"Lanet telefonumu alamazsın," diye homurdanıyor ve havluyu kanayan burnuna daha fazla bastırıyor.

Ama sandalyesinin yanına çömeliyorum ve omzumun üzerinden baktığımda, adamların Eleanor'u havuzdan çıkardıklarını ve şimdi kabinde kurulandığını görüyorum.

Sesimi alçaltarak ona bakıyorum.

"Kim olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Seni tanımadığımı mı sanıyorsun? Senin ve tüm iğrenç arkadaşlarının kim olduğunu biliyorum. Dışarıda sürekli kameralar var, her hareketimizi izlemeye çalışıyorlar."

Tekrar ayağa kalkıyorum, ona bakıyorum, tüm tavrının değişmesini izliyorum, telefonunu çıkarıp elimde sallarken alnında endişe var. "Buraya tekrar gizlice gir ve karımın başka bir fotoğrafını çekmeye çalış... ve Burnundan daha fazlasını kıracağım."

Hiç endişelenmeden çekip gideceğim. Bırak beni dava etsin. Kimse ona böyle davranamaz.

Eleanor beni havuzun yarısında karşılıyor, yanlarında TJ ve Nate var, onlar da aynı şekilde sırtımda bana bakıyorlar.

"Oyun planı nedir?" TJ sinsice söylüyor.

Kolumu Eleanor'un üzerine atıp aşağı bakıyorum. Ne yapıyorum ben? Bu tam anlamıyla planın tam tersi. Ama Eleanor bana gülümsediğinde tüm mantığım beni tekrar terk ediyor.

Otelin girişine doğru yürürken "Bunu bilerek mi yaptın?" diye fısıldıyor.

Hindistan cevizi yağı ve havuz kokusunu içime çekerek alnına bir öpücük konduruyorum. "Asla. Bir gün antrenman yapmadığımda ne olduğunu gördün mü? Hedefim çok kötü."

Ondan hoşlanıyorum diye bunu kabul etmek zorunda değilim. Belki yukarıda biraz eğlenmek aklımı başıma getirir.

yirmi yedi

. . .

"Bence sikiinin velayetini paylaşmalıyız."

eleanor

I Havuzda ne oldu bilmiyorum ama bildiğim tek şey Crew Matthews'un saçmaladığı. O top yanımdan balistik bir füze gibi geçti ve tam olarak hedeflediği şeye kilitlendi.

Meraklı yanım nedenini bilmek istiyor, ama dürüst olmak gerekirse, eğer

bana söylemek istiyorsa, benim için sorun yok. Garip bir şekilde, onun kararlarına güveniyorum. Bu benim hakkımda ne söyler bilmiyorum çünkü az önce bir adamın suratına futbol topuyla vurdu, ama işte buradayız.

"Su?" Buzdolabına doğru yürürken çantamı tezgahın kenarına koyarak teklif ediyorum.

Ancak çantamın içindeki her şey yere dökülürken bir çarpma sesi beni hemen döndürüyor.

"Kahretsin," diye bağıriyorum, bronzlaşma yağım mermer zemine akarken. Kafamı kaldırdım ve kâğıt havlulara en yakın olan Crew'u fark ettim. "Hey, bana biraz getir lütfen."

Ama harekete geçmek yerine bana kıkırdamaya başladı çünkü dört ayak üzerine düştüğüm anda elim doğruca yere kaydı ve beni karnımın üzerinde bıraktı.

"Şu halinize bakın... Hepiniz yere serilmişsiniz. Beyler, kızıma bir bakın. Eğer daha iyisini bilmeseydim..."

Kendi kendime gülerek sözünü kestim.

"Kapa çenenı." Bana yardım etmesi için kuru elimi kaldırıyorum ama onun yerine elimi tutuyor ve beni bir çemberin içinde döndürüyor, diğer çocuklar eğlenerek bakarken bir kahkaha atmama neden oluyor.

"Biri ona etrafta oynamayı bırakmasını söyleyebilir mi?" diye şakacı bir şekilde azarlıyorum, hiç de kızgın değilim.

Bana ve Crew'e doğru yürürken hiçbirı bir şey söylemiyor.

Sessiz bir nefes alıyorum çünkü bu ikisi bir ekip olarak çalıştığında hissedilir bir değişim oluyor. Ve aniden, amacın beni ayağa kaldırmak olmadığından emin oldum. Daha çok sırt üstü yatırmak.

Bakışlarım aralarında gidip geliyor. Gözleri aynı anda bedenimde, en sevdikleri yerlerin üzerinde geziniyor. Bir kahkaha atmadan önce sırtlıyorum.

Çünkü bütün gün bu üçlünün önünde bikiniyle durdum ama her nasılsa şu anda kendimi yarı çıplak hissediyorum. Tamamen açıkta.

Tanrım. Hiç olmadıkları kadar güçlü geliyorlar.

"Ya da..." Nate durdu ve bana baktı. "Crew'e durmasını söylemek yerine, oynamaya devam etmesini söyleyebiliriz. Değil mi Crew? Bence bu daha iyi bir plan..."

Ekip önce TJ'e, sonra da Nate'e aniden telekinezi geliştirmişler gibi bakarken TJ kıkırdıyor ve çömeliyor. Ellerinden birini yağda gezdirdikten sonra bacaklarıma götürüp cildime sürüyor.

Oh, helloooo.

Crew'un yanımda sessiz bir hırıltı çıkardığını duyuyorum.

"Bu bana neyi hatırlatıyor biliyor musun, sevgilim?" TJ

sırıttıyor. "Hiçbir fikrim yok," diye fısıldıyorum alt

dudağımı ısırmadan önce. "Şişe çevirmece."

Gülüyorum, başımı arkaya atıp "TJ. Yerde yağ içinde yatmam sana nasıl şişe çevirmece oyununu hatırlatıyor?"

Ama TJ bana cevap vermeden önce Crew'a bakıp sırtıttıyor ve elimi ondan alıyor.

"Eleanor'u döndürelim ve önümüze ne gelirse öpelim derim. Ne dersin, Crew? Var mısınız?"

Bunun nereye gittiğini hiç umursamadan

gülümsüyorum. Crew elimi geri çekiyor, "Önce

ben." diye homurdanıyor.

Lanet olsun. İşte başlıyoruz. Ya yere kusacağım ya da cinsel cennete gideceğim. Tanrı gerçekten veriyor, veriyor ve veriyor.

Götürme kısmını siktir et.

Crew'a, sonra Nate'e, sonra TJ'e bakıyorum ama kimse bana bakmıyor. Birbirlerine bakıyorlar. *Neler oluyor?* Eğer bu yine o küçük yarışmalardan biriye, amım hayatta kalamayabilir ama içimdeki asker yine de denemek istiyor.

"Kendimi mi döndürüyorum?" Alay ediyorum, gülerken alt dudağımı ısırıyorum.

Ama Crew'un gözleri bana kayıyor, çenesi geriliyor ve birden dünya gözünün önünden geçiyor. Beni kendi etrafında döndürerek kahkahalarla çılgılık atmamı ve bacağımla onun yanına uzanmamı sağladı.

Baldırımı tutup ağzına götürürken ve usulca öperken "Sen delisin" diye yuvarlanıyor.

Sessiz bir nefes alıyorum, gözlerimiz buluştuğunda ve tekrar öptüğünde bedenim hareketsizleşiyor. Gözlerindeki bir şey benimkileri ona kilitliyor ve göğsümün şimdiden daha ağır bir ritimle yükselip alçaldığını hissedebiliyorum.

Dudaklarım gülümsemeye başlıyor, tam olarak onun yüzünde olanlara uyuyor, ama Nate araya girince an bozuluyor.

"Kızımızın canını sıkma, Crew..."

Crew huysuzca başka tarafa bakıyor ve Nate'e beni döndürmeden önce otururken elimi tutması için zar zor yeterli alan veriyor.

Sırtımı Nate'e dönerek durduğumda gülüyorum, "Bu delilik" diye bağıriyorum, böylece o bana bakarken ben de ona bakıyorum.

Sırıttırıyor. "Görünüşe göre dudaklarım var."

Nate başımı daha da geriye atarken eğiliyor ve dudakları dudaklarımı zar zor sıyırıyor - sıyırıyor çünkü Crew Nate'i yana doğru itiyor, bu da benim yana düşmeme ve Crew'un ayağının yağa takılmasına neden oluyor. Atletik birine göre çok garip bir şekilde kayıyor ve tezgâha tutunup oflaya puflaya bir şeyler söylüyor.

"Hayır...hayır. Kural bu değil... Bu hile yapmaktır. Kafasının arkasını öpmek zorundasın. Elinde olan bu," diye seksi şişe çevirme polisi gibi koşturuyor.

Crew, Nate'e bunu yapması için işaret ediyor ve ikimiz de gülmeye başlıyoruz. *Aklın1 mı kaÇırdı?*

"İyi misin?" Nate başımın arkasına bir öpücük kondururken Crew'a teklif ediyorum.

Crew boğazını temizler ve başını sallayarak kendine gelir. "Evet, yağmur gibi.

Ben iyiyim. Harikayım."

Güneşten zehirlendiği kesin.

TJ uzanıp bileğimi tutmadan önce bana göz kırptırıyor.

"Siktir et, biri altmış milyon dolarlık kolunu kıracak. Bunu yatak odasına götürüyoruz."

TJ beni lanet bir mağara adamı gibi sürüklemeye başlamadan önce tepki verecek zamanım yok, adını haykırmadan önce bir kahkaha atarken beni yerde kaydırıyor.

"TJ! Sen delisin."

TJ omzunun üzerinden doğrudan Crew'a bakıyor ve hareketimizi durduruyor. "Şuna bakar mısın... adım1 haykırdı. Bu benim onun listesinde mi? Yoksa bana 30 bin mi ödüyorsun?"

Hassiktir. Yüzüm yattığım yerden Crew'a doğru dönüyor, ağzım "Ooo, yannnnn" diyecekmişim gibi açık.

Donmayan tek kişi Crew, o da bize doğru geliyor.

Vay anasın!

Crew hiç vakit kaybetmeden beni ayağa kaldırıyor, dev gövdesi üzerimde gezinirken eli kolumu nazikçe sıkıyor ve okyanus mavisi gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Neden başım belada?" Sırıtiyorum.

Sesi tenime değen çakıl taşları gibi ürpertiıyor beni. "Sana bankla flört etme konusunda ne demiştin?"

Dilim alt dudağımın üzerinden dışarı fırlıyor çünkü dominant Crew en sevdiğim versiyonlardan biri.

"Yapmamamı söylemiştin, çünkü sen ilk sıradasın," diye fısıldıyorum. "Teknik olarak," diye araya giriyor TJ, yanıma doğru eğilerek. "Ben de başlıyorum."

Crew'un yüzü onunkine dönüyor ve ben gülümsememi saklamaya çalışırken Crew havlıyor, "Sen ve Nate dün gece rastgele bir amı sikmediniz mi? Belsoğukluğu, frengi, uçuk, lanet olası yengeçler-"

Crew bana bakarken gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Bunlardan herhangi birini istiyor musun?"

İçimden bir kahkaha kopuyor, sonra onu geri itiyorum çünkü adam ciddi. Ve şu anda güvenli seksin çeşitli yollarından bahsetmenin zamanı olmadığı izlenimine kapılıyorum. Bu yüzden başımı sallıyorum çünkü TJ'in başı bu yorum yüzünden çok büyük belada.

Asla bir adamı on altı bine düştüğünde tekmeleme.

TJ kıkırdar ve Crew'un kolunu okşar. "Haklısın. Vay canına, *ben...* ya da *biz-*" Tezgâha yaslanmış, kollarını kavuşturmuş sırtan Nate'i işaret ederek başını sallıyor ve TJ devam ediyor. "Evet, tam olarak bunu düşünmediğimizi. İçkinin etkisi hâlâ üzerimizde olmalı."

TJ belime dokunuyor, eğiliyor ve yanağımdan iffetli bir öpücük konduruyor. "Sanırım ucuz atlattın."

Gülümsüyorum, ama aynı zamanda ne? Konuşmanın bir kısmını kaçırıyormuşum gibi hissediyorum. Nate ve TJ gidiyorlar ama kapı kapanırken Crew'a bakıyorum.

"Neler oluyor?"

Başını sallıyor, elleri belimde, beni yatak odasına doğru geri geri götürüyor. Ben de kendimi tekrar ediyorum.

"Hayır, dostum. Neler oluyor?"

Omzunun üzerinden bakmadan önce kapı aralığında durdu ve elimi tutarak beni kanepeye doğru sürükledi ve üzerinde durmam için kaldırdı.

Yine o şeyi yapıyor, göz göze gelmemizi sağlıyor. *Neden bu kadar şirin?*

Crew boynunu kırar. "Olan şu ki, ben seni istiyorum."

Gözlerim onu arıyor çünkü kısa bir an için kalbim duruyor. Söylediğini sandığım şeyi mi söylüyor? Ama sonra devam ediyor ve ben tekrar nefes alabiliyorum.

"Bu gece seni kendime istiyorum. Sanırım o adamın fotoğrafını çekmesi beni çok heyecanlandırdı ve ben-"

"Fotoğrafımı mı çekiyordu?" Ben çılgılık atıyorum ama Crew kıkırdıyor, cebinden kırık telefonu çıkarıp masanın üzerine fırlatıyor.

"Sorun çözüldü." Elini uzatıp karnıma dokunmadan önce kaşlarını çatıyor, konuşurken yağda küçük dalgacıklar çiziyor. "Seni tamamen kendime istiyorum. Seni yine bu kanepeye domaltarak becermek ve konuşamayana kadar amını yalamak istiyorum. O götü kirletmek istiyorum. Benim döllerimi ağzında, seninkileri de sikimde istiyorum."

Gözlerini tekrar benimkilere dikti.

"Bu gece vücudunu sadece benim için istiyorum."

Lanet olsun. Daha önce hiç bu kadar ıslandığımı hatırlamıyorum. Erkekler "Hadi sevişelim." diyor. Crew diyor ki, "Benimkini ağzında, seninkini de sikimde istiyorum."

Tanrı aşkına, bir masterclass ver artık.

"Tamamdır," diye nefes veriyorum, ellerim omuzlarında, düşüncemi ortaya atmadan önce biraz zıplıyor, aniden onu kendime de istediğimi bilmesini istiyorum.

Yapma bunu, aptal. O bir tatil, kalıcı bir yer değil. Ama yine de dudaklarım kıpırdamaya başladı.

"Ve doğrusu, geçen gecenin bir daha asla yaşanmaması umurumda değil. TJ ve Nate iyi vakit geçirmek için varlar, uzun bir süre için değil.

Bırakın iki ek komplikasyonu, bir erkek arkadaş bile istemiyorum. Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

Crew sırtlıyor, belimi daha sıkı tutarak kaldırıyor ve bacaklarım beline dolanıyor.

Beni taşırken elleri kıcımda, bu yüzden çene çizgisi boyunca öpme fırsatını değerlendiriyorum, kaygan olduğum için beni her kaldırmak zorunda kaldığında gülüyorum.

Yatak odasına girer girmez beni yatağa fırlatıyor ve üzerime sürünerek bir bacağına benimkinin arasına sokuyor.

"Listene nereden başlamak istersin?" diye soruyorum boğuk bir sesle.

Crew'un parmakları köprücük kemiğimin üzerinde geziniyor, sonra bikini üstümün kumaşının üzerinden geçerek onu açıyor ve ağzını meme ucuma kapatıyor.

Nefes alıyorum, çenemi kaldırırken başımın yatağa sürtünmesine izin veriyorum. Dudaklarının arasında sertleşirken dili çakıllı etin üzerinde daireler çiziyor.

Hassas tomurcuğu emiyor ve göğüslerimi ona doğru itip inlememe neden oluyor.

"Kahretsin, bu iyi hissettiriyor."

Crew bir patlamayla meme ucumu serbest bırakıyor, eli güneye doğru ilerlerken gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor ve ardından tüylerimi diken diken ediyor.

Hiçbir şey söylemiyor, sadece karnımın üzerinden bikini altıma kadar sıyrılırken gözlerimin içine bakıyor.

Ama onları çözme zahmetine girmiyor. Bunun yerine, Crew elini içeri sokuyor, klitorisime masaj yapmadan önce saçlarımın etrafında toplanan ıslaklığın arasına iterken dudaklarım hem ağzımda hem de amımda ayrılırken sırtıyor.

Sırtımı yataktan kaldırıyorum, gözlerim kapanıyor ve dudaklarının köprücük kemiğime konduğunu hissediyorum.

"Amının bu kadar ıslanmasına bayılıyorum," diye fısıldıyor tenimde.

Parmağını çekiyor, ıslaklığımı meme ucumun etrafında dolaştırmadan önce uyarılmışlığımla karnımın üzerinden mememe doğru sürüklüyor.

Dudaklarımı yalıyorum, ağzını tekrar üzerine kapatmadan önce beni kaplamasını izliyorum.

"Siktir," diye bağıryorum, ellerimi saçlarında ve kaslı sırtında gezdiriyorum.

Crew göğsümü terk etmeden önce arzumu öpüyor ve bıraktığı yoldan aşağı inerek vücudumu öpüyor. Dili kayarak göbek deliğime giriyor ve daha sonra aşağıya inerek popoma ulaşıyor.

Ağzı kumaşı kaplıyor, amımla derinden öpüyor ve bedenimin sarsılmasını sağlıyor.

"Oh Tanrım." Nefesimi sertçe veriyorum ama Crew çok nazikçe kumaşı kenara kaydırıyor ve dilini doğrudan klitorisimin üzerinde gezdiriyor.

"Siktir," diye inliyorum.

Tanrım, dili sihirli. Crew bacaklarımın arasında manevra yapıyor, böylece kolları bacaklarımın altında asılı kalıyor. Ben kıvranırken ve nefes nefese kalırken dilini yalıyor ve dolaştırıyor, mırıldanıyor ve klitorisime karşı hırılıyor.

Parmaklarım saçlarını örüyor, yüzünü amıma doğru tutuyor, ben ona sürtünürken ıslaklığımın her zerresini yutmasına izin veriyorum.

"Aman Tanrım. Amımı yalamana bayılıyorum."

Crew hırlarken iri elleri bacaklarımın iç kısmını kavıyor, kıcımlı yataktan kaldırıp beni yüzüne götürmeden önce hassas zonklayan klitorisimi ısıtıyor. Beni tekrar yere bırakmadan ve ellerini kalçalarımın vurarak beni daha geniş açmadan önce benden besleniyor.

Nefes alıp veriyorum ve inliyorum çünkü beni boşaltmayı kendine görev edinmiş. O kadar bunaltıcı ki vücudum şimdiden titriyor.

"Siktir. Aman Tanrım."

Klitorisimi emiyor ve geriye doğru sürünmeye başlıyorum çünkü zar zor dayanabiliyorum. Bu çok iyi. Çok açığım, her yerim amımın içinde. Zonkluyor ve titriyorum, ona sürtünüyorum ve aynı anda duvara tırmanacakmışım gibi hissediyorum.

Ama Crew durmuyor, inliyor, "Daha fazla. Gel buraya," diye homurdanarak ve amıma ihtiyaç duyarak beni takip ediyor.

Elim sırtına çarpıyor, kalçalarım yüzüne doğru sallanırken tutunacak bir şey bulmaya çalışıyorum.

"Tanrım, evet, evet, evet..."

Ama ben boşalamadan, dizlerine kadar yükselip kalçalarımı kavıyor ve beni kendisine doğru çekiştiriyor. El yordamıyla bikiimin altını çıkarmaya çalışıyorum. Ama Crew'un umurunda bile değil. Hiç tereddüt etmeden bikiimi yırtıyor, sikini çıkarıyor ve içime sokuyor.

"Aman Tanrım," diye soluk soluğa adını fısıldıyorum. "Mürettebat."

Ama ben ona bakarken, çarşafı kavrarken, göğsü kabarıyor. İçime vuruyor, tekrar tekrar vuruyor, bana bakıyor.

Ve lanet bir tanrı gibi görünüyor.

"Oh, şimdi adımı hatırladın mı?"

Kibrinden hoşlanmıyormuş gibi davranmamın bir anlamı yok çünkü amımın daha da ıslanması bunu ele veriyor.

"Doğru," diye mırıldanıyor, sırtıyor, kalçaları lanet bir makine gibi çalışırken çenesi gevşiyor, hiç yavaşlamıyor. "O amcığın benim için ağlamaya başladığını hissettim. Çünkü o benim pis küçük orospum."

Lanet olsun. Aşırı zevk yüklemesinden ölebilirim.

Gözlerimi kapattığımda sesi içime doluyor.

"Adımı haykırmadığı için onu cezalandırmayacağım..."

Gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor ve nefesimi tutamıyormuşum gibi hissediyorum. Crew beni o kadar iyi beceriyor ki, zamanın sonuna kadar belirlediğim çıta o olacak.

Sesi düzensiz bir şekilde devam ederken gördüklerinden keyif alarak kıkırdıyor. "Onu neden cezalandırayım ki? Bu küçük yuva ve ben... birbirimizi anlıyoruz diğer."

Crew bacaklarımın arkasını göğsüne getirip orada tutuyor, içime tekrar tekrar girerken gövdelerim yüzünü çevreliyor. Aleti her dışarı çıktığında ve ıslak amıma her girdiğinde tenimiz tokatlanıyor, o da kelimelerini gıcırdatıyor.

"Ona söylediğimde geliyor."

Daha sert itiyor.

"Ona ne verirsem onu alır."

Crew mememi tokatlayarak nefesimi kesiyor. "Ve kimin sikinin ona ait olduğunu biliyor."

Nefesim kesiliyor, ellerim vücudumda geziniyor, inerken küstah ve vahşi, her itişinde homurdanırken düşünemiyorum.

İnlerken tüm vücudum ihtiyaçtan titriyor.

Crew bir koluyla bacaklarımı tutuyor, diğer koluyla da elini amıma götürüyor ve parmaklarıyla klitorisimi okşuyor.

Vücudumu tam anlamıyla keman gibi çalıyor. En iyi ihtimalle nefesim titriyor. Ve klitorisimi acımasızca ovarken ılgılık atıyorum.

"Ohmygodohmygodohmygod."

Serbest bırakılmamın peşinden koşarken vücudum tırmanmaya, kasılmaya ve bana lanet bir zevkle saldırmaya devam ediyor.

"Benim için boşalacak mısın bebeğim?" diye fısıldıyor, ıslak amıma bakarak. "Sikimin her yerine boşalacak mısın? Benim uslu kızım olup o kadar çok fişkirtacaksın ki kıcına damlayacak ve ben de onu sikeceğim, öyle mi?"

Yüce İsa.

İhtiyacım olan tek şey bu. Pis ağzı beni uçurumun kenarına getiriyor ve tavana doğru anlaşılmaz kelimeler savuruyorum. Lanet ruhum bedenimi terk ediyor.

Yanımdaki arşıafları kavrarken ciğerlerimden gırtlaktan gelen, derin, içgüdüsel bir ıglık kopuyor. Kollarım iki yana açılmış, bedenimi tutmuş, o içime defalarca girip çıkarken, ben aniden tekrar tırmanıp atomik bir patlamanın içine savrulana kadar vücudumdaki her bir zevki çekip çıkarıyor.

Adını bağırmadığımdan emin değilim ama bağırdıysam da ikimiz de anlamadık çünkü İngilizce konuştuğumdan bile emin değilim.

Dudaklarım üşüyormuşum gibi titriyor ama tüm vücudum sıcacık. Nefes nefese ona bakıyorum, siki yavaş yavaş hareket ederken onu içime çekiyorum.

Crew alt dudağındaki parıltıyı yalıyor, bana bakarken gözleri kapanıyor, bacaklarımı serbest bırakıyor ve iki yanına düşüyorlar.

Daha işi bitmedi.

Crew sikini içimden çıkarıyor, yatağın kenarından kalkıp kendini okşamaya başlamadan önce beni nefessiz bırakıyor.

Siktir, çok seksi, dölleriyle kaplanmış, gözleri vücudumda geziniyor. Başını eğdiğinde nefesimi tutarak yutkunuyorum.

"Sana amını cezalandırmayacağımı söylemiştim." Alt dudağını dişlerinin arasına alıp emiyor ve uzun uzun sikini aşağı yukarı çekerek dışarı çıkarıyor. "Çünkü sorun olan senin lanet olası ağzın."

Crew geri adım atıyor ve parmağını kıvrarak beni önünde durmaya çağırıyor. İstemsizce kalçalarım sallanıyor çünkü yeniden tahrik oluyorum. Böylece yataktan sıyrılıp önünde zayıf bacaklarımın üzerinde duruyorum, elini göğsümde ve boynumda gezdirip çenemi ve gözlerimi ona doğru çevirmeye zorlarken sertçe nefes alıyorum.

Eğilip beni önce nazikçe öpüyor, sonra alt dudağımı emiyor, ardından sertçe bırakıyor ve fısıldayarak bir şeyler söylüyor.

"Ağzını sikime koy."

Gözlerim kapanıyor, ellerimi vücudunda gezdirmeden ve önünde diz çökmeden önce beni bir zevk dalgası vuruyor.

Crew sikinin ucunu dudaklarımın üzerinde gezdiriyor, kendi tadına bakmama izin veriyor ve bana bunu ilk kez yaptığımız zamanı hatırlatıyor.

"Adımı haykırmak istemiyorsun... sorun değil. Ama yine de bunun kimin ağzı olduğunu hatırlayacaksın."

Parmakları saçlarımın arasında geziniyor, aleti dudaklarımın arasından geçmeden önce saçlarımı kavırıyor.

Dilimle aletin kenarının hemen altında daireler çizip emerken, dölünün tadı bana karışıyor. Crew homurdanıyor, kendini bastırıyor

çekip tekrar yapmadan önce ağzıma daha fazla soktu.

Ellerim kışının yanlarını buluyor, her ileri itişinde kışının girintisini seviyor. Ve inliyorum, bilmesini istiyorum.

"Hoşuna gitti mi bebeğim? Yüzünü küçük bir sürtük gibi becermem hoşuna gidiyor mu?"

Onu derin boğazlamadan önce başımı sallıyorum.

"Siktir." İnliyor, bu sefer nefesi kesiliyor. "Ağzın çok iyi."

Crew yüzümü sikmeye başladı, ağzımı kullanırken ritme sahip oldu. Yanaklarımı oyuyorum, beni daha derine ve daha derine yönlendirirken başımı sallıyorum, boğazımı her becerdiğinde beni horozuna öğürtüyor.

"Evet, bebeğim, bu çok iyi. Em şu siki."

Boğazıma tekrar vurup nefesimi çalarken ve sonra bana geri verirken gözlerimin kenarlarından yaşlar dökülüyor. Yukarıdan gelen derin, ağır pantolonları beni teşvik ediyor, elimi amıma geri bırakmamı ve kendime dokunmamı sağlıyor, bunu onunla hissetmek istiyorum.

"Lanet olsun, seni kirli seviyorum."

Vücudu kontrolü ele alıp bitiş çizgisine doğru yarışmaya başlayana kadar ağzıma daha hızlı ve daha hızlı pompalıyor.

Crew beni çekiştiriyor, yüzüme sürtünüyor, "Siktir, siktir, siktir" diye bağırıyor, ta ki vücudu gerilene ve başımı yerinde tutmak için saçlarımı acımasızca kavrayana kadar.

Sıcak döllere ağzıma dolmaya başlıyor ama Crew homurdanıyor, sözlerini bir hayvan gibi tükürüyor.

"Sakın yutkunayım deme."

Dölleri ağzımda birikirken parmaklarım klitorisimin üzerinde şiddetli daireler çiziyor.

"Ciddiyim, sakın bir damla bile yutayım deme."

Bitirdiğinde, saçlarımı kullanarak dudaklarımı yumuşayan şaftından aşağı sürüklüyor, başımı geriye yatırıyor, böylece ona bakıyorum, hala kendimi ovuyorum, tekrar gelmek için çaresizim.

Sesi düzensiz ve derindir.

"İyi bir kız gibi ağzını aç. İçindeki dölleri görmeme izin ver."

Bu ana kadar hiç bu kadar sahiplenilmiş, bu kadar lezzetli bir şekilde aşağılanmış ve sahiplenilmiş hissetmemiştim.

Bana söyleneni aynen yapıyorum ve bana verdiği şeyi ona göstermek için ağzımı açıyorum. Elinin tersini ağzına götürüp dudaklarındaki tükürüğü silerken dudağının kenarı küstahça yukarı kalkıyor.

"Sen benim pis fahişem misin?"

Saçlarımı tuttuğu kuvvete karşı başımı sallıyorum, daha hızlı ovuşturuyorum. "O am benim mi ki istediğimi yapabileyim?"

Tekrar başımı sallıyorum, uçuşurumu hissediyorum.

"Bu ağız artık kime ait olduğunu biliyor mu?"

Son kez başımı sallıyorum.

Çünkü Crew ü z e r i m e eğilip ağzıma tükürürken başımı daha da geriye atıyor.

"Şimdi yutabilirsin." Boşaldım.

Sertçe.

Crew beni yerden kaldırıyor, duşa doğru yürürken ona sarılmama izin veriyor, başımın üstünü öpüyor ve sırtımı okşuyor.

Listeden silmem için bahse girmesine gerek yok. Aleti bunu onun için yaptı.

"Hey," diye fısıldadım. "Yarın avukatı arayabilir misin, çünkü bence sikinin velayetini paylaşmalıyız. En azından tatillerde ben alırım."

Ekip gülüyor ve ben de takip ediyorum, ama dürüst olmak gerekirse, sadece yarı şaka yapıyorum.

yirmi sekiz

. . .

"Onu REM uykusuna yatırdım."

Mürettebat

Slatin kaç olduğunu bilmiyorum. Benim de umurumda değil.

Tek bildiğim vücudumun üşüdüğü.

Gözlerimi açıyorum, başım yastığımın üzerinde kayıyor ve Yan tarafa. Eleanor sırt üstü yatmış, mışıl mışıl uyuyor. Tabii ki öyle. Onu REM uykusuna soktum.

Ele geçirilmiş bir adamdım çünkü sadece ben ve o olalım istiyordum. Ve şu andan itibaren, sadece ben ve o olacağız.

Ben ve o. Bununla ilgili her şey kötü bir fikir... tıpkı bu sabah olduğu gibi. Kahretsin, bir plan yaptım ve ona sadık kalmalıyım.

Çek ellerini, Crew. Şu an aklından geçeni yapma.

Ama bu savaşı kaybettiğimi zaten biliyorum çünkü çoktan dönüp kolumu bacaklarının arasından geçirdim ve onu yanıma çekmeden önce bir avuç kışını yakaladım.

"Gel buraya," diye homurdanıyorum, elimi göğüs kafesinin etrafına sarmadan önce kalçasının arkasından geçirirken vücudunu üzerime örtüyorum.

İnliyor, ben omzuna bir öpücük kondururken bana daha da sokuluyor, o da bana aynı sıklıkta sarılırken vücutlarımız aynı hizaya geliyor.

Yarın... Yarın oyun planımı uygulayacağım. Bu gece, onu olduğu yerde istiyorum.

10/10

JULY SINCE 1940 LAS VEGAS

S	M	T	W	T	F	S
			X	X	X	X
X	X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	X	X
X	X	X	X	X	31	X

yirmi dokuz

. . .

"Benim karım yok. Sahte bile değil."

eleanor

I O kadar erken ki kuşlar henüz uyanmadı bile. Kaldı ki uyansalar bile çatı katından onları duyamazdım. Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalkarken ayaklarım durdu.

"Burada ne işin var? Çoktan antrenmana gitmişsindir diye düşünmüştüm." Crew, üzerinde sadece boxer külotu ve elinde bir parça Tostun yarısı ağzından dışarı sarkmış, elinde iki fincan kahve tutuyor.

Kahretsin, dağınık saçları ve sergilenen tüm o kaslar arasında, yeniden odaklanmak için birkaç kez göz kırpmam gerekiyor. Vücudunu kaç kez gördüğüm önemli değil, o damarlı ön kollar ve mükemmel şekillendirilmiş karın kasları beni her zaman azdırıyor. Bütün gün onu yalamak ve nesneleştirmek istiyorum.

Bir şeyler mırıldanıyor, sonra başını pencerelere doğru çevirip gözlerimi o yöne çekiyor. Yüce Tanrım, yağmur yağıyor.

İlk uyandığımda ve buraya geldiğimde fark etmemiştim ama gökyüzü koyu gri, kızgın bulutlarla dolu ve yağmur o kadar şiddetli yağıyor ki camda kesik izleri bırakıyor.

"Okul yok. Yağmurlu bir gün," diye mırıldanıyor tostun etrafında, ben bir çıtırtı duymadan önce.

Gülümsüyorum, tezgâha doğru ilerliyorum ve ön kollarımı serin mermere dayayarak öne doğru eğiliyorum, sonra kahvemi elinden alıyorum, kendimi şakacı hissediyorum.

"Şu haline bak. Diğer tüm küçük oyun kurucular bugün derse gitmek ve sıkı çalışmak zorunda." Ne giydiğine bakmak için boynumu eğiyorum. "Ve sen bütün gün iç çamaşırlarınla takılıyorsun."

Elimde bir mikrofon varmış gibi davranmadan önce kahvemden bir yudum alıyorum ve yumruğumu Crew'un ağzına doğru tutuyorum.

"Anlat bize, Crew Matthews. Tanrı'nın gözdesi olmak nasıl bir şey?"

Gülüyor, tostunu kocaman bir ısırıkla bitirmeden önce elimi itiyor. Söylediği her şeyi ağzının içinde mırıldanırken kıkırdıyorum.

"Tüm şehirde ani sel uyarıları var, bu yüzden gün boyunca burada mahsur kaldık."

Şimşek gökyüzünü aydınlatırken pencereden tekrar dışarı bakıyorum, ardından bir gök gürültüsü sesi geliyor. Onun sırttan yüzüne döndüğümde kaşlarım kalkıyor.

"Bunu sen mi planladın?"

Omuzları titriyor. "Tabii ki. Gol atıyorum ve hava durumunu manipüle ediyorum. Aslında bunu kontratıma yazdırmıştım."

Tanrım, böyle yarı çıplak ve çekici mürettebata karşı zaafım var. Ama sorun değil. Ben tatildeyim. O sadece benim İtalya'm.

"Peki o zaman," diye nefes alıyorum, avuçlarım tezgâha çarpıp beni tekrar tam boyuma yükseltirken düşüncelerimi geride bırakıyorum. "Yağmurlu gün sıkıntısı için kabul edilebilir tek bir çözüm var."

Yüzündeki ifade en iyi ihtimalle temkinli. Bu komik çünkü bu beni iyi tanıdığını doğruluyor.

"Ve bu?"

Kalçalarımı sallıyorum, küçük bir dans yapıyorum. "Duh. Spa günü."

Mürettebat

"Bu yüzümü yakacak mı?" Yüzümü buruşturuyorum, silmeden önce parmağımı kâseye sokuyorum.

O gülüyor ama ben çok ciddiylim.

"Spa günü" dediği anda, burayı, oteli kastettiğini düşünmüştüm. Bu yüzden telefona koşup konsiyerjden bir sürü rastgele şey sipariş etmeye başladığında, aptalca bir şekilde bunların sadece bir sürü atıştırmalıklar çünkü yaban mersini, çilek ve yoğurt vardı.

Ama hepsi geldiğinde, sonraki otuz dakikasını tüm bu karışımları bir araya getirerek geçirdi ve aynı anda reality televizyondan Britney Spears hakkındaki komplo teorilerine inanıp inanmadığıma kadar her şey hakkında konuştu.

Ve ben burada, bu bar taburesinde oturmuş, onun her kelimesine takılmış, kendimi azarlıyor ve dikkatimi onun ne kadar tatlı olduğundan uzaklaştırmaya çalışıyordum. Dürüst olmak gerekirse, bu haftayı en iyi bu şekilde tanımlayabilirim.

Koalalar gibi kucaklaştığımız gecedan beri tam olarak böyleyim - ne istediğim ve neyi almamam gerektiğiyle savaşıyorum. Çünkü kendime yarın oyun planına uyacağımı söylediğimde, bu on günlük bir plana dönüştü.

Mutfağın etrafında zıplarken saçları başının üstünde, gözeneklerimi yok edeceğine yemin ettiği şeyleri tadararak test ediyor. Gözeneklerin görüldüğünü ya da görünmemesi gerektiğini bile bilmiyordum.

"Hadi," diye tatlı tatlı yönlendiriyor, yanımdan geçip oturma odasına doğru yürüyor.

Ayakları, yağmuru izleyebilmemiz için pencerelerin önüne yere serdirdiği battaniyeye çarptı.

Kaseleri yere koyduktan sonra yere çapraz bir şekilde oturuyor ve sanki benim de onu takip etmem gerekiyormuş gibi bana bakıyor. Ben de öyle yapıyorum, kaşlarımı çatıyorum.

"Bakalım doğru anlamış mıyım? Yüzüme meyve ve yoğurt mu sürmek zorundayım?" Parmağını ağzımın önüne koyup beni susturmadan önce gülüyor. "Evet. Antioksidan içeriyor ve senin için iyi. Biraz yoğurtla karıştırdım.

Bende de killi bir şey vardı, cildini parlatacak."

Sırıttım. "Vay canına... Hep ışıldamak

istemişimdir."

Eleanor parmaklarını kâseye daldırmadan önce gözlerini deviriyor. Üzerinde biraz mavi çamurla öne doğru eğiliyor ve yanağına hafifçe vurmadan önce gülümsüyor.

Dilim dışarı fırlıyor, dudaklarımı yalıyorum çünkü o bana bakmıyor olabilir ama ben ona bakıyorum.

Siktir et. Bugün sayılmaz. Sebebi erteliyorum.

Uzanıyorum, bacaklarımı düzeltirken kalçasını çekiştiriyorum, avuçlarımı arkama gömüp kendimi desteklemeden önce bana sarılması için onu yönlendiriyorum.

Kendini üzerimde sadece bir kez sallıyor, rahatlıyor, ama yine de aletimin dikkatini çekiyor.

Boku yedim. Ama umurumda değil.

Sadece onu üzerimde istiyorum, vücudu benimkine dokunsun.

Dilim tekrar dışarı çıkana kadar sessizce otururken parmakları kremi yüzüme santim santim sürüyor. Bu sefer kötü bir sürprizle karşılaştım.

"Yüz kremi yeme," diye azarlıyor kıkırdayarak.

Kıkırdıyorum, yüzümün bazı kısımlarının şimdiden gerilmeye başladığını hissediyorum. "Yenilebilir olduğunu söylemiştin."

"Yalan. Antioksidanlar dedikten sonra kulaklarını tıkamaya başladın."

Dilimi dışarı çıkarırken kaşlarım birbirine çarpıyor, dilimin ucunda hâlâ o bokun tadı var. Gülüyor, yapışkanla kaplı ellerine bakıyor, sonra öne eğilip dilimi emerek temizliyor.

Şimdi tamamen sertleştim.

Ağızındakini havluya tükürüyor ve gözlerini tekrar benimkilere dikeyiyor.

"Senin için hiçbir şey yapmadığımı söyleme."

Elim boynuna dolanıyor, onu düzgün bir öpücüğe geri çekerken sırtını kavırıyor. İçimde eriyor, ağzımın içinde mırıldanırken merkezini tekrar bana doğru sallıyor.

Siktir... Bu kız.

Kalçalarımı yukarı kaldırıyorum, öpücüğün içinde hırlarken onun zıplamasını ve gülmesini sağlıyorum. Avuç içleri göğsümde dinleniyor, sonra itiyor, kopuyor, alnını benimkine değdirirken nefesi kesiliyor.

"Yıkanmamız gerekiyor çünkü eğer yüzünüzü yakıyorsa, bir de şeyinizde nasıl hissedeceğinizi düşünün..."

Bu beni sırtıttırıyor ama başımı sallıyorum. Çünkü evet, onu becermek istiyorum ama şu anda onunla daha çok takılmak istiyorum.

"Bana bir şey söyle," diye nefes alıyorum ve onun beni sıvazlamaya devam etmesine izin veriyorum. "Bunun senin işin olduğunu ne zaman anladın? Tüm o salon ve yüz işleri?"

Parmaklarını kırmızı karışıma daldırıp çenemi kaldırmamı işaret etmeden Önce derin bir nefes alıyor, düşünceli görünüyor.

Yapıyorum çünkü o beni iyi bir çocuk yapıyor.

"Mmm, kendimi bu işin içine düşmüş gibi hissediyorum. Ailem çok başarılıdır. Kız kardeşim üniversiteden hemen sonra tasarım şirketini kurdu ve patlama yaptı. Ama ben tam tersiydim. İkinci yılımda üniversiteyi bıraktım."

Yüzümü onunkine doğru indiriyorum, ama o tiksiyor, ben de tekrar kaldırıyorum, tavana doğru konuşuyorum.

"Onlar 'seni hayal kırıklığına uğratmış' türden mi yoksa 'yolunu bul' türünden ebeveynler mi?"

Gülümsüyor; bunu hissedebiliyorum.

"Yolunu bul' türünden. Ben şanslıyım."

"Hep merak etmişimdir, eğer evlat edinilmiş olsaydım hayatım farklı mı olurdu?" Nefes veriyorum çünkü benim de aklımda hep aynı cevap var. "Ve her zaman umarım olmaz diye düşünürüm. Sonucu sevdim. Yolculuk farklı bir hikayeydi. Anlıyor musun?"

"Anladım."

Biliyor. Bu öylesine söylediği bir şey değil. Göğsüme daha fazla yapışkan madde isabet ediyor, ben de başımı eğip gözlerimi tekrar onunkilere dikiyorum.

"Bu bok tüm vücuduma mı bulaşıyor?"

Göz kırıyor.

"Eğer şanslıysan."

Ona göz kırpıyorum ve yüzünde düşünceli bir ifade belirirken iyi bir test mankeni gibi Öylece oturuyorum.

"Yirmi yaşımdayken nerede olduğuma ve şimdi nerede olduğuma baktığımda, bazen aynı kişi gibi hissetmiyorum bile. Bir şeyden bir şeye, bir fikirden bir fikre savrulup durdum. Ta ki bir gün 'bir şeyimin olmaması utanç verici' diyene kadar. Yani, bir işim vardı. Ama bu bir çağrıdan farklı. Böylece bir gece Millie ve Sam ile suşi ve şarap eşliğinde, piyangoyu kazanırsam hayatımda yapmak isteyeceğim şeylerin bir listesini yapmaya başladım. Ve bam... cilt bakımı, sağlıklı yaşam, bu benim işim gibiydi."

Gülüyor ve ben de aynı şeyi yapmak istiyorum, ama konsantrasyonum şu anda parmaklarının boğazımdan göğsüme doğru dalgınca tekrar tekrar kayma hissi tarafından çalınıyor.

Ama kelimeler yine de kendiliğinden oluşuyor.

"Ne istediğinizi anlamak için zaman ayırmanın cesurca olduğunu düşünüyorum. Güneşin etrafında sadece birkaç tur atabiliyoruz. Onları destansı hale getirebiliriz, değil mi?"

Sanki kafasında binlerce düşünce dolanıp duruyormuş gibi gözleri benimkilere dalıyor. Ben de sessizliği dolduruyorum.

"Ve kayıtlara geçsin, bu işte iyisin. Çünkü her gün yüzümde senin kuku kreminin olması çok hoşuma gidiyor."

Gülerek beni biraz itiyor.

"Kremanın tadını çıkarmana sevindim ama doğruyu söylemek gerekirse ben de her gün yüzünü kukumun içinde görmekten hoşlanıyorum."

Pis küçük şey. Buna bayılıyorum.

Belinden tutup gıdıklıyorum, o çılgılık atıp kıpırdandıkça gülümsüyorum. "Hayır! Mürettebat!"

Kulaktan kulağa sırtarak göğsüme vuruyor, ama ben onu gıdıklamaya devam ediyorum, sırt üstü yatana kadar onu yanlara doğru zorluyorum ve tam bacaklarının arasına sokulmuş ona bakıyorum.

"Seni öldüreceğim," diye nefes nefese soluyarak yukarı bakıyor.

Gözleri o kadar güzel ki, hafızamın onlara hak ettiği değeri verip vermeyeceğini merak etmeye başlıyorum. Ne dediğimi anlamadan aptalca bir şey ağızından çıkıveriyor.

"Salonunuzun açılışına gelmek istiyorum."

Bunu neden söyledim ki? Hayır, hayır, hayır. Sözüm ü geri almalıyım.

Gözlerini kırpmadan bana bakıyor, hiçbir şey söylemiyor. Çünkü evcilik oynamak bizim için bir şey, ama az önce söylediğim şey bizi gerçek dünyaya götürdü.

Ve bu olayın başından beri ikimizin de yaptığı tek şey, *sonrasında* ne olacağının etrafında dans etmek oldu. Arkadaş mıyız? Hala takılıyor muyuz? Bu dokunmadığımız bir şey.

Dudaklarım geri almak ya da dürüst olmak gerekirse gerçeği itiraf etmek için ayrılıyor. *Bundan sonra birbirimizi tanıyabilir miyiz? sorusu* dilimin ucunda. Ama soğuk krem yüzüme çarptığında gülümsüyor.

Elindeki avucu göğsümün üzerine sürerken nefesimi içime çekiyorum ve söylediklerine gülüyorum.

"Tamam, ama sadece takıldığın kızları da getireceğine söz verirsen. Çünkü Bay Area'daki tüm amları güvence altına almak harika olur."

Ve böylece saat sıfırlanır.

Arkamdaki tabağa uzanıp kim bilir ne aldım.

"Oh... bunun komik olduđunu mu dűşűnűyorsun? Çok zeki olduđun için mi? Dođru, ben koca bir fahişeyim."

O ığlık atarken ben de kendi avucumu onun yanağına bastırıyorum. Ve iki sorumlu yetişkin gibi, tam olarak yapmamız gerekeni yapıyoruz.

Tam teřekkűllű bir yemek maskesi savařına giriyoruz.

Odanın kenarlarına doğru koşuşturup birbirimize iğrenç renkli yoğurtlar ve bulabildiğimiz başka ne varsa fırlatmaya çalışırken boklar her yere saçılıyor.

Daha fazla malzeme almak için mutfağa doğru koşmaya başladı ama ben hemen arkasındaydım, kolumu karnına doladım ve yaban mersinli řey her neyse saına sűrerken onu yerden kaldırdım.

"Kaabileceđini mi sandın? Evet, dođru. Berbat bir kořucusun. Kim dűz bir rotada kořar ki?"

Onu mutfaktan oturma odasına dođru bir futbol topu gibi tařırken daha sert gűlűyor, bűylece kaseleri űzerine bořaltabiliyorum.

Ama "Koşu sırtı da ne demek?" diyerek beni durdurdu.

Onu ayağa kaldırdım ve şaşkınlığımı gizleyemeyerek doğrudan o yoğurt ve meyve kabuklu gűzlerinin içine baktım.

"Az űnce bana kořu sırtının ne olduđunu mu sordun?"

Burnunu kıvrırırken çok řirin bir omuz silkme hareketi yaparak, "űnemli mi?" diye soruyor.

Bunlar űnemli mi? Ciddi mi? Bu bir řaka.

Bir kahkaha atarken bařımı geri çekiyorum ve omzumun űzerinden bakıyorum űnkű halűsinasyon gűrűyor olmalıyım.

Parmađımı ona dođru sallayarak gűlűmsemesine eřlik ediyorum ve

"Benim karım değil.

Hayır. Karım. Benim karım. Sahte bile değil."

eleanor

Delirmiş. Aklını kaçırmış. Oturma odasında ayakta duruyoruz, vücudumuz kurumuş yapışkanla kaplı ve bir sandalye alıp odanın sol tarafına taşıyor.

"Tamam bebeğim, kanepe hücum hattıdır. Ben o çizginin arkasında duruyorum.

Siz defansif uçsunuz, bu yüzden sandalyeyle aynı hizadasınız."

Sandalyeyle aynı hizaya gelmemi işaret ediyor, ben de kıkırdayarak yanına gidiyorum. "Tamam ama benim tarafımdaki koşucu nerede?"

Crew ellerini havaya kaldırıp bir daire çiziyor ve sandalyeyi işaret etmeden önce beni daha çok güldürüyor.

"Wild Card, ben sahadayken beni dinle. Diğer takımın savunması sahada. Senin koşucun yedek kulübesinde."

Bir gözümü kısarak kapatıyorum ve başımı sallıyorum.

"Anladım. Yani topu bana mı atacaksın?"

Crew her şeyi bırakıp sırf otuzuncu kattan atlayabilmek için camda bir delik açmayı deneyecek gibi görünüyor. Ama kendime engel olamıyorum. Ona sadece şaka yaptığımı söylemeyi reddediyorum.

Koşu sırtının ne olduğunu çok iyi biliyorum. Küçüklüğümden beri babamın Niners koçluğunu dinleyerek büyüdüm.

Şimdi, maçı izlerken uyukladığım için oyuncuların hiçbirinin kim olduğunu bilmiyorum olabilirim, ama bu lanet olası bir koşucu arkasının ne olduğunu bilmediğim anlamına gelmiyor.

Bana bakmadan önce sinirli bir nefes verirken ellerini kanepenin arkasına vuruyor. Kahretsin, bunu satmak gittikçe zorlaşıyor. Gülümsemeden duramıyorum.

Birbirimize baktıkça daha çok gülmeye başlıyorum.

"Seni küçük. Palavracı," diye bağırıyor, dindik duruyor ve sonunda içimi görüyor.

Kırıldım ve histerik bir şekilde gülmeye başladım. Crew kanepenin etrafında dolaşıp şakacı bir şekilde bağırıyor. "Yüzünün her yerinde yazıyor. Orospu çocuğu. Bunca zamandır neden bahsettiğimi çok iyi biliyordun."

Omuz silkiyorum, beni saran kollarına gömülüyorum.

"Yani... Aslında *flanker* terimini hiç duymamıştım, yani tamamen yalan değildi."

Sesi daha da kısılıyor ama hâlâ sırtıyor.

"Son yirmi dakikadır sana futbolu anlatıyorum. Beni ne zaman durduracaktın? Çünkü oyun oynamaya hazırdım."

"Sen bir delisin." Kıkırdıyorum, yüzünden kuru bir yüz maskesi parçası alıyorum. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

Başını sallayıp yatak odasına doğru yöneliyor, ben de hiç tereddüt etmeden, nedenini bile sormadan onu takip ediyorum. Banyoya giriyoruz, ama o küvete yönelip açarken, ben de aynısını duşa yapıyorum. İkimiz de bir şey söylemiyoruz; sadece birbirimizi takip ediyoruz.

Tankımı başımın üzerinden geçiriyorum, omzumun üzerinden bakıyorum çünkü eli çoktan belimde.

"Burayı durula? Orayı ıslat?"

İkimiz de devasa duşa girip suyun vücutlarımızdan arınmasına izin verirken başımı sallıyorum, duşun zemini yağmurun tebeşirle çizilmiş resimleri yıkadığı zamanki gibi görünüyor.

Uzanıp parmaklarımı onun pürüzsüz boynunda gezdiriyorum, o da bana aynısını yapıyor.

Crew ve ben üzerimize vuran ılık suyun altında durup sessizce birbirimizi yıkarken o ellerini saçlarımda gezdirip suyu sıkıyor.

"Banyo mu?"

"Evet, lütfen."

Duş kesiliyor ve eli benim elime kayıyor, çıplak bedenlerimiz küvete doğru yürüyor. O kendini küvete bırakmadan önce bana yardım ediyor ve suyun neredeyse tepeye kadar yükselmesini sağlıyor.

Kıkırdıyorum, ellerimi sıcaklığın üzerinde gezdiriyorum ve ona bakıyorum.

"Bu çok güzel."

Bu, tüm bu olanlar... o, ben, son birkaç hafta.

Başını sallıyor, ellerini bacaklarımda gezdirmeden ve ayaklarımı iki yanına sıkıştırmadan önce bir avuç su alıp yüzüne sıçratıyor.

Son bir haftadır bana saldırmaya çalışan düşünce nihayet ortaya çıkıyor.

"Bu kutsal olmayan evliliğin bitmesine bir haftadan az bir süre kaldığını düşünmek çılgınlık."

Yüzündeki ifadeyi görmek istemediğim için başımı arkaya yaslıyorum. Çünkü eğer tamamen rahatlamışsa, bu canımı yakacak.

"Evet. Lanet olsun. Hayatta kaldık."

Sesinin neye benzediğini anlayamıyorum. Bir şeye benzemek zorunda olduğundan değil. *İğrençleşiyorum. Kapa çeneni, Eleanor.*

"Ee," diyor sesinde en sevdiğim çakıl taşıyla. "Mürettebat cennetindeki son geri sayımın için ne yapmak istiyorsun?"

Gülüyorum ve gözlerimi açıyorum, ellerini bacaklarımda gezdirip otururken başımı kaldırıyorum.

"Cennet mi? Birinin kendine saygısı var. Bunu senin için seviyorum. Herkesin söylediklerine asla boyun eğme. Gerçekten neredeyse Brady kadar tatlısın."

Beni öne doğru çekerek ciyaklamama ve suyun sıçramasına neden oluyor. "Neredeyse o kadar tatlı mısın? Seni bu banyo suyunun altında tutacağım."

Parmakları yanlarımı yağurmaya başladığında gülüyorum.

"İyi," diye fısıldıyorum, daha sıcak hissederek. "Sen çok daha tatlısın. Ve eğer serbest bırakılmadan önceki son yemeğim için bir ricada bulunabilirsem-"

Pisliği vurgulamak için eğilip ayrıntıları kulağına fısıldıyorum. Geri çekilip ona bakarken gülümsemem için tek ihtiyacım olan inlemesi.

Crew'un gözleri tembelce yüzüme geri dönmeden önce göğüslerimin kabarıklıklarına dalıyor.

"Benden ne istiyorsun?" Çenesine bir öpücük kondurmadan önce fısıldıyorum. "Son akşam yemeği, tabiri caizse."

"Adımı mı

haykırayım?" "Tekrar dene."

Aramıza uzanıyor, sikini yumrukluyor ve diğer eliyle kıcımlı kavrayıp beni kaldırarak, "O zaman saha gününe gel. Raiders'la yapacağım son şey bu. Ben de bunu istiyorum."

Ne olduğunu bilmiyorum ama birazdan olacakları tahmin ederek göğsüm inip kalkarken başımı sallıyorum. Ne bir ön sevişme, ne de bir hazırlık var. Crew sadece gözlerimin içine bakıyor, sikinin ucu girişime baskı yapıyor, sonra beni yavaşça aşağı kaydırıyor ve dibe vurana kadar içimi dolduruyor.

Nefesim kesildi, "Siktir."

Ve inliyor, kocaman ellerini sırtımda gezdiriyor.

Kollarımı ona sarıyorum, amımı ona doğru sallıyorum, yavaşça girip çıkarken cennette.

Kelimeler yok, sadece dudaklarımızı birbirimizin teninde gezdirirken nefeslerimiz birbirine karışıyor ama asla öpüşmüyoruz.

Elleri suya dalıyor, saçlarımı ıslatmak ve geriye doğru kaydırmak için kaldırıyor. Ben de ona binerken başımın geriye düşmesine izin veriyorum, amımın onun sikinin etrafında kasıldığını hissediyorum.

Ağzı meme ucumun etrafında kapanmadan önce avuç içi göğsüme masaj yaparken sadece sevişiyoruz, çığ ve sınırsız.

Bir nefes daha çekiyorum, parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek yükselip alçalıyorum ve terk edildikleri anda göğüslerimi ona doğru bastırıyorum.

Şu anda tam da ihtiyacım olan şey bu.

Ona bağlı olmak. Her yerde.

Crew'un eli kalçalarımın kilitleniyor ve içime girerek kontrolü ele alıyor. Etrafımıza su sıçırıyor ama ben sadece ne kadar iyi hissettirdiğine odaklanmış durumdayım. Aleti beni geriyor, daracık amıma sonuna kadar girdiğinde nefesim kesiliyor.

Boynumun kıvrımına karşı inliyor, tenimi yalıyor ve öpüyor, sonra kolları sıkıca etrafımda kilitleniyor, arkasına yaslanırken bedenimi onunkine doğru düz bir şekilde yönlendiriyor.

Hay sikeyim. Klitorisimde sürtünme yaratıyor ve o da bunu biliyor çünkü Crew beni aşağı yukarı hareket ettirmeye başlıyor.

Beni siktiği her parça.

Nefes nefese kalıyorum, onu kendime yakın tutarken hızımı artırıyorum, kolum boynuna dolanıyor. Tanrım, çok iyi hissettiriyor. Aleti içimi doldururken şişmiş klitorisim onun sıkı karnına sürtünüyor.

Sikeyim. Evet.

O sancıları, ihtiyacı hissedebiliyorum. Klitorisim zonkluyor, daha fazlası için çığlık atıyor. Islak kollarımı ona daha sıkı sarıyorum, vücudunda aşağı yukarı kayıyorum, elleri kıçımı kavrarken inliyorum, beni daha da yakınlaşmaya zorluyor, amımı sikerken vücudumu ona doğru sürtüyorum.

Ağzımızdan sıcak hava çıkarken aramızda su şıpırdıyor.

Boynunu daha sıkı kavıyorum, nefes nefese kalıyorum, dudağımı ısırıyorum ve dizlerimi daha geniş açmaya çalışırken neredeyse kan çekiyorum, tüm amımın vücudunun üzerinde sürüklenmesini istiyorum.

Zihnimde onun adını haykırırken dudaklarımdan kekeleyen çığlıklar dökülüyor. İnşa ettikçe inşa ediyor, midem ona bastırana kadar sıkılaşıyor, hala kenardan düşüyor ve amımın onun horozunun etrafında kasıldığını hissediyorum.

"Wild Card," diye inliyor, ikimiz de mutluluğa dalıp birlikte boşalırken son bir kez daha sertçe itiyor.

Ona tutunurken vücudum titriyor, her yerimde tüylerim diken diken oluyor.

Kollarımı serbest bıraktığımda dudakları omzuma yapışıyor. Gerginlikten neredeyse acıyorlar, ama her derin nefes verişte, yanlarıma gelene ve başım göğsüne yatana kadar ondan uzaklaşıyorlar.

"Kahretsin," diye derin bir nefes

alıyor. Tembelce başımı

sallayarak onaylıyorum.

"Hamburger sipariş etmek ister

misin?" diye ekliyor. Ve ben

gölüyorum.

Lanet olsun ona. Gerçekten İtalya'ya taşınmak istiyorum.

otuz

...

"O hiç istemediğim her şey."

eleanor

"H "Lanet olsun, burası beklediğimden çok daha büyükmüş." Millie telefonun diğer ucunda gülüyor.

"Ne demek istiyorsun? Burası bir futbol stadyumu."

Ben de gülüyorum çünkü kastettiğim bu değildi ve şimdi aptal gibi görünüyorum.

"Hayır. Antrenman merkezindeyim. Stadyumda değil." Kapalı sahada ısınan oyunculara bakıyorum. "Onu göremiyorum ve görünüşe göre tüm takım burada."

"Gördün mü, seni alması için gönderdiği kişiyle gitmeliydin," diyor tüm şımarıklığıyla, sanki bana daha iyisini söylemek için oradaymış gibi.

Daha iyi bir görüş açısı yakalamak için gümüş bir bankın üzerine çıkıyorum.

"Sus, Mills. Ona bir hediye almak istedim ve bunu ona söyleyebilecek sıradan bir asistanla yapamazdım."

Çenemi kaldırıyorum, hâlâ arıyorum ama nafile.

"Umm," diye söze girdi Millie. "Gerçek erkek arkadaşın olarak istemediğin sahte kocana sürpriz hediyeler almaktan mı endişe ediyoruz?"

Aşığı atladım, tamamen ona odaklandım.

"Öyleyiz. Ama sadece 'ish'. Dinle, birlikte dört günümüz daha var. Onun için her şeyi bir kenara atmayacağım. Ne demek istediğimi anlıyor musun? Rahatlayabiliriz. Bu bir veda hediyesi."

Bu cümlemin doğru olan tek kısmı, birlikte dört günümüz daha olduğu gerçeği. Çünkü Crew'un bana sonradan pişman olacağım aptalca şeyler yaptırabileceğinden endişelenmeye başlıyorum.

Hayatımda hiç görmediğim bir adam bana el sallayıp isimle seslendiğinde Millie terapi derecesinde aşırı analiz yapmaya başladı. Ben de onun sözünü kestim.

"Mills, gitmem gerek. Seni sonra ararım."

Bay Enthusiasm koşarak geliyor, beni selamlarken gülümsüyor.

"Merhaba Eleanor, değil mi? Ben Matt." O devam ederken başımı sallıyorum. "Crew senin buraya gelmeni bekliyordu. Ama şoförle gelmediğin için hangi yoldan geldiğinden emin olamadım. Seni bulduğuma sevindim."

Gülümsüyorum. "Ben de." Tekrar etrafıma bakıyorum ama Matt başını sallayarak bir golf arabasını işaret ediyor.

"Onlar burada değil. Burası oyuncuların antrenmanları için ayrılmıştır.

Crew, TJ ve Nate açık alanlardan birinde. Bir gezintiye ne dersiniz?"

Yeni arkadaşımı arabama kadar takip ediyorum ve hissettiklerimi hissetmemeye çalışıyorum... yani başım dönüyor. Crew'un yaşadığı yerde böyle hissetmemek imkânsız. Bir şekilde özel hissettiriyor. Bir tünelden aşağı inmeden önce sadece birkaç dakika yol alıyoruz.

Şimdiden gülmeye başladım çünkü tünelin dışından gelen sesler okul bahçesindeki teneffüslere benziyor.

"Dışarıda çocuklar var mı..." Şaşırarak söylüyorum.

Bir gösteri maçına ya da onun gibi bir şeye gelmemi istediğini düşünmüştüm.

Matt başını sallayarak bana bakıyor.

"Evet, tarla günü böyle bir şey. Crew bunu birkaç yıl önce başlattı. Düşük gelirli mahallelerden çocukları Y gibi yerlere davet ediyor."

Kalbim göğsümde durdu. Nasıl büyüdüğü hakkında çok şey paylaştı ve bunun gibi yerler onu gerekenden çok daha fazla kez kurtardı.

"Bunlar bizim sunduğumuz kamplara katılma fırsatı bulamayacak çocuklar. Her neyse, yıllar içinde gerçekten büyüdü ve çok popüler oldu, bu yüzden ayrılmadan önce son bir kez daha yapmasına izin verilmesi için organizasyona baskı yapmasından gerçekten memnun olduk."

O zorladı. Geçen gece, yapması gereken bir şeymiş gibi davrandı. Oh, adamım. Ateşli, çekici, büyük penisli ve sapık, ve şimdi mütevazılığı da eklemeliyim.

Sevgili Evren, kızların kızı olmaya ne oldu? Bunu bana neden yapıyorsun?

Araba girişte yavaşlıyor, bu iyi bir şey çünkü lanet sıcağı şimdiden hissedebiliyorum ve saat sabahın 7'si.

Matt bana doğru döndü. "Aramızda kalsın ama bu organizasyonun ona daha iyi davranmaması gerçekten utanç verici. O çok iyi bir adam."

Evet. Onunla evli olmayı dene, Matt. Daha da büyük bir hayranı olurdun. Arabadan iniyorum ve sahaya çıkar çıkmaz yumurtalıklarım patlıyor.

Crew, bir kolunun altında bir çocuk ve diğerinde başının üzerinde tuttuğu bir topla gömleksiz koşturuyor. On yaşlarında gibi görünen bir grup

topa vurup "Touchdown" diye bağırmadan önce çığlık atıp bağıyorlar.

Gülüyorum.

Çok sevimli. Bütün bunlar çok sevimli. Belki de gerçekten her şeyi bir kenara atmalıyım. Hayallere ve başarılarla kimin ihtiyacı var? Neden bu yüzyılda yaşıyorum ki?

Yalınayak ve hamile yollarında bir şeyler olabilir. Kendi kendime gülüyorum çünkü başka bir hayatta yemin ederim... Tanrım.

TJ'in "Crew, kızın geldi." diye bağırdığını duyduğumda çimlere giden yolu yaralamıştım.

Kız arkadaşın mı? Evet, haftalarca bunu yiyeceğim.

Ama birdenbire ayaklarım sendeliyor ve olduğum yerde duruyorum çünkü minik kafalar bana doğru dönüyor. Yüzlerce küçük göz üzerimde. Bu kadar sevimli olmasaydı korku filmi olurdu. Tüm bu küçük insanlar, burada olduğum için çok heyecanlıymış gibi bana bakıyorlar.

Crew iki kolunu havaya kaldırıp "Wild Card" diye bağıyor.

Ve seksenli yıllardan bir filmdeki yavaş alkış gibi, lakabım yüksek sesle söyleniyor, yüzümdeki gülümsemeyi kalıcı hale getiriyor ve kahkahalarım hiç bitmiyor.

Bana doğru yürüdü ve gülümsedi.

"Seni öperdim ama hepsi ölesiye utanırdı ve gazeteler çocukların önünde uygunsuz şeyler yaptığımı yazardı."

"Bunu zaten yaptın..."

Alnı soru sorarcasına kırışıyor, ben de şakamı bitiriyorum. "TJ ve Nate'in izlemesine izin verdik."

Kıkırdıyor, elimi kaldırıp tepesine bir öpücük kondurduktan sonra uzaklaşıyor, adım adım uzaklaşırken sesinin duyulmasına izin veriyor, gözleri üzerimde.

"Geldiğin için teşekkürler... Seni gölgeye koydum çünkü güneşe karşı nasıl hissettiğini biliyorum." Gülümsüyorum, onun geriye doğru yürümesini izliyorum ve dudağımı ısırıyorum. "Bir şeye ihtiyacın olursa Matt'e sor ve su sıçrama alanından uzak durduğundan emin ol."

"Sıçrama bölgesi mi?" Ben de bağıriyorum ama artık çok geç.

Ben daha eğilmeden su balonları havada uçuşmaya başladı.

Vay anasın!

Nereye koşacağımı bilemeden ciyaklıyorum ve bir şekilde, Tanrı'nın lütfuyla, bana fırlatılan bir tanesini yakalıyorum.

Ona bakıyorum, Crew "At şunu" diye bağıırken etrafıma bakıyorum.

Ben de öyle yaptım. Ne olduğunu anlamadan bir futbol sahasının etrafında koşuyor, gülüyor, çığlık atıyor, zaman zaman kocam tarafından kaldırılıyor ve etrafımızda bir kargaşa patlak veriyor.

Mükemmel. Ve bu beni ölümüne korkutuyor. Çünkü mükemmele hazır değilim. Hayatımda buna yer yok. Burası hala bir karmaşa... devam eden bir çalışma. Arkadaşa hazır değilim.

Ama bu ona aşık olduğum gerçeğini değiştirmiyor, *gerçekten*, yanlış zamanda. Ve doğru adamın gitmesine izin vermeliyim.

YAKLAŞIK BİR SAATTİR KURUYARAK IZ LI Y O R U M . BUNA RAĞMEN bu sıcakta yaklaşık on üç saniye sürdü. Ama her halükarda, bana ayrılan yerde oturup onları izliyordum. Bazen rotalar çiziyorlar, bazen de Nate bir grup çocuğu toplayıp onlara sahada nasıl pozisyon alacaklarını gösteriyor.

Görünüşe bakılırsa, TJ'in işi sadece insanları kaldırıp etrafa fırlatmak ve "Sıradaki benim" eşliğinde sahada ergenlik öncesi çığlıkların duyulmasını sağlamak.

"Bu yaptığı iyi bir şey," diye nefes alıyorum, gerçekten izliyorum ve her şeyin içine işlemesine izin veriyorum.

Bu düşünce daha fazla derinleşmeden yanıma biri oturuyor ve dikkatimi çekiyor. Yan tarafıma bakıyorum, tanımadığım ama dostça bir yüzü olan siyah saçlı bir kadın bana bakıyor.

"Merhaba," diyorum, kim olduğunu merak ederek.

"Merhaba Eleanor." *Adımı biliyor, basın olmalı.* "Rosanna Marquez. *Review-Journal* için çalışıyorum, Las Vegas'ta bir gazete. Çocukların yıllık tarla günü hakkında bazı sorular sormak için gelmişim. Çocukların neyi sevip neyi sevmediklerini öğrenmek isteriz ve onlardan bazı alıntılar yaparız. Seni burada otururken gördüm ve-"

Sözünü kesip cümlesini bitirmeden önce gülümsüyorum.

"Ve sen de yeni ve muhtemelen saf karından özel bir şey alabileceğini mi düşündün?"

"Onun gibi bir şey." Sırıttıyor ve ben de onu suçlamıyorum.

Ama bu cevap verecek kadar aptal olduğum anlamına gelmiyor. "Pas."

"Bak," diye bastırıyor. "Bana düğünün hakkında hiçbir şey söylemek zorunda değilsin. Bana bugün hakkında ne düşündüğünü söylemeye ne dersin? Burada yaptığı oldukça havalı bir şey. Senden bir alıntı ön sayfaya çıkabilir."

"Saçmalık." Kıkırdıyorum.

Omuz silkiyor. "Denemeye değerdi. Bir alıntı, hadi, kardeşlik için."

Alay ediyorum, sırtıyorum. "Vay canına, çok iyisin."

Gözlerim onda, gülümsemesini izliyorum, benim de onu takip ettiğimi fark ediyorum. Ve güldüğünde, omuzlarım sessizce titriyor. Yapmamam gerektiğini bildiğim halde ağzımı açıyorum, ama bir parçam bizi somut bir yere bağlamak istiyor. Kağıt gibi.

Sırf çocuklarıma bir zamanlar Crew Matthews ile evli olduğumu, ta ki babalarına deliler gibi aşık olup beni benden çalana kadar... anlatabilmek için yüz kopya alıp saklayacağım.

Sadece küçük bir beyaz yalan olacak, ama buradaki zamanım yaşayacak.

"Bence bugün, hiç beklemediğiniz bir anda hayatın sizi nasıl şaşırtabileceğinin bir başka örneği. Herkes onu en sevdiği oyun kurucu ya da reklamlarda oynayan sporcu olarak tanıyor. Ama bunun dışında sunabileceği çok daha fazla şey var. Crew gerçekten de herkesin büyüüp onun gibi olmak isteyeceği bir adam. O Wheaties kutusundaki adam olmak için yaratılmış." Ona bakıp gülümsüyorum. "O mısır gevreğini artık yapıyorlar mı?"

Başını sallıyor, küçük kayıt cihazını bana doğru tutuyor. Düşüncelerim sessizleşirken gözlerim tekrar ona kayıyor. "O hiç istemediğim her şey."

Rosanna'nın sesi beni gerçeğe geri döndürüyor.

"Pardon, yani o senin her zaman istediğin her şey mi?"

Farkına varmadan Önce kaşlarımı çatıyor, şaşkın şaşkın bakıyorum. *Kahretsin. Bunu yüksek sesle söyledim.*

Hâlâ bana bakarak açıklıyor. "Çünkü *asla* dedin ama *her zaman*. Değil mi?"

Gergin bir şekilde gülerek başımı sallıyorum.

"Evet, evet. Kesinlikle, evet, evet. O *her zaman* istediğim her şey." Kendimi yelpazeliyorum. "Sanırım sıcak beni etkilemeye başladı. Vegas gerçekten çok sıcak."

Şüpheli bakışları bile onun bakışını kesmiyor ama umurumda değil çünkü bir çıkış bulmak için çaresizce ayağa kalkıyorum.

"Gidip biraz su ieeğim ve belki biraz serin hava alırım. Seninle konuşmak... güzeldi?"

Ben uzaklaşırken gülümsüyor, nereye gittiğimi gerçekten bilmiyorum ama yine de ağır bir nefes alıp tarlaya doğru merdivenlerden inmeden önce mesafeyi kovalıyorum.

Yine de nereye gittiğime bakmıyorum, çünkü merdivenlerden köşeyi döndüğümde, görmeyi beklediğim son kişiye çarpıyorum.

Josh, Crew'un avukatı ve sanırım benim de avukatım, omuzlarımdan tutup beni sabitliyor.

"Hey, bu benim en sevdiğim komedyen."

"Aman Tanrım. Burada ne yapıyorsun? Kanun sana nasıl davranıyor?" Sırıttıyor ve bana göz kırptıyor.

"Aslında, bana oldukça iyi davranıyor. Bu yüzden bugün buradayım. Crew'u yakalayıp o lanet yargıcı davadan ektirdiğimi haber vermeyi umuyordum." nmde bir zarf sallıyor. "Belgeler içinde. İkinizin tek yapması gereken imzalamak ve bu kabus sona erecek."

Lanet olsun.

Mürettebat

Tarla gününde kaçtı, ama ona isteğini yerine getirdiğime dair mesaj attığım için bu geceye hazırlanmak için olduğunu düşünüyorum.

Kulağıma fısıldadığı anda neredeyse işe koyulacaktım.

Ama gecikmiş haz buna değecektir.

Ayakkabılarımı çıkarıp yatak odasına yöneldiğimde çantamın yere çarpma sesi çatı katında yankılanıyor. Kapıyı açıyorum, sesim alaycı, "Burada çıplak olsan iyi edersin."

Ama oda boştu. Etrafıma bakındım, banyoya girdim ve adımlarımı ana odaya doğru geri çektim.

Ne oluyor lan?

Gözlerim etrafı tarıyor, ille de onu aramak için değil ama sanki eve gelmemiş gibi hissettiğim için. Telefonumu almak için cebime uzanıyorum, onu aramak üzereyken kanepeye doğru yöneldiğimde kafamı kaldırıyorum ve sehpanın üzerinde yasal evraklar olduğu için iki kez bakıyorum.

Yaklaştıkça midemde bir his büyümeye başlıyor. Onlara bakmama gerek yok çünkü ne olduklarını zaten biliyorum ama yine de onlara bakıyorum ve elimi ağzıma götürmeden önce kanepeye uzanıyorum.

Telefonumu tutuyorum, elimde evirip çeviriyorum ve alt tarafa atılmış imzasına bakıyorum.

Ucuz zar alyansı da yanında duruyordu.

Kağıtları karıştırmak için öne doğru eğildiğimde ciğerlerimden derin bir nefes boşalıyor. Ama bunu yaparken, altında ne olduğunu görüyorum.

Sikeyim.

Bana bir not yazıp gizlice kaçtığı ilk seferden kalma lanet olası bar peçetesi. Bıraktığından beri komodininde duruyordu ve geçen gece ona gösterip çerçeveleteceğimi söyleyerek şakalaşmıştım.

Kağıtları bırakıyorum, notu alıp ters çeviriyorum.

Kalp kırıklıklarının değil hayallerin peşinde koşmaya. Güneşin etrafındaki yolculuğumun bir parçası olduğun için teşekkürler. Her zaman destansı olacaksın.

xx Wild Card

Peçeteyi masaya atıp kanepeye uzanıyorum ve Millie ile kız kardeşinin grup mesajını açmadan Önce elimi saçlarımda gezdiriyorum.

Teknik olarak kızımız erken sıçrayarak hükmen mağlup oldu. Eminim bunu zaten biliyorsunuzdur. Ama ben sözümün eriyimdir ve hepimiz biliyoruz ki o pes etmiyordu. Yani 3Ok.

DJ Mills: Paran sende kalsın. Sadece eğlence içindi.

DJ Mills: *Instagram'da profil fotoğrafı olarak Crew Matthews formasıyla çekilmiş bir fotoğrafı var.

Wild Card'ın kız kardeşi: Katılıyorum, istemiyoruz.

Wild Card'ın kız kardeşi: *Bilgisayarında yeni numaram 22'nin yanında "Niners'ı seviyoruz" yazan bir çıkartmanın resmi.

Cevap vermiyorum çünkü söyleyecek bir şey yok. Bugünün geleceğini biliyordum. Geri sayım yapıyorduk, Tanrı aşkına. Birkaç gün erken olsa bile hep bitiyorduk. Ama asıl berbat olan, bunun lanet bir kayıp gibi hissettirmesi.

otuz bir

...

"Tanıdığım en küçük defans oyuncusu tarafından atıldım."

Mürettebat

I Bugün tüm yıl boyunca sıkıldığımı hatırlayamadığım kadar çok el sıkıttım. Şikayet ettiğimden değil çünkü Niners organizasyonu beni kollarını açarak karşıladı.

İstediğim her şey var. *Ama bu neden kulağa alaycı geliyor?*

Kafam mı?

Nate bana başını sallarken TJ yanımdan geçip omzuma vuruyor. Haftanın büyük bölümünde farklı basın yükümlülükleri nedeniyle ayrı kaldık. Sonunda onları gördüğüm için mutluyum.

"İyi misin, dostum?" TJ selam veriyor, elime vuruyor ve bana sarılıyor.

Ben cevap vermek için dönüp bakmadan önce, yerlerine yerleşmekte olan basın mensuplarının çıkardığı kargaşa dikkatimi çekiyor.

"Evet, biliyorsun." Ellerimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Böyle şeylerden nefret ediyorum. Özellikle de boşanma haberi yavaş yavaş yayıldığından beri. Yani birinin sorması an meselesi. Sormamaları gerekse bile."

Nate önce TJ'e sonra da bana baktı. Lanet olsun, bunu yapmalarından nefret ediyorum. Bu hafta onları görmemenin avantajının bu olduğunu unutmuştum. Çünkü bu bakış çok tanıdıktı.

"Sakin başlama," diye uyarıyorum.

Nate elini sandalyemin arkasına koyuyor ve benimle göz göze geliyor.

"Neye başlamak? Bunun tüm Körfez'de yayınlanacağı gerçeğini hatırlatmaya mı? Ve belki de bölgedeki seksi bir kız bunu görebilir? Pekala, tamam. Tabii. Söz annemde."

TJ şok olmuş gibi davranıyor, sanki beni savunuyormuş gibi.

"Hadi ama, Nate. Sanki o kıza aşık olmuş gibi davranıyorsun. Sanki dostça bir şişe çevirme oyunu sırasında zorlandığında en iyi arkadaşlarını evden kovmuş gibi. Eğer bunu yaptıysa, o zaman tam bir pislik, tam bir baş belası olurdu. Ve kıza bağlanırdı. Ama öyle biri değil... değil mi?"

İkisi de son iki haftadır yaptıkları gibi bana bakıyorlar.

Sert bir nefes verdim ve alnımı kırıştırdım.

"Eğer siz ikiniz kıcınızı kaldırıp koltuklarınıza oturmaz ve çenenizi kapatmazsanız, sözleşmemi yırtıp Raiders'a geri dönerek biraz huzur bulacağımdan emin olabilirsiniz."

Gülüyorlar, her şey başlıyor gibi görünürken yukarı bakıyorlar ve koltuklarına doğru yürüyüp otururken sırtıma vuruyorlar.

Hay sikeyim. Başımın en büyük belası onlar çünkü bu konuda konuşmak bile istemiyorum.

Yapamıyorum. Sanki Eleanor birlikte olduğumuz zamankinden daha fazla aklımı meşgul ediyor. Ve o hatunun aklımdan çıkmasını istiyorum.

Böyle bir dikkat dağınıklığına ihtiyacım yok. Şu anda olmaz. İşte bu yüzden benim o kıza aşık olmam ya da o kızın bana aşık olması önemli değil. O asla planın bir parçası olmadı. Bunu o da biliyordu. Eleanor anladı.

Mikrofondan gelen geri bildirim beni zıplatıyor. Bu lanet bir meme olacak. Harika. Bir kadın zemin seviyesinde duruyor, uzanıp ayarlıyor.

"Tanrım, bunun için üzgünüm. İşteki ilk günüm. Bu küçük böcekler kurnaz olabiliyor. Bana bir iyilik yapar mısın? Şu kabloyu şurada tut."

Ne? Başka ne yapacağımı bilmeden başımı sallıyorum ve o masanın altında kaybolurken teli tutuyorum.

Hangi cehenneme gitti bu? Çukurdan birkaç kıkırdama geliyor ve o tekrar ortaya çıkmadan Önce ben de katılıyorum. Vay be.

"Tekrar özür dilerim. Fişi düşürdüm. Tanrım, bu çok utanç verici. Seninle konuşmamam gerekiyor ama ben çok gerginim."

Yüce İsa.

Burnunu çekmeden önce bir bağlantı noktasına bir fiş takıyor ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana bakıyor. Ben de ona şaşkın şaşkın bakıyor olmalıyım çünkü üçüncü kez özür diliyor.

"Özür dilerim. Sadece eski estetsiyenimin yaptığı tıraş kreminin kokusunu aldığımı sandım. Kız kardeşim bir keresinde beni kuaföre götürmüştü ve bu melek cildimi düzeltmişti. Aslında yeni bir salon açıyor. Karına bundan bahsetmelisin. Sen evlenmedin mi? Geçen ay falan?"

Benimle dalga geçiyor olmalısın.

Yüzümdeki ifadenin şaşkınlık olduğunu biliyorum çünkü hadi ama. Şu anda evren tarafından nasıl ifşa ediliyorum? *Siktir git. İstersem o tıraş losyonu bende kalabilir.*

Yüzüm sola doğru kayıyor çünkü TJ'in güldüğünü duyabiliyorum. Konuşmamı dinliyor. Ben de ona gizlice ortasından ateş ettim.

Bayana dönmeden önce elimi yanağıma götürerek ne söylediğimi gizledim.

"Evet, eminim karım iyi bir kuaför salonunun adını çok severdi... Adı neydi?"

Neden soruyorsun, seni lanet mazoşist.

"Wild Card. Güzel isim, değil mi? Sanırım önümüzdeki ay açılıyor... Tamam, ben iyiyim." Bana başıyla selam verdi. "İyi basın toplantıları."

Başımı sallarken elim düşüyor, yutkunuyorum, sonra gülümsüyorum ve hissettiklerimin tam tersi bir ifade takınıyorum, sanki az önce tanıdığım en küçük savunma oyuncusu tarafından çuvalatılmışım gibi.

eleanor

"Resmen hiç eğlenceli değilsin."

Yüzüm kanepemde oturan en iyi arkadaşıma doğru kalkıyor, şaşkınlık ve korku yüzümü gölgeliyor. Bu bir yalan, şu anda eğlenceli olmadığımı biliyorum ama bu bir daha asla eğlenceli olmayacağım anlamına gelmiyor.

"Bu ne cüret? Ben çok eğlenceliyim. Ama aynı zamanda bir yetişkinim ve salonun açılışından önce yapmam gereken bir sürü iş var. Koca bir işe başladık, Millie."

"Öncelikle, bütün işi sen yapıyormuşsun gibi davranma. Bu listeyi ikiye böldük... yarı yarıya."

Bir elimi kaldırarak konuşmasını engelledim.

"Bir saniye," diye tersliyorum. "Bunun devamını duymak istemiyorum."

Bana mantıksız davranıyormuşum gibi bakarken elleri kalçalarını buluyor. Ama asıl mantıksız olan, mutsuz olduğumu belirtmek için herhangi bir neden bulmaya duyduğu sonsuz ihtiyaç.

Anladım.

"Çok kötü," diye homurdanıyor, beni dairemden mutfağıma kadar takip ediyor ve eve geldiğim andan itibaren bana öğüt verdiği aynı yorgun listeyi tekrarlıyor.

"Ne yaptığını itiraf edene kadar onu asla unutamayacaksın."

Arkamı döndüm, çenem düştü, gözlerim kocaman oldu.

"Millie. Yapılacak en doğru şeydi. Bana aşıkmiş gibi davranıyorsun. Sevişiyorduk ve evcilik oynuyorduk. Hepsi bu! Sami'nin dediği gibi. Ve açıkçası, eğer bir hamle yapmak isteseydi, numaram onda vardı."

Telefonumu kaldırıp kaydırarak açıyorum. "Bak, yeni mesaj yok."

Tezgâhtan bir fincan alıp lavabodaki köpüklü suya daldırıyorum.

"Ama ona nasıl hissettiğini söyledin mi? Hayır, Shakespeare'in Ted Bundy'si gibi bir not yazdın, takip etmesin diye kalbini boğdun. Çok korkuyorsun. Birine aşık olmaktan ne zaman bu kadar korkar oldun?"

"Millie." Sesim çok yüksek çıkıyor. Nefes alıp elimdekileri lavaboya boşaltıyorum.

Siktir git, bozuk bulaşık makinesi.

Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve bu kez sakince konuşuyorum. "Crew ve ben doğru insan, yanlış zaman senaryosunun en üst noktasıyız. Bunu daha önce de söyledim. Korkmuyorum. Gerçekçiyim. Basın toplantısını gördünüz mü? Her zaman istediği her şeyi başarmak üzere. Ben de aynısını yapmak üzereyim. Bu odaklanmayı gerektirir. Ve ilişkiler senden çalar. Ondan hoşlanıyorum, evet. Hâlâ hoşlanıyorum. Ama bitti."

Bir hırıltı çıkarırken avuçlarını tezgâha vuruyor. "O zaman doğru zamanda doğru kişi ol."

Ellerim havaya fırlıyor, köpükleri ve suyu da beraberlerinde taşıyorlar. "Zamanı ben kontrol etmiyorum, Millie. Ben hayatın zaman tutucusu değilim." Gözlerini deviriyor, topuklarını sıkıyor.

"Zamanı kesinlikle siz kontrol ediyorsunuz. Bu sizin kararınız. Ama ne var biliyor musunuz? Tamam, öyle hissetmek istiyorsan, öyle hisset. Ama sonra üzölmeyi bırak ve bu gece benimle dışarı çık."

Cevap ben yakalayamadan beni terk ediyor.

"Peki."

Tanrım, öyle demek istemedim. Sadece onu susturmak istiyorum.

"İyi. Güzel."

DÖRT SAAT SONRA MILLIE'NİN BANA GÖNDERDİĞİ YERE VARDİM.

Ancak İrlanda tavernasının kapısını açtığımda, kırmızı ve altın rengi bir denizin saldırısına uğradım.

"Tanrım, ciddi mi bu? Bu iş bitmeli. Onu öldüreceğim."

İhtiyacım olandan daha fazla bir fedai edasıyla kalabalığı yararak Millie'yi hemen buluyorum. Ama pişman olabileceğim bir şey söyleyemeden, yüzündeki panik bana bu konuda hiçbir şey bilmediğini söylüyor.

"Tanrım, buradasın. Mesajlarımı almadın, değil mi? Bilmiyordum. Bir saat önce her şey yolundaydı, burada olman gerekiyordu... ve sonra Niner Nation burayı bastı."

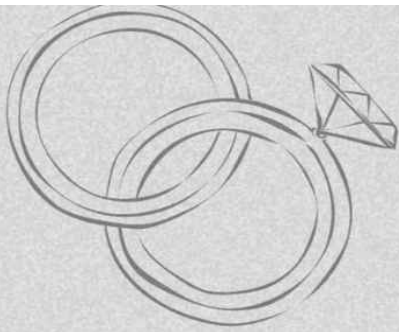
Başımı salladım. "Onları almadım ama sorun değil. Yine de başka bir yere gidelim. Tercihen sezon öncesi açılışını göstermeyen bir yere."

Başını sallıyor, gözlerim yukarı kayarken ve kalbim dururken hesabı ödemesi için barmeni çağırıyor.

Barın üstündeki televizyonda, kamera Crew'a geçmeden Önce şapelin dışında öpüştüğümüz kısa bir görüntü var.

Tam üniformalı, gülümsüyor ve TJ ile şakalaşıyor. Kamera onun 22 numarasını gösteriyor. Ve bütün bar alkıştan yıkılıyor.

Evrenin erkek arkadaşını siktiğimi düşünmeye başladım. Çünkü intikam almak gerçekten çok kötü bir his.

otuz iki

...

"Kirazını al... Ve onu üstüne koy."

Mür
etteb
at

oddammit," diye bağırarak yumruğumu avucuma vuruyorum.
Bugünkü antrenmanla ilgili her şey tam bir felaketti. Bir bok
atamıyorum, ayaklarım kurşun gibi hissediyor ve

"G

Kimseye lanet bir yol göremiyorum.

Her şey yanlış.

Oyunu tekrar deneyebilmem için bana bir top daha attılar.
Hazırlanıyorum, çizgiye doğru çağırıyorum ve lanet rotayı bilerek cebe geri
dönüyorum ve yine de TJ'in kafasının çok üstüne atıyorum.

Havayı yumruklayarak tekrar "Siktir," diye bağıríyorum.

Çimlere bakarken ellerim dizlerime geliyor ve sessizce kendimi
azarlıyorum.

"Bu saçmalık Crew. Aklını başına topla. Sen bundan daha iyisin, seni
lanet olası aptal."

Koç koşarak yerime gelip sırtımı sıvazlarken adımın söylendiğini
duyuyorum ve ayağa kalkıyorum.

"Kendine çok yükleniyorsun," diyor. "Her şeyin - basın toplantıları,
haberler, boşanma... kafana girmesine izin veriyorsun."

Keşke şu an gerçekten ne düşündüğümü bilseydin.

"Dinle, evlat. Bir arkadaşımın bugün gelip seninle konuşmasını
istedim. Buraya yeni geldi ve seni tanıştırmak istiyorum. Bence bu geçiş
döneminde sana yardımcı olabilir ve Hall of Fame oyun kurucu olmasının
da bir zararı yok."

Omzumun üzerinden bakmadan önce gözlerimin arasında bir v oluşuyor
ve yaklaşık altı adım ötede kimin durduğunu hemen fark ediyorum.

Alec Price bana doğru yürüyor. Efsanenin ta kendisi.

Ayrıca Eleanor'un kız kardeşinin erkek arkadaşlarından biri. Erkek
arkadaşı diyorum çünkü görünüşe göre dört tane var.

Elini uzattı, ben de tuttum ve Koç ikimizin de omzuna vurup "Sizi
yalnız bırakayım" derken elini sıktım.

Bizi neye bıraktığını düşündü, emin değilim çünkü ikimiz de bir şey
söylemiyor, sessizce birbirimizi ölçüp biçmeyi tercih ediyoruz. Ben
tartışıyorum.

benden önce konuşmanın bir güç gösterisi olup olmadığına karar veremedim. "Senin hakkında çok şey duydum, Crew Matthews."

Ona sıkı bir gülümseme veriyorum.

"Ve senin hakkında çok şey duydum."

Orada durup birbirimize bakıyoruz, ikimiz de aynı anda kırılıp gülene kadar gerilim artıyor. Alec dönüp beni sahadan çıkarırken kolunu omzuma atıyor.

"Futbol mu konuşuyoruz, yoksa kadın mı?" diyor sessizce, adını hayranlıkla söyleyen birine başıyla selam vererek.

Ona bakıyorum, açık sözlülüğünü takdir ediyorum ama başımı sallıyorum.

"Konuşabileceğim tek bir şey var. Çünkü diğeri bir seçenek değil."

Başını sallıyor, düşünceli görünüyor ve bankın yanına geldiğimizde kolunu çekiyor, ben de spor şişemi alıp içiyorum.

"Şey," diyor sonunda, "eğer futboldan bahsediyorsak, o zaman bu kolay. Sadece nasıl yapılacağını bildiğin şeyi yap. Seni buraya bu getirdi ve burada tutacak olan da bu. Ve belki şanslıysan, adın Onur Listesi'nde benimkine yakın bir yerde olur."

Başımı sallıyorum ve onu duyduğum için sallamaya devam ediyorum ama hala ona asıl sormak istediğim şeyi düşünüyorum. Ve bu düşünce gittikçe daha da rahatsız edici bir hal alıyor, ta ki kafamı kaldırıp, tüm sağduyuma rağmen, "O nasıl?" diyene kadar.

Sırıttıyor ve yanağımı okşuyor. "Bana bir dakika ver."

Ben kaşlarımı çatarken Alec telefonunu çıkarıp arama düğmesine basıyor. *Kimi arıyor bu?* Ama bir ses çılmadan önce sormaya fırsatım olmuyor.

"Çoktan pes etti mi?" *Bu da kim lan?*

Alec kıkırdar, telefonu kapatır ve soruyu yanıtlamadan önce "Bu Cole," diye fısıldar. "O yaptı. İlham verici şeylere gelmeden önce bile."

Cole bağırır, "Reed, bana 300 dolar borçlusun."

Tanrım, bütün sık tugayını aradı. Şimdi de kız kardeşinin tüm erkek arkadaşlarıyla konuşmak zorundayım. Hadi ama.

Reed, "Onu zaten annene kellesi için verdim," diye bağırıyor. Alec telefonu kapatıyor ve bana bakıyor.

"Bunun için üzgünüm ama bahis bahistir. Bunun nasıl olduğunu bilirsin."

Gözlerimi deviriyorum çünkü benim kızım çok konuşuyor, *benim kızım değil...* yazım hatası olduğunu düşündüm.

Alec devam ediyor. "Ve soruna cevap vermek gerekirse, en az senin kadar iyi görünüyor."

Su şişemden bir yudum daha alıp bu saçmalıkla nasıl başa çıkacağıma karar vermeye çalışıyorum. Ama yine benden önce davrandı.

"Onu aramalısın."

"Bunu yapamam, Alec. Çünkü bunu yapmamı istemiyor. Ona baskı yapmayacağım. Neden edeyim ki? Bir aşk şansı için mi? Bunun senin kim olduğundan vazgeçmeni telafi edeceğine inanmıyorum. Bazen insanlar her şeye sahip olamaz ve bu berbat bir şeydir."

Alec kollarını kavuşturuyor ve derin bir nefes almadan Önce uzun, sert birkaç saniye boyunca bana bakıyor. Ama bu sefer ilk ben seslendim.

"İlham verici kısım bu mu olacak?"

Başını sallayarak bir kahkaha atıyor.

"Hayır. Bu dürüst kısım. Özel hayatımı bildiğinizi varsayıyorum?"

Başımı salladım.

"O halde biz, kimliğinizden ödün vermeden istediğiniz her şeye sahip olabileceğinizin kanıtıyız. Biz bunu her gün beş kişiyle başarıyoruz. Senin amatör kıçın ikinizi bile idare edebilir. Sence de öyle değil mi?"

Şişemi gereğinden biraz daha sert fırlatıyorum ama beni kızdırmaya başlıyor.

Kapalı.

"Eğer onun peşinden gidersem, her zaman merak edeceğim.

kendisi için seçti. Notu o yazdı. Kendisi karar verdi. Ben kimim ki bunu ikinci kez tahmin edeyim?"

"Onunla birlikte olmak isteyen lanet olası adam sensin," diye bastırıyor.

Anlamıyor. "Eleanor benim almam için orada değil... O kadın sadece onun verebileceği bir hediye."

Koç'un düdüğü çaldığını duyuyorum ve uzanıp Alec'in elini sıkarak konuşmaya son veriyorum.

"Bugün geldiğiniz için minnettarım."

Bana sıkı bir gülümseme veriyor ama ben bıraktığımda beni olduğu yerde tutuyor, gözleri gözlerime kilitleniyor.

"Eleanor bir joker, Crew, ama ona seçenek sunmazsan seni asla şaşırtamaz."

Alec elimi bırakıyor ve ben hala ona bakarak geriye doğru birkaç adım atıyorum. Ama sahaya çıkmak için arkamı döndüğümde duruyorum, omzumun üzerinden geriye bakıyorum ve pişman olmaktan ölesiye korktuğum bir şey yapıyorum.

"Ona sezon açılışında üzerinde ismi yazılı biletler olacağını söyle. Beni istiyorsa, gelip alabilir."

eleanor

"Yaşasın, salon açılışı." Sami alkışlıyor, kadehini benimkine tokuşturuyor.

Gülümsüyorum ve elimdeki şampanya kadehinin tamamını içmeden önce "Yaşasın" diyorum.

"Vay canına," diye nefes alıyor. "Kutlama havasında olduğunu sanıyordum, zil zurna sarhoş değil."

Ona gözlerimi kısarak bakıyorum, komik bir alaycılık hedefliyorum, ama bunun yerine eve çok yakın bir yere vuruyorum... *benimkine*.

"Neden geçmişimden bahsetmeye çalışıyorsun?"

Bana deliymişim gibi bakarken başını geri çekti. Ama o başka bir şey söyleyemeden Millie yanıma geldi.

"Aman Tanrım. Katılım inanılmaz ve ne kadar rezervasyon alacağımızı görmek için çok heyecanlıyım... bir dakika bekleyin." Parmağı aramızda gidip gelirken Samantha'yla bana bakıyor. "Bekle, bekle, bekle, bekle, bekle. Burada neler oluyor? Salonumuzun açılışında kardeş kavgası olmaz."

Sami Millie'ye bakarken kaşlarını kaldırır.

"Oh, kardeş kavgası yapmıyoruz. Suç ve LLC'deki ortağın kendini kaybediyor. Bir sarmalın içinde."

Başımı sallıyorum. "Bir sarmalın içinde değiliz... Ben lanet bir sarmalın içinde değilim."

Buradayım, hoş falan oluyorum."

"Bebekler. Çok gürültü yapıyorsun," diye tıslıyor Millie ve beni dinlenme odasına geri götürürken kolumdan tutuyor.

Ama itiraz ediyorum. "Ne yapıyorsun sen? Şu anda bunu yapmıyorum."

Samantha arkamızdan gelip ordövrlerle dolu bir tabak alırken sesini alçaltıyor.

"Lütfen çeneni kapatıp içeri girer misin?" Millie aceleyle dışarı fırlıyor, dinlenme odasının kapısını açıyor ve beni içeri itiyor.

Kapıyı arkalarından kapatmadan Önce Sami de onları takip eder.

"Siz ikiniz ne yapıyorsunuz? Beni burada tuzığa düşüremezsiniz. Bacağımı kemiririm."

Samantha gülerek yemeği bana doğru itiyor. "Aman Tanrım, yemek ye, seni hafif sıklet. Ve bu sadece tuzaklar için geçerli... oda için değil, aptal."

"Her neyse," diye hayıflanıyorum, ağızma bir crostini atmadan önce sesimin nasıl çıktığını duyuyorum.

Bana, aşılması imkânsız derecede büyük, duygusal olarak sorumlu iki dağ gibi bakıyorlar. Bana karşı birlik olmalarından nefret ediyorum çünkü o zaman gerçek sorunlarımla uğraşmak zorunda kalıyorum. *Bırakın her şeyi derinlere gömelim ve terapi parasını sonra ödeyeyim, pislikler.*

Millie, başını sallayan Sami'ye, "Bunu haftalar önce yapmalıydık," diye fısıldar.

Bir hanımefendi gibi davranmaya çalışmadan ağızma lezzetli bir lokma daha atarken omuzlarım çöküyor. Yemeğe kesinlikle ihtiyaç vardı.

Rastgele bir düşünce aniden şimşek gibi çakıyor ve beni kızarmış hissettiriyor.

O haklı. Bir hayvan gibi yiyorum.

Sami yanıma gelip elini benimkinin içine sokuyor ve doğrudan gözlerimin içine bakıyor.

"Sana senden sakladığım bir şey söyleyeceğim. Bugün nasıl olduğunu görmek için bekliyordum. Çünkü eğer harikaysan, bilmene hiç gerek yoktu. Ama eğer değilsen-"

Kaşlarımı çatarak sözünü kesiyorum, ağızımı kapatmadan önce ağızımdan küçük ekmek parçaları fırlıyor.

"Ne demek istiyorsun? Benden ne saklıyordun?" Samantha başparmağının tırnağını çiğnemeye başlayan Millie'ye bakar. Bunun tamamen nefret edeceğim bir şey olduğunu biliyorum. Uzanıp Millie'nin elindeki suyu kapıyorum ve ağızımı elimin tersiyle silmeden önce bir dikişte içiyorum.

"İkiniz temize çıksanız iyi olur. Çünkü bu titreşimleri sevmiyorum." Sami konuya girmeden önce derin bir nefes alır.

"Alec, Crew ile tanıştı."

Nefesim kesiliyor. Ve çok hızlı göz kırpmaya başlıyorum. Bunu az önce söylemedi.

"Dünya dönüyor mu?" Fısıldıyorum. "Sanırım dönüyor."

Samantha diğer elimi tutarak beni ona odaklanmaya zorluyor. "Hâlâ seni düşünüyor."

Başımı sallıyorum.

"Bunun hiçbir anlamı yok Samantha." Ellerimi onunkilerden çekip hava almak için yanından geçiyorum. "Ben de hâlâ onu düşünüyorum... ama-"

"Ama hiçbir şey, ho," diye havlıyor Millie, yüzümü kendi yüzüne çevirerek. Odanın içinde dolaşıyor. "Her şeye sahip olmanın böyle hissettireceğini mi düşünüyordun? Dürüst ol. Çünkü perişan görünüyorsun. Ve Tanrım, son zamanlarda tam bir kaltaksın." Kaşlarımı çatıyorum ama o gülümseyerek elini kaldırıyor. "Bunu sevgiyle söylüyorum. Çünkü seni seviyorum, Elsinore Dağı. Ve kendini mahrum bırakmandan nefret ediyorum."

Göğsüm ağırlaşıyor, bu yüzden hissettiğim her şey beni sert bir şekilde vururken ortadaki noktayı ovmaya başlıyorum. Tanrım, artık gerçeklerden kaçış yok. Çünkü bu sürtükler bana izin vermiyor.

Ama aynı zamanda istemediğim için. Ne hissettiğimi söylemem gerekiyor çünkü onun unutabileceğim biri olduğundan emin değilim.

"Onun içinde kaybolmak istemiyorum." Devam etmeden önce yanağımın içini çiğniyorum. "Hayatımın çoğunu beni tamamlayacak bir şey arayarak geçirdim. Ve bu bir erkek olamaz." Kaşlarımı çatıyorum, tırnaklarımı karıştırıyorum. "Ama işin en boktan tarafı, o kaltak *olmaktan* korkuyorum. Bunların hiçbirisi iyi hissettirmiyor çünkü onu arayıp bunu anlatmak istiyorum. Onun kız arkadaşı olmak istiyorum. Aptalca karışımlar yapmak ve bunları onun lanet yüzüne sürmek istiyorum." Sesim sanki bir baraj patlamış gibi yükseliyor ve sonunda kendime geliyorum. "Bütün gece sevişmek istiyorum... ve onun arkadaşlarıyla bile sevişmek istemiyorum. Sadece onu istiyorum. Sözde kötü bir kaltak, bir patron bebeği olmalıyım... ve burada bu aptal yüzükleri takıyorum çünkü hala o adamı istiyorum."

Biri başparmağımdaki, diğeri orta parmağımdaki iki siyah bandı çıkarırken bir nefes verdim. Bunların tarla gününde Crew için hazırladığım sürpriz olması gerekiyordu. Evlilik ve boşanma tarihlerimizi komik olsun diye yazdırmıştım, hatıra gibi.

Göğsüm kabarmış ve gözlerim yaşlarla dolmuş bir halde Millie ve Sam'e bakmadan önce onları yere çarparken metal tezgâha çarpıyor.

Bana doğru koşuyorlar, lanet kollarını bana doluyorlar ve sıkıca sarılıyorlar. Önce Millie konuştu.

"Bebeğim, bir erkeğin içinde asla kaybolmayacaksın. Sana izin vermezdim. İzin vermezsin çünkü seni tamamlayacak hiçbir şeye ihtiyacın olmadı. Bir kariyere bile. Sen harikasın."

Sami onu takip eder.

"Evet, onu bu kadar çok istemenin tek nedeni hazır olman. 2000'lerin başından beri kötü bir sürtük oldun... ve listeyi kontrol ettin. Başarılar tamamlandı. Her zaman istediğin her şeyi elde etmenin zamanı geldi. Kirazını al."

"Ve onu senin üstüne koy," diye ekliyor Millie, uçümüzü de güldürerek. Hepimiz derin bir nefes alırken beni dünyanın en uzun sarılmasından kurtardılar.

"Ya beni istemiyorsa? Notu ben yazdım. Seçimime saygı duyacağını bilerek kaçtım. Her şeyi berbat ettim ve şimdi ya hiç pencere yoksa?"

Sami geri çekilmeden önce yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Sezon açılışı için sana bilet bıraktı. Alec'e 'Beni istiyorsa, gelip alabilir' demiş."

Millie'nin yüzü Samantha'ninkine dönüyor, sanki bu onun da bilmediği bir bilgiymiş gibi. Sözlerimi aceleyle söylerken kalbim hızla çarpmaya başladı.

"Ne zaman? Ben giderim." Millie'ye baktım. "Gidecek miyiz?"

Samantha telefonundan bilgileri çekerken hevesle başını sallıyor ve söylemesini istemediğim tek şeyi söylemeden önce yüzünü buruşturuyor.

"Bir saat önce başladı."

Hayatımda kız kardeşimi çok sevdiğimi düşündüğüm zamanlar oldu, ama şu an o zamanlardan biri değil.

Aralarına bakıyorum, ben konuştukça kalbimin çarpmaya başladığını ve başımın giderek büyüdüğünü hissediyorum.

"Ben bir patron kaltağyım." Sami başını sallıyor, gözleri açılıyor. "Hepsine sahip *olabilirim*." Sesim gürlerken Millie kollarını havaya kaldırıyor, "Hatta onu izlemesi için birine bırakabilir ve geri kalanını almaya gidebilirim."

"Evethhhh," diye bağırlar, ta ki Sami kafası karışmış bir şekilde elini kaldırına kadar. "Beni burada salonla mı bırakıyorsun?"

"Evet Samantha," diye sertçe nefes veriyorum, Millie çoktan kapıyı açarken gülerek. "Ama kayboluşunu planlayacağımdan emin olabilirsiniz. Şu anda sadece bir maçım var."

otuz üç

. . .

"Sonunda adımı haykırdığın için teşekkürler."

eleanor

T Bu stadyumun gürültülü olduğunu söylemek yetersiz kalır.

Bay Area'daki herkes bugün gelmiş gibi hissediyorum. Size diğer takımın kim olduğunu bile söyleyemem çünkü

Bölümden bölüme herkesin görebileceği kırmızı ve altın rengi.

Ama bunların hiçbiri gerçekten umurumda değil.

Tek bildiğim, Millie'yle birlikte enine boyuna düşünmeden salonu Sami'nin ellerine bıraktığımız, bir Uber'e atladığımız ve biletlerimizi almak için dışarı dalmadan önce yavaşlamasına bile izin vermediğimiz.

Şimdi 138 numaralı bölümün en ön sırasında, topuklu ayakkabılar ve kokteyl elbiseleri giymiş bir şekilde duruyoruz ve insanların bizi aşağılayan homurtularını dinliyoruz.

"Bu çok aptalca. Bunu neden yapıyorum ki?" Millie'ye bakarak nefes veriyorum. "Bu. Bu. Aptalca."

Millie iki omzumdan tutarak beni ona doğru yaklaştırdı.

"Bu aptalca *değil*. Sen destansın." Ayaklarının üzerinde zıplıyor, kocaman gülümsüyor. "Romantik bir komedinin son sahnesi gibi. Bu senin Josie Grossie anın."

Keşke hiç öpülmemiş olsaydım çünkü burada ölüyorum. "*Orrrrr*," diye karşı çıkıyorum. "Leonardo'nun oynadığı korku filmindeki bir sahne gibi

DiCaprio gerçekliğinin kafasındaki bir sanrıdan ibaret olduğunu ve aslında deli olduğunu fark eder."

Önümdeki korkulukları tutarak arkamı dönüyorum ve boş 49ers yedek kulübesine bakıyorum çünkü devre arası.

"Aman Tanrım. Maçın ilk yarısı boyunca onu istemediğimi düşünerek oturdu. Ve şimdi ne yapmam gerekiyor? 'Psikopat' mı diyeyim? Ya da Nisan-Eylül Şakaları Günü mü?"

Sikeyim.

Millie kollarını açıp etrafına bakınıyor.

"Geciktiğim için özür dilerim..." diyor zayıfça, pozitif kalmaya çalışarak. Ama ben çok terliyorum. Zihnim "bu çok kötü bir fikir" ile "evet, bunu yapacağım" arasında gidip geliyor.

kusma isteği uyandırıyor.

"Sanırım midemde ekşime var," diyorum, bir nefes verip tekrar göğsümü ovuşturarak. "Endişe yüzünden mide ekşimesi olur mu?"

Başını sallıyor, aniden saçımı düzeltirken müzik çalmaya başlıyor ve kalabalık çılgına dönüyor. Bu şimdiye kadar duyduğum en sarsıcı gürültü. İnsanlar slogan atmaya başlıyor ve Millie olduğu yerde zıplayarak tüneli işaret ediyor.

Başım o yöne doğru dönüyor ve takımın sahaya geri koştüğünü görüyorum.

Aman Tanrım. Bu oluyor. Bu oluyor. Nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum.

Millie koluma vuruyor, ben de hayatımda hiç hissetmediğim kadar gergin hissederek elini tokatla uzaklaştırıyorum. Kask denizinde onun numarasını bulmaya çalışıyorum ama onu göremiyorum.

"Neredesin, QB?" Kendi kendime fısıldıyorum.

Takım elbiseli devler peş peşe kaçıyor ama o hiçbir yerde görünmüyor.

Aman Tanrım, sakatlandın mı?

"Millie," diye koşarak elini tuttum, hâlâ sahaya bakıyordu. "Google'a bak bakalım yaralanmış falan mı? Onu göremiyorum."

Ama "İşte orada" diye bağırırken vücudumu doğru yöne çevirdiğinde neredeyse kamçılacak beni. İşte senin adamın."

Tanrım, ne kadar muhteşem olduğunu neredeyse unuttuyordum. Crew en sonda koşuyor ve nefesimi kesiyor. İşte benim QB-Wan'ım.

Dudaklarım aralanıyor, bir şeyler bağırmak istiyorum ama sonra etrafıma bakmaya başlıyorum çünkü Houston, bir sorunumuz var. Bank insanlarla dolu.

Kameramanlar, oyuncular ve polo tişörtlü bir sürü adam arasında beni duymak bir yana göreceğinden bile emin değilim. Korkulukları sıkıyor, parmak uçlarıma kadar yükseliyor, Crew'un arkasını dönüp beni görmesi için Tanrı'nın her türlü versiyonuna dua ediyorum.

"Beni asla görmeyecek,

Millie." "Tabii ki görecek.

Tabii..."

O yüzünü buruşturup sözlerini bitirirken benim yüzüm de onunkine dönüyor: "Tabii onu hayalet olarak gördüğünü hatırlamak istemediği için buraya bakmaktan kaçınmıyorsa."

Aman Tanrım. O haklı.

Ama hayatımın uçurumuna yuvarlanmaya ve aynı anda aklımdan geçen otuz bin düşünceden birine gerçekten dalmaya başlamadan önce şunu duyuyorum

Millie'nin sesi gökyüzünde çınladı.

"*Mürettebat!*"

"Ne yapıyorsun?" diye soluk soluğa konuşurken içime çektiğim hava miktarı tüm stadyumu boğmalı. Bütün havayı aldım.

Ama yine yapıyor.

"*Mürettebat!*"

Daha da kötüsü, yanımızdaki bazı sarhoşlar da bağırmaya başladı. Aman Tanrım. Millie onlara dönüyor, alkışlıyor ve neden onun adını çağırdığımızı bir dakikada açıklıyor.

Tüm hikayemi on beş saniye içinde anlatıyor ve ben orada ağzım açık, panik içinde boğulurken onları gerçekten harekete geçiriyor. Çünkü aşırı derecede aşağılayıcı bir telefon oyunu gibi, insanlar benim aptal aşk hikayemi paylaşmaya başlıyor, ta ki etrafımdaki on koltuklu yarıçap içindeki herkes onun adını zikretmeye başlayana kadar.

Bir yanım, yere düşüp merdivenlere varana kadar kirli betonda komando tarzı sürünsem ve böylece koşabilsem bunun ne kadar bariz olacağını merak ediyor.

Ama diğer kısmı da kendimi toprak bir atıcı tümseğinde, müzik başlarken zamanın daraldığını hayal etmek.

Düdükler çalınırken ve oyun tüm hızıyla devam ederken onun adı duyulmuyor.

Kalbim dakikada bir mil hızla atıyor, neredeyse göğsümden fırlayacak.

"Eleanor," diye bağırıyor Millie'nin sesi, beni keserek. "Bu senin Lanet olası an, kaltak. Tam şurada. Onu yakalayacak mısın, yakalamayacak mısın?"

Binlerce duyguyu aynı anda hissediyorum. Ama hissetmek istemediğim tek şey pişmanlık.

Çünkü Crew Matthews kumar oynamaya değer.

Sahaya doğru döndüğümde ellerim tekrar korkulukları kavırıyor ve onun koşmaya başladığını görüyorum.

Aklıma gelen en kötü fikir aklımda şekilleniyor. Ama ikinci kez tahmin etmiyorum. Biraz bile değil, çünkü bugün eylem günü.

Lanet zarlari atıyorum. Kırmızıya oynuyorum.

Uzanıp topuklularımı çıkarırken başımı Millie'ye çeviriyorum. "Kirazımı almaya gidiyorum."

O tepki vermeye vakit bulamadan, bir bacağımı lanet olası parmaklığın üzerinden geçirip kendimi diğer tarafa fırlatıyorum. Atletik görüldüğümü söylemek istiyorum ama bu anı peşimi bırakmayacak.

Yukarı bakıp elbisemi aşağı çekerken onun çılgınlığını ve bölümün tezahüratını duyuyorum. Tanrıya şükür iç çamaşırı giymiştim.

Adrenalin o kadar güçlü pompalanıyor ki, gözlerim neredeyse kafamdan fırlayacak gibi olurken bir arabayı kaldırabilecekmişim gibi hissediyorum.

Ne yapıyorum lan ben? Hassiktir! Az önce rayların üzerinden geçtim.

İşte tam o anda, gerçekler yüzüme çarptığı için sebepler çeneme vuruyor. Bütün bank bana bakıyor. Ve büyük, uzun adamlar bana doğru yürüyor.

Be

n. Hay sikeyim. Güvenlik var... ve etrafı sarıyorlar.

Ben ne yapacağım? Siktir, siktir, siktir.

Bu yüzden derin bir nefes aldım ve doğru olanı yapmadan önce Millie'ye son bir kez baktım.

Şey.

Ben kış çekerim.

Oyuncuları ve koçları iterek geçiyorum, herkesin yanından vızıldayarak geçerken *bu da ne, bu da kim diye* duyuyorum, 49ers yedek kulübesinin tamamını yararak lanet olası Levi's Stadyumu sahasına doğru koşuyorum.

Öleceğim. Öleceğim. Beni aşağı indirecekler ve tüm kemiklerimi kıracaklar. Ve ben öleceğim.

Ayaklarım hiç olmadığı kadar hızlı hareket ederken omzumun üzerinden bakıyorum. Nate'in güvenlik görevlilerinden birini havaya kaldırdığını görmek bana biraz zaman kazandırıyor, bu yüzden "Mürettebat" diye bağıriyorum, tam ben saldırırken omzunun üzerinden bakmasını sağlıyorum.

Aylar önce o çatı katında bana öğrettiği şekilde mücadele ediyorum.

Devriliyor ve yuvarlanıyoruz, ben onun üstüne çıkıyorum, ellerim göğüs pedlerinde.

"Ne oluyor lan?" diye bağıriyor, ağız koruyucusunu tükürüyor. Ama gözlerini açar açmaz gülümsememe eşlik ediyor. "Seni almaya geldim. Geç kaldığım için özür dilerim."

Kaskına uzanıyor ama yüzünü göremiyorum çünkü bir metre uzağa fırlatılıyorum, itilip kakılıyorum ve güvenlik tarafından götürülüyorum.

Hay sikeyim.

O kadar çok gürültü var ki, iki adam kollarımdan tutup beni götürmeye başlarken bana ne bağırıldığını anlayamıyorum. Omzumun üzerinden bakıyorum, ayaklarım birbirine takılıyor, hücum eden bir Crew görüyorum, kaskını fırlatmış, "Çek ellerini onun üzerinden" diye bağıriyor.

Şaşkın görünüyorlar ama beni dinliyorlar, tam o sırada beni döndürüyor ve kaldırıyor. Kolları göğüs kafesimi sararken bacaklarım beline dolanıyor.

"Oyun kurucuyu aceleye getirdin," diye nefes alıyor, gözlerinin altındaki o siyah şeyle kulaktan kulağa sırtıyor.

Ağlamaya başladığımda avuçlarım yüzünü kavırıyor, duygu seline kapılıyorum çünkü o hayatımda gördüğüm en güzel manzara. Sözlerimi aceleyle söylerken kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor.

"Evet, onun erkek arkadaşım olmasını gerçekten istiyorum." "Ama sadece o da isterse." diye eklerken nefesim kesiliyor.

Crew'un çenesi gözlerimin içine bakarken geriliyor, ardından gülmeye başlıyor ve sözlerini gökyüzüne haykırıyor.

"İstiyorum."

Ve böylece, tam bir daire çizdik. Her şeyi başlatan o iki küçük kelimeye geri döndük.

Dudakları dudaklarıma yapışıyor ve ben de kollarımı boynuna dolayarak onu öpüyorum. Jumbotronda olduğumuzu anlamak için bakmama bile gerek yok çünkü kalabalık epik boyutlarda çılglık atıyor.

Beni ne kadar öptüğünü bilmiyorum ama bildiğim bir şey varsa o da beni ayağa kaldırırken omzuma dokunduğu. Etrafımızda düdükler çalıyor ve bu kez güvenlik endişeli Crew'a güven verirken yürümem gereken yönü işaret ediyor.

"Merak etmeyin, gerçek hapishaneye gitmeyecek. Sadece stadyumdaki nezarethaneye. Maçtan sonra onu alabilirsiniz."

Belimi kavırıyor, beni bir kez daha öpüyor ve dudaklarıma bir şeyler fısıldıyor.

"Uslu bir kız ol, Wild Card. Ve sonunda adımı haykırdığın için teşekkürler."

Elimde olmadan beni götürürken gülmeye başlıyorum ve beni izleyen ateşli erkek arkadaşım bakıyorum.

Millie'nin romantik-komedi rüyasının aklındaki sonun bu olup olmadığından emin değilim, ama benim için yeterince iyi.

Güvenlik görevlisi bana gülümsüyor. "El sallamalısın. Hepsi senin için tezahürat yapıyor. Sen ve Crew için."

İnsanlar her zaman şans fırsatla buluştuğunda bunun başarıya eşit olduğunu söyler. Ama ben saçmalık diyorum. Ve bugün bunun kanıtı. Çünkü *düğüm kadar şanslı olsanız* bile, yine de *büyük* ikramiyeyi vurabilirsiniz.

Epilog

...

Şanslı numaralarınız: 4, 7, 22, 30

eleanor, mart

"A Buna hazır mısın?"

"Senin için hazır doğmuşum, Wild Card."

Crew'un eli saçlarıma dolanırken eğilip beni öpüyor.

burnunu benimkinin üzerine sürmeden Önce nazikçe. Beni 49er esir kampından kurtardığından beri yüzümdeki gülümseme kalıcı olmuş gibi hissediyorum. Muhtemelen Öyle olduğu içindir.

Alnıma bir öpücük daha kondururken uzanıp p a p y o n u n u düzeltirken dudaklarımdan yumuşak bir nefes geçiyor.

"Hey," diye fısıldıyor gözlerim tekrar onunkilerle buluştuğunda. "Sana bugün ne kadar güzel görüldüğünü söylemiş miydim?"

Başımı sallıyorum, avuçlarımı siyah yakalarında gezdirip smokininin kumaşını düzeltiyorum.

"Hmm," diye mırıldanıyor. "O zaman sana ne kadar mükemmel olduğunu söylemiş miydim?"

Tekrar başımı sallıyorum, 60'ların vintage beyaz Chanel kokteyl elbisemi puflayarak çıkarıyorum. Çenesine vuruyor, biraz daha düşünüyor gibi yapıyor, süper gözlüklerinin parlaklığı Kase yüzük beyaz elbisemde gökkuşağı yaratıyor.

"O zaman," diyerek çenemi parmaklarının arasına sıkıştırıyor ve yüzümü kendisine doğru kaldırıyor. "Sensiz yaşayamayacağımı söyledim mi sana? Senin sayende her lanet günün bir öncekinden daha iyi olduğunu. İstesen her şeyden vazgeçeceğimi biliyor musun çünkü senin kocan olmaktan daha güzel bir hayal yok... *ya da...* yani seni seviyorum."

Sessizce durup onu içime çekiyorum çünkü ben de aynı şekilde hissediyorum.

İşte bu yüzden evlendikten sekiz ay sonra her şeyin başladığı yere, Küçük Beyaz Şapel'e geri döndük. Ancak bu kez, en yakınlarımızdan ve en sevdiklerimizden oluşan yüz kişi, koridorda birlikte yürümemizi izlemek ve her şeyi yeniden yapmak için içeride bekliyor.

Bu çılgınca. Ama biz de öyleyiz.

Bu alışılmadık bir durum. Ama biz asla sıradan olmadık.

Ayrıca, kim Super Bowl kazanmış bir oyun kurucuyu galibiyetten sonra sahanın ortasında geri çevirir ki?

Bu kız değil.

Parmak uçlarıma kalkıp onu öperken ve sözlerimi dudaklarına söylerken avuçlarım göğsüne bastırıyor.

"Ben de seni seviyorum, QB. Sonsuza dek benim bir numaram olacaksın."

Öpüşmenin içinde kayboluyoruz, "Bir oda tutun" ve ardından "Ama daha önce sahip olduğumuz değil" sözlerini duyarken derinleşmesine izin veriyoruz.

Nate ve Millie'nin köşeden geldiğini görmek için uzaklaştığımızda Crew dudaklarıma kıkırdıyor.

Onlara gülümserken kolları hâlâ bana sarılmış durumda. "Neler oluyor?"

Millie buketimi tutuyor. "Bunu unutmuşsun."

Gözlerimi kendime çeviriyorum, ama ben onu alırken o yanağının içini çiğnemeye başlıyor. *Uh-oh*.

"Başka? Babam hala benimle yürümediği için kızgın mı? Çünkü bunu süslü düğünde yapacağız. Bunu ona zaten söyledim."

Crew kıkırdıyor çünkü gösterişli bir düğün yapmak onun fikriydi, çünkü bir zamanlar Raiders için oynadığı için hala özür diliyor.

Kadın başını sallayıp Nate'e bakıyor ama Nate gülümsemesini gizlemeye çalışarak, "Tanrım, ikiniz ilk seferden çok daha iyi görünüyorsunuz," diyor.

Crew bana bakıyor, en az benim kadar şüpheli, elini çenesinde gezdirmeden önce.

"Kulüpte bar sarhoş olacak şekilde ayarlanmışken bunu yapmak zor değil. Ne haltlar dönüyor burada?"

Millie, Nate'e konuşması gerektiğini işaret ediyor ve şimdi gözlerim açılmaya başlıyor.

"Tamam," diye kıkırdıyor Nate onu belinden kavrayıp kendine yakın tutarken. "Olay şu... Sana sürpriz yapacağı için çok heyecanlıydı ama bence bunu bilmen daha iyi olur."

Millie yardım için Nate'e bakar. "Bebeğim-"

"Kim şaşırtıcı... biliyor musun?" Sadece o gülümsediği için gülümseyerek dışarı fırlıyorum.

Nate güler ve başını sallar. "Müziğin bile mükemmel olmasını sağladı... Yani adam umutsuz bir romantik. Bizden duymuş olun."

Millie, Nate'e bakmadan önce "Çok şirin," diye eklerken biraz bayılıyor ve Nate ona göz kırptırıyor.

Crew ve ben birbirimize bakıyoruz, yarı gülerek yarı korkmuş bir halde. "TJ'i kastediyorlar."

Başını sallıyor, yüzümü okşuyor.

"Wild Card, iki seçeneğimiz var: 'Yeni evliyiz' yazan Cadillac'a atlayıp, tenekeleri rüzgârda uçurarak buradan gidebiliriz."

"Ya da?" Daha sert gülmeye başlayarak araya giriyorum.

"Ya da vahşi ve kaçık ailemizden asla kurtulamayacağımızı kabul edebiliriz. Ve bugün onlarsız bu kadar eğlenceli olmazdı."

Millie ve Nate çift kapıdan birer tane alırken, ikimiz de ön tarafa, yan yana bakarken dönüp elini tutuyorum.

Aylar önce, hayatlarımızı sonsuza dek değiştireceğini bilmeden, sarhoş bir meydan okumayla evlenirken patladığımız şeylerin aynısı.

"Biz hazırız. Kapıları açın."

Crew yanağımı öpüyor ve fısıldayarak "Ne kadar kötü olabilir ki?" diyor.

Ama kapılar açıldığında, "YMCA" çalmaya başlamadan önce dört sayılık bir ritim düşer ve TJ olarak da bilinen beyaz tulum giymiş Elvis'imiz ellerini havaya kaldırarak "Touchdown. Dokuzlar."

Eğer bu hayatımızın geri kalanının başlangıcıysa, bu işi çok iyi yaptığımızı söyleyebilirim.

Burç Yorumları: Hayatınızdaki büyük değişiklikler mutluluğa giden yolu değiştirecek.

Şanslı numaralarınız: 4, 7, 22, 30

PARMAKLARINIZ DAHA FAZLA MILLIE, TJ VE NATE İÇİN ÇAPRAZ MI...[ÖN-BURADAN SİPARİŞ](#) VERİN ya da Samantha ve arkadaşlarının Tangled in Tinsel'deki hallerine göz atmak için kaydırın!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.